

E-ISSN: 2583-0481

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை
PANDIAN EDUCATIONAL TRUST

Register Number: TN212012/191

தமிழ்மொழி மற்றும் இலக்கிய பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

International Journal of Tamil Language and Literary Studies (Ijtlts)

See Journal: <http://ijtlts.com/> UGC, MLA, DOAJ, Google Scholar, ROAD Indexed

Literary Druid

See Journal: <http://literarydruid.com/> MLA Google Scholar, ROAD Indexed

பாண்டியன் கோவில் கலைகள் தமிழ் ஆய்விதழ்

Pandian Tamil Journal of Temple Studies

See Journal: <https://tinyurl.com/yc3sm4wn> Google Scholar, ROAD Indexed

செங்காந்தள் - Chenkaantal

See Journal: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaanta.html> Google Scholar,

ROAD Indexed

சிறப்பிதழ் மீத்தரவு விவரங்கள் / Special Issue Metadata Details

கௌசானல் கலை மற்றும்

அறிவியல் கல்லூரி

பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (1-5) தை 2053

Google Scholar, DRJI, Zenodo, ROAD, Mir@bel Indexed

Printed for Academic Purposes

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட தமிழ் ஆய்விதழ்

கௌசானல் கலை மற்றும்

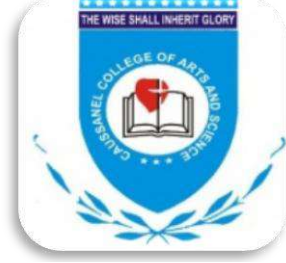
அறிவியல் கல்லூரி

முத்தரப்பேட்டை, இராசநாதபுரம்.

பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (1), தை 2053

E-ISSN: 2583-0481

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

கௌசானல் கலை மற்றும்

அறிவியல் கல்லூரி

முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (1), தை 2053

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் ஜெ. கவிதா, எம்.ஏ., எம்.எட்., எம். பில்., பி.எச்.டி., நெட்., செட்., எம்.எஸ்.சி (யோகா).

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

பூசாகோ அர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,

கோயம்புத்தூர் - 641004, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: jkavitha@psgrkcw.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்: <https://psgrkcw.irins.org/profile/135958>

துணை ஆசிரியர்கள்

முனைவர் செ. சாந்தி எம்.ஏ., எம்ஃபில்., நெட்., செட்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

அய்ய நாடார் ஜானகிஅம்மாள் கல்லூரி,

சிவகாசி - 626123,

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: shanthi_sf607@anjaconline.org

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://anjaconline.org/Departments/Page/BATamil>

முனைவர் அ. பரணிராணி எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

நா. ம. ச. சுவெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி,

நாகமலை, மதுரை- 625019.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: mahesparani@gmail.com

பணியிட முகப்புப்

பக்கம்: <https://nmssvnc.edu.in/academics/departments/departments-of-tamilaided/>

ஆசிரியர் குழு

டாக்டர் (திருமதி) எஸ். கேசவன் பி.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

மேனாள் தலைவர், இந்து நாகரிகத்துறை,

சிரேஷ்டவிரிவுரையாளர், கலைத்துறை,

கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், இலங்கை.

மின்னஞ்சல்: kesavans@esn.ac.lk

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://www.fac.esn.ac.lk/hindu-civilization/academic-staff/s-kesavan>

முனைவர் மு. சுதா எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்,

காரைக்குடி - 630003,

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: sutham@alagappauniversity.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://alagappauniversity.ac.in/modules/Academics/faculty-of-arts/school-of-languages/Department-of-Tamil.php#tabs-1>

முனைவர் ஹெப்சி ரோஸ் மேரி எம்.ஏ., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

கேரளப் பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம் - 695034,

கேரளா, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: hepsy@keralauniversity.ac.in

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://www.keralauniversity.ac.in/dept/staff-Details>

முனைவர் பா. ஆனந்தகிருஷ்ணன் பி.ஏ., பிஎட்., எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.,

உதவிப்பேராசிரியர், ஆசிரியவியல் துறை,

டெக்ஸாஸ் பல்கலைக்கழகம், ஆஸ்டின்,

டெக்ஸாஸ், அமெரிக்கா.

மின்னஞ்சல்: akanand01@austin.utexas.edu

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<https://liberalarts.utexas.edu/asianstudies/faculty/ab72555>

முனைவர் மம்தா எம்.ஏ., எம்ஃபில்., பிஎச்.டி.

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

டெல்லி பல்கலைக்கழகம்,

டெல்லி - 110007, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: jnu.mamta@gmail.com

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

http://www.du.ac.in/uploads/du/Faculty%20CV/Linguistics/Linguistics_Mamta.pdf

முனைவர் த. மகேஸ்வரி எம்.ஏ (தமிழ்), எம்.ஏ (ஆங்கிலம்), எம்ஃபில்.,

செட்., பி.லிட்., டி.ஜி.டி. பிஎச்.டி.

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை,

விருதுநகர் – 626001.

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

மின்னஞ்சல்: president@pandianeducationaltrust.com

பணியிட முகப்புப் பக்கம்:

<http://pandianeducationaltrust.com/trustees.html>

பதிப்பகத்தார்:

பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை (TN-32-0003213)

மகேஸ்வரி பப்ளிசர்ஸ், (பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளையின் வெளியீட்டுப் பிரிவு)

3-350, கால்நடை மருத்துவமனை பின்புறம்,

விருதுநகர் – 626001.

Mobile: +91 8526769556

E-mail id: chenkaantal@pandianeducationaltrust.com

காப்புரிமை © 2022 – கட்டுரையாளருக்கே

செங்காந்தள் சிசி பில்டிங் கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0 இன்டர்நேசனல் உரிம <http://Creativecommons.org//license/by/4.0/>. பயன் கொண்டுள்ளது. இது உண்மையான படைப்புக்களை தகுந்த முறைகளுடன் பயன்படுத்த, விநியோகிக்க மற்றும் மீட்டு உருவாக்கம் செய்ய அனுமதிக்கிறது.

சிறப்பிதழ் குழு

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

மலர் 1, சிறப்பிதழ் 1 (1), தை 2053

முதன்மைப் பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் ஜெ. கவிதா,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பூசாகோ அர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி,
கோயம்புத்தூர் - 641004, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சிறப்பிதழ்ப் பதிப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி,
தலைவர் & உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் பா. ராஜபாண்டி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் அ.ரேவதி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சிறப்பிதழ் இணைப் பதிப்பாசிரியர்கள்

முனைவர் ஞா. அந்தோணி சுரேஷ்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சதக்அப்துல்லா அப்பா கல்லூரி, திருநெல்வேலி .
செங்காந்தள், மதிப்பீட்டு ஆசிரியர் குழு,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் ஜெ. மணிச்செல்வம்
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
வி.:இ.நா.செந்திக்குமார நாடார் கல்லூரி, விருதுநகர்.
செங்காந்தள், மதிப்பீட்டு ஆசிரியர் குழு,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் தி. பரிமளா
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
மன்னர் திருமலை நாயக்கர் கல்லூரி, மதுரை .
செங்காந்தள், மதிப்பீட்டு ஆசிரியர் குழு,
விருதுநகர், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

சிறப்பிதழ் குழு உறுப்பினர்கள்

மு.ஜான்சி, உதவிப்பேராசிரியர்
கு.கோபிநாத், உதவிப்பேராசிரியர்
இ.முனியசாமி, உதவிப்பேராசிரியர்
இரா.சத்தியபாமா, உதவிப்பேராசிரியர்
மு.முருகேசன், உதவிப்பேராசிரியர்
முனைவர் ம.செய்யத் காசிம், உதவிப்பேராசிரியர்
க.காளிஸ்பிரபு, உதவிப்பேராசிரியர்

வெளியீட்டாளர் செய்தி

குறிக்கோள்

செங்காந்தள் (E-ISSN: 2583-0481) அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ். இவ்விதழ் வருடத்திற்கு இரண்டு முறை கார்த்திகை (நவம்பர்) மற்றும் வைகாசி (மே) மாதங்களில் மகேஸ்வரி பதிப்பகத்தால் (பாண்டியன் கல்வி அறக்கட்டளை) வெளியிடப்படுகிறது. மேலும், ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதற்காக ஆங்கில ஆய்வுகள் மற்றும் கோவில் ஆய்வுகளுக்கான இதழ்களை வெளியிடும் பணியைச் செய்து வருகிறது. இவ்விதழ் கல்வியாளர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் ஆராய்ச்சியை மின் வெளியீடு மூலம் ஊக்குவித்து வருகிறது. உலகமயமாக்கப்பட்ட ஆராய்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்வது, அறிஞர் சமூகத்திற்கு ஆய்வு வெளியீடுகளின் மூலம் ஆராய்ச்சியில் அறிவார்ந்த நிலையை வளர்க்க உதவுகிறது. இணையத்தில் கல்வி ஆராய்ச்சியில், திறந்த நிலை அணுகல், உலகின் மேம்பாட்டிற்கு சாதகமான விளைவுகளை உருவாக்கும் என ஊக்குவித்தும் வருகிறது.

பொறுப்புத்துறப்பு அறிக்கை

செங்காந்தள் ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதில் உறுதியாக உள்ளது. கருத்துத் திருட்டை ஒரு குற்றமாகக் கருதுகிறது. ஆய்வாளர்கள் மற்ற படைப்புகளிலிருந்து மேற்கோள்களை எவ்வாறு பயன்படுத்துவது தொடர்பாக சிறந்த கல்வி நெறிமுறைகளைக் கடைபிடிக்க அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள். தங்கள் படைப்பில் கருத்துத் திருட்டு தொடர்பான எந்தவித பிழைகளுக்கும் வெளியீட்டாளர் மற்றும் பதிப்பாசிரியர்கள் பொறுப்பேற்க மாட்டார்கள். உங்கள் ஆய்வுக்கட்டுரையை ஆராய்ச்சி நெறிமுறைகளைப் பின்பற்றி முறையான படைப்பாகச் சமர்ப்பிக்கும் பொழுது ஒப்புக்கொள்ளும் படிவம் இணைந்து இருக்க வேண்டும். மேலும், வேறு எந்த ஆராய்ச்சி நோக்கத்துக்காகவும் வெளியிடப்படவில்லை என்று உறுதி அளிக்க வேண்டும். எந்தவொரு சட்ட சிக்கல்கள் மற்றும் குறைபாடுகளுக்குக் கட்டுரையாளர் மட்டுமே பொறுப்பு. சமர்ப்பிப்பு மற்றும் பிற தகவல்களுக்கு chenkaantal@pandianeducationaltrust.com ஐ தொடர்பு கொள்ளவும். வழிகாட்டுதல்களுக்கு <http://pandianeducationaltrust.com/journals.html> ஐப் பார்க்கவும்.

பதிப்பகத்தார்

தலைமையாசிரியர் செய்தி

செங்காந்தள் என்பது தமிழ் சார்ந்த ஆராய்ச்சிகளை மேம்படுத்த உருவாக்கப்பட்ட மின்ஆய்விதழாகும். உலகெங்கிலும் உள்ள அறிஞர்கள் மற்றும் மாணவர்களிடம் இருந்து அவர்களின் அறிவார்ந்த கருத்துக்களால் கல்வி நிலை மற்றும் சமுதாயத்தின் நிலையை முன்னேற்ற நல்ல ஆய்வுப்படைப்புகள் வரவேற்கப்படுகின்றன. கல்வி உலகில் ஒரு பெரிய களத்தை உருவாக்க ஆராய்ச்சி தீவிரமாக இருக்க வேண்டும். ஆராய்ச்சி என்பது உண்மைகளை நிலைநிறுத்துவது, ஆதாரங்களை உறுதிப்படுத்துவது, முந்தைய படைப்புகளை மறுசீரமைப்பது மற்றும் சிக்கல்களைத் தீர்ப்பது ஆகும். கல்வி ஆராய்ச்சி மூலம் கல்விச் சீர்திருத்தங்களுக்கான நெறிமுறைகளை ஏற்படுத்தி வழங்குவதும் முறையான அணுகுமுறையை ஏற்படுத்துவதும் இவ்விதழின் மைய நோக்கமாக மாறியுள்ளது.

முனைவர் ஜெ. கவிதா.

வாழ்த்துரை

அருட்சகோ. ச. மரியசூசை அடைக்கலம் தி.இ.ச,
செயலர்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல்கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

"முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே
பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே"

என்ற மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவை மொழி நம் தமிழ்ப் பாவைக்கும் அணி செய்யும் ஏறத்தாழ ஈராயிரமாண்டுத் தொன்மையில் வேருன்றி, கணினிப் புதுமையிலும் கிளை பரப்பி செம்மாந்து நிற்கும் செம்மொழித் தமிழே எம்மொழி என்பதில் தமிழர் அனைவரும் பெருமிதம் கொள்ளலாம். தொல்காப்பியர் காலந்தொட்டு தற்காலம் வரையிலான நீண்ட நெடிய தமிழிலக்கிய இலக்கணப் பரப்பினுள் பொதிந்து கிடக்கும் ஆய்வுப் புதையலைத் தோண்டி எடுத்து, கருத்துக்களை நிரல்பட வடித்து ஒருபுறம் சாயாது, இருபுறம் கருத்தாங்கி அறிவூன்றி, அகழ்ந்து, தோய்ந்து, ஆய்ந்து மணிபோல் தொகுத்தெடுத்து தமிழ் மொழியால் வெளிப்படுத்தும் ஆய்வாளர்களையும், தமிழ் அறிஞர் பெருமக்களையும் வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்றேன்.

கற்றோரின் சிந்தனைகள் இவ்வாய்வு கருவூலத்தில் சிதறிக்கிடக்கின்றன. அவையனைத்தும் மதிப்புடைய நவரத்தினங்கள் தாம். இமயம் ஏறி கொடி பொறித்த சேர்த்தமிழும், கடல் கடந்து வணிகம் செய்த சோழத் தமிழும், தமிழாய்ந்த பாண்டித் தமிழும், கொங்குத் தமிழும், நெல்லைத் தமிழும், தொண்டைத் தமிழும் இவ்வாய்வுக் கோவையின் பொருளமைந்த ஆய்வுக்களங்களாகக் கொண்ட கட்டுரைகளாக வரிசைக் கட்டி நிற்கின்றன. அகமும், புறமும், பக்தியும், புரட்சியும், புதுமையும், அறிவியலும், மருத்துவமும், புதுமை இயல்களும் கொண்ட கட்டுரையாளர்களை வாழ்த்துவதில் பெருமிதம் கொள்கின்றேன். இத்தமிழ்த்துறை மேலும் பல கருத்தரங்குகளை நடத்தி வெற்றி நடை போட எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

நன்றி,

என்றும் வாழ்த்துக்களுடன்
அருட்சகோ.ச.மரியசூசை அடைக்கலம் தி.இ.ச

அணிந்துரை

முனைவர் கு.ஹேமலதா,
முதல்வர்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

மாணுட வாழ்க்கையும் மனிதனால் படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியமும் சேர்ந்தே இயங்கக்கூடிய இரு சக்கரங்களைப் போன்றவை ஆகும். இன்றைக்கு மூவாயிரம் ஆண்டுகாலத் தொன்மையும் நிலைபேற்றுத் தன்மையும் பெற்றுத் திகழும் தமிழ் இலக்கியம் புதியன புகுதலும் பழையன கழிதலும் என்னும் வாக்கியத்திற்கேற்ப புதியவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளுதலையும் பழையவற்றை கழிதலையும் கட்டாயமெனக் கருதுகின்றது. மாறிவரும் பண்பாட்டுச் சூழலுக்கு ஏற்ப தனிமனித வாழ்வியல் சிக்கல்கள், பாசப்பிணைப்பு குறைந்து வரும் இல்லறச் சூழல்கள், சமூகச் சிக்கல்கள், போன்றவற்றிற்கிடையே சற்றும் தொய்வின்றி தமிழ் இலக்கியங்கள் தன் பணியையும் பங்களிப்பையும் செவ்வனே ஆற்றி வருகின்றன. இவ்வாறு ஆணித்தனமாக மதிப்பீடு செய்து தகுதியையும், தரத்தையும், பல புதிய சிந்தனைகளையும், கருத்துக்களையும் வெளிக்கொணர்வதே ஆராய்ச்சியாகும்.

தமிழ் இலக்கியங்களின் பல்வேறு தன்மைகளாக வெளிவரும் இலக்கிய வகைகள் அனைத்தும் வாசிப்பதற்கு மட்டுமின்றி வாழ்வதற்குத் தேவையான அனைத்து முறைகளையும் வகுத்துத் தந்துள்ளன. காலத்திற்கு ஏற்றவாறு சமூகத்தின் ஏற்றங்களும், ஏமாற்றங்களும், மேன்மைகளும், கீழ்மைகளும் எந்தவித மறைப்புமின்றி தமிழ் இலக்கியங்கள் எடுத்துரைக்க வேண்டும். இவ்வாறாக எடுத்துரைக்க தமிழ் இலக்கியங்களை பல்வேறு கோணத்தில் ஆராய்ச்சி செய்தல் வேண்டும். இத்தகு பணியினை எம் கல்லூரித் தமிழ்த்துறை மிகுந்த முனைப்புடனும் ஈடுபாட்டுடனும் செயலாற்றி வருகின்றது. இந்த கல்வியாண்டில் எமது கல்லூரித் தமிழ்த்துறையும் செங்காந்தள் இதழும் இணைந்து **பன்முகப் பார்வையில் தமிழிலக்கியம்** என்னும் தலைப்பில் பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கை இணைய வழியில் நிகழ்த்தி தரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் **செங்காந்தள்** இதழ் இணைய வழியில் பிரசுரம் செய்கின்றமைப் பாராட்டுக்குரியது. இந்நூல்களில் அடங்கியுள்ள கட்டுரைகளை நோக்கும்போது பல்வேறு கட்டுரைகள் இலக்கியங்களின் பாடுபொருள், நிகழ்காலச் சமூகம் சந்திக்கக்கூடிய உண்மையான, யதார்த்தமான வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இவை பல்வேறு பார்வையில் தமிழ் இலக்கியங்களை ஆராய்ச்சி செய்து பல கோணங்களில் பார்வைக்கு உட்படுத்தியுள்ளன. இவை எதிர்காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் இலக்கியங்களைப் புதிய பார்வையில் கொண்டு சேர்க்கும் நதிகளாகச் செயலாற்றும் என்பதில் ஐயமில்லை.

காலத்தின் தேவைக்கேற்ப இலக்கியங்களை பல்வேறு பார்வையில் ஆய்வுக்குட்படுத்துவது வாழ்வினை உயர்த்துவதற்கான வாயில்களாக அமையும் எனலாம்.

எம் கல்லூரித் தமிழ்த்துறையுடன் இணைந்து கருத்தரங்கம் நிகழ்த்த ஒப்புதல் அளித்து செயலாற்றிய செங்காந்தள் இதழ் நிறுவனர் மற்றும் பதிப்பாசிரியர்கள் அனைவருக்கும் எனது வாழ்த்துக்களையும் நன்றியினையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இக்கருத்தரங்கப் பணியினை முன்னெடுத்துச் சென்ற கருத்தரங்க ஒருங்கிணைப்பாளர்கள், துறைத்தலைவர், பேராசிரியர்ப் பெருமக்கள் அனைவருக்கும் எனது பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் இதுபோன்ற பல கருத்தரங்குகளை நடத்தி தமிழ்த்துறை தமிழ் உயராய்வு மையமாக மாறி முன்னேற்றப்பாதையில் சென்றிட வாழ்த்திப் பாராட்டுகின்றேன்.

நன்றி,

என்றும் அன்புடன்
முனைவர் கு.ஹேமலதா

என்னுரை

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி,
துறைத்தலைவர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

தமிழ் மொழியாம் செம்மொழி தொன்மை வாய்ந்தது, வளம் உடையது, உயர்வானது, உணர்வைத் தரக்கூடியது, சிந்தனைக்கு அடித்தளமாக அமைவது, செயலுக்கு ஊக்கத்தைக் கொடுப்பது மற்றும் வளமான வாழ்க்கைக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்வது ஆகும். பிறமொழிகளின் தாக்கத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு தலை நிமிர்ந்து நிற்கும் உன்னத மொழி. கலைகளாலும் கருத்துக்களாலும் தமிழர்களின் வாழ்வியலைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் தமிழ்மொழி மற்ற மொழிகளைக் காட்டிலும் சிறந்து விளங்குகிறது. சங்ககாலம் தொட்டு இன்றுவரை ஆயிரக்கணக்கான புலவர்களும், கவிஞர்களும், எழுத்தாளர்களும் தோன்றி தமிழ்மொழியின் ஆற்றலை இலக்கண இலக்கியங்களாகப் பதிவு செய்து வரலாறு நமக்கு காட்டுகிறது. இலக்கண, இலக்கியங்கள் நம் சிந்தனைக்கு வித்துக்களாக அமைகிறது. இன்றைய மனித வாழ்வியல் தேவைகளுக்கு ஆய்வுகள் முக்கிய களங்களாக திகழ்கிறது. தமிழ் ஆய்வுகளை ஒரு நோக்குப் பார்வையில் அணுகாமல் பன்முக நோக்கில் ஆய்வு பொருண்மையாக எடுத்துக் கொண்டு தன் சிந்தனைகளை வித்துக்களாக விரித்து, பரந்த எண்ணத்தில் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் "பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்" என்ற தலைப்பில் ஆய்வுக்கட்டுரை தலைப்பு அமையப் பெற்றுள்ளது.

கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரியின் தமிழ் உயராய்வு மையமும் செங்காந்தள் இதழும் இணைந்து தலைப்புக்கேற்ற தரமான நூறு ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். தரமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை வழங்கிய பேராசிரியர்களுக்கும், ஆய்வாளர்களுக்கும், மற்றும் ஆர்வலர்களுக்கும் நன்றியைக் கூறிக் கொள்கின்றேன். இக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதற்கு எங்களுடன் ஒருங்கிணைந்து பயணித்த, செங்காந்தள் ஆய்விதழின் முதன்மை ஆசிரியர் முனைவர் ஜெ. கவிதா அவர்களுக்கும், என்னுடன் இணைந்து இக்கட்டுரைகளை வெளியிடுவதற்கு உதவி செய்த ஒருங்கிணைப்பாளர்களுக்கும் மற்றும் கௌசானல் தமிழ் உயராய்வு மையம் பேராசிரியர்களுக்கும் என் நன்றியை கூறிக் கொள்வதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றேன்.

நன்றி.

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி,

வாழ்த்துரை

முனைவர் பா.ராஜபாண்டி,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி,
முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம்.

கற்பனைத் திறமும் கருத்தியல் வளமும் கொண்டு காலங்கடந்து சீரிளமைத் தன்மையுடன் வாழ்ந்தும் வளர்ந்தும் வருவது கன்னித் தமிழ்மொழியாகும். காதலையும் வீரத்தையும் அகம் புறம் என பாடப்பட்ட சங்க இலக்கியங்கள், மனித இனம் வையத்துள் வாழ்வதற்குத் தேவையான அறநெறிகளைக்கூறும் அற இலக்கியங்கள், நீண்ட கதைகளின் ஊடாகக்கலைகளின் மேன்மையைப் புலப்படுத்தும் தொடர்நிலைச் செய்யுட்களான காப்பியங்கள், சிந்தனைக்கு எட்டாத செம்பொருளாகிய இறைவனின் பெருமைகளை எடுத்துரைத்து வீடுபேறு அடைவதற்கு வழிகாட்டும் பக்தி இலக்கியங்கள், பலவாகப்பெருகித் தமிழுக்கு வளம் சேர்க்கும் சிற்றிலக்கியங்கள், காலத்திற்கு ஏற்றவாறு வடிவத்தையும் பாடுபொருளையும் கொண்ட தற்கால இலக்கியங்கள் எனத் தமிழ் இலக்கியப் பரப்பு எல்லையற்ற வானவெளியாக விரிந்து தமிழன்னைக்கு வனப்பு சேர்ப்பதுடன் மனிதனின் வாழ்க்கைப் பாதையைச் செம்மைப்படுத்திக் கொள்வதற்கான கருத்துக்களை அள்ளி வழங்கும் கருவூலமாகத் திகழ்கின்றன. ஆய்வு என்பது உள்ளதன் நுணுக்கம் என்று உரைத்த தொல்காப்பியரின் விதிப்படி தமிழின் துறைதோறும் இன்று ஆய்வுகள் பெருக தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களின் தரத்தை உலகறியச் செய்ய கல்லூரித் தமிழ்த்துறையும் செங்காந்தள் இதழும் இணைந்து பன்முகப் பார்வையில் தமிழிலக்கியம் என்னும் தலைப்பில் கருத்தரங்கை நிகழ்த்தியிருப்பதை எண்ணிப் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தமிழ் இலக்கியப்பரப்பு முழுவதையும் ஆய்வுக் கண் கொண்டு நோக்கி அதன்வழி வெளிப்பட்ட சீரிய சிந்தனைகளைச் செம்மைப்படுத்தி செந்தமிழில் வடித்தெடுத்துக் கட்டுரைகளாக்கித் தந்த கட்டுரையாளர்களுக்கும் ஆய்வாளர்க்கும் பேராளர்களுக்கும் என் நெஞ்சம் நிறைந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். கருத்தரங்கம் சிறப்பாக நடைபெறுவதற்கு உழைத்த தமிழ்த்துறைத் தலைவர் அவர்களுக்கும் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்களுக்கும் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். தமிழின் வளர்ச்சிப் பாதையில் முக்கியப் பங்காற்றி வரும் செங்காந்தள் இதழ் முதன்மை ஆசிரியர் அவர்களுக்கும் மற்றும் இதழ் ஒருங்கிணைப்பாளர்களுக்கும் வாழ்த்துகளையும் பாராட்டுகளையும் உரித்தாக்கிக் கொள்கின்றேன்.

வாழ்த்துக்களுடன்
முனைவர் பா.ராஜபாண்டி

பதிப்புரை

முனைவர் ஜெ. கவிதா,

இதழ் முதன்மை ஆசிரியர்,
செங்காந்தள் (Chenkaantal),
விருதுநகர்.

செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (Chenkaantal) தமிழ்மொழிக்காகவும், இலக்கண இலக்கியத்திற்காகவும் பல்வேறு பணிகளைச் செம்மையுடனும், சீர்மையுடனும் செய்து வருகின்றது. தமிழ்மொழி இலக்கியத்தில் உள்ள விழுமியங்களை ஆராய்ச்சி நோக்கில் வெளிக்கொணரும் பொருட்டு “பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற பொருண்மையில் சிறப்பிதழ் நடத்தி பல்வேறு தரமான ஆய்வுக்கட்டுரைகளைப் பெற்று செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (Chenkaantal) பிரசுரம் செய்வதில் அகமகிழ்வடைகின்றேன்.

“பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற பொருண்மையில் தமிழ் இலக்கியங்களின் பண்பாடு, கலாச்சாரம், வாழ்வியல் தத்துவங்கள், கல்வி, வீரம், காதல், இயற்கை, சுற்றுப்புறச்சூழல், அறம், அறிவியல், இலக்கியம், பக்தி இலக்கியம், அயலக தமிழ் இலக்கியம் போன்ற சிறப்புமிக்க ஆராய்ச்சி அறிவு நுட்பத்துடன் கட்டுரைகளை வழங்கிய தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர்கள், ஆய்வு மாணவர்கள் எழுத்தாளர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியோருக்குப் பாராட்டுகளைக் கூறிக்கொள்கிறேன். மேலும் “பன்முகப் பார்வையில் தமிழ் இலக்கியம்” என்ற பொருண்மையில் இச்சிறப்பிதழ் பணியில் ஈடுபட அனுமதி அளித்த கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, முத்துப்பேட்டை, இராமநாதபுரம் நிர்வாகத்தினர் அனைவருக்கும் எமது இதழ் சார்பாக நன்றியினை உரிதாக்குகின்றேன். மேலும், கல்லூரி தமிழ்த்துறைத் தலைவர் மற்றும் துறைப் பேராசிரியர்கள் அனைவருக்கும் மீண்டும் நன்றியினைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (Chenkaantal) செம்மையுடன் செயல்பட்டு ஆய்வுக்கட்டுரைகளை இணையத்தில் பதிப்பு செய்து வருகின்றது. எதிர்வரும் காலங்களில் தரம் வாய்ந்த ஆராய்ச்சி அணுகுமுறையுடன் எழுதி பெறப்படும் ஆய்வுக்கட்டுரைகளை உலக அரங்கத்திற்கு எடுத்துச்செல்ல ஓர் ஆய்வுக்களமாக செங்காந்தள் ஆய்விதழ் (chenkaantal) செயல்பட்டு வருகின்றது. அதற்கு உறுதுணை அளித்த நல்லுள்ளங்கள் கொண்ட அனைவருக்கும் நன்றி.

முனைவர் ஜெ. கவிதா
இதழ் முதன்மை ஆசிரியர்

பொருளடக்கம் / Contents

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
1	நாலடியார் நிலையாமை தத்துவத்தில் உளக்கட்டுப்பாடு Transience and Psychic Control in <i>Naladiyar</i> ஆ. அடிசன் / A. Adison	1-7
2	முத்தொள்ளாயிரம் காட்டும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள் Life Ethics in Muththollayiram முனைவர் ஞா.அந்தோணி சுரேஷ் / Dr G. Antony Suresh	8-14
3	மறுபக்கம் நாவலும் தெய்வ வழிபாடும் The Novel Marupakkam (The Other Side) and the Worship of God ந. சொ. அபிதா / N. S. Abitha	15-20
4	குறுந்தொகை காட்டும் காதல் Love in Kurunthogai முனைவர் தே. அம்சவள்ளி / Dr.D. Amsavalli	21-25
5	அகநானூற்றில் பண்பாட்டு உவமைகள் Cultural Traditions in Agananuru (External Life) அ. அமல்ராஜன் / A.Amalrajan	26-33
6	சங்க கால மலை வளக் காட்சிகள் Mountain Scenery in Sangam Times முனைவர் க. அல்லிராஜன் / Dr. K. Allirajan	34-41
7	திலகவதியின் புனைவுகளில் சமூகநோக்கு Social Perspective in Thilagavathi Myths நே. அனிதாசெலின் / N. Anitha Selin	42-46
8	தமிழ் இலக்கியங்களில் பண்பாடு Culture in Tamil Literature முனைவர் இரா. அனுசியா / Dr. R. Anusiya	47-51
9	சல்மாவின் படைப்புகளில் ஆளுமை வெளிப்பாடு Personality expression in Salma's works முனைவர் செ. ஆமினா பானு / Dr. S. Ameena Banu	52-59
10	பாரதியும் பெண்ணியமும் Bharathi and Feminism மு. ஆயிஷாம்மா / M. Aaisamma	60-64

வ.எண் S.No	தலைப்பு / பெயர் Title / Author Name	பக்க எண் Page No
11	வள்ளுவத்தில் பனைமரத்தின் கருத்தாடல் Ethics through Palm Trees from Valluvam முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி / Dr M. Rajalakshmi	65-70
12	தமிழ் இலக்கியங்களில் மருத்துவம் Medicine in Tamil Literature திருமதி மா. இராஜேஸ்வரி / Mrs. M. Rajeswari	71-74
13	அக இலக்கியப் பாடல்களில் பண்பாட்டு மரபு உவமைகள் Cultural Heritage Parables in Agam (Internal Life) Songs ல.உதயக்குமார் / L.Uthayakumar	75--82
14	பதிற்றுப்பத்து வெளிப்படுத்தும் அறவாழ்க்கை Morality in <i>Pathitruppathu</i> முனைவர் டி. ஆர். உதயகுமாரி / Dr.T.R. Udayakumari	83-87
15	இலக்கியங்களில் இல்லறப் பெண்களின் சித்தரிப்பு Portrayal of Domestic Women in Literature கு. உஷாகுமாரி / K. Usha Kumari முனைவர் செ. அஜிதா / Dr S. Ajitha	88-93
16	நாலிரண்டின் பார்வையில் கயமை Hypocrisy in the Viewpoint of Naalirandu முனைவர் கே. இரா. கமலாமுருகன் / Dr K.R. Kamala Murugan	94-98
17	தமிழ் இலக்கியங்களில் அறிவியல் Science in Tamil Literature பி. கலா / P. Kala முனைவர் செ.சாந்தி / Dr.C.Shanthi	99-102
18	சங்க இலக்கியத்தில் குடிமக்களின் உறவுமுறைகள் Citizens' Relationships in Sangam Literature க. கவிதா / K. Kavitha	103-108
19	பெரும்பாணாற்றுப்படையில் இனக்குழுக்களின் விருந்தோம்பல் பண்பாடு Hospitality of Ethnic Groups in <i>Perumpanatruppadai</i> திருமதி க.கவிதா / Mrs. K. Kavitha முனைவர் சு.பானுமதி / Dr S. Banumathi	109-114

வ.எண்
S.No

தலைப்பு / பெயர்
Title / Author Name

பக்க எண்
Page No

20

திருமந்திரத்தில் நிலையாமைச் சிந்தனைகள்
Thirumanthirathil Nilaiyamai Sinthanaikal

115--119

முனைவர் மு.கார்த்திகா / Dr. M. Karthika

Transience and Psychic Control in *Naladiyar*

A. Adison, PhD Scholar, Tamil Department, Pondicherry University, Pondicherry.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5292-9597>

DOI: 10.5281/zenodo.6619126

Abstract

Tamil literary canon reserves a distinct place for ethical writings of which “Naladiyar” is the most significant one. Though both “Naladiyar” and “Thirukkural” seem parallel in their treatment of several virtues, the theme of transience is talked about in a more detailed manner in “Naladiyar”. Reading the “Naladiyar” songs dealing with the theme of Transience in-depth, they are meant to curb the human mind of its evil thoughts and feelings. Only When the theme of human transience is instilled in the mind, human society will try to indulge in ethical deeds, and will not go against ethics. People will try to detach themselves from internal feelings such as greed for wealth, youth, and body, extreme lust and egocentricity. Thus, one could shield oneself from these bad psychic qualities and could follow the correct standards of life. “Naladiyar” verses of Transience have been written with such a telescopic view. This paper attempts to explain it with textual evidence.

Keywords: *Naaladiyar*, Liveness, Body, *Thirukkural*, Physiology.

References

- [1] Ravichandhiran Thi. Ku., *Sigmund Freud Ulapagupaaivu Ariviyal*, Alaigal Veliyeetagam, Chennai, 2007.
- [2] Ravichandhiran Thi. Ku., *Oru Freudian Paarvaiyil Thamir Naatupura Valakaarugal*, Alaigal veliyeetagam, Chennai, 2011.
- [3] Somasundharam O., Jeyaramakrishnan Thi., Mananoyum Indraiya Maruthuvamum, New Century Book House, Chennai, 2017.
- [4] *Naladiyar*. Moolamum Uraiyum, Saradha Pathipakam, Chennai, 2006.
- [5] *Piralvu Nilai Ulaviyal*. Kaavya Veliyeedu, Chennai, 2018.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

நாலடியார் நிலையாமை தத்துவத்தில் உளக்கட்டுப்பாடு

ஆ. அடிசன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், சுப்பிரமணிய பாரதியார் தமிழியற்புலம்,

புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5292-9597>

DOI: 10.5281/zenodo.6619126

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அற இலக்கியங்களுக்கு ஒரு தனித்த இடம் உண்டு. அதில் நாலடியார் குறிப்பிடத்தக்க நூலாகும். திருக்குறளோடு ஒத்த தன்மையுடைய பல அறங்கள் இதில் பேசப்பட்டாலும் நிலையாமை குறித்த சிந்தனை சற்று விரிவான நிலையிலேயே பேசப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலையாமை பற்றிய அறம் உரைக்கும் பாடல்களை ஆழமாக வாசிக்கும்போது அவை மனிதனுடைய மனதில் உள்ள சில தவறான உணர்வுகளைக் கட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ளும்படி உரைப்பதாகத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில், அப்போதுதான் இந்த நிலையாமை கருத்தியலை உள்வாங்கும் மனித சமூகம் அறத்திற்குப் புறம்பான செயல்களைச் செய்யாமல் அறம் சார்ந்த செயல்களைச் செய்ய முற்படும். குறிப்பாக, செல்வம், இளமை, யாக்கை (உடல்) போன்றவை மீது உள்ள பேராசை, அதீத மோகம், தான் என்ற அகங்காரம் முதலான மனவெழுச்சிகளிடமிருந்து தன்னைக் காத்துக்கொண்டு சரியான வாழ்வியலை மக்கள் பின்பற்றுவார்கள். இத்தகைய தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் நாலடியாரில் உள்ள நிலையாமை கருத்துக் கொண்டு பாடல்கள் இயற்றப்பட்டுள்ளன என்பதனை இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை நில எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்க முயன்றுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: நாலடியார், நிலையாமை, யாக்கை, திருக்குறள், உளவியல்

முன்னுரை

நாலடியார் பதினெண் கீழ்க்கணக்குத் தொகுப்பைச் சேர்ந்த ஒரு தமிழ் நீதி நூல். இது நான்கு அடிகளைக் கொண்ட வெண்பாக்களால் ஆனது. இது சமண முனிவர்களால் இயற்றப்பட்ட நானூறு தனிப்பாடல்களின் தொகுப்பாகும். இதனால் இந்த நூலுக்கு நாலடி நானூறு எனவும் மற்றொரு பெயர் உண்டு. இந்நூல் சிறப்பான அறங்களை போதிப்பதால் உலகப் புகழ்பெற்ற திருக்குறளுக்கு அடுத்த நிலையில் வைத்துப் போற்றப்படுகின்றது. நீதியை உரைப்பதில் திருக்குறளும் நாலடியாரும் கிட்டத்தட்ட ஒரே முறையையே கையாளுகின்றன. திருக்குறளைப் போன்றே நாலடியாரும் அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பிரிவுகளைக் கொண்டு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் நாலடியார் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான முக்கியமான தத்துவங்களை உவமை வடிவில் கூறி விளக்குவதில் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகின்றது. இந்நூலின் சிறப்பை உணர்ந்த ஜீ. யூ. போப் இதனை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். நாலடியாரைத் தொகுத்தவர் பதுமனார் என்றும் உரை எழுதியவர் தருமர் என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. இந்நூலில் உள்ள நானூறு பாடல்களும் மனிதச் சமூகத்திற்கு தேவையான நல்லொழுக்கங்களை உரைத்துள்ளது. குறிப்பாக உவமை குறியீட்டுத் தன்மை மூலமாக மனித மனதைப் பக்குவப்படுத்த நாலடியார் பாடல்கள் முயன்றுள்ளது. ஏனெனில், ஒரு கருத்தை மட்டும் கூறி இதைக் கடைபிடியுங்கள் என்று கூறுவதை விட

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மக்கள் மனம் தீமையான செயல்களைச் செய்ய தயங்கும் அளவிற்கு நாலடியாரின் அறம் வலியுறுத்தும் போக்கு அமைந்துள்ளது.

குறிப்பாக அறத்துப்பாலில் உள்ள முதல் மூன்று அதிகாரங்களாவன செல்வம் நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை ஆகியன மனித மனதைப் பக்குவப்படுத்த உள மருத்துவம் சார்ந்த நிலையைக் கையாண்டுள்ளது. எவ்வாறெனில் மனித மனமானது இயல்பாகவே தான் விரும்பும் எதுவும் தனக்குக் கிடைத்திட வேண்டும் என்பதிலும், அது தனக்கு மட்டுமே நிலையாக இருக்க வேண்டும் என்பதிலும் உறுதியாக இருக்கக் கூடியது. அவற்றில் பெரும்பான்மை செல்வம் தொடர்பானதும், உடல் சார்ந்த தேவைகள் மற்றும் இளமைக்கான தேடல்கள் தொடர்பாகவே இருக்கின்றன. இது போன்ற மனித மனிதன் பேராசை தேடல்கள் பொருட்டே மனிதன் பெரும்பாலான தீமைகளைச் செய்கின்றான். எனவே இத்தகைய அவா சார்ந்த தேடல்களால் கிடைப்பவை எதுவுமே நிலையற்றவை என்பதை உரைத்து, இதன் பொருட்டு 'பாவம் செய்வதைத் தவிர்த்திடுவீர்' என மனிதச் சமூகத்திற்கு நாலடியார் பாடல்கள் அறம் உரைக்கின்றன.

செல்வம் நிலையாமையில் உளக்கட்டுப்பாடு

செல்வம் நிலையாமை குறித்துப் பத்துப் பாடல்கள் இந்நூலின்கண் அமைந்துள்ளன. அவற்றுள், ஒரு பாடலினைச் சான்றாக எடுத்துக்கொண்டு உளக்கட்டுப்பாடு சிந்தனையை விரிவாகக் காணலாம்.

துகள்நீர் பெருஞ்செல்வம் தோன்றியக்கால் தொட்டுப்

பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க

அகடுற யார்மாட்டும் நில்லாது செல்வம்

சகடக்கால் போல வரும் (நாலடி. 2)

செல்வம் நடுவுநிலையாமை பொருந்த யாரிடத்திலும் நிற்காமல் வண்டியின் சக்கரம் போல கீழ் மேலாகவும், மேல் கீழாகவும் மாறிவரும். ஆதலால் குற்றமற்ற பெரிய செல்வமானது உண்டானால் அது தொடங்கி எருமை தடாக்கல் உழைத்தனா லுண்டாகிய சோற்றை ஏழைகள் பலரோடு கூடி உன்ன கடவர்கள் செல்வம் தோன்றியவர்கள். (நாலடியார் உரை - சாரதா பதிப்பகம். பக். 6) செல்வமானது நடுவு நிலையாமை சரியாகக் கடைபிடிக்கக் கூடியது. அதனால் அது யாரிடமும் நிலைத்து இருக்க விரும்புவதில்லை. ஒரு வண்டியின் சக்கரம் மாற்றம் பெற்றுக்கொண்டே இருப்பது போல செல்வமும் இருக்கும் இடத்தை மாற்றிக்கொண்டே இருக்கும். அதனால் செல்வர் ஏழையாகவும் ஏழை செல்வராகவும் மாறுவது உலகின் இயல்பாகும். எனவே இந்த உண்மை தத்துவத்தை உணர்ந்து அதிக செல்வம் சேர்க்க எண்ணி பாவம் செய்வதும் இருக்கும் செல்வத்தைப் பிறருக்குக் கொடுக்காமல் வாழக்கூடிய வாழ்க்கை இழிவானது மற்றும் அர்த்தமற்றது. இவ்வாறு மக்கள் செல்வத்தையோ அது தொடர்பான இன்ன பிற பொருட்களையோ சேர்த்து வைக்க முற்படுவதும். அதை ஆடம்பரமாகத் தனக்கு மட்டுமே செலவு செய்து தன்னை உயர்வாகக் காட்டிக்கொள்வதும் ஒரு விதமான உளவியல் கோளாறாகக் கருதப்படுகின்றது.

குழந்தைப் பருவத்தில் உருவாகும் குதமோகத் தடையானது மனிதன் வளர வளர பல திரிபுகளைப் பெற்றுப் பணம், பொருள் போன்றவற்றைச் சேர்த்து வைக்கும் பழக்கமாக உருவாகிறது. (ஒரு ஃப்ராய்டியன் பார்வையில் தமிழ் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள், பக். 172)

இந்தப் பழக்கமானது மனிதனின் அழுக்கப்பட்ட ஆசையாக இருந்து மாற்று வடிவில் இன்ப நிறைவேற்றம் அடைய முயற்சிக்கின்றது. இந்த மனஉணர்வு சாதாரணப் பண்பாக இல்லாமல் ஒரு

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

விதமான உளவியல் சிக்கலைக் கொண்டதாக உள்ளது. இவ்வாறு நிலைத்தத் தன்மை அற்றதும் மனிதராலும் இயற்கையாலும் அழியக் கூடியதுமான செல்வத்தை ஒருவர் பொய்யான அல்லது தவறான நம்பிக்கையுடன் நிலையானது என்று நம்பி மேலும் சேர்த்து வைப்பது பிறழ் நம்பிக்கையின் வெளிப்பாட்டாலும் நிகழ்கிறது.

பிறழ் நம்பிக்கை என்பது பொய்யான நிலைப்பாடுகளில் வெளிப்படும். அறிவியலாலும் நிரூபிக்க முடியாதவை மீது பற்று கொண்டு நம்பிக்கையோடு இருக்கும் மனநிலை. (பிறழ்வு நிலை உளவியல். பக். 86)

இந்த மனநிலை தான் செல்வத்தின் மீதும் அதீதப் பற்றை உருவாக்கி அதனைப் பெற எந்தச் செயலையும் செய்யலாம் என்ற மன உந்துதலை உருவாக்குகின்றது. இத்தகைய பொய்யான மன உணர்வைப் போக்கவே நாலடியாரில் உள்ள செல்வம் நிலையாமை பாடல்கள் முயற்சிக்கின்றன. எவ்வாறெனில் செல்வத்தின் நிலையற்றத் தன்மையை எடுத்துரைத்து அதனை எவ்வாறு தனக்கும் பிறருக்கும் பயனுள்ள விதத்தில் அறம் சார்ந்த செயல்களைச் செய்யலாம் என நாலடியார் பாடல்கள் உரைத்துள்ளன. மேலும் செல்வம் நிலையாமையில் உள்ள அறக்கருத்துகள் மனித மனதைப் பக்குவப்படுத்திச் செல்வத்தின் பரவலை அல்லது ஏழைகளற்ற சமூகத்தை உருவாக்க முயன்றுள்ளதாகக் கருத இடமுண்டு. இங்கு உதாரணத்திற்கு ஒரு பாடலின் கருத்து மட்டும் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த அதிகாரத்தில் உள்ள பிற பாடல்களும் இதே மாதிரியான போக்கிலேயே அமைந்திருப்பதை அவற்றை வாசிப்பதன் மூலம் உணரலாம்.

இளமை நிலையாமையில் உளக்கட்டுப்பாடு

நிலையற்ற செல்வத்தைச் சேர்த்து அதன் மூலம் பல இன்பங்களை அடைய விரும்பும் மனித மனம் அதே போல தன்னுடைய இளமையின் பொருட்டும் இன்பம் துய்க்க விரும்பி அதனால் பல பாவச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றது. எடுத்துக்காட்டாக, காமம் சார்ந்த செயல்பாடுகள் மது பழக்கம், வீரம் என்ற பெயரில் பிறரை வதைத்தல் அல்லது கொலைபுரிதல் போன்ற அறம் சாராச் செயல்பாடுகளைச் செய்ய மனம் ஒருவரைத் தூண்டுகிறது. இதுபோன்ற இளமைத் துள்ளல்கள் அறத்திற்குப் புறம்பானது மற்றும் நிலையற்றது என்பதை மனித சமூகத்திற்கு நாலடியாரில் உள்ள இளமை நிலையாமை என்ற அதிகாரப் பகுதி பாடல்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக ஒரு பாடலைக் காணலாம்.

சொல்தளர்ந்து கோல்ஊன்றிச் சோர்ந்த நடயினராய்ப்

பல்கழன்று பண்டம் பழிகாரும் – இல்செறிந்து

காமநெறிபடறுங் கண்ணினார்க் கில்லையே

எம நெறிப்படரு மாறு. (நாலடி-13)

பேச்சு ஓசை குன்றி தடியைப் பிடித்துக் கொண்டு தள்ளாடி போகும் நடையுடையவாய், பற்கள் நீங்கிப்போய் தேகமாகிய பண்டம் பழிப்பையடையும் அளவும் இவ்வாழ்க்கையில் நெருங்கி இருந்து ஆசை வாழ்வில் செல்லுகின்ற அறிவுடையவருக்கு சுகமாகிய வழியில் செல்லும் வகை இல்லை. இளமையில் ஒருவர் வயது பூரிப்பு காரணமாக தேவையற்ற சொற்கள் பேசுவதும், வீர முழக்கங்கள் இடுவதும் இயல்பான நிகழ்வ அத்தகைய தருணங்களில் நாம் பிற்காலத்தில் பேசக்கூடிய சொற்கள் தளர்ந்து போகும் என்பதையும், இளமையின் உறுதி உடலில் இருக்கும் தருணத்தில் பிறரை மதிக்காமல் எவருடைய உதவியும் தனக்கு தேவையில்லை என்று ஒருவருடைய மனம் சிந்திக்கும் சூழலில் அதே நபர் பிற்காலத்தில் ஒரு கோளின் உதவியுடன் தான் நடமாட வேண்டிய நிலை உருவாகும் என்பதையும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

எண்ணி இந்த இளமை கழிந்தப் பின் வலிமையுடைய பற்களும் கழன்று இந்த உடல் பிறர் கண்டு அருவருக்கக் கூடிய நிலையையே அடையும். இதுபோன்ற உண்மைகளை எல்லாம் மக்கள் முன்னமே உணர்ந்து இந்த இளமை உடல்மீது பெருத்த மோகம் கொண்டு தீமையான செயல்கள் செய்யாமல் இருத்தல் வேண்டும் எனவும் நாலடியார் உணர்த்துகிறது. ஏனெனில் இவ்வாறு உண்மைகளை உணராமல் ஒருவர் தன்னைத்தான் மிக உயர்வாக எண்ணிக் கொள்ளுதல் தவறான நம்பிக்கை என்ற மனநோயின் வெளிப்பாடேயாகும்.

ஒருவர் தன்னைச் சக்தி வாய்ந்த மனிதன் என்றும் தன்னால் எதையும் சாதிக்க முடியும் என்றும் எண்ணுவது தவறான உயர் எண்ணத்தின் வெளிப்பாடாக கருதப்படுகிறது. இத்தகைய மனநோய் உள்ளோரின் சிந்தனை அவரது அறிவிற்கும் அனுபவத்திற்கும் பொருத்தமற்றதாகவும் இருக்கும். (மனநோயும் இன்றைய மருத்துவமும். பக். 37)

இத்தகைய மனநோயானது மக்கள் மனதில் இருந்து கொண்டு அவர்களை அறத்திற்கு புறம்பான செயல்களை செய்யத் தூண்டுகின்றது. இதனை இயன்ற அளவு தவிர்க்கவே நாலடியாரில் உள்ள பாடல்கள் இளமை என்பதும் கூட நிலைபெற்று இருப்பதன்று. விரைவில் மாறக்கூடிய தன்மை உடையது. குறிப்பாக இளமை கழிந்த பின் ஒருவருடைய நிலை தாழ்வுற்று போகும் என்பதை மக்கள் மனதிற்கு அறிவுறுத்தி மனநோய்க்கு மருந்தளிக்க இளமை நிலையாமை அதிகார பாடல்கள் முயன்றுள்ளன.

யாக்கை நிலையாமையில் உளக்கட்டுப்பாடு

நாலடியார் பாடலானது செல்வத்தின் நிலையற்ற தன்மையையும் இளமையின் நீடிப்பற்ற நிலையையும் உரைப்பது போன்ற யாக்கை அதாவது உடலின் நிலையற்ற இருப்பையும் கூறி மனித மனம் அதன் வழியே பாவச்செயல்களில் ஈடுபடுவதைத் தடுத்திட யாக்கை நிலையாமை பற்றிய கருத்துக்களை உரைத்துள்ளது. யாக்கை நிலையாமை அதிகாரத்தில் உடல் நிலையாமையோடு சேர்த்து உயிர் நிலையாமையும் குறிப்பிடப்படுகின்றது. எனினும் உடல் என்ற கருவியின் மூலமே பாவங்கள் நிகழ்த்தப்படுவதனால் இந்த அதிகாரத் தலைப்பிலும் பாடல்களின் பெரும்பான்மை இடங்களிலும் உடலின் நிலையாமையே பேசப்பட்டுள்ளது. எவ்வாறாயினும் உடல் நிலையற்றுப் போனால் உயிரும் நிலையற்றுப் போனதாகவே அர்த்தம். எனவே இரண்டையும் வேறுபடுத்திக் காண வேண்டியதில்லை. இந்த உடல் மற்றும் உயிர் நிலையாமையை மனிதனுடைய மனதிற்கு உரைத்து இவற்றைப் பயன்படுத்தி பாவச்செயல்கள் செய்யாமல் அவை அழிவதற்குள்ளாக இயன்ற அளவு அறங்களைச் செய்யுங்கள் என மக்களுக்கு நாலடியார் உரைத்துள்ளது.

**கணம்கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென் றலறப்
பிணம்கொண்டு காட்டுய்ப்பார்க் கண்டும் மணங் கொண்டீன்
உண்டுண்டுண் டெண்ணும் உணர்வினார் சாற்றுமே
டொண்டொண்டோ டென்னும் பறை (நாலடி. 25)**

கூட்டங் கொண்டு உறவினர் கவீரென்று கூவி அழப் பிணத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு சுடுகாட்டில் இடுபவரைப் பார்த்துக் கலியாணஞ் செய்து கொண்டு இவ்வுலகில் நிச்சயமாய் சுகமுண்டு சுகமுண்டு சுகமுண்டு என்கிற அறிவுள்ளவனைக் குறித்துத் தொன் தொன் தொன் என்கிற வகையாய் ஒலிக்கிற பிணப் பறையானது இவ்வாழ்க்கை இவ்வகையது என்று சொல்லும். ஒருவர் உடலினின்று உயிர் நீங்கிய பின் ஒருவரது உடலை இடுகாட்டில் கொண்டு போய் எரித்து உறவினர் அழும் நிலையில் இந்த

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உடலினுடைய நிலையற்றத் தன்மையைப் பறையானது தனது இசையின் மூலம் இந்த உலக மக்களுக்கு அறிவுறுத்துகின்றது. அதன் பிறகும் மக்கள் இந்த உலக வாழ்வின் மீது போதை கொண்டு மேலும் இன்பம் அடைய விரும்புகின்றனர். இத்தகைய விருப்பத்தையுடைய மனித மனதிற்கு இந்த உடலினுடைய இருத்தல் என்பது நிலையில்லாதது என்பதை அறிவுறுத்தி மனிதன் தன்னுடைய உடலின் மீது அதீத மோகம் கொள்வதும் அதனைக் கொண்டு பாவம் செய்வதையும் தவிர்க்க வேண்டும் என இந்தப் பாடல் உரைக்கின்றது.

குறிப்பாக மனிதனுடைய மனதில் தன்மோக உணர்வும் தான், தனக்கு என்ற சுயநல உணர்வும் இருந்து கொண்டு ஒருவரைப் பலவிதமான பாவச் செயல்களில் ஈடுபடத் தூண்டுகிறது. அந்தச் சூழலில் உலக வாழ்வின் நிலையற்றத் தன்மையைக் கூறி மனதில் இருக்கக்கூடிய தற்காப்பு உணர்ச்சியைத் தூண்டுவதன் மூலம் மனிதன் தன்னைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்படுவான். அந்தத் தருணத்தில் மனித மனம் தீமை செய்வதை விடுத்து அறம் செய்ய முற்படும் என்ற நோக்கத்திலேயே யாக்கை நிலையாமை உரைக்கப்பட்டதாகத் தோன்றுகின்றது.

மனித மனதில் உள்ள தற்காப்புச் செயல் என்பது ஒருவருடைய சுதந்திரத்தை வரம்புக்குள் கொண்டு வருவதையும் வேட்கைகள் அதாவது விருப்பங்களிடமிருந்து தன்னைக் காத்துக் கொள்வதுமேயாகும். இந்தப் பணி மனதில் உள்ள நனவு மனம் செய்யக்கூடிய தற்காப்பு நடவடிக்கையாகக் கருதப்படுகின்றது. (சிக்மண்ட ஃப்ராய்ட் உளப்பகுப்பாய்வு அறிவியல், பக். 336)

இவ்வாறு மனித மனமானது தன்னைக் காத்துக் கொள்ள எடுக்கும் முயற்சியின் விளைவாகத் தன்னுடைய அதீத சுதந்திர வேட்கையையும் பேராசை உணர்வுகளையும் கட்டுப்படுத்தித் தேவையற்ற, குறிப்பாகச் சமூக அறத்திற்குப் புறம்பான செயல்களைத் தவிர்க்க முற்படும். இத்தகைய அடிப்படை நிலைப்பாடு நாலடியாரின் முதல் மூன்று அதிகாரங்களான செல்வம் நிலையாமை, இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை முதலான அதிகாரக் கருத்துக்களில் அமைந்துள்ளன. எவ்வாறெனில் செல்வம் சேர்ப்பது பொருட்டும் அது தொடர்பான இன்ன பிற பொருள்களை அடைவது பொருட்டும் மனிதன் ஓடோடி பாவச் செயல்களில் ஈடுபடுகின்றான். அடுத்துத் தன்னுடைய இளமை மற்றும் உடல் சார்ந்த தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும் அறம் செய்வதைத் தவிர்த்துப் பொய்யான இன்பத்தைத் தேடி அலைகின்றான். இவ்வாறு அறம் செய்யாமல் தன்னுடைய சுயநலத்தை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டு மக்கள் தீமையானவற்றை செய்து வாழக்கூடாது என்பதை முதல் மூன்று அதிகாரங்களும் விளக்கியுள்ளன.

மனித மனத்திற்கு நிலையாமை உரைக்கக் காரணம் அவன் எதையெல்லாம் நிலையானது என நம்புகின்றானோ அதன் நிலையற்ற தன்மையை உரைக்கும் போது இந்த அறத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் மனம் நான் என்னுடைய சுயநலத்திற்காக பெரும்பாவங்களில் ஈடுபடக்கூடாது எனத் தனக்குள் அறிவுறுத்திக் கொள்ளும். இத்தகைய உளப் புரிதலின் அடிப்படை நாலடியார் பாடல்களில் வெளிப்படுகின்றது. ஒருவருடைய மனம் நிலையாமை கருத்துக்களை நன்கு உள்வாங்கிக் கொண்டால் அதன் பின்பும் அவருடைய மனம் தான் தீமையானவற்றை செய்யாமல் இருப்பதற்கான கற்பித்தலைத் தனக்குள் உரைத்துக் கொண்டு தற்காப்பு என்ற உணர்வின் மூலம் மனதைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும். இத்தகைய மனக்கட்டுப்பாடு நிலையானது இழிவான ஆசைகள் மேல் எழும்போது அதனைத் தடுத்து இந்தச் சமூகம் கற்பித்த அறத்தினை மேலோங்கச் செய்து மனதில் உள்ள மிருக உணர்ச்சிகளைத் தடை

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

செய்யும். இந்தக் கட்டுப்பாடுதான் மனிதனைத் தீமைகளிலிருந்து திருப்பி நன்மையின் பக்கம் வழிநடத்துகின்றது.

முடிவுரை

மனிதனுடைய மனதிற்கு நிலையாமை என்ற தத்துவார்த்த உண்மையை உரைப்பது என்பது அவனுடைய மனதில் உள்ள பண்பாட்டு உணர்வைத் தூண்டிவிட்டு அதன் வாயிலாக அறம் சார்ந்த வாழ்வின் பக்கம் உந்துவதாகும். இந்தத் தருணத்தில் மனித மனதிற்குள் ஒருவிதமான மனப் போராட்டம் உருவாகும். அந்தப் போராட்டத்தின் போது மனிதனின் இயல்பான ஆசைகளுக்கும் பண்பாடு கற்பிக்கும் ஒழுக்க நெறிக்கும் ஒரு விதமான முரண்பாடு தோன்றும். அந்தச் சூழலில் தனக்கும் தன் வாழ்க்கைக்கும் எது நன்மையை அளிக்கும் என்பதை மனமானது சிந்தித்து முடிவெடுக்கும். இத்தகைய சிந்திக்கும் போக்கையும் மனம் தொடர்பான புரிதலோடு சிறந்த வழிகாட்டலையும் நாலடியார் பாடலின் நிலையாமை தத்துவம் உரைத்துள்ளது. குறிப்பாக மனித மனதில் உள்ள பலவீனத்தைப் புரிந்துகொண்டு அதனைச் சரி செய்யும் விதமாகவும், உள்ளத்தைத் தூண்டக்கூடிய பேராசை உணர்வுகளை மனித சமூகம் கட்டுப்படுத்த வேண்டியதற்கான அவசியத்தையும், நாலடியாரில் உள்ள நிலையாமை தத்துவப் பாடல்கள் உரைக்கின்றன.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] இரவிச்சந்திரன். தி.சு., சிம்மண்ட் ப்ராய்ட் உளப்பகுப்பாய்வு அறிவியல். அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2007.
- [2] இரவிச்சந்திரன். தி.சு., ஒரு ஃப்ராய்டியன் பார்வையில் தமிழ் நாட்டுப்புற வழக்காறுகள். அலைகள் வெளியீட்டகம், சென்னை, 2011.
- [3] சோமசுந்தரம். ஒ. டாக்டர், ஜெயராம கிருஷ்ணன். தி. டாக்டர். மனநோயும் இன்றைய மருத்துவமும். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2017.
- [4] நாலடியார் - மூலமும் உரையும். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை, 2006.
- [5] பிறழ்வு நிலை உளவியல். காவ்யா வெளியீடு, சென்னை, 2018.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Life Ethics in *Muththollayiram*

Dr G. Antony Suresh, Assistant Professor of Tamil, Sadakathullah Appa College, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4843-5655>

DOI: 10.5281/zenodo.6619150

Abstract

“*Muththollayiram*” belongs to the category of “*Thokai Nool*” in Tamil literature. The book is a collection of songs sung on the Chera, Chola and Pandya kings. It features a lot of internal life according to the Tamil tradition. It tells the stories like falling in love with a king when he comes around the city (Ula Varuthal), a vehement dance, forbidding mourning, the leader (Thalaivan) in a dream or sending a stork as a messenger. This article deals with the aforesaid facts and decodes them for clarification.

Keywords: *Muththollayiram*, Life Ethics, Internal Life (Agam)

References

- [1] Annamalai S.P. *Kalithogai*. Kovilur Madalayam, Kovilur, First Edition -2003.
- [2] Rasaram Durai. *Moovarula*. Mullai Nilayam, Chennai - 600017, First Edition - 2000.
- [3] Ramalingam Pillai. V. *Thirukural*. Thendral Nilayam, Chidambaram, First Edition - 2002.
- [4] Rasarethinam.K. *Sanka Illakiyathil Pothumakkal*. Naam Tamizhar Pathipakam, Chennai, First Edition - 2004.
- [5] Kannampirathinam A.S. *Neethikalanjiam*. Sir Shenbaga Pathipagam, Chennai – 600016, First Edition - 1995.
- [6] Soundara Pandian S. *Tamilil Uzha Illakiam*. Inthinai Pathipakam, Chennai - 600005.
- [7] Tamilannal. *Tholkapiamum Moolamum Karuthuraium*. Meenakshi Poothaka Nilayam, Madurai – 625001.
- [8] S. Ulaganathan. *Mutholauram*. Mullai Nilayam, Chennai, First Edition – 2006.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

முத்தொள்ளாயிரம் காட்டும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்

முனைவர் ஞா.அந்தோணி சுரேஷ், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4843-5655>

DOI: 10.5281/zenodo.6619150

ஆய்வுச்சுருக்கம்

முத்தொள்ளாயிரம் என்பது தமிழ் இலக்கியத்தில் தொகை நூல் வகையைச் சேர்ந்தது. சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் மீது பாடப்பட்ட பாடல்கள் அடங்கிய நூலிது. இதில் அகம் சார்ந்த செய்திகள் அதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன. மன்னன் உலா வருவதைக் கண்டு காதல் கொள்வது, வெறியாட்டு நிகழ்த்துவது, பிரிவுத்துயர், கனவிலும் தலைவனைக் காணுவது, நாரையைத் தூதாக அனுப்புவது போன்ற செய்திகளை இதில் அறிய முடிகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: முத்தொள்ளாயிரம், வாழ்வியல் சிந்தனைகள், அகவாழ்வு.

முன்னுரை

அகம் என்பது இன்ப ஒழுக்கம் ஆகும். உள்ளத்தை அகம் என்றே குறித்தனர். உள்ளத்தால் நினைந்த நினைவும் காதல் நுகர்ச்சிக்குச் சமம். உள்ளப் புணர்ச்சி மெய்யுறு புணர்ச்சிக்கு நிகர் என்பார். இறையனார் களவியல் உரைகாரர், “உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே” என்ற குறட்பாவின் மூலம் மனநினைவைச் செயலுக்கு நிகராகப் போற்றுவர் திருவள்ளுவர். “பிறர் நெஞ்சு புகாக் கற்பு” என்பர் முன்னோர். இவை அனைத்தும் காதற் செயலுக்கு உள்ளமே காரணம் என்பதைச் சாற்றுகின்றன. முத்தொள்ளாயிரம் என்பது தமிழ் இலக்கியத்தில் தொகை நூல் வகையைச் சேர்ந்தது. சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்கள் மீது பாடப்பட்ட பாடல்கள் அடங்கிய நூலிது. இதில் அகம் சார்ந்த செய்திகள் அதிகமாக இடம்பெற்றுள்ளன. மன்னன் உலா வருவதைக் கண்டு காதல் கொள்வது, வெறியாட்டு நிகழ்த்துவது, பிரிவுத்துயர், கனவிலும் தலைவனைக் காணுவது, நாரையைத் தூதாக அனுப்புவது போன்ற செய்திகளை இதில் அறிய முடிகிறது. முத்தொள்ளாயிரத்தில் காணலாகும் அகவாழ்வு பற்றிய செய்திகளை ஆராய்வதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

அகம்

தமிழர் காதல் ஒழுக்கத்தை அகம் என்ற சொல்லால் வழங்கினர். அகம் என்ற சொல்லுக்கு உள்ளம் வீடு போன்ற பொருள்கள் உண்டு. அகம் என்பதற்குப் பலரும் பல விளக்கங்கள் தருகின்றனர் இளம்பூரணர்.

அகப்பொருளாவது போக நுகர்ச்சியாகலான் அதனான் ஆய

பயன் தானே அறிதலின் அகம் என்றார் (சங்க இலக்கியத்தில் பொதுமக்கள் ப.12)

அக வாழ்க்கையின் அனுபவங்களை ஒருவர் தானே உணர முடியுமே தவிரச் சொற்களால் புலப்படுத்துதல் இயலாது என்பது அவருடைய கருத்தாகும். நச்சினார்க்கினியர் இன்பம் அகத்தே நிகழ்வது அதனால் அகத்தே நிகழ்கின்ற இன்பத்திற்கு அகம் என்றது ஆகுபெயர் (சங்க இலக்கியத்தில்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பொதுமக்கள் ப.13) என்பது நச்சர் விளக்கம். சங்கத் தமிழர் அக வாழ்வைப் போற்றித் தூய்மையானதாக அமைத்துக் கொண்டனர்.

தொல்காப்பியர் அகத்தினை ஏழு என்று குறிப்பிடுகிறார். குறிஞ்சி, முல்லை முதலான ஐந்திணையை மட்டுமன்று கைக்கிளை பெருந்திணை என்பவற்றையும் அகத்தினை என்றே கூறுகிறார். இதனை,

கைக்கிளை முதலாப் பெருந்திணை இறுவாய்

முற்படக் கிளந்த எழுதினை என்ப (தமிழண்ணல் (உ.ஆ) தொல்காப்பியம், நூ. 947)

என்பது தொல்காப்பியரின் வரையறையாகும்.

ஒரு தலைவி ஒரு தலைவன் மீது காதல் கொண்டால் அதனை விட வேறு உலகில் எதுவும் பெரிது இல்லை. காதலுக்காகப் பெற்ற தாயையும் பேணி வளர்த்த தந்தையையும் கூடி நின்ற சுற்றத்தையும் துச்சமாக மதித்துக் காதலுடன் சென்றவர்கள் ஏராளம். தன்னுடைய அரச உரிமையை விட்டவர்களும் உண்டு. காதலின் சக்தி என்பது உலகில் காணப்படக்கூடிய ஒரு மாபெரும் சக்தி மனித குலத்தில் காணப்படும் தன்னிகரற்ற சக்தி. இருவர் மனமும் தூய்மையானதாக ஒன்றிணைந்து உருவானது தான் இல்லறம். அந்த இனிய இல்லற வாழ்வை தான் அக வாழ்வு என்று கூறுகிறோம்.

உலா வருதல்

பகை மன்னரை வென்று அரசன் வரும்போது ஊர் மக்களெல்லாம் அவனைப் பார்த்து மகிழ்ந்தனர். தெருவில் உலா வரும் மன்னனைபல்வேறு பருவத்துப் பெண்டிரும் கண்டு காதல் கொள்கின்றனர். இதனை உலா இலக்கிய மரபு என்பர். இதனைத் தொல்காப்பியர், **ஊரொடு தோற்றமும் உரித்தென மொழிப (தமிழண்ணல் (உ.ஆ) தொல்காப்பியம், நூ.எ.1031)** என்று கூறுகிறார். உலா பல்வேறு பெயர்களால் குறிக்கப்பெறுகிறது. அவை உலாப்புறம், பவனி உலா, உலா மாலை, புறவுலா என்பனவாகும். கம்பராமாயணத்தில் இராமன் திருமணத்திற்கு முன்பு மிதிவை நகரில் உலா வருகின்றான். அவனைக் கண்டு, ஏழு பருவப் பெண்களும் காதல் கொள்கின்றனர். இதனை,

பேதைமார் முதல்கடைப் போரிளம் பெண்கள்தாம்

ஏதியார் மாரவேன் ஏவ.... தெய்தினார் (தமிழில் உலா இலக்கியம், ப.9)

என்கிறார் கம்பர். பேதை முதலில் போரிளம் பெண்கள் வரை அனைவரும் காதல் கொள்கின்றனர். அப்போது இராமனைக் கண்ட பெண்கள் மயங்கி நிற்கின்றனர். இராமனுடைய தோளைக் கண்டவர்கள் தோளழகைக் கண்கொட்டாமல் பார்க்கின்றனர். பாதத்தைக் கண்டவர்கள் பாதத்தையே பார்க்கின்றனர். இதனை,

தோள்கண்டார் தோளே கண்டார்

தொடுகழல் கமலம் அன்ன

தாள்கண்டார் தாளே கண்டார்

தடக்கைகண் டாரும் அஃதே

வாள்கண்ட கண்ணார் யாரே

வடிவினை முடியக் கண்டார்

ஊழ்கண்ட சமயத் தன்னான்

உருவுகண் டாரை ஒத்தார் (தமிழில் உலா இலக்கியம், ப.10)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்கிறார் கம்பர். உலா இலக்கியமானது கம்பர் காலத்திலே சிறப்புற்று இருந்தது என்பதனை அறிய முடிகிறது.

தேயத் திரிந்த குடுமி

சேரமன்னன் வீதி வலம் வருகிறான். அவனைக் காண மகளுக்கு ஆசை, ... கதவைத் திறக்க வருகிறான். அவனை இவள் கண்டுவிடக்கூடாது என்று தாய் வந்து கதவினை அடைக்கிறாள். இதனை,

**தாயர் அடைப்ப மகளிர் திறந்திடத்
தேயத் திரிந்த குடுமியவே - ஆய்மலர்
வண்டலாஅங் கண்ணி வயமான் தேர்க் கோதையைக்
கண்டலாஅம் வீதிக் கதவு (மு.தொ.பா.எ. 2)**

என்கிறார் ஆசிரியர். மேலும் சேர மன்னனைக் காண தலைவி ஆவலாக இருக்கின்றாள். ஆனால் வெட்கப்பட்டு கதவைத் திறக்காமலே திரும்பி விடுகிறாள். பின்னர் மீண்டும் கதவருகே செல்கிறாள் என்பதனை,

**ஆயமணிப் பைம்பூண் அலங்குதார்க் கோதையைக்
காணிய சென்று கதவடைத்தேன் - நாணிப்
பெருஞ்செல்வர் இல்லத்து நல்கூர்ந்தார் போல
வருங் செல்லும் பேருமென் நெஞ்சு (மு.தொ.பா.எ. 8)**

என்கிறார் ஆசிரியர். தலைவியின் நிலையை செல்வந்தர்களிடம் யாசிக்கச் செல்லும் இரவலன் வெட்கப்பட்டு யாசிக்காமல் வரும் நிலைக்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுகிறார் ஆசிரியர். உள்ளத்து உணர்வை வெளிப்படுத்துதல் தலைவியானவள் தன்னுடைய உள்ளத்தில் உள்ள காதலை ஊர் மக்களிடம் கூறி தன்னைக் காக்குமாறு கூறுகின்றாள். இதனை,

**நீரும் நிழலும்போல் நீண்ட அருளுடைய
ஊரிரே என்னை உயக்கொண்மின் போரிற்
புகலும் களியானைப் பூமியர்கோக் கோதைக்கு
அழலுமென் நெஞ்சங் கிடந்து (மு.தொ.பா.எ. 13)**

என்கிறார். அருளுடையவர்களே என்னுடைய நிலையை தலைவனிடம் எடுத்துக் கூறுங்கள். என்னைக் காப்பாற்றி வாழ செய்யுங்கள் என்று தலைவியானவள் அவள் உள்ள உணர்வினை வெளிப்படுத்துகிறாள்.

வெறியாட்டு நிகழ்த்துதல்

தலைவி காதல் நோயினால் உடல் மெலிகிறாள். இதனை அறியாத தாய், தலைவிக்கு நோய் ஏற்பட்டு விட்டது எனக்கருதி இறைவனுக்கு வெறியாட்டு நிகழ்த்துகிறாள் என்பதை,

**கசராட்டுதிறம் தூஉன் கலை இழைத்து
நீராட்டி நீக்கியதால் நீங்குமோ போராட்டு
வென்று க.. கொண்.. கொஞ்சினபோது கோதைக்கென்
நெஞ்சக் க... நோய் (மு.தொ.பா.எ. 11)**

என்கிறார் ஆசிரியர். தலைவன் தலைவியின் செயலைக் கண்டு வெள்ளாட்டு இரத்தத்தால் பல பூசை செய்து இந்த நோயானது தீர வேண்டும் என்று வெறியாட்டு நடத்துகிறாள். ஆனால் தலைவியின்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நோயானது தலைவிக்கு தலைவனை அடைந்தால் மட்டுமே தீரும். இதனை அறியாமல் தாய் வெறியாட்டு நிகழ்த்துகிறாள் என்கிறார் ஆசிரியர். இதே போன்று குறுந்தொகையில்.

எம் அணங்கினவே மகிழ்ந்து

..... எம் ஊர் வியந்துறை

நேர்இறை முன்கை பற்றிச்

சூரர மகளிரோடு உற்ற சூனே (புலியூர்க்கேசிகள் (உ.ஆ), குறுந்தொகை, பா.எ.53) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வேலன் வெறியாட்டு எடுப்பவன் தலைவியை முன் நிறுத்தி மறியறுத்துக் குரலைபாடி முருகனை வழிபட்டு வெறியாட்டு நிகழ்த்துகின்றனர்.

தோள்களுக்குத் தண்டனை

உலா வரும் தலைவனைக் கண்டு தலைவி காதல் கொள்கிறாள். கண்டன கண்கள். நெஞ்சம் கனத்தன. ஆனால் தண்டனை தோள்களுக்கு என்பதனை,

கண்டன உன்கண் கலத்தன நல்நெஞ்சம்

தண்டப்படுவ துடமென் தேசன் கண்டாய்

உலரது மறுகில் உரையூர் வனவற்கு

...அ முறை கிடந்த வாறு (மு.தொ.பா.எ.33)

என்கிறார் ஆசிரியர். தலைவனைக் கண்டதும் கண்களும் உள்ளமும் கலந்தன. ஆனால் தண்டிக்கப்பட்டு துன்ப நிலையை அடைவது என் தோள்கள் என்று தலைவி தனது துன்பத்தைக் கூறுகிறாள்.

பிரிவுத்துயர்

சோழ மன்னன் இந்த உலகத்தைக் காப்பவனாக உள்ளான். ஆனால் மாலை நேரத்தில் இடையர்களின் குழலோசை என்னை துன்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றன என்கிறாள். இதனை,

தெண்ணீர் நறுமலர்த்தார்ச் சென்னி இளவளவன்

மண்ணகம் காவலனே என்பரால் மண்ணகம்

காவலனே ஆனக்கால் காவானோ மாலைவாய்க்

கோவலர்வாய் வைத்த குழல் (மு.தொ.பா.எ. 35)

என்று ஆசிரியர் இப்பாடல் வரிகள் மூலம் விளக்குகிறார். இதனையே குறுந்தொகையில்,

அருளும் அன்பும் நீக்கித் துணைதுறந்து

பொருள்வயின் பிரிவோர் உரவோர் ஆயின்

உரவோர் உரவோர் ஆக

மடவம் ஆக மடந்தை நாமே (புலியூர்க்கேசிகள் (உ.ஆ), குறுந்தொகை, பா.எ.10)

என்கிறார் ஆசிரியர். இதன் மூலம் தலைவன் பிரிந்து சென்றதால் தலைவி துன்புறுகின்றாள் என்பதனை அறிய முடிகிறது. பிரிவுத் துன்பத்தில் வேதனைப்படும் தலைவி,

என்கொல் வாழி தோழி

கங்குல் வெள்ளம் கடலினும் பெரிதே (புலியூர்க்கேசிகள் (உ.ஆ), குறுந்தொகை, பா.எ.387)

என்கிறாள். தலைவி பகல் பொழுதை ஒரு வகையாகக் கழித்து விடுகிறாள். ஆனால் இரவுப் பொழுதானது மிகவும் நீண்டு இருப்பதாகவும் தனிமையானது கடலை விடப் பெரியதாக உள்ளதாக எண்ணி வருந்துகிறாள்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கனவிலும் தலைவனைக் காணல்

தலைவனை எண்ணித் தலைவி தூங்காமல் விழித்திருக்கிறாள். பின்னர், கண் மூடி உறங்கச் செல்கிறாள். ஆனால் உடனே தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுகிறாள். ஏனென்றால் கனவிலும் தலைவனைக் கண்டு எழுகிறாள். இதனை,

ஓராற்றால் எண்கண் இமைபொருந்த அந்நிலையே

கூரார்வேல் மாறன் என் கைப்பற்ற வாரா

நவ நெந்திருந்தேன் நல்வினைஒன் றில்வேன்

கனவும் இழந்திருந்த வாறு (மு.தொ.பா.எ. 64)

என்கிறார். தலைவி எப்பொழுதும் தலைவனை நினைத்து ஏங்கக் கூடியவளாக இருக்கிறாள். உறக்கத்திலும் தலைவனை எண்ணிக் கனவு காண்பவளாக உள்ளாள்.

நாரையைத் தூதாக அனுப்புதல்

தலைவியானவள் தன் காதலை வெளிப்படுத்த நாரையைத் தூதாக அனுப்புகிறாள். இதனை,

செங்கால் மடநாராய் தென்னுறத்தை சேறியேல்

நின்கால்மேல் வெப்பன்என் கையிரண்டும் - நன்பால்

கரை உறிஞ்சி மீன் பிறமும் காவிரிநீர் நாடற்கு

உரையாயோ யான்உற்ற நோய் (மு.தொ.பா.எ.38)

என்கிறார் ஆசிரியர். நாரையே நீ தெற்கில் உள்ள உறையூருக்குச் செல்வாயாக. நான் தலைவன் மீது கொண்டுள்ள காதலை நீ அங்கே போய்க் கூறுவாயாக என்று தலைவி நாரையைத் தூதாக அனுப்புகிறாள்.

யானையின் காதல்

கொடிய மதத்தையுடைய பெரிய யானையானது போர் செய்வது மட்டுமன்றி பெண் யானை மீது அன்பும் கொண்டுள்ளது. இதனை,

கொடிமதில் பாய்ந்திற்று கோடும் அரசர்

முடியிடறித் தேய்ந்த நகரும் - பிடிமுன்பு

பொல்லாமை நாணிப் புறங்கடை நின்றதே

கல்லார்தோட் கிள்ளி களிறு (மு.தொ.பா.எ.48)

என்ற பாடல் வரிமூலம் அறியலாம். கல் போன்ற திண்மையான தோளையுடைய ஆண் யானையின் தந்தங்கள் கொடியையுடைய மதில் மீது பாய்ந்ததால் அவற்றின் காலில் உள்ள நகமானது பகை மன்னரின் மணி மகுடத்தினை இடறியதால் முறிந்தன. இவ்வாறு தீமை ஏற்பட்டதால் ஆண் யானை தன்னுடைய துணையான பெண் யானையின் முன் நிற்க வெட்கமடைந்து கதவுக்குப்பின்னே மறைந்து நின்றது என்பதனை,

பிடிவிடாக் காதற் பெருங்களிறும் கன்றும்

அடிவிடாது அவ்வாறு அடையப் படிவிடா (துரை.இராசாராம் (உ.ஆ), மூவருலா பா.எ.243)

ஆண் யானையானது பெண் யானையை விட்டு எப்பொழுதும் நீங்காத தன்மையுடையது. அதே போல் ஆண் யானையும், கன்றும் பெண் யானையின் சுவட்டின் வழியே எப்பொழுதும் நீங்காமல் இருக்கும். இதனை,

அடிமதில் பாய அழிந்தன கோட்டைப்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பிடிமுன்பு அழகழிதல் நாணி - முடியுடை

மன்னர் குடரால் மறைக்குமே செங்கனல்மேல்

தென்னவர் கோமான் களிறு (மு.தொ.பா.எ. 102)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் அறியலாம். போரில் ஆண் யானையின் தந்தங்கள் முறிந்தன. அதனால் பெண் யானையின் முன் நிற்க வெட்கப்பட்டு, கொல்லப்பட்ட பகைவர்களின் குடல்களைக் கொண்டு முறிந்த தந்தங்களை மறைத்தது ஆண்யானை.

முடிவுரை

முத்தொள்ளாயிரத்தில் இவ்வாறு அகம் சார்ந்த வாழ்வுகள் ஏராளம் உள்ளன. உலா வரும் மன்னனைக் கண்டு காதல் கொள்கிறாள். அக வாழ்வானது தூய்மையானதாகவும் அன்பானது தழைத்து அருளாக மலர்ந்து அனைவரும் இன்பம் அடைய மணம் பரப்புவதாக அமைந்துள்ளது. தாம் பெற்ற இன்பம் இவ்வையகமும் பெற வேண்டும் என்ற தூய வாழ்வே தமிழரின் அக வாழ்வாக உள்ளது. முத்தொள்ளாயிரத்தில் உலாவரும் தலைவனைக் கண்டு மகளிர் காதல் கொள்கின்றனர். அதனால் அவர் படும் துன்ப நிலையையும் தோள்கள் தண்டிக்கப்படுவதையும், தாய் வெறியாட்டு நிகழ்த்துதலையும் காண முடிகிறது. மேலும் காதல் கொண்ட தலைவி தன் மன உணர்வினை வெளியிடுவதாகவும் நாரையைத் தூதாக அனுப்புவதையும் அறிய முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] உலகநாதன் செ. (உ.ஆ). முத்தொள்ளாயிரம். முல்லை நிலையம், சென்னை, 2006.
- [2] அண்ணாமலை சு.ப. கலித்தொகை, கோவிலூர் மடாலயம், கோவிலூர், முதற்பதிப்பு - 2003.
- [3] இராசாராம் துரை, மூவருலா, முல்லை நிலையம், சென்னை - 600017, முதற்பதிப்பு - 2000.
- [4] இராமலிங்கம்பிள்ளை வெ. திருக்குறள். தென்றல் நிலையம், சிதம்பரம் - 608001, 2002.
- [5] இராசரெத்தினம்.கு. சங்க இலக்கியத்தில் பொது மக்கள். நாம் தமிழர் பதிப்பகம், சென்னை, 2004.
- [6] கண்ணம்பிரத்தினம் ஆ.சி. நீதிக்களஞ்சியம். ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை - 600018, முதற்பதிப்பு - 1995
- [7] சௌந்தர பாண்டியன்.சு. தமிழில் உலா இலக்கியம். ஐந்திணைப் பதிப்பகம், சென்னை - 600005.
- [8] தமிழண்ணல். தொல்காப்பியமும் மூலமும் கருத்துரையும். மீனாட்சி புத்தக நிலையம், மதுரை - 625001, முதற்பதிப்பு 2008.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

The Novel *Marupakkam* (The Other Side) and the Worship of God

N. S. Abitha, PhD Research Scholar In Tamil, Tamil Research Centre,
ST.Hindu College, Nagercoil, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3961-0845>

DOI: 10.5281/zenodo.6619160

Abstract

The Tamil dictionary says that the word 'worship' has many meanings in Tamil like Appiyasa, Arathana, Thalmai, Vanakkam, Valipadal. In the worship of the deity, people believe that if good happens, it is the grace of God and if evil happens, it is the anger of the deity. On the other hand, based on these spiritual matters, it is stated in the novel. The purpose of this article is to speak of minor forms of worship such as the mother goddess, Vinayaka, the virgin deity and the male deity.

Keywords: Gods of Worship, God, Worship, Purpose.

References

- [1] Gandhi.K. *Tamil Customs and Beliefs*. World Tamil Research Institute, Chennai, 2002.
- [2] Somale. *Tradition and Culture of the People*. Tamil Nadu. National Book Trust, India, 1975.
- [3] Paramasivanandam. A. M. *Society Culture*. Tamilkalai Publishing House, Chennai, 1962.
- [4] Paramasivanandam. A.M. *Tamil Nadu Festivals*. Tamilkalai Publishing House, Chennai, 1962.
- [5] Thavattirun Kunrakkudi Beats. *Churches are Community Centers*. Kalaiivani Puthagalayam, Chennai - 1987.

Witness

1. K. Marimuthu – Age 84
2. S. Govindan – Age 76
3. M. Gundumani (Priest - Poosari) – Age 62
4. M. Santhakumar (Soothsayer - Samiyadi) – Age 65

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

மறுபக்கம் நாவலும் தெய்வ வழிபாடும்

ந. சொ. அபிதா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்க்கலை ஆய்வகம்,
தெ.தி.இந்துக்கல்லூரி, நாகர்கோவில், தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3961-0845>
DOI: 10.5281/zenodo.6619160

ஆய்வுச்சுருக்கம்

வழிபாடு என்ற சொல்லுக்கு அப்பியாசம், ஆராதனை, தாழ்மை, வணக்கம் வழிபடல்” என்று பொருள் உள்ளதாக தமிழ் மொழி அகராதி கூறுகிறது. “கோயிலிலா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற பழமொழி தமிழில் வழங்கப்படுகிறது. தமிழர்கள் நல்லது நடந்தால் தெய்வ அருள் என்றும் தீயவை நடந்தால் தெய்வத்தின் கோபம் என்றும் நம்புகின்றனர். மக்கள் நாட்டுப்புற தெய்வங்களை நம்பிக்கையுடனும் அச்சம் கலந்த உணர்வுடனும் வழிபடுகின்றனர். இவற்றின் அடிப்படையில் மறுபக்கம் நாவலில் கூறப்பட்டுள்ள தெய்வ வழிபாட்டு முறைகள் காணப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: தெய்வவழிபாடு, இறைவன், செயல்பாடு, பயன்பாடு.

முன்னுரை

வழிபாடு என்ற சொல் ‘வழிபடு’ என்ற சொல்லில் இருந்து வந்தது. “வழிபாடு என்ற சொல்லுக்கு அப்பியாசம், ஆராதனை, தாழ்மை, வணக்கம் வழிபடல்” என்று பொருள் உள்ளதாக தமிழ் மொழி அகராதி கூறுகிறது. “கோயிலிலா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற பழமொழி தமிழில் வழங்கப்படுகிறது. தமிழர்கள் நல்லது நடந்தால் தெய்வ அருள் என்றும் தீயவை நடந்தால் தெய்வத்தின் கோபம் என்றும் நம்புகின்றனர். மக்கள் நாட்டுப்புற தெய்வங்களை நம்பிக்கையுடனும் அச்சம் கலந்த உணர்வுடனும் வழிபடுகின்றனர். இவற்றின் அடிப்படையில் மறுபக்கம் நாவலில் கூறப்பட்டுள்ள தெய்வ வழிபாட்டு முறைகளை குறித்து இங்கு காண்போம்.

பெருந்தெய்வ வழிபாடு

சிவன், திருமால், முருகன், பிள்ளையார் மக்களிடம் செல்வாக்குப் பெற்ற பெருந்தெய்வங்களாக விளங்குகின்றனர். பெருந்தெய்வங்கள் வேதக் கடவுளாகவோ அதனோடு தொடர்பு கடவுளாகவோ கருதப்படுகின்றனர். இத்தெய்வங்களுக்கு ஆகம விதிப்படி கோயிலும் திட்டவட்டமான பூஜை, திருவிழாக்களும் உண்டு, வழிபாட்டு முறையில் பிராமணிய முறை பின்பற்றப்படுவதோடு திருவிழாக்களும் குறித்த காலத்தில் நடைபெறுகின்றன. மறுபக்கம் நாவலில் பெருந்தெய்வங்களுள் ஒருவரான விநாயகர் மட்டும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளார். ‘விநாயகர்’ பிள்ளையார் என்ற பெயரில் நாவலில் இடம்பெறுகின்றார். பிள்ளையாரை அம்மன் கோயிலில் வைப்பது குறித்து விவாதிக்கப்படுகிறது. ஊர் மக்கள் பிள்ளையார் சிலையை அம்மன் கோயிலுக்குள் வைக்க கூடாது என்று கூறுகின்றனர். ‘பிள்ளையார் தான் நம்முடைய பண்பாட்டு அடையாளம் என்கிறார் சதாசிவம்’. பிள்ளையார் தெய்வம் உள்ளே வந்தால் அதனோடு குடமுழுக்கு வரும். பின்னர் ஒரு அய்யர் உள்ளே நுழைவார். அதனோடு வடமொழியும் உள்ளே நுழையும். காலங் காலமாக நம்மை காத்து வருகின்ற முத்தாரம்மனும் மற்ற

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

தெய்வங்களும் கூண்டோடே அடிமைப்பட்டு போய்விடுவார்கள் என்ற கருத்தை ஆசிரியர் பதிவு செய்கிறார். “பிள்ளையார் கோயிலக் கட்டுறியளோ பிரம்மா கோயிலக் கட்டுறியளோ வேற எங்கையாவது இடம் வாங்கி கட்டுங்க அம்மங் கோயிலில் வளாகத்துக்குள்ள வேண்டாம்” என்கிறார் செல்வராசு என்கிற கதாபாத்திரம் இவ்வாறு பெருந்தெய்வமான விநாயகர் சிறு தெய்வமான அம்மன் கோயிலுக்குள் நுழைவதை மக்கள் விரும்பவில்லை என்பதை நாவலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

சிறுதெய்வ வழிபாடு

சிறுதெய்வங்கள் வேதகடவுளோடு பெரும்பாலும் தொடர்பு கொள்ளாதவை முழுமுதற்கடவுளாகக் கருதி வணங்கப்படாதவை பூஜை, திருவிழா முதலியவற்றில் திட்டவட்டமான வரையறை கிடையாது. பிராமணர் அல்லாதோர் பூசாரியாக இருப்பர். அய்யனார் போன்றவை பெருதெய்வ வழிபாட்டு முறையை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் இத்தெய்வங்களை இடைநிலைப் பட்ட தெய்வங்கள் என்று கூறுவர். சிறு தெய்வ வகைப்பாடாக தாய் தெய்வம், ஆண் தெய்வம், கன்னி தெய்வம், குலதெய்வம் போன்றவை மறுபக்கம் நாவலில் கூறப்பட்டுள்ளன. இத்தெய்வ வழிபாட்டு முறை பெருப்பாலான மக்களால் பின்பற்றப்பட்டிருந்ததை அறிய முடிகிறது.

தாய்த் தெய்வ வழிபாடு

‘அம்மன்’ என்ற பொதுப்பெயரால் அழைக்கப்படும் பெண் தெய்வங்கள் பெண்மை மற்றும் தாய்மை குணங்களை அடைய பெற்றவையாக விளங்குகின்றன. தொடக்கக் காலத்தில் வளமை தொடர்பான சடங்குகள் பெண்களை கொண்டே மேற்கொள்ளப்பட்டதால் பின்னாளில் பெண்களே வளமையின் குறியீடாக கருதி வழிப்பட்டனர். இதுவே தாய்தெய்வ வழிபாடு தோன்றி வளர்வதற்கு காரணமாக அமைந்தது. மறுபக்கம் நாவலில் கதைக்களமான குமரி மாவட்ட நாடார் இன மக்கள் தாய்தெய்வங்களாக மண்டைக்காட்டம்மை, அழகிய நாயகி அம்மன், ஆகிய தெய்வங்களை வழிபட்டிருக்கின்றனர்.

மண்டைக்காட்டம்மை வழிபாடு

மண்டைக்காடு ஒரு காலத்தில் தருவம் புல் நிறைந்த பகுதியாக இருந்தது. அங்கு சிறுவர்கள் மணலில் புற்று போன்று செய்து ‘சாமி வைத்து’ விளையாடியதாகவும் மாலையில் அதை கலைத்துவிட்டு செல்வதாகவும் ஒருநாள் அந்த மணல் புற்றை காலால் கலைத்தப் போது இரத்தம் வந்ததாகவும் அதனால் பயந்து போன சிறுவர்கள் ஊர் பெரியவர்களிடம் கூற அவர்கள் அந்த புற்றுக்கு பூசை செய்தார்கள் என்றும் கூறப்படுகிறது. இன்றும் அந்தப் புற்றுக்கு வழிபாடு நடைபெறுகிறது. மண்டைக் காட்டம்மையைப் பற்றி ஒரு கதை உண்டு. மண்டைக்காட்டம்மை ஒரு நம்பூதிரி குடும்பத்தில் பிறந்தவள். மண்டைக்காட்டம்மையின் தகப்பனார் ஒரு பெரிய நம்பூதிரி. இவர்களின் வீட்டில் பறையர் இனத்தைச் சார்ந்த ஒருவன் வேலைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் மாடு மேய்ப்பான், வீட்டு வேலைகளை செய்வான். நம்பூதிரி வீட்டில் அவனுக்கு கஞ்சி கொடுப்பார்கள். வருடத்திற்கு ஒருமுறை வேட்டி முண்டு கிடைக்கும். அவனுக்கு மாடு மேய்க்கிற வேலை பிடிக்கவில்லை வேதம் படிக்க ஆசைப்பட்டான். ஆனால் நம்பூதிரி வீட்டில் அவனை சேர்த்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். அவன் வேறொரு ஊர் நம்பூதிரியிடம் மண்டைக்காட்டு நம்பூதிரி மகன் என்று பொய் சொல்லி வேதம் படிக்க சென்றான். அதனை நம்பி அந்த நம்பூதிரி அவனுக்கு தனக்கு தெரிந்த எல்லா வித்தைகளையும் கற்றுக் கொடுத்தான். சில காலம் கழித்து அவன் மண்டைக்காட்டுக்கே திரும்பி வந்து ஒரு குடிசையில் தங்கியிருந்தான். அவன் போகிறவரிடம் அவன் கற்ற வித்தையைக் காட்டி காசு வரச் செய்தான். நோயை குணமாக்கினான்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இதை அறிந்த மண்டைக்காட்டு நம்பூதிரி அவரின் மகள் மண்டைக்காட்டம்மையை அவனுக்கு திருமணம் செய்து வைத்தார்.

மண்டைக்காட்டம்மைக்கு ஒரு வெங்கலக் கோட்டைக் கட்டி நடுவில் கொட்டாரம் அமைத்துக் கொடுத்தார். நம்பூதிரி மகளுக்கு முதலில் ஆண் குழந்தை பிறந்தது. குழந்தைக்கு நான்கு வயதான போது படிக்க குருவிடம் அனுப்பினார்கள். எல்லா பிள்ளைகளும் நன்றாக படிக்க இந்த குழந்தைகள் குளத்தில் மீன் பிடித்து சாப்பிட்டது. இதை அறிந்த நம்பூதிரிக்கு பழைய விவரம் எல்லாம் தெரிய ஆரம்பித்தது. அவர் மகளிடம் நாம் மோசம் போய்விட்டோம் என்று கூறி வருந்தினார். மண்டைக்காட்டம்மை அன்று கோட்டையில் வருந்து ஏற்பாடு செய்து அங்கு வேலைச் செய்யும் தோழியர்களுக்குத் துணியும், நகையும் கொடுத்து மறுநாள் வரச் சொன்னார். அன்று கோட்டையில் எல்லோரையும் தூங்க வைத்து விட்டு சங்கிலியால் கதவை மூடி நான் பத்தினி என்றால் இங்கு அக்கினி மழை பொழிய வேண்டும் என்று கூறினார். உடனே அக்கினி மழைப் பொழிந்து எல்லோரையும் எரித்தது. மண்டைக்காட்டம்மையை தெய்வமாக அந்த ஊர் மக்கள் வணங்குகின்றனர். இந்த அம்மன் சிறு தெய்வ வழிபாட்டில் இருந்து இன்று கொடைவிழா, ஊர்வலம் என உயர் நிலையாக்கம் பெற்று வருகிறது. மண்டைக்காட்டம்மன் கோயிலில் ஐந்து வகையான வேண்டுகள் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. பெருந்தெய்வ கோயில்களில் செய்யப்படும் அர்ச்சனைச் செய்யப்படுகின்றன. மண்டையப்பம் செய்துபடைத்தல் மண்டைக்காட்டம்மைக்கான சிறப்பு வழிபாடாக அமைகிறது. பொங்காலை, வெடிவழிபாடு, உப்பு மற்றும் நல்லமிளகு, ஆள் உருவம் போன்றவை அம்மனுக்குக் காணிக்கையாகச் செலுத்துகின்றனர்.

அழகிய நாயகி அம்மன்

அழகிய நாயகி அம்மன் புட்டாபுரம் என்னும் இடத்தில் மீனவர்கள் மீன்பிடிக்க வலையை வீசிய போது மீனுக்கு பதிலாக இந்த அம்மன் சிலை கிடைக்க அந்த சிலையை வணங்கி வந்த மீனவர் குடும்பத்தில் ஏதேனும் நல்ல நிகழ்வு நடந்ததால் முதலில் அம்மனுக்கு பூசை வைப்பதை வழக்கமாக கொண்டிருந்தனர். இதனை “இது எங்க அம்ம நாங்க வச்சிக் கும்பிட்ட தெய்வம். எங்க வீடுகள்ல நல்ல காரியம் எது முடிவானாலும் முதல்ல இந்த அம்மனுக்கு பூசை நடத்திட்டு அப்புறம் தான் சர்சில் சாமியார் கிட்ட சொல்லுவோம்” என அலெக்சாண்டர் சேதுவிடம் கூறும் நாவல் பகுதி உணர்த்துகிறது.

கன்னிதெய்வ வழிபாடு

கன்னி தெய்வ வழிபாடு சிறு தெய்வ வழிபாடே ஆகும். கன்னி என்ற சொல்லிற்;குப் பூப்படைந்து திருமணமாகாத கன்னித்தன்மை இழக்காத பெண் என்று அகராதி பொருள் கூறுகிறது. இயல்பாகவோ அல்லது கொலைச்செய்யப்பட்டோ இறக்கும் பெண்களை கன்னித்தெய்வமாக வழிபடும் மரபு தமிழகத்தில் பரவலாக காணப்படுகிறது. இறந்த கன்னிப்பெண் தன் வீட்டாருக்கு வளமையும், பாதுகாப்பும் அளிப்பதாகவும் அவள் கன்னிப்பெண்கள் மீது இறங்கி அருள்வாக்கு சொல்வதாகவும் நம்பப்படுகிறது. குடும்பத்தில் திருமணம் ஆகாமல் இறந்து போன பெண்களுக்கு கன்னிக்கு வைக்கும் பழக்கம் உள்ளதை நாவலில் சேது மாதவனுக்கு வெங்கடேசனின் மனைவி சிவகாமி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கன்னி மூலையில் ஆண்டுதோறும் கன்னித்தெய்வத்திற்கு துணி, வளையல், பவுடர், சோப்பு ஆகியவை வைத்து பூசை செய்யப்படும். குடும்பங்களில் திருமணம் ஆகாமல் இறந்து போகும் கன்னிகளை தெய்வமாக வழிபடும் வழக்கம் எல்லா வீடுகளிலும் காணப்படுகிறது. “இவிய தங்கச்சிமார் ரெண்டுபேர் இளம்வயதில் தவறிபோனாக அவியளுக்குத் துணி வளையல், பூ,

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பொட்டு எல்லாம் வாங்கி வச்சிக் குரு கும்பிடுகிற நாள் இன்னு” என்று நாவலில் கன்னி தெய்வம் பற்றிய செய்தி கூறப்பட்டுள்ளது.

ஆண் தெய்வ வழிபாடு

ஆண் தெய்வங்களில் சில முதன்மை தெய்வங்களாகவும் பல முதன்மைத் தெய்வங்களுக்குத் துணைமைத் தெய்வங்களாகவும் விளங்குகின்றன. துணைமைத் தெய்வங்களை பரிவாரத் தெய்வங்கள் என்றும் கூறுவதுண்டு. மறுபக்கம் நாவலில் ஆண் தெய்வங்களில் சேர்வைக்காரன்சாமி, சிதம்பரநாடன் போன்றவர்கள் முதன்மை தெய்வமாகவும், சுடலை மாடன் சாமி துணைமை தெய்வமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன.

சேர்வைக்காரன் சாமி

நாவலில் கூறப்பட்டுள்ள ஆண் தெய்வங்களில் முதன்மை தெய்வமாக கருதப்படும் சேர்வைக்காரன் சாமி சிறுதெய்வமாகும். மறுபக்கம் நாவலில் முத்தையா என்பவர் சேர்வைக்காரன் சாமிக்கு வெள்ளிக்கிழமை தோறும் பூசை நடத்தப்படுவதாகவும் திருவிழாவின் போது சாமிக்கு கருங்கிடா வெட்டப்பட்டு சாமியாட்டமும் நடத்தப்படுவதாக கூறப்படுகிறது.

சிதம்பரநாடன்

சிதம்பர நாடான் ஒரு வீரன். பறக்கை வரை உள்ள நாடார் ஊர்களுக்கு இவர்தான் அதிகாரி இவர் பறக்கையில் உள்ள பாப்பாத்தி என்ற பெண்ணை மரணத்தில் இருந்து காப்பாற்றி இருக்கிறார். பின்னர் இரண்டுபேருக்கும் தொடர்பு ஏற்பட்டதாம். இந்த பெண் இவருடன் வாழ இவர் வீட்டிற்கே வந்திருக்கிறார். அந்த பிரச்சனையில் பறக்கை பிள்ளைமார் இவரை கொலை செய்தனர். பாப்பாத்தியும் உடனே இறந்து போகிறாள். அவர்களை அந்த ஊர் மக்கள் தெய்வமாக வழிபடுகின்றனர். சிதம்பரநாடன் கோயிலில் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை கொடைவிழா நடைபெறும். சிதம்பர நாடானை சிறுதெய்வமாக வழிபடும் செய்தியை நாவல் குறிப்பிடுகிறது.

சுடலைமாடான் சாமி

ஆண் தெய்வங்களில் சுடலைமாடான் சாமி மறுபக்கம் நாவலில் துணைமை தெய்வமாக கருதப்படுகிறது. தமிழகத்தில் தென் மாவட்டங்களில் சுடலைமாடான் வழிபாடு சிறப்பு பெற்று விளங்குகிறது. சுடலை என்பது சுடுகாட்டையும் மாட்டுத்தலையையும் உடையவன் என்றும் பொருள்படும். காவல் தெய்வமாக வழிப்படப்படும் சுடலைமாடான் கோயில்கள் சுடுகாட்டிற்கு அருகிலேயே அமைந்திருக்கும். சுடலைமாடான் வழிபாடு இரவில் நிகழ்வதாகவும், ஆடு, சேவல், பன்றி ஆகியவை பலிகொடுக்கப்படுவதாகவும் கூறப்படுகிறது. சுடலைமாடன் சிறுதெய்வ வழிபாட்டுத் தெய்வங்களில் ஒன்று. இந்த சாமிக்கு கிடாய் வெட்டி வழிபாடு செய்யப்படும். சுடலை மாடன் சாமியை ஆற்றுங்கால் பகவதியம்மை கோயில் பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்ததை மறுபக்கம் நாவலில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

குலத்தெய்வம்

குலத்தினை காக்கும் தெய்வமாகவும் மிகவும் வலிமையான தெய்வமாகவும் குலத்தெய்வம் போற்றப்படுகிறது. குலத்தெய்வம் தன்னை வழிபடும் குலத்தினை சார்ந்தவர்களை பேணிக்காப்பதாக நம்பப்படுகிறது. சிறுதெய்வ வழிபாட்டில் குலத்தெய்வ வழிபாடும் ஒன்றாக அமைகிறது. குடும்ப தெய்வ வழிபாடுகள் குலத்தெய்வ வழிபாடுகள், ஊர் தெய்வ வழிபாடுகள் ஆகியவையும் இவற்றில் அடங்கும்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வீட்டில் யாரேனும் துன்புற்றாலும் நோய்வாய்ப்பட்டாலும் குடும்ப தெய்வத்திற்கு பூசை செய்தால் அவை நீங்கும் எனும் நம்பிக்கை காணப்படுகிறது.

குருவை மறந்தாலும் குலதெய்வத்தை மறவேன்

குலத்தெய்வத்தைக் கும்பிட்டுக் கும்மியடி

என்ற வரிகளை குலதெய்வ வழிபாட்டின் சிறப்பினைக் கூறுகிறது. தற்காலத்தில் மக்கள் குலத்தெய்வங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு முதன்மைக் கோயிலில் குலதெய்வங்களைப் பிரதிஷ்டை செய்து வழிபடும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது. நீலன் என்ற பெயருடைய குலதெய்வம் மறுபக்கம் நாவலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

சுற்று வட்டாரம் எட்டுப்பத்து ஊர்களில் உள்ளவர்களுக்கு குலதெய்வம் நீலன் தான். ஆனால் இந்த ஊரில் நீலனுக்கு கோயில் கிடையாது என்று நாவலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சந்தனக் கருப்பன் குலதெய்வம், கிருஷ்ண அய்யா குடும்பத்தினர் தேவகோட்டை சிங்கமுகக் கருப்பனையும், மறவரும், தலித்தும் கோனாரும் பெரியநாயகி அம்மையும் ராமேஸ்வரத்தின் அய்யர் குடும்பத்தை சார்ந்தவர்கள் ராக்கச்சி அம்மையையும், சொரிமுத்து அய்யன், சட்டிக் கருப்பன், மீமிசல் வீர மாகாளி போன்ற தெய்வங்களை குலத்தெய்வமாக வழிபடுகிறார்கள். இந்த தெய்வங்களுக்கு அசைவம், சாராயம் போன்றப் பொருட்கள் படையல் இடப்படுகின்றன.

முடிவுரை

மக்கள் தன் நோய்கள் நீங்குவதற்கும் பாதுகாப்பிற்காவும் தெய்வத்தை வழிபாடு செய்கின்றனர். இங்கு பெருந்தெய்வ வழிபாட்டில் பிள்ளையாரைப் பற்றி கூறப்பட்டுள்ளது. சிறு தெய்வங்களான பெண் தெய்வங்களை தாய் தெய்வமாகவும், திருமணம் ஆகாமல் இறக்கும் பெண்களை கன்னி தெய்வமாக வழிபடுவதையும், ஆண் தெய்வங்களைப் பற்றியும் குலதெய்வத்தைப் பற்றியும் மறுபக்கம் நாவல் வழி கூறப்பட்டுள்ளது.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] காந்தி.க. தமிழர் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும், உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 2002.
- [2] சோமலே, தமிழ் நாட்டு மக்களின் மரபும் பண்பாடும். நேஷனல் புக் டிரஸ்ட், இந்தியா, 1975.
- [3] பரமசிவானந்தம். அ. மு. சமுதாயம் பண்பாடும், தமிழ்க்கலை பதிப்பகம், சென்னை, 1962.
- [4] பரமசிவானந்தம். அ.மு. தமிழ் நாட்டு விழாக்கள், தமிழ்க்கலை பதிப்பகம், சென்னை, 1962.
- [5] தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார். ஆலயங்கள் சமுதாய மையங்கள். கலைவாணி புத்தகாலயம், 1987.

தகவலாளர்கள்

க.மாரிமுத்து - அகவை 84, ச.கோவிந்தன் - அகவை 76, மூ. குண்டுமணி (பூசாரி) - அகவை 62, ம. சாந்தகுமார் (சாமியாடி) - அகவை 65.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

Love in *Kurunthogai*

Dr.D. Amsavalli, Assistant Professor of Tamil,
Pachiyappas College For Women, Kanchipuram, Tamilnadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2247-1551>

DOI: 10.5281/zenodo.6619166

Abstract

Sangam literature is a mirror that depicts the civilization, culture and customs of the ancient Tamils who lived two thousand years ago. "Kurunthogai" features a set of anthologies. The short story is hailed as the most popular anthology, "A world without water" as well as world movements without love, love is given many names. They are Thalaivan – Thalaivi (Hero-heroine) love, Emotions of relationships such as mother-son affection, brother-sister affection brother - brother brotherhood also form the status of relationships. As a result, the feelings of the other relationships may be rekindled. In short, male-female love is compared with cold water, The sky is full of lust and pearl scattering snow and time divisions are compared to love. There were no splits except for the grief in the introspective section of life. This article is set to tell the story of the leader's love in a life of secret love, (chastity Love – Karpu Kadal).

Keywords: *Kurunthogai*, Clash of Relationships, Agam Songs (External Affairs)

References

- [1] *Tamil Literary Information Repository*. Dr Devira (Rasendran), Sreenandini Publishing, Chennai.
- [2] *Perspectives on Tamil Literature*. Department of Tamil and Indian Languages, Coimbatore.
- [3] *Shorthand*. Editor-in-Chief K.V. Balasubramaniam, New Century Book House, Chennai.
- [4] *Tolkappiyam Economics*. VT Ramasamy Maniyam, Poompuhar Publishing House, Chennai.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

குறுந்தொகை காட்டும் காதல்

முனைவர் தே. அம்சவள்ளி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
பச்சையப்பன் மகளிர் கல்லூரி, காஞ்சிபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2247-1551>

DOI: 10.5281/zenodo.6619166

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க இலக்கியம் இராண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த பழந்தமிழர்களின் நாகரிகம் பண்பாடு பழக்கவழக்கம் போன்றவைகளை சிறப்பித்துக் கூறும் கண்ணாடியாக திகழ்கிறது பதினெண்மேற்கணக்கு அகப்பொருள் சார்ந்த நூல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. அதிக எண்ணிக்கை கொண்ட நூலாக குறுந்தொகை போற்றப்பட்டுள்ளன. நீரின்றி அமையாது உலகு அது போல் காதல் இன்றி உலகை இயக்கங்களின் நடைபெறாது காதலை பல பெயர்களால் வழங்கப்பட்டு உள்ளன. அவை தலைவன் தலைவி காதல், தாய்மகன் பாசம் ,அண்ணன் தங்கைபாசம், அண்ணன் தம்பி சகோதரத்துவம் போன்ற உறவுகளின் உணர்வு பந்தங்களை உருவாக்குகின்றன. இதன் விளைவாக இன்ன பிற உறவுகளின் உணர்வுகளை தழைக்கச் செய்கிறது எனலாம். குறுந்தொகையில் ஆண்-பெண் காதலை குளிர்ந்த நீருடனும், வானத்தை ஓங்கிய காமம், முத்து சிதறிய பனிக்கால பிரிவும் எடுத்துக் கூறுகிறது பிரிவில் வருத்தம் இருந்ததே தவிர குடும்ப பிளவு ஏற்படவில்லை களவு கற்பு வாழ்க்கையில் தலைவியின் காதலை தருவதாக கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: குறுந்தொகை, கண்ணாடி, பந்தங்களின், பிளவு, அகப்பாடல்,

முன்னுரை

மனிதனின் மன உணர்வின் அடிப்படையில் காதல் தோன்றியது காதல் இல்லாமல் வாழமுடியாது இவ்வுலகத்தில் காதலுக்கு மிகுந்த பங்குண்டு இவ்வுலகம் காதல் கருணை காவியம் கவிதை போன்றவை பிறக்கின்றன. அன்போடு இயைந்த வாழ்க்கை மேன்மை அடையும் என்று வள்ளுவர் கூறியுள்ளார். அகத்திணை களவு, கற்பு என பிரிக்கின்றன. தலைவனும் தலைவியும் தனியிடத்தில் சந்தித்து காதல் புரிவது தம் முயற்சியாலும் பாங்கன் பாங்கி முயற்சியாலும் காதல் கொள்வது களவு என்றும் பலர் அறிய திருமணம் செய்து கொள்வது கற்பு எனப்படும்.

இன்பமும் பொருளும் அறனும் என்றாங்கு

அன்போடு புணர்ந்த ஐந்திணை மருங்கின்

காமக் கூட்டம் காணும் காலை மறையோர்தே எத்துமன்றல் எட்டனுள்

துறையமை நல்யாழ்த்துணையோர் இயல்பே! (தொல்.பொருள்.89)

காதல் புரிந்து திருமணம் செய்த வாழ்வில் இன்பம், பொருள், அறம் மூன்றும் மேலோங்கி நிற்கும் என்பதனை வலியுறுத்தியுள்ளார். ஐந்திணைகளில் கூறப்பட்ட தலைவன் தலைவி ஒப்புமைகளை தொல்காப்பியர்,

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பிறப்பேகுடிமை ஆண்மை ஆண்டோடு

உறவு நிறுத்த காம வாயில்

நிறையே அருளே உணர்வோடு திருவென

முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே (தொல்.பொருள்.269)

என்றுகூறியுள்ளார். இலக்கியங்களும் அதனை அடியொற்றிப் களவு, கற்பு என்ற பிரிவில் வைத்து காதல் மாண்பினை போற்றியுள்ளனர். அவ்வகையில் சங்க இலக்கியமான குறுந்தொகையில் காதல் மாண்பினை எடுத்துக் கூறுவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது. தலைவன் பொருள் ஈட்டுவதற்காக பிரிந்து சென்றுள்ளான். சூரியன் மறைகின்றான் மாலைப்பொழுதும் வருகிறது பறவைகள் இல்லத்திற்கு வந்து சேர்ந்தது இதனைக் கண்ட தலைவி தன் தலைவன் தன் இல்லத்திற்கு வரவில்லையே என்று கூறுகின்றாள்.

ஞாயிறுபட்ட அகல்வாய் வானத்து

அளியதாமே கொடுஞ்சிறை பறவை

ஓங்கிய நெறிஅயல் இரையுற மராஅத்த (குறுந்தொகை 92)

என்ற பாடல் விளக்குகிறது. தலைவன் நாட்டில் விழும் அருவியை வைத்து குணத்தில் சிறந்தவன் என்று முடிவு செய்து தலைவி தலைவனை விரும்புவதாக கூறுகின்றாள்

புல்வீழ் இற்றிகல்லிவர் வெள்வேர்

வரையிழி அருவியின் தோன்றும்நாடன்

தீதுயில்நெஞ்சத்துக்கிளவிநம்வயின்

வந்தன்றுவாழிதோழி (குறுந்தொகை 106)

என்ற பாடல் விளக்குகிறது. காதலரை நினைத்தால் என் உள்ளம் தீயினால் சுடுகிறது நினைக்காமல் இருக்கலாம் என்றால் காமநோய் அதிகமாக நீள்கிறது நான் என்செய்வேன் சாவதை தவிர வேறுவழியில்லை என்று கூறுகின்றாள்.

உள்ளின் உள்ளம்வேமேஎம்உள்ளாது

இருப்பின் என்அளவைத்து அன்றேவருந்தி

வாந்தோய்வற்றேகாமம்

சான்றோர்அல்லர்யாம்மரீஇயோரே (குறுந்தொகை 102)

அளவுகடந்த அன்பு காமநோய்க்கு காரணமாக அமைகின்றது என்பதை உணர்த்துகிறது. தன் தோழியிடம் தலைவியானவள் காலத்தில் சென்ற தலைவன் பல நாளாகியும் இன்னும் வரவில்லையே நான் வாழ்வதுவிட இறந்து விடுவதே நல்லது என்று கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

அம்மவாழி தோழி காதலர்

நூல் அறுமுத்தின்தன் சிடர் விரைப்ப

தாளின் தண்பவர் நாள்ஆ மேயும்

பனிபடு நாளே பிரிந்தனர்

பிரியும் நாளும் பலவா குபவே. (குறுந்தொகை 104)

என்ற பாடல் மூலம் பெண்ணானவள் தனியாக வாழ முடியாது என்பதை கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. தலைவனுடன் இன்பத்தைத் தரும் தூக்கத்தில் எழுப்பிவிட்டது சேவல் மீது கோபப்பட்டு தலைவியானவள் நீ காட்டு பூனைக்கு உணவாகப் பயன்படுவாய் என்று சாபமிடுகிறார்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

குவியினர்த் தோன்றிஒண்பூவன்ன
 தொகுசெந் நெற்றிக் கணங்கொள் சேவல்
 நள்ளிருள் யாமத் தில்லெலி பார்க்கும்
 பிள்ளை வெருகிற் கல்கிரை யாகிக்
 கடுநவைப் படிஇயரோ நீயே (குறுந்தொகை 104)

தலைவிக்கு இன்பம் தருவதே தலைவனுடைய அன்பு மட்டுமே தவிர வேறு எதுவுமில்லை என்பதை காட்டுகின்றது. தெய்வத்திற்கு விடப்பட்ட திணையை உண்டு உண்டு மயில் நடுக்கம் கொண்டு ஆடுவதைப் போல் தலைவன் மீது நட்பு கொண்டு அவன் பிரிவால் நடுங்கி துன்பம் அடைகின்றான்.

புனவன்துடவைப் பொன்போல் சிறுதினைக்
 கடியுண்கடவுட்கு இட்ட செழுங்குரல்
 அறியாது உண்ட மஞ்சைஆடுமகள்
 வெறியுறு வனப்பின்வெய் துற்றுநடுங்கும்
 சூர்மலை நாடன் கேண்மை
 நீர்மலிகண்ணொடு நினைப்பு ஆகின்றே (குறுந்தொகை 105)

பெண்ணின் ஒவ்வொரு உணர்வுகளும் ஆண்களின் பதிவாக கொள்ளப்பட்டது. வாடைக்காற்று வீசுகிறது வாடைக்காற்று நீரிலுள்ள மலர்களும் நிலத்திலுள்ள மலர்களும் மலரச்செய்து தன்னையும் வாட்டுகிறது தலைவனும் வாராமல் இருக்கிறாரே இறந்துபோய் விடுவேன் என்கிறான்

நீலப்பைம் போது உளரிபூதல
 பீலிஒண் பொறிக்கருவிளைஆட்டி
 நுண்முள் ஈங்கைச் செவ்வரும்பு ஊழ்த்த
 வண்ணத்துய்ம் மலர்உதிர தண்ணென்று
 இன்னாறு எறிதரும் வாடையொடு
 எம்ஆயினள் கொள் என்னாதோரே (குறுந்தொகை 110)

தலைவியின் நட்பு என்றும் மாறாதவை என்று பெறப்படுகிறது. தலைவனும் தலைவியும் முன்பின் அறியாதவர்கள் உன் தந்தை என் தந்தை எம்முறை ஆனவர்கள் என்பது பற்றி கவலை இல்லை ஊழ்வினையால் ஒன்று சேர்ந்தோம் என்பதை,

யாயும்யாயும் யாராகியரோ
 எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறைக்கேளிர்
 யானும்நீயும் எவ்வழியறிதும்”
 செம்புலப் பெயனீர் போல
 அன்புடை நெஞ்சம் தாம் கலந்தனவே (குறுந்தொகை 45)

ஒன்றுபட்ட காதல் உள்ளங்களின் பிணைப்பை பற்றி இப்பாடல் கூறுகின்றது.

முடிவுரை

சங்ககாலத்தில் தலைவன் தலைவி உள்ளார்ந்த மன உணர்வுடன் வாழ்ந்து வந்தனர் களவு காலத்திலேயும் கற்பு காலத்திலேயும் அவர்களுடைய நட்பு எந்த வகையிலும் குறைந்த பாடில்லை என்பதை சங்கஇலக்கியம் நமக்கு காட்டவில்லை பொருள்வயின் பிரிதல் பரத்தையின் பிரிதல் இப்பிரிவில் மனஉளைச்சலுக்கு ஆளாகி அதைத்தவிர பிரிந்து வாழ்ந்ததாக எந்த ஒரு இலக்கியமும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

காட்டவில்லை ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்தனர் என்பதை இலக்கியம் காட்டுகின்றது உள்ளத்திலும் வாழ்வின் இன்பத்தை மட்டுமே அவர்கள் கண்டார்கள்.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1] தமிழ் இலக்கியத் தகவல் களஞ்சியம், முனைவர் தேவிரா (இராசேந்திரன்), ஸ்ரீநந்தினி பதிப்பகம், சென்னை.
- [2] தமிழ் இலக்கியங்களின் நோக்கும் போக்கும், தமிழ் மற்றும் இந்திய மொழிகள் துறை, கோயம்புத்தூர்.
- [3] குறுந்தொகை, தலைமை பதிப்பாசிரியர் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- [4] தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், வ.த.இராமசாமி மணியம், பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Cultural Traditions in Agananuru (External Life)

A. Amalrajan, Head & Assistant Professor of Tamil,
Arumugam Seethaiamal, Art College, Thiruppathru, Sivaganagai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1533-716X>

DOI: 10.5281/zenodo.6619170

Abstract

Sangam Panuval embodies the cultural elements of the ancient Tamil community. One of the eight internal texts, the Akananuru songs shows the dignity of the way of life of the ancient Tamils. Enjoying swinging rope on tree branches in the life of the ancient people; There is also a tradition of making iron and smelting them in a workshop and making weapons suitable for ploughing. This article gives you a brief overview of ghosts playing the drums and explains their intuitions through visual descriptions of themes in hundreds of songs.

Keywords: Cultural Events, Agananuru, Inner Feelings, Sangam Literature.

References

[1] Dr. R. Jayabal. *Agananuru Mulamum Vuraiyum*, New Century Book House Pvt.Ltd.
Chennai – 600098, 2017.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

அகநானூற்றில் பண்பாட்டு உவமைகள்

அ. அமல்ராஜன், தலைவர் & உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஆறுமுகம் பிள்ளை சீதையம்மாள் கல்லூரி, திருப்பத்தூர், சிவகங்கை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-1533-716X>
DOI: 10.5281/zenodo.6619170

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழங்காலத் தமிழ்ச்சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை பொதிந்திருப்பது சங்கப் பனுவல்கள். எட்டுத்தொகை அக நூல்களில் ஒன்றான அகநானூற்றில் பழந்தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறைகள் எங்ஙனம் மாண்புற்றுத் திகழ்கிறது என்பதை அகநானூற்றுப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன. பண்டைய மக்களின் வாழ்வுதனில் மரக்கிளைகளில் ஊஞ்சல் கயிறுகட்டி விளையாடி மகிழ்தல்; இரும்பு செய்து, அவற்றினை பட்டறையில் உருக்கி உழவுக்கு ஏற்ற போருக்கு ஏற்ற ஆயுதங்களைச் செய்த மரபும் கூறப்படுகின்றது. கூத்தர்கள் பறை இசைத்து ஒன்று கூடி ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்துள்ள செய்திகளும், அகநானூற்றுப் பாடல்களில் கருப்பொருட்களின் காட்சி விளக்கம் மூலம் அகவுணர்வுகளை விளக்கும்போது, புலவர்கள் எடுத்துரைப்பது இக்கட்டுரையில் தெளிவுற விளக்கப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: அகநானூற்றில் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள், மாந்தர்களின் அகவுணர்வுகள்.

முன்னுரை

சங்கம் தோன்றிய காலத்து விளைந்த எத்தனையோ விதைகளில் தமிழ் இனத்திற்கான பண்பாட்டுப் பிரதிபலிப்பாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருப்பது சங்கப் பனுவல்கள். சங்க காலத்து மக்களின் பின்புலங்களான இயற்கை நிகழ்வுகளை இயையுபடுத்தியும் அகவுணர்வுகளை செம்மைப்படுத்தி அழகுற பாடப்பட்டிருக்கின்றன சங்கப்பாடல்கள். சங்க கால மக்களின் அக, புற உணர்வுகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றின் வெளிப்பாட்டினை உவமைகள் மூலம் புலப்படுத்தியிருப்பது தனித்தன்மையாகிறது. அவ்வகையில் அகமாந்தர்களின் அகத்தில் உருவாகும் இன்ப, துன்ப உணர்வுகளை வாழ்வியல் களமான பண்பாட்டு நிகழ்வுகளை உவமை கூறியிருப்பதை விளக்கப்படுகிறது. ஒண் தளிர் ஊசல் பாம்பு தலைவன் இரவுக் குறியிடத்தே வந்து நின்றான். இதனைத் தோழி அறியலானாள், அறிந்தவள், அன்னை துயிலகின்றாளா? துயிலாது இருக்கின்றாளா? என்பதை ஆய்ந்தறிந்து கொண்ட பின்னர் அவன் வரவினைத் தலைமகளுக்குக் கூறுகின்ற

“அன்னாய்! வாழி, வெண்டுஅன்னை, நம்படப்பைத்

தண்அயத்து அமன்ற கூதளம் குழைய,

இன்இசை அருவிப்பாடும் என்னதூஉம்

கேட்டியோ? வாழி! வேண்டுஅன்னை! நம்படப்பை

ஊட்டினை ஒண்தளிர்ச் செயலை

ஓங்குசினைத் தொடுத்த ஊசல் பாம்புஎன

முழுமுதல்துமிய உரும் எறிந்தன்றே

...வந்தனர் - வாழிதோழி! அந்தரத்து (அகம் பா. எ. 68)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

எனும் குறிஞ்சிப்பாடலில், 'தோழி, வாழி அன்னையே வாழ்வாயாக அன்னையே நான் கூறுவதை விரும்பிக்கேட்பாயாக! நம் தோட்டத்திலுள்ள குளிர்ந்த நீர்நிலையில் நெருங்கி வளர்ந்த கூதளஞ்செடியின் தழைகளிடத்தே அவற்றின் செல்விகுலையுமாறு வீழ்கின்ற இனியஇசையையுடைய அருவியோசையைச் சிறிதேனும் கேட்டனையோ? என்று வினவினேன்; மற்றும் அன்னாய்! நீவாழ்க நான் கூறுவதை விரும்பிக்கேட்பாயாக! நம் தோட்டத்திலுள்ள சாதிலிங்கம் ஊட்டப்பட்டது போன்று ஒளிபொருந்திய தளிர்களையுடைய அசோகமரத்தினது ஓங்கி உயர்ந்தகிளையிற் கட்டப்பட்டிருந்த ஊசல் கயிற்றினைப் பாம்பு எனக்கருதி அம்மரத்தின் பெரிய அடிப்பகுதி துணிபடுமாறு இடி விழுந்தது. அதனையும் நீகேட்டனையோ? என்றும் வினவினேன். நம் அன்னையானவள் யான்வினவிய எதனையும் அறியாளாக ஆழ்ந்த தூக்கத்தில் அயர்ந்திருந்தாள். அதற்கு மேலும், அந்நேரம் ஏனைய உயிர்களும் துயிலப் பெற்றன. நம் காதலர் வருவாராயின் அதற்குரிய காலம் இதுவேயாகும் என்று கருதிவிட்டு விளங்கும் ஒளிபொருந்திய வளையல்கள் கழன்று விழும்படி மெலிந்துள்ள நம்மிடத்துப் பொருந்தியுள்ள அவரது உள்ளம் குற்றமற்றதாக' என்று தோழி உரைக்கின்றாள்.

இவற்றில் தோட்டத்திலுள்ள சாதிலிங்கம் போன்ற ஒளிபொருந்தியதளிர்கள் என்றும் மரத்தில் கட்டப்பட்ட ஊசல் கயிறுமரத்தில் தொங்கும் பாம்பு என்றும் புலப்படுத்தியிருப்பது உவமையாகிறது. தலைவன் வரவினைத் தலைவிக்குத் தெரிவிக்க வேண்டிய கடமையுடைய தலைவியின் தோழியானவள், மரக்கிளைகளில் கட்டி அவற்றில் அமர்ந்து ஆடக்கூடியவற்றிற்கு பயன்படும் கயிறு ஊசல் கயிறாகும். இவ்வாறு தொங்கிய நிலையில் காணும் கயிற்றை பாம்பு தொங்குவதாக உவமைப்படுத்திக் கூறுகிறாள். இதனை, 'ஓங்குகினைத் தொடுத்தஊசல், பாம்புஎன' என்ற வரி உணர்த்துகின்றது. இதேபோல் தோட்டத்தில் வளர்ந்திருக்கும் தளிர்களின் காட்சிக்கு சாதிலிங்கத்தின் பிரகாசத்தை உவமைப்படுத்தியிருப்பதை 'ஊட்டியன்ன ஓண்தளிர்' என்ற வரி உணர்த்துகிறது.

இரும்புசெய்கொல்லன்

தலைவன் தனக்கு அருள்செய்தற்பொருட்டு இருளில் அரியவழிகளைக் கடந்து இரவுக் குறிக்கண் வந்து ஓரிடத்தில் நின்றலை அறிந்த தலைவி அவன் கேட்டு மணந்து கொள்ள முயலுமாறும், துன்பம் தரும் வழிகளில் வருதலைத்தான் விரும்பாததை அவன் உணருமாறும் தோழிக்குச் கூறுவாளாய்க் கூறியதும், தலைவன் இரவுக்குறிக்கண் வருதலை மறுத்து வரைவு கடாவதற்பொருட்டுச் சிறைப் புறத்தேநின்ற தலைமகன் கேட்பத் தோழிதலைமகளுக்குக் கூறுவாளாய்க் கூறியதாகின்ற,

இருள்கிழிப்பதுபோல்மின்னி, வானம்
துளிதலைக் கொண்ட நளிபெயல் நடுநாள்,
மின்மினி மொய்த்த முரவு வாய்ப்புற்றம்
பொன் எறி பிதிரின் சுடாவாங்கி,
குரும்பி கெண்டும் பெருங்கை ஏற்றை
இரும்புசெய் கொல் எனத்தோன்றும் ஆங்கண்,
ஆறே அருமரபினவே; யாறே

...வாள் நடந்தன்னவழக்கு அருங்கவலை (பா. எ. 72)

என்ற எருமை வெளியனார் மகனார் கடலனார் பாடிய இப்பாடலில், 'நள்ளிரவில் மேகம் இருளைக் கிழிப்பது போல் மின்னித்துளியைத் தன்னிடத்தே கொண்ட மிக்கமழையைப் பொழிந்தது. சிதைந்த வாயினையுடையபுற்றில்; மின்மினிப் பூச்சிகள் மொய்த்திருந்தன. இரும்பினைக் காய்ச்சி அடிக்கும்போது

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சிதறும் தீப்பொறிகள் போன்று, அம்மின்மினிகள் நாற்புறமும் ஒளிவிட்டுப் பறக்குமாறு புற்றினைப் பெயர்த்தெடுத்து உள்ளிருக்கும் புற்றாஞ்சோற்றினைத் தோண்டி எடுக்கும் பெரியகையினையுடைய ஆண்கரடி இரும்பு வேலை செய்யும் கொல்லன் போல் அவ்விடத்துத் தோற்றம் அளிக்கும். இவ்வாறாகத் தலைவன் வரும் வழிகள் செல்லுதற்கு அரியதன்மையன. கான்யாரோ, ஓடக்கோலும் மறையும் வண்ணம் வெள்ளம் பெருக்கெடுத்துக் கல்லில் மோதிலிக்க, நினைத்துப் பார்ப்போரையும் நடுங்கச்செய்யும் அச்சத்தைத் தரும் முதலைகளைக் கொண்டது. தலைவரோ, யாந்தனிமையில் உள்ளோம். இத்தகைய வழிகளில் செல்லுதற்கு அஞ்சுதல் வேண்டும் என்று எண்ணினார் அல்லர். அவர் வரும் காட்டுவழியோ குறுகலானது. கடக்க விரும்புவோர் அஞ்சும் கற்செறிவையும், வாள்முனையில் நடப்பதைப் போன்று துன்பத்தரும் கூர்ங்கற்களையும் உடையது' என்று தோழி கூறுகின்றாள்.

இவற்றில், தலைவன் தலைவியை விரைவில் வரைவுசெய்ய வேண்டும் என்ற உணர்வை தெரிவிக்கின்றாள் தோழி. தலைவியைச் சந்திக்கவேண்டி இரவில் வருகிறான் தலைவன். அவன் வருகின்ற சுரமானது எத்தகைய தீங்குடையது என்பதை உணர்த்துகின்ற போது பல உவமைகளைக் குறிப்பிடுகிறாள் தோழி. இரவில் பெய்யும் மழையினைக்குறிப்பிடும் போது, இருளைக்கிழிக்கும் மின்னல் என இருளில் மழைபெய்யும் சூழலை 'கிழிக்கும்'செயலைக் கூறுகிறாள். இதனை, 'இருள்கழிப்பது போல்மின்னி' எனும் அடியில் உவமையாகிறது. புற்றிலிருந்து இரவுநேரத்தில் வெளிவரக் கூடிய மின்மினிப்பூச்சிகள் சிறுசிறு வெளிச்சத்தைத்தரும். இந்நிகழ்வை, இரும்பினைக்காய்ச்சி அடிக்கும்போது சிதறக்கூடிய தீப்பொறிகளாக உவமை கூறுகிறாள். பொறிகளுக்கு இடையே வேலைசெய்யும் கொல்லனின் கைபோல, புற்றிலிருந்து புற்றாஞ்சோற்றினை பெயர்த்தெடுக்கும் கரடியின்கையும், கரடியின்உருவமும் அமைகிறது என்று உவமை கூறுகிறாள். இதனை, 'பொன் எறிபிதிரின் சுடர்', 'இரும்புசெய் கொல் எனத்தோன்றும்'என்னும் அடிகள் உணர்த்துகிறது. இருளின் தன்மையை சுட்டிக்காட்டுவதற்கு மின்மினிப்பூச்சிகளை தீப்பொறியாகவும், பொற்கொல்லன் வேலைசெய்வது போன்று கரடியையும் உவமிப்பது பண்பாட்டு உவமையாகிறது.

கூத்தர்ஆடும்ஆடுகளப்பறை

தலைவன் பொருள்வயிற் பிரிந்தான். பிரிவாற்றாது வருந்தும் தலைவியைத் தோழி தலைவன் வருங்காறும் ஆற்றியிருக்குமாறு வற்புறுத்தினாள். அதுகேட்ட தலைவி அவ்வாறு ஆற்றியிருத்தல் தன்னால் இயலாது என்று பொருள்படக் கூறுகின்ற,

வாடல் உழிஞ்சில்விளை நெற்று அம்துணர்
 ஆடுகளப் பறையின், அரிப்பன ஒலிப்ப,
 கோடை நீடிய அகன் பெருங்குன்றத்து,
 நீர்இல் ஆர்ஆற்று நிவப்பன களிறுஅட்டு,
 அள்இல் அத்தத்து உழுவை உகரும்
 காடு இறந்தனரே, காதலர், மாமை,
 ... அஞ்சவருநோயொடு துஞ்சாதேனே! (பா. எ. 45)

என்று வெள்ளி வீதியார் பாடிய இப்பாலைப் பாடலில், 'தோழியே! நீர்வற்றிய வாகையின் முதிர்ந்த நெற்றுக்களைக் கொண்ட கொத்து கூத்தர் ஆடும்களத்தில் கொட்டும் பறையைப்போல் விட்டுவிட்டு ஒலிக்கும்; கோடைக்காலம் நீடித்துநின்ற அகன்ற பெரியகுன்றினிடத்தே நீரற்றபோதற்கரிய சுரவழியில் உயரமான களிற்றினைக் கொன்று ஆள் வழக்கற்ற அருஞ்சுரத்தே புலி அலைந்து திரியும்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஆன்னதன்மையதான காட்டைக் கடந்து நம் காதலர் சென்றனர். எனது மாமை நிறமானது அழகியநுண்ணிய பசலை பரத்தலால் பீர்க்கின் அழகியமலரினை ஒப்பதாக விளங்கும். ஊரில் எழுகின்ற அலரானது, அன்னி என்பான குறுக்கையின் கண்ணுள்ள போர்க்களத்தில் திதியன் என்பானது தொன்றுதொட்டு நிலைபெற்று வருவதான புன்னைமரத்தின் பெரிய அடியை வெட்டி வீழ்த்தித்துண்டுகளாகக் துணித்த பொழுது அவன் புகழைப்பாடிப் பரவிய கூத்தர் தம் இன்னிசை முழக்கத்தினும் பெரிதாகும். வானவரம்பன் பொன்னாலான மாலையையுடையவன். நல்லவேற்படையினை உடையவன் கடலிடத்துப்படை நடத்திப்பகைவரைக் கொன்று அழித்த வெற்றியினையுடையவன். அவனது வலிமை பொருந்திய போர்முனையிற்கலங்கிய உடைந்த மதில்களையுடைய ஓர் அரனைப்போல அச்சம்பொருந்திய வருத்தத்தால் துயிலைத் துறந்தயான் ஆதி மந்தியைப்போலக் காதலனைக் காணாத சிறுமையினால்யானும் மிக்க வருத்தமுற்றுத் துன்புற்று உழல்வேனோ' என்று உணர்த்துகிறாள்.

பொருள்தேடும் பொருட்டுத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிகிறான். தலைவியின் பிரிவாற்றாமையைத் தோழி தேற்றுகிறாள். அதனை ஏற்கமறுத்த தலைவி, தலைவன் சென்ற பாலைநிலத்தின் தன்மையை தோழியிடம் உணர்த்துகிறாள். பாலையின்தன்மை உணர்த்த பல உவமைகள் கூறுகிறாள். பாலைநிலத்தில் வாழும் மரம் வாகை. இம்மரத்தின் காய்கள் நெற்றுக்களாக மாறி காற்றிற்கு ஒன்றோடொன்று உரசி ஒருவித ஓசையை உருவாக்கும். இவ்வோசையை இசையோடு ஆடிப்பாடும் கூத்தர்கள் தம் ஆடுகளத்தில் கொட்டும் பறை ஓசை போன்றது என்கிறாள். இதனை, 'வாடல் உழிஞ்சில்வினை நெற்று அம்துணர்ஆ டுகளப்பறையின்' என்ற அடி உணர்த்துகிறது. தலைவன் சென்றசுரத்தின் வெறிச்சோடிய நிலையை, கறிற்றினைக் கொன்று அலைந்து திரியும் புலி உலவக்கூடியது என உவமைகூறுகிறாள். இதனை, 'நிவப்பன களிறுஅட்டு, ஆள்இல் அத்தத்து' என வரும் அடி உணர்த்தும்.

கூதளங்கமழும்மலை

தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து பொருள் ஈட்டச்சென்றான். இடைச்சுரத்தில் தலைவியின் பிரிவினால் பொறுக்கமாட்டாது அவன் நெஞ்சு வருந்தியது. தளர்ச்சி அடையாது மேற்கொண்ட வினையைச் செய்து முடித்தோமானால் தலைவியின் தோளிடத்துப் பரவியுள்ள பசப்புறுபருவரல் நீங்குமாறு முயங்கலாம். எனவே, வினையின் பொருட்டு என்னுடன் விரைந்து எழுக' என அழிந்ததன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுகின்ற,

அழிவுஇல் உள்ளம் வழிவழிச் சிறப்ப
வினைஇவண் முடித்தனம் ஆயின், வல்விரைந்து
எழுஇனி - வாழியநெஞ்சே! ஒலிதலை
அலங்குகழை நரலத்தாக்கி, விலங்கு எழுந்து,
கடுவளி உருத்திய கொடிவிடு கூர்ளி
விடர்முகை அடுக்கம் பாய்தலின், உடன் இயைந்து,
அமைக்கண் விடநொடி கணக்கலை அகற்றும்
...மழை விளையாடும் வளங்கெழு சிறுமலைச்
சிலம்பின் கூதளங்கமழும் வெற்பின்
வேய்புரை பணைத்தோள், பாயும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நோய்அசாவீட, மயங்குகம் பலவே (பா.எ. 47)

என வருகின்ற ஆலம் பேரி சாத்தனார் பாடிய பாலைப் பாடலில்; ‘சூறைக்காற்றானது தழைத்து வளர்ந்து அசைந்தாடும் மூங்கிலை ஒலியுண்டாடும் படிதாக்கி வெப்பமுறச் செய்தமையால் பக்கங்களில் எழுந்ததீயானது கொழுந்துவிட்டு எரிந்து வெடிப்பையுடைய குகைகளைக் கொண்ட மலைப்பக்கங்களில் பரவியது; மிக்க தீயால் மூங்கிலின் கணுக்கள் வெடித்தமையால் எழுந்த ஒலி, கூட்டமான கலைமாண்களைத் துரத்தியது. அன்னதன்மையதான கொடிய போர் நிகழும் இடங்களைக் கொண்ட அரிய சுரவழியைக் கடந்து வந்துள்ளோம். விரிந்த சுடரையுடைய ஞாயிறு மேற்றிசைக்கண் மலையினைச் சார்ந்து மறைந்தது. ஒளி பொருந்திய வளையல்களை அணிந்த பெண்கள் இல்லங்களில் வெண்மையான திரியினைக் கொளுத்தி விளக்கை ஏற்றினர். குறுகுறுவென நடக்கும் நடையினையும் சிவந்த கால்களையும் உடைய புறவின் சேவல் உயர்ந்த மேல்மாடங்களைக் கொண்ட பெரியவீடுகளில் தன்பால் அன்பு கொண்ட பேடையை அழைத்தது. இங்ஙனமாகத் துன்பத்தைத் தரும் தனிமையைக் கொண்ட மாலைப்பொழுது வந்தது. நம் தலைவியோ, இம்மாலைப் பொழுதில் நம் தலைவர் இப்போது எவ்விடத்து உள்ளார் என நினைந்து கலங்கி, அளவுகடந்து அழுது கொண்டிருப்பார். வோர்விலா நம் உள்ளம் மென்மேலும் ஊக்கத்தாற் சிறந்தோங்குமாறு இவ்விடத்தே யாம் மேற்கொண்ட வினையைச் செய்து முடித்தல் வேண்டும். அணிகள் அணியப்பெற்ற நெடுந்தேரினையும் கொடைத்தன்மையையும் உடைய செழியனின் மேகங்கள் தவழ்ந்து விளையாடும் வளம் மிக்க சிறுமலை என்னும் பெயருடைய பக்கமலையிலே கூதளம் கமழ்கின்ற மலையிலுள்ள மூங்கிலைப் போன்ற நம் தலைவியின் பெரிய தோளிடத்துப் பரவியுள்ள பசலைநோய் வருத்தம் நீங்குமாறு நாம் பலமுறை முயங்குவோம். ஆதலால் இப்போது வினைமேற் செல்லுகிறான். இவற்றில் தலைவன் பொருள் ஈட்டும் நோக்கில் தலைவியை விட்டுப் பிரிகிறான். பிரிந்து சென்ற சுரம் கொடியதாகிறது. இந்த சூழலில் பிரிவுணர்வு தாங்காது தன்னுடைய நெஞ்சிடம் சுரத்தின் நிகழ்வுகள் எத்தகையது என குறிப்பிட்டு அதன்வழி தன்னுடைய அகவுணர்வை வெளிப்படுத்துகின்ற போது சமூகம் சார்ந்த உமைகளை கூறுகிறான்.

பாலைநிலத்தில் சூறைக்காற்று வீசுகிறது. இக்காற்றின் வேகத்திற்கு ஈடுகொடுக்க முடியாத மூங்கில் உராய்கிறது. இதனால் தீ பற்றி எரிகிறது. இத்தீயில் கருகும் மூங்கிலில் கணுக்களிலிருந்து தீப்பொறிகள் வெடித்துச் சிதறுகின்றன. இச்சூழலில் ஒருவித ஓசை உண்டாகிறது. இந்த ஓசையைக் கேட்ட மாண்கள் நெடுந்தாரம் ஓடிச் செல்கிறது. இத்தகுசுரம் என அதன் வெம்மைத்தன்மையை கூறி இத்தகுகாட்டில் தலைவியைப் பிரிந்து வருகிறோம் என்கிறான். இதனை, ‘கண்விடு நொடிகணக்கலை அகற்றும்’ என்ற அடி உணர்த்துகிறது. மேலும், கூதளம் கமழ்கின்ற மலையிலுள்ள மூங்கிலைப் போன்ற நம் தலைவியின் தோளிடத்து பரவியுள்ள பசலைநோய் வருந்தாதவாறு விரைந்து செல்வோம் என்பதில் தலைவியின் தோளுக்கு உவமை கூறுவதை, ‘கூதளங்கமழும் வெற்பின் வேய்புரை பணைத்தோள்’ என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

கொடுந்திமில் நளிகூடர்

களவொழுக்கத்தில் இற்செறிப்பு முதலிய இடையூறு காரணமாகத் தலைவி தலைவனைக் காணப்பெறாது வருந்தினாள். வருந்தி உடல் வேறுபாடு கொண்டாள். அது கண்ட தோழி ‘அருஞ்சுரம் மகளிர்க்கு அரியவெனச் சொல்லிச் செலவினைத் தவிர்த்திருந்த நம் தலைவர் இன்று நம்மோடு செலவை விரும்பினார்’ என்று எடுத்துக் கூறித் தலைவியை ஆற்றுவிக்கின்ற,

உன்னம் கொள்கையொடு உளம்சுரந்து உறையும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அன்னை சொல்லும் உய்கம் உன்னதாஉம்
 ஈரம்சேரா இயல்பின் பொய்ம்மொழிச்
 சேரிஅம் பெண்டிர் கௌவையும் ஒழிகம்!
 நாடுகண் அகற்றிய உதியஞ்சேரற்
 பாடிச்சென்ற பரிசிலர் போல
 உவஇனி - வாழி, தோழி! அவரே,
 பொம்மல் ஒதி! நம்மொடு ஓராங்குச்
 செலவு அயர்ந்தனரால் இன்றே - மலைதொறும்
 மால்கழை பிசைந்தகால் வாய்கூர் எரி,
 மீன்கொள் பரதவர் கொடுந்திமில் நளிசுடர்
 வான்தோய் புணரிமிசைக் கண்டாங்கு,
 மேவரத் தோன்றும்யா அஉயர் நனந்தலை
 உயவல் யானைவெரிநுச் சென்றன்ன,
 கல்ஊர்ப் இழிதரும்புல் சாய்சிறுநெறி,
 காடுமீக்கூறும் கோடு ஏந்து ஒருத்தல்
 ஆறுகடி கொள்ளும் அருஞ்சரம், பணைத்தோள்
 நாறுஐங் கூந்தல், கொம்மை வரிமுலை,
 நிரை இதழ் உண்கண், மகளிர்க்கு
 அரியவால்'எனஅழுங்கியசெலவே! (பா.எ. 65)

என வரும்மாமூலனாரின் பாலைப் பாடலில், 'பொலிவு பெற்ற கூந்தலை உடையவளே, தோழி!வாழி! மலைதோறும் பெரிய மூங்கில்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உராய்வதால் எழுந்த தீச்சுடர்கள் காற்று வீசுவதால் எங்கும் மிகுதியாக எரிபரக்கச் செய்யும். மீன்பிடிக்கும் பரதவருடைய வளைந்த படகில் தோன்றும் செறிந்த விளக்க கள்வானத்தைத் தொட்டு நிற்கும் கடலின்மீது கண்டாற் போன்று பொருந்தத் தோன்றும். யாமரங்கள் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள அகன்ற இடத்தில் பாறைகளில் எறியும் இறங்கியும் செல்லுகின்ற, மூங்கில்கள் சாய்ந்து கிடக்கும் சிறிய வழியானது, வருத்தத்தையுடைய யானையின் முதுகிலே நடந்து செல்வதுபோல் தோன்றும். காட்டின் சிறப்பினை மிகுத்துச் செல்லுதற்குக் காரணமாக ஏந்திய தந்தங்களைக் கொண்ட களிறுகள் வழியினைக் காவல் காத்திருக்கும். இன்னதன்மைய வாயஅரிய சுரவழிகள், மூங்கில் போன்ற தோளிணையும், மணம் பொருந்திய ஐவகைக் கூந்தலையும், திரண்டதே மலையுடைய முலையிணையும், பூப்போலும்மையுண்ட கண்களையும் உடைய மகளிர்க்குக் கடந்து செல்லுதற்கு அரியனவாகும் எனக் கருதிப் போக்கினைத் தவிர்த்திருந்த நம் தலைவர் ஒரு பெற்றிப்பட இன்று நம்மோடு உடன் செல்லுதலை விரும்பினார்.

நம் கருத்தினைக் குறிப்பாக அறிந்து கொண்டு தன் உள்ளக்கருத்தினை மறைத்து யாரிடமும் கூறா தேவாழ்கின்ற அன்னையின் கடுஞ்சொல்லினின்றும் தப்புவோம். சிறிதும் அன்பு கலவாத இயல்பினைக் கொண்ட பொய்ம்மொழி கூறும் சேரிப்பெண்கள துபழிச்சொல்லிணையும் தவிர்ப்போம். பிறர் நாட்டினை வென்று தன் நாட்டின் பிறப்பிடத்தை விரிவாக்கிக் கொண்ட உதியஞ்சேரலாதனைப் பாடிச்செல்லும் பரிசிலர் மகிழ்வது போல இப்பொழுது நீயும் மகிழ்வாயாக என்று தோழி உரைக்கின்றாள். இவற்றில், தலைவியின் அகவுணர்வுப் புலப்பாட்டுக்கு கானகத்தின் இயல்பினை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உவமையாகக் கூறி உணர்த்தப்படுகிறது. மலைகளில் வளர்ந்து முதிர்ந்துள்ள மூங்கில்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று உராய்வதால் சிறியஅளவில் உருவான தீச்சுடர்கள் காற்றின் காரணமாக நெருப்புத் தொடராக எங்கும் பரவியது. இது மீன்பிடிக்கும் பரதவர் பயன்படுத்தும் விளக்குகள் கடல் முழுவதும் கண்டாற் போன்ற காட்சியைப் போன்றதாகிறது என உவமை கூறப்படுகிறது. மேலும், மூங்கில்கள் வரிசையற்று வழியில் கிடப்பதில் நடந்து செல்வது யானையின் முதுகிலே நடந்து செல்வதாக பாலைநிலமாகிறது என பாலைநிலத்தின் கூறுகளை பண்பாட்டு உவமையாகக் கூறப்படுகிறது. இதனை, 'பரதவர் கொடுந்தி மில் நனிசுடர் உயவல் யானை வெரிநுச்சென்றன்ன' என்ற அடிகள் உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

பண்டைய இலக்கியங்களில் அகமாந்தர்களின் அகஉணர்வுகளை நுட்பமாக விளக்கும் போது பண்பாட்டு நிகழ்வுகளில் இருக்கும் உவமைகளைக் கூறுவதன் மூலம் கருத்தாழங்களை உணர முடிகின்றது. மரக்கிளைகளில் ஊசலாடும் கயிற்றை பாம்பு தொங்குவதாகவும் பூக்களை சிவலிங்கத்திற்கு காட்சியாகவும் உவமை கூறப்படுகிறது. இரவுநேர மின்மினிப் பூச்சிகளுக்கு சொல்லன் பட்டறையில் தெறிக்கும் நெருப்பாகவும், கரடியின் வலிமை மிகுமைக்கு சொல்லனுடையகையாகவும் உவமைப் படுத்தியிருப்பதை அறிய முடிகிறது. மரங்களில் எழக்கூடிய ஓசையை கூத்தர்கள் ஆடிப்பாடும் இசைக்கு உவமை கூறப்படுகிறது. இரவில் பரதவர் பயன்படுத்தும் விளக்குகளை வானத்துமீன்களுக்கு உவமைப் படுத்தப்படுகிறது.

நூற்பட்டியல்

[1] முனைவர் இரா.செயபால் உ.ஆ. அகநானூறு மூலமும் உரையும், நியூசெஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் பிலிட், சென்னை – 600 098. 2017.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Mountain Scenery in Sangam Times

Dr. K. Allirajan, Assistant Professor of Tamil,
N.M.S.S.Vellaichamy Nadar College, Madurai, Tamilnadu. India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9751-2771>

DOI: 10.5281/zenodo.6619188

Abstract

Ancient people lived in harmony with nature. The songs also record the contexts of the poets who convey the causal factors of intuition. The introspection also explores the technique of mountaineering as they meet each other and experience transcendental emotions. The richness of the mountain is said to be like the 'colour-covered fodder' that envelops the mountain and the clouds crawl over the mountain. The plants growing on the mountain are described as being subtly perceived as views of the top of the mountain when viewed from a distance. This article delineates the special sceneries of mountains in the Sangam period.

Keywords: Sangam, Period, Mountain, Realizing the feeling, Mantras.

References

- [1] Dr.R.Jayabal, *Agananuru, Mulamum Uraiyum*, New Century Book House Pvt.Ltd., Chennai - 600 098, Tamil Nadu State, India, 2017.
- [2] V.Nagarajan, *Kurunthogai Mulamum Uraiyum*, New Century Book House Pvt.Ltd., Chennai - 600 098, Tamil Nadu State India, 2017.
- [3] K.V.balasubiramanian, *Natrinai Mulamum Uraiyum*, New Century Book House Pvt.Ltd., Chennai - 600 098, Tamil Nadu State India, Sixth Edition: October 2017.
- [4] A.Dhatchanamorthy, *Ingurunuru Mulamum Uraiyum*, New Century Book House Pvt.Ltd., Chennai - 600 098, Tamil Nadu State India, Sixth Edition: October 2017.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்க கால மலை வளக் காட்சிகள்

முனைவர் க. அல்லிராஜன், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
நா.ம.ச.ச.வெள்ளைச்சாமி நாடார் கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9751-2771>

DOI: 10.5281/zenodo.6619188

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பழங்கால மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்ந்துள்ளனர். அகவுணர்வுக்குரிய காரண காரியங்களை எடுத்துரைக்கும் புலவர்கள் அக்காலச் சூழல்களையும் பாடலுக்கள் பதிவு செய்துள்ளனர். அகமாந்தர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சந்தித்து இன்புறக்கூடிய உணர்வுகளை உணர்த்தும் போது மலைவளக் காட்சிகளின் நுட்பத்தையும் எடுத்துரைக்கின்றனர். மலையில் போர்த்தியுள்ள பனியை 'நிணம் சூழ்ந்திருக்கும் ஊன்' போன்றது எனவும் மலைமீது மேகங்கள் தவழ்ந்து செல்லுவதாகவும் மலையின் வளம் கூறப்பட்டுள்ளன. மலையில் வளர்ந்துள்ள செடிகள், தூரத்தில் பார்க்கும் பொழுது மலையின் உச்சிப்பகுதியின் காட்சிகள் நுட்பமாக உணர்த்தப் பட்டிருப்பதை விளக்கப்பட்டுள்ளன.

திறவுச்சொற்கள்: சங்காலமலைக்காட்சிகள், மாந்தர்களின் அகவுணர்வுக்கு உணர்த்துதல்

முன்னுரை

சங்க அக இலக்கியங்கள் அகமாந்தர்களின் களவு, கற்பு ஒழுக்கங்களை எடுத்துரைக்கின்ற போது அவர்கள் வாழ்ந்த இயற்கைப் பின் புலத்தையும் உணர்த்தியிருக்கின்றன. ஐந்திணையிலுள்ள இயற்கைக் காரணிகளே காதல் ஒழுக்கங்களுக்குக் காரணமாகி உள்ளன. அவ்வகையில் மலையும் மலை சார்ந்த பகுதியில் காதல் ஒழுக்கங்கள் மேற்கொண்ட அகமாந்தர்களின் நெஞ்சங்களின் உணர்ச்சிகளைக் கூறும் போது மலையின் காட்சி வளத்தை நுட்பமாக உணர்த்தப் பட்டிருக்கின்றது. இவற்றை நோக்கும் போது பழங்கால மலை வளம் எங்ஙனம் சிறந்து காணப்படுகின்றது என்பதை விளக்குவதாக அமைகிறது.

நிணம் பொதி ஊர் மலை

மழையின்மையால் தினைப்புனம் கரியும் நிலையெய்திற்று. இதனால் தினைப்புனத்தைக் காவல் செய்யும் தேவையெற்படாது. படாதொழியவே இனிநாம் தினைக்காப்பைத் தலைக்கீடாகக் கொண்டு அங்கே செல்லவும் தலைவனைச் சந்திக்கவும் கூடாதே என்று தலைவி கவலையுற்றாள். அப்போது தோழி, தலைவர் குன்றின் மேல் மழைமுகில் சூழ்ந்திருத்தலைக் காட்டி, 'இனி நாம் தினைப்புனம் காக்கச் செல்லுதல் ஒருதலை' என்று ஆறுதல் மொழி சொன்னாள். இவ்வுணர்வைக் கூறுகின்ற,

அன்னாய், வாழி! வேண்டு, அன்னை! நன்றும்

உணங்கல கொல்லோ, நின் தினையே? உவக்காண் -

நிணம் பொதி வழக்கின் தோன்றும்,

மழை தலைவைத்து, அவர் மணி நெடுங்குன்றே¹

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்னும் இப்பாடலில், 'அன்னையே! நீ வாழி! யான் சொல்வது கேள். அன்னையே! இனி நின் திணைப்புனம் மிகவும் உலர்ந்து போகாதல்லவோ? உதோ பார்! நம் காதலரின் நீலமணி போன்ற நெடுமலை மழைமேகத்தை அணிந்தது காண். அம்மலை, மழை மேகத்தர்ல சூழப்பட்டு, நிணத்தால் மூடப்பட்டிருக்கும் ஊன்போலத் தோன்றுகின்றது. நின் திணை தழைத்தல் உறுதி என்றுரைக்கிறாள் தோழி. இவற்றில் மலையின் மீதுள்ள மேகத்தின் காட்சியை நிலத்திற்கு உவமைப்படுத்திக் கூறுகிறார். 'நிணமாவது வெண்ணிறக் கொழுப்பாதலின், கரிய குன்றின் மேல் வெண் மேகம் சூழ்ந்து கொழுப்பால் மூடப்பட்ட நிணம் போல மலை தோன்றுமாயிற்று. மணிக்குன்று என்றும் நெடுங்குன்று என்றும் கூட்டிக்கொள்க. மணி என்பதனை மலையின் நிறத்திற்குரிய நிறப்பண்பு எனக் கொள்க. இனி மணிகள் நிறைந்த குன்றுமாம்' என்றுரைக்கும் உரையாசிரியரின் கருத்து மலைக்காட்சியின் வளம் தெளிவுறுகிறது.

மணி நெடுங்குன்று

தலைவன் வரைவுக்கு ஆவன செய்யப் பிரிந்தான். தலைவி அவனை இடைவிடாது நினைத்தலின் ஆற்றாமை கொண்டாள். அப்பொது அவள் தோழி, சின்னாள் அவனை மறக்க வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தியபொழுது தலைவி சொல்லியதாகின்ற,

அன்னாய், வாழி! வெண்டு, அன்னை! நீ மற்று
 யான் அவர் மறுத்தல் வேண்டுதி ஆயின்,
 கொண்டல் அவரைப்பூவின் அன்ன
 வெண் தலை மா மழை சூடி,
 தோன்றல் ஆனாது, அவர் மணி நெடுங் குன்றே²

என்னும் இப்பாடலில், 'அன்னையே! நீ வாழி! என் சொல்லை விரும்பிக்கேள்! யான் நம் காதலரை மறக்க வேண்டுமென விரும்புவையாயின், யாங்ஙன் கூடும்? யான் அதற்கு முயல்வேனாயின், நம் காதலின் நீல மணி போலும் நெடிய மலை, கொண்டலால் மலரும் அவரைப்பூப் போலும் நிறமுடைய வெண்ணிற முகட்டினையும், கரிய உடலையும் உடைய மழை முகிலைச் சூடிக்கொண்டு இடைவிடாது என் கண்முன்னே தோன்றுகின்றது. யான் செய்வது யாது' என்ற தலைமகள் கூற்று மலையின் வளத்தை உணர்த்துகிறது. பனிக்காலத்தில் அவரைக்கொடியில் பூ பூக்கும். இப்பூக்கள் நிறைந்து காணப்படுகின்ற முகட்டினைக் (உச்சி) கொண்டது மலை. பிற பகுதிகள் மேகம் போன்ற கரிய நிறமும் உடையது என்று தலைவியின் கூற்று மலை வளக் காட்சியினைப் புலப்படுத்துகிறது. இக்காட்சி தலைவனது உடல் போலத் தலைவியின் நெஞ்சில் தோன்றுகிறது. இதனால் அவருக்குத் துன்பம் உண்டாகிறது. அகவுணர்வு புலப்படுத்த மலையின் வளம் கூறப்பட்டிருப்பது சங்க கால மலை வளம் பெற்றிருப்பது உணர முடிகிறது.

மேகங்கள் தவழும் மலை

மகட்போக்கிய செவிலித்தாய் சொல்லியதாகின்ற,

பெயர்த்தனென் முயங்க, 'யான் வியர்த்தனென்' என்றனள்;
 இனி அறிந்தேன், அது துணி ஆகுதலே -
 கழல்நொடி ஆஅய்' மழை தவழ் பொதியில்
 வேங்கையும் காந்தளும் நாறி,
 ஆம்பல் மலரினும் நான் தண்ணியளே³

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற குறுந்தொகைப் பாடலில், கழலுமாறு அணிந்துள்ள தோள் வளையினை உடையவன் ஆய் என்ற வள்ளல் ஆவன். அவனுடைய மலை, மேகங்கள் தவழும் பொதியில் ம்லையர்கும். ஆண்டு வளர்ந்துள்ள வேங்கையின் மலர், காந்தளின் மலர் ஆகியவற்றின் மணத்தை உடையவளாய், ஆம்பல் மலரைவிட குளிர்ச்சியுடையவளாய் விளங்குபவள் தலைவி, அவளை யான் ஒருமுறை தழுவியதோடு அமையாமல், மீட்டும் தழுவும்போது அதற்கு உடன்படாது, அவள் 'யான் வியர்த்தேன்' என்றாள். யான் அங்ஙனம் தழுவியது, அவளுக்கு வெறுப்பு உண்டாதற்குக் காரணமாயிற்று என்பதை அவள் உரைத்தபோது உணர்ந்திலேன். ஆனால் அவள் உடன்போக்கில் சென்ற இப்பொழுது அறிந்தேன்' என வருகின்ற கூற்றின்வழி மலைவளம் கூறப்பட்டிருப்பதை உணர முடிகிறது.

பேரொலி முழங்கும் மலை

இரவில் வந்த தலைவனை நோக்கித் தோழி 'எம் உறவினர் சீற்றம் கொண்டவர். மழையும் பெய்ய இருளும் மிக்கது. எனவே இரவில் வராதீர். நாளை முதல் தினைப்புனக் காவல் செல்கின்றேமாகலின், பகலில் ஆண்டு வருக' எனப் பகற்குறி நேர்வாள் பொன்று வரைவு வேண்டியதாகின்ற,

நீயே, அடி அறிந்து ஒதுங்கா ஆர் இருள் வந்து, எம்

கடியுடை வியல் நகர்க் காவல் நீவியும்,

பேர் அன்பினையே - பெருங் கல் நாட! -

யாமே, நின்னும் நின் மலையும் பாடி, பல் நாள்

சிறு தினை காக்குவம் சேறும்; அதனால்,

பகல் வந்தீமோ, பல் படர் அகல!

எருவை நீடிய பெரு வரைச் சிறுகுடி

அரியல் ஆர்ந்தவர் ஆயினும், பெரியர்;

பாடு இமிழ் விடர் முகை முழங்க,

ஆடு மழை இறுத்தது, எம் கோடு உயர் குன்றே⁴

என்னும் பாடலில், பெரிய மலைக்குத் தலைவனே! நீதானும் இரவில் வரும் நெறி மிகவும் அறிந்து வருவதற்குரியது. அதனை இருளில் நோக்கி அடி வைத்து அறிந்து ஒதுங்கிச் செல்லுதற்கு இயலாத செறிந்த இருளில் வந்து காவலையுடைய எமது இல்லத்தே அமைந்த காவலைக் கடந்து வந்து எம்மைக் கூடும் பேரன்பு உடையாய். கொறுக்கச்சி முளைத்து அடர்ந்த பெரிய மலைப்பக்கத்தமைந்த சிறு குடியின்கண் கள்ளை மிகுதியாகப் பருகியவர் ஆயினும் அவர்தாம் சினம் கொள்வதில் மிகப் பெரியவராய் உள்ளனர். மேலும் இயங்குகின்ற மேகம், முழங்குகின்ற இடியின் பேரொலி பிளவுபட்ட மலை மூழைகளிலும் எதிரொலிக்கும்படியாக மலையின் உச்சியிலே வந்து தங்கியுள்ளது. எனவே இனி நீ எம்மை எம் நலன் நுகர இரவில் வாராது இருப்பாயாக! மேலும் யாம் உன்னையும் உன் மலையையும் பாடிப் பலப்பல நாளும் சிறிய தினைப்புனம் காத்தற்காகச் செல்கின்றோமாதலின் எம்மை அத்தினைப் புனத்தின் கண்ணே பலவாய் துன்பங்களும் அகலுமாறு பகலில் வந்து காண்பாயாக' என்று தோழி கூறும் விளக்கத்தில் மலையின் வளம் கூறப்படுகிறது.

தேம் கமழ் விடர்முகை

தலைவன் சிறைப்புறமாக இருப்பதுணர்ந்த தோழி, தலைவியிடம், 'கொடிய சிறுநெறியில் நம் தலைவர் இருளில் வருகின்றதால் நம்மிடம் அருளில்லாதவரேயாம்' என்று கூறுவாளாய் இரவுக்குறி

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மறுத்து மணம் புரிய வேண்டும் குறிப்புடன் கூறியதும், தலைவி மணங்கருதி அவலுற்றனள். அது கேட்ட தோழி தலைமகனை இகழ்ந்து மொழிந்தனள். அதற்குப் பொறாத தலைவி 'நம்பால் அருளிலர் ஆயினும் நாம் இறந்துபடுவதுணர்ந்து அன்பின் வருவர்; அவர் நீடு வாழ்க' என்று இயற்பட மொழிந்ததுமாகின்ற,

அருளிலர் வாழி – தோழி!– மின்னு வசிபு
 இருள் தூங்கு விசும்பின் அதிரும் ஏறொடு
 வெஞ் சுடர் கரந்த கமஞ் சூல் வானம்,
 நெடும் பல் குன்றத்துக் குறும் பல மறுகி,
 தாஇல் பெரும் பெயல் தலைஇய யாமத்து,
 களிறு அகப்படுத்த பெருஞ் சின மாசுணம்
 வெளிறு இல் காழ் மரம் பிணித்து நனி மிளிர்க்கும்
 சாந்தம் போகிய தேம் கமழ் விடர் முகை,
 எருவை நறும் பூ நீடிய
 பெரு வரைச் சிறு நெறி வருதலானே⁵

என்னும் இப்பாடலில், 'தோழி நீ வாழ்க' மின்னலால் பிளக்கப்பெறுவதும் இருள் நிறைந்ததுமான விண்ணகத்தில் அதிரும்படி முழங்கும் இடியேறுடன், வெவ்விய சுடரொடு விளங்கும் சூரியனை மறைத்தவாறு நீர் நிறைந்து மேகம் விளங்கும். அம்மேகம், நெடிய பல குன்றுகளில் சிறிதாயும் பலவாயும் இயங்கி வருத்தமற்ற பெரிய மழையைப் பொழியும். இத்தகைய மழையைப் பொழியும் நள்ளிரவு; இவ்வேளையில் வெண்மையின்றி உள்ளே நன்கு வைரம் பாய்ந்த மரத்தை யானையை அகப்படுத்திய ஈருஞ்சினமுடைய மலைப்பாம்பு புரட்டும். அதனால் நேர்ந்த உராய்வால் வெளிப்படும் சந்தனத்தின் நறுமணம் கமழும். இத்தகைய நறுமணம் கமழும் மலைப்பிளவினையுடைய துறுகல்லின் அருகே கொறுக்கச்சியின் நல்ல மணமுடைய பூ நீண்டு மலரும் இத்தன்மையதான பெரிய மலையிலமைந்த சிறிய வழியில் தலைவர் வருகின்றார்; இவ்வாறு கொடிய நெறியில் வருதல் நம்மிடம் அருளில்லாமையால் அன்றோ'. தோழி! மழை பொழியும் நள்ளிரவில், யானையைப் பாம்பு புரட்டும் மலைப் பிளவருகமைந்த சிறு நெறியின் வழியாகத் தலைவர் வருகிறார். அவ்வாறு வந்து நம்மை வருந்தச் செய்யும் இயல்பினால் நம்மீது அருளில்லாதவராயினும் நம்மிடம் கொண்ட அன்பினாலன்றோ நானும் இரவுக்குறியில் வருகின்றார். அதனால் அவர் நீடு வாழ்க என்ற கூற்றில் மலையின் வளம் உணர்த்தப்படுகிறது.

வைகுறு மீனின் தோன்றும் மைபடுமாமலை

மாளிகையில் வளமாக வாழ்ந்த தலைவி ஒரு நாள் பேணி வளர்த்த தாயையும், உடன் ஆடிய தோழியரையும் மறந்தவளாய் அயலானாம் ஒரு தலைவனுடன் சுரத்திடை உடன்போக்கில் சென்று விட்டாள். செய்தியறிந்த செவிலித்தாய் மெல்லியலாம் தன் மகளுடைய சிலம்பொலிக்கும் சிறிய அடிகள் அச்சுர வழியில் நடக்க வல்லனவோ என வருந்திக் கூறியதாகின்ற,

வளம் கெழு திரு நகர்ப் பந்து சிறிது எறியினும்,
 ...கொடுங் கோல் உமணர், பகடு தெழி தெள; விளி,
 நெடும் பெருங் குன்றத்து இமிழ் கொள இயம்பும்,
 கடுங் கதிர் திருகிய வேய் பயில், பிறங்கல்,
 பெருங் களிறு உரிஞ்சிய மண் அரை யாஅத்து

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அருஞ் சுரக் கவலைய அதர் படு மருங்கின்,
நீள் அரை இலவத்து ஊழ் கழி பல் மலர்,
விழுவத் தலைக்கொண்ட பழ விறல் மூதூர்,
நெய் உமிழ் சுடரின் கால் பொரச் சில்கி,
வைகுறு மீனின் தோன்றும்
மை படு மா மலை விலங்கிய சுரனே?⁶

என்னும் இப்பாடலில், 'செல்வம் மிக்க அழகிய வீட்டின் கண் சிறிது நேரம் பந்து எறிந்து விளையாடினாலும், தன்னைப் பொன்ற இளமையுடைய தோழியருடன் சேர்ந்து கழங்கு ஆடினாலும், 'அன்னையே! என் உடல் வருந்துகின்றது' என்று கூறத் தளர்ச்சியுறுவான்; அரும்பிய வியர்வை பொருந்திய நெற்றியையுடையவளாய் என் மேனி குளிர்மாறு என்னைத் தழுவி என்னிடத்தே தங்குவான்; அந்தோ! அந்நிலை கழிந்ததே! இப்பொழுது, வளையணிந்த மாட்சிமைப்பட்ட தோழியரையும் எம்மையும் மறந்தவளாய் மிக்க புகழுடைய தன் தந்தையின் கடத்தற்கரிய காவலினைக் கடந்து தலைவனுடன் சென்று விட்டாள். அவள் சென்ற சுரவழி, மேகங்கள் படிந்திருக்கும் பெரிய மலைகள் குறுக்கிட்டுக் கிடக்கும் தன்மையது. 'கல்' என்ற ஆரவார ஓசையுடன் ஓர் ஊரே திரண்டெழுந்து போவதைப் போன்ற அச்சத்தை விளைவிக்கும் போக்கினையும் கொடிய கோல்களையும் உடைய உப்பு வணிகர் நீர் இல்லாத பாலை நிலத்தின் அரிய வழிகளில் சகடத்தை இழுத்துச் செல்ல இடர்ப்படும் எருதுகளை அதட்டி ஓட்டும் தெளிந்த ஓசை எதிரொலிக்கும் மலைகளைக் கொண்டது. ஞாயிற்றின் கடும் வெம்மையால் முறுகிய மூங்கில்கள் நெருங்கி வளர்ந்த காடுகளைக் கொண்டது. பெரிய யானைகள் தேய்த்தலால் சேற்று மண்ணைப் பொருந்திய அடி மரத்தை உடைய யா மரங்களைக் கொண்டது. கடத்தற்கரிய பாலை நிலத்தே கவர்த்த வழிகள் பொருந்திய பக்கங்களில் நீண்ட அடியினையுடைய இலவ மரங்கள் மிக்குண்டு. அம்மரங்களில் மலர்ந்த புதிய பல மலர்கள் காற்று வீசுவதால், விழாக்களைத் தன்னிடத்தே கொண்ட வெற்றியையுடைய பழைய முதிய ஊரில் நெய் ஊற்றப் பெற்ற விளக்கினின்றும் வீழுகின்ற சுடர் போன்று உதிர்ந்து வீழும். எஞ்சிய சில பூக்கள் விடியற்காலத்து விண்மீன்கள் போன்று அருகித் தோன்றும்' என்பதில் மலையின் வளம் காட்சிப்படுத்தப்படுகிறது.

கொடுத்தேன் இழைத்த நெடுவரை

களவின்பமே பெரிதும் விரும்பிய தலைவன் தலைவியை மணந்து செல்லும் கருத்திலனாய் நாளும் இரவுக் குறியிடத்தே வந்து மீண்டான். இதனை அறிந்த தோழி இரவுக்குறி வருகையில் உண்டாகும் ஏதத்தினை எடுத்துக் கூறி இனி நீ பகற்குறிக்கண் வருகவேனக் கூறினாள். பின்னர், அதற்கும் இடையூறு உண்டு என்பதனைக் குறிப்பால் உணர்த்திய தோழி தலைவியை மணந்து செல்லுமாறு தலைவனிடம் கூறுகின்ற,

நீர் நிறம் கரப்ப, ஊழறுபு உதிர்ந்து,
...உலமரல் வருத்தம் உறுதும்; எம் படப்பைக்
கொடுந் தேன் இழைத்த கோடு உயர் நெடு வரை,
பழம் தூங்கு நளிப்பின் காந்தள் அம் பொதும்பில்,
பகல் நீ வரினும் புணர்குவை – அகல் மலை
வாங்கு அமைக் கண் இடை கடுப்ப, யாய்
ஓம்பினள் எடுத்த, தட மென் தோளே⁷

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்னும் இப்பாடலில், 'ஓங்கி உயர்ந்த மலையையுடைய தலைவனே! 'நீ வரும் வழியிலுள்ள காட்டாறு விரைந்தோடும் வெள்ளப் பெருக்கினைக் கொண்டது. நீரின் நிறம் மறையுமாறு முதிர்ந்து உதிர்ந்த அழகிய நெருங்கிய மலர்கள் நிரம்பப் பெற்றது. முதலைகள் தங்கும் உயர்ந்த கற்பாறைகளில் மோதி மீளும் சுழிகளை உடையது. மதத்தானே தன் பிடியுனும் கன்றுடனும் தழவுதலைப் பெறாத களிற்றியானையின் மதம் கெட மோதி அழித்து அதனை வலிமையுடன் இழுப்பதால் அச்சம் தரும் தோற்றத்தினைக் கொண்டது. அத்தகைய வெள்ளத்தினைத் தறுகண்மையையுடைய பன்னியைப் போல அஞ்சாது கடந்து சென்று அச்சம் தரும் அரிய நீர்த்துறையினைத் தாண்டி நள்ளிரவில் இத்தகு இடர்மிகு இடத்துக்கு வருவாரும் உளரோ? ஒரு நாள் நீ துன்பம் அடைந்தாலும் மறுநாளே என் தோழி உயிர் வாழாது இறந்துபடுவாள். இடையூறு சிறிதும் இல்லாத நல்ல வழிகளிலும் அங்கு மீளமீளப் போய் வருவார் விரைந்து துன்பம் அடைதலும் அடைவர்; நீயும் ஒருநாள் துன்பம் உறுதல் உறுதி. அதனால் யாங்களும் மனம் இடையறாது கழல்வதற்குரிய பெருந்துன்பத்தினை அடையப் பெற்றுள்ளோம். எம் தலைவியை யாய் பேணி வளர்த்தாள். அத்தலைவியின் பருத்த தோள்கள் அகன்ற மலையிலுள்ள வளைந்த மூங்கிலின் இரண்டு கணுக்களுக்கு இடைப்பட்ட இடத்தைப் போன்று மென்மைத் தன்மை வாய்ந்தவை. அத்தோள்களை, எம் தோட்டத்தினை அடுத்துள்ள வளைந்த தேனடைகள் தொடுக்கப்பெற்ற சிகரம் உயர்ந்த நீண்ட மலையின்கண் பழங்கள் தொங்குகின்ற மரச் செறிவினுள்ளே காந்தள் மலர்ந்துள்ள அழகிய சோலையிடத்துப் பகற்பொழுது வந்தாலும் நீ முயங்கப் பெறுவாய்' என்ற தோழி கூற்றுப் பகுதியில் மலைவளம் உணர்த்தப்படுகின்றது.

முடிவுரை

மலையின் மேற்பகுதிகளில் குளிர் காலத்து பனியானது சூழ்ந்து காணப்படுகின்றது. இது நிணம் சூழ்ந்திருக்கும் உணவு போல இருப்பதாகக் கூறப்படுவதில் மலையின் குளிர்கால வளம் உணரப்படுகிறது. தலைவியின் அகவுணர்வினை எடுத்துரைக்கும்போது அவளது காதலனின் ஊர் மலையிலிருக்கும் காட்சியினைக் கூறுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தலைவியின் ஏக்க நிலைக்கு மலையின் காட்சி வடிவம் உவமிக்கும்போது மலைவளம் உணர்த்தப்படுகின்றது. மேகங்கள் தவழ்ந்து செல்லுகின்ற வளமுடையதாகவும். இடியுடன் கூடிய பெரும் மழை பெய்யும்போது உண்டாகும் பேரொலி மிக்குடையதாகவும் கூறப்படுகிறது. இதனால் மலையில் மழை பொழியும் காட்சி கூறப்படுகின்றது. யானைகளால் தாக்குண்ட சந்தன மரங்களால் உண்டாகும் மனம் மலையெங்கும் கமழும் என்ற பதிவிலிருந்து மரங்கள் நிறைந்திருக்கும் வளம் கூறப்படுகின்றது. தேன் நிறைந்து காணப்படும் வளமுடையதாகக் கூறப்படுகின்றது. வளமுடைய மலையினை வாழிடமாகக் கொண்ட தலைவனின் பெருமை கூறும்போது சங்க கால மலை வளம் கூறப்பட்டிருப்பதை அறிய முடிகிறது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] செயபால், இரா. (உ.ஆ.), அகநானூறு மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட்., சென்னை. 2017
- [2] பாலசுப்பிரமணியன், வெ. (உ.ஆ.), நற்றிணை மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட்., சென்னை. 2017
- [3] நாகராசன், வி. (உ.ஆ.), குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட்., சென்னை. 2017

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

செங்காந்தள்

அறிஞர்களால் மதிப்பீடு செய்யப்படும் தமிழ் ஆய்விதழ்

41

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

[4] தட்சிணாமூர்த்தி, அ. (உ.ஆ.), ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் பி. லிட்., சென்னை. 2017

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Social Perspective in Thilagavathi Myths

N. Anitha Selin, Research Scholar, Nesamani Memorial Christian College, Kaniyakumari, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7777-0359>

DOI: 10.5281/zenodo.6619196

Abstract

The values of the ancient social sentiments were recorded by the Sangam contemporaries in the Sangam literary songs by their scholarly sophistication. They have stated the social values of the time. In the myths created by Tamil folk scholars in the nineteenth century, the feelings and emotions of human beings, which is a part of society are given to human beings by the ancient society. Emotions caused by problems are also told in short stories and novels. Thus, Thilagavathi's creative legends illustrate the recording of the mental feelings of men and women in economically backward families.

Keywords: Human feelings, Society, Problem feelings, Myths.

Reference

[1] Thilagavathi. *Seethayanam, Story Part 1*, Ruthra Publication, Arulanada Ammal Nagar, Tanjore, 2002.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

திலகவதியின் புனைவுகளில் சமூகநோக்கு

நே. அனிதா செலின், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

நேசமணி நினைவு கிறிஸ்தவ கல்லூரி, கன்னியாகுமரி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-7777-0359>

DOI: 10.5281/zenodo.6619196

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பண்டைய சமூக உணர்வுகளின் மதிப்புகளை சங்ககாலப் புலவர்கள் தங்கள் புலமை நுணுக்கத்தால் சங்க இலக்கிய பாடல்களில் பதிவு செய்திருந்தனர். அக்கால சமூக விழுமியங்களைக் கூறியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ்ப்படைப் பாளர்களினால் உருவான புனைவுகளில் இன்றைய சமூகத்தின் அங்கமான மனிதர்களின் உணவர்களும், மனிதர்களுக்கு சமூகத்தால் கொடுக்கப்படுகின்றன. பிரச்சனைகளால் ஏற்படக்கூடிய உணர்வுகளும் சிறுகதைகளாகவும், புதினங்களாகவும் கூறப்பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் திலகவதியின் படைப்பிலக்கியமான புனைவுகளில் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கிய குடும்பங்களில் பெண், ஆண் போன்றோர்களின் மனஉணர்வுகள் பதிவு செய்திருப்பதை விளக்கப்பட்டுள்ளன.

திறவுச்சொற்கள்: சமூகத்தின் மனித உணர்வுகள், புனைவுகளில் பிரச்சனைக்குரிய உணர்வுகள்.

முன்னுரை

வாழ்வியல் களங்களை அடியொற்றி குறிப்பாகப் பெண்ணின் பன்முகங்களைப் புலப்படுத்துவதிலும் திலகவதியின் படைப்புகள் கதை இலக்கிய வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெற்றுவருகின்றன. பழங்கதை ஆய்வு என்பது பெண்ணியத்திறனாய்வில் ஒரு புதிய போக்காகும். மேரிடாலி, ஆனிஸ்ப்ராத் என்ற பெண்மணிகள் மரபுவழி வந்த பெண்மைப் பண்புகளை எடுத்துக்காட்டி, அதன்வழி, பெண்கள் காலங்காலமாக அடிமை வாழ்வுக்குப் பழக்கப்பட்டு வந்துள்ளதை விளக்க முற்படுவதுடன், அப்பழங்கதைகளை நவீன சிந்தனைக்கேற்ப மறுஆக்கம் செய்துள்ளனர். தமிழில் வ.ரா., புதுமைப்பித்தன், இந்திரா பார்த்தசாரதி போன்றவர்களின் படைப்புகளில் இவ்வாய்வுப்போக்கு படைப்பிலக்கிய உத்தியாகப் பயன்பட்டுள்ளது. திலகவதியின் மானுடம் வெல்லும் சிறுகதை சமூகத்தில் கிடக்கும் சமூக அநீதியை இடித்துரைக்கிறது.

மானுடம் வெல்லும் சிறுகதையில் சமூகஉணர்வு

தாய்மை உணர்வு

சமூகத்தில் ஆங்காங்கே நிகழுகின்ற விபத்துக்களினால் ஏற்படக்கூடிய உயிரிழப்புக்களும் நோயினால் ஏற்படக்கூடிய உயிரிழப்புக்களையும் விதியே என நினைத்து மனஆறுதல்அடையும் மானுடஇனம் நம் மனிதஇனம் மட்டுமே. அந்த வகையில் கேசவனும் இவனது தங்கை பரிமளாவும் சிறுவயதாக இருக்கும்போதே குடும்பப் பொறுப்பைச் சுமக்க வேண்டியதாயிற்று. தன் கல்வியை இடையிலேயே நிறுத்தவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு வேலைக்குச் சென்று தன் தங்கையை வளர்த்து ஆளாக்கி ஒருவன் கையில் பிடித்துக்கொடுக்கும் வரையில் என்று, கேசவனின் எண்ண ஓட்டம் கதைகளில் பதியமிட்டிருப்பதை நோக்கலாம்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்த்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

கேசவனின் தாய் தன்மகள் எப்பொழுது பார்த்தாலும் புத்தகமும் கையுமாகத்தான் இருப்பான். அவன் பத்தாம் வகுப்பில் நல்லமார்க் பெற்று முதலிடம் பிடிக்கவேண்டும் என்ற ஆசையும் மேற்கொண்டு படிக்க தந்தியில் பணம் தருவார்கள் என்று பெட்டிக்கடை குப்பன் சொல்லியதை எண்ணிப்படிப்பே என்று கிடந்தான். இதைக் கண்ட அலமேலு அவ்வப்போது மகனுக்கு புத்திமதி சொல்லுவான். “ஏண்டா பையா சந்தைக்கு போறதும், சரக்குபோடறதும், கடையிலேயா வாரஞ்செய்யறதும் அந்த ஒரு மனு சந்தான் எத்தினி காலம் பார்க்கும்? அங்கங்கே புள்ளங்க பத்துப் பன்னிரண்டு ஆவறதுள்ள என்ன சாமர்த்தியமாக வேலை வெட்டி பண்ணி காசு பாரக்குது. நீ என்னடான்னா வெட்டி வேலை பண்ணிகிட்டே எந்நேரமும் பொஸ்தகமும் பேனாவும்னு அழிக்குறே” என்றான். இவற்றை நோக்கும் போது அலமேலு வாயிலாக ஆசிரியர் படிப்பின் பயன்பாட்டினை அறியாத மக்கள் சமூகத்தில் இருப்பதைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

சாதிமறுப்புத் திருமணம் சொல்லும் பாடம்

சுந்தரம் சாதிமறுப்பு த்திருமணம் செய்து கொண்டதால் சுந்தரத்தின் தாயிற்குப் பிடிக்கவில்லை. இதனால் தன்மகள் வீட்டில் வாழ்வதென்று முடிவு செய்கின்றாள். இப்படியே காலங்கள் கரைந்தோட ஒருநாள் சுந்தரமும் அலமேலுவும் விபத்தில் இறக்க நேரிட்டது. “வேலாயி ஒரே மவன் ஜாதிவிட்டு கட்டிட்டான்னு இது நாவரைமவளோடயே இருந்தே. இப்ப ஒண்ணு இது கரெண்டையும் அங்க கூட்டிட்டுப் போயிரு இல்ல நீயாச்சும் வந்து அதுகளோட இரு” புதுச்சோகம் கூட வேலாயியின் இதயத்தை ஈரமாக்கவில்லை. அவளைப் பொறுத்தவரையில் மகனும் கூடபோனதால் ஏற்பட்ட கட்டாய நிர்ப்பந்தத்தால் தான் அவள் சாவுக்கே வந்தாள். ஊர்முழுக்கப் பொருமியது ஆனான கெழவிக்கு இந்த ஆணவம் ஆகாது ஆனாலும் இந்த கல்மனசுக்காரியிடம் கட்டாயப்படுத்திப் பிள்ளைகளை விட்டு வைத்தாலும் அதுங்களுக்கு என்ன மாதிரி அன்பும் அரவணைப்பும் கிடைக்கும்? சமூகத்தில் நடக்கும் சாதிமறுப்புக் காதல் திருமணங்கள் நடந்தேறினால் ஏற்படக்கூடிய இழப்புக்களை ஆசிரியர் சமூக அக்கறையொடு சுட்டிச் செல்வது நோக்கத்தக்கது.

பாட்டியின் அநீதி

கேசவன் தன் தங்கையை எப்பாடுபட்டாவது நல்ல இடத்தில் மணம் முடித்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று தீவிரமாக இருந்தான். கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவர் திருமணம் செய்து கொள்ள சம்மதித்தும் ஆனால் அவருக்கு வேலை கிடைத்த பின்தான் திருமணம் என்று உறுதியாகச் சொன்னான். கிருஷ்ணமூர்த்திக்கு வேலைகிடைப்பதற்கு பணம் கட்ட வேண்டும். அவ்வாறு பணம் கட்டினால் வேலை கிடைக்கும் வேலைகிடைத்தால் தனது தங்கையின் திருமணம் நடைபெறும் என்பதில் உறுதியாய் இருந்தான் கேசவன். தன் தந்தை சந்திரகுமார் பாட்டியிடம் கொடுத்த ஐந்தாயிரம் ரூபாய் பணத்தைக் கேட்கச் சென்றான். அதை ஒரு புறமும் பாட்டி மறுபுறமும் ஏளனமான பேச்சுக்களையும் ஏச்சுக்களையும் பேசினார். இதனால் ஏற்படும் கோபத்தினை அடக்கிக் கொண்டு முதலில் இரண்டாயிரம் பின்பணம் இருக்கும்போது கொடுங்கள் என்றான். ஆனால் பாட்டியோ இன்னிக்கு பூராவும் பேசினாலும் இரண்டு ரூபாய் தேராது இங்க. சோலியத்த தொவரங்குடியானுக்கு தங்கவேலு தொக்காப்போனான என்று பாட்டியின் வீணான பேச்சுக்கள் கேசவனை மனிதநிலையிலிருந்து மிருகநிலைக்குமாற்றியது. இக்காட்சி மனிதனின் ஐந்தாவது அறிவினை முன்னிறுத்துகிறது.

கேசவனின் ஐந்தறிவு நிலை

கேசவன் தன்பாட்டியின் அந்த அநீதியான சொல்லைக் கேட்டவுடன் மனம்கொதித்து அருகில்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

செக்கச்செவேலென்றிருந்ததர் பூசணியின் நடுவில் இருந்த கத்தியை எடுத்து நேரே தொண்டைக்குழியில் செருகினான். சிலீர் என்ற ரத்தம் கைகளில் உறைந்த பின்னர்தான் நிஜத்தைத் தரிசித்தவன் போல் விழித்தான். அய்யோ பரிமளா நானல்லவா பாட்டியை விட பெரியகொடுமை உனக்கு செய்துவிட்டேன் என்று கதறினான். குற்றத்தை ஒப்புக்கொண்டு தண்டனை அடைந்தான்.

‘சீதாயணம்’ சிறுகதையில் பெண்ணிய நோக்கு

திலகவதி தன்னுடைய சீதாயணம் சிறுகதையில் சீதையை இத்தகைய திறனாய்வுப்போக்கில் மறுஉருவாக்கம் செய்துள்ளதை பெண்ணியப்பார்வையில் ஆராயப்படுகின்றது. இராமன் வண்ணான் சொல்லுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, நிறைமாத கர்ப்பிணியான சீதையைக் காட்டிற்கு அனுப்புகிறான். அங்கே சீதை வால்மீகி முனிவரின் ஆசிரமத்தில் ஆதரவில்லவன், குசன் இருவரைப் பெற்றெடுக்கின்றாள். வால்மீகியின் குடியில் பதினெட்டு ஆண்டுகள் முடிந்த நிலையில், சீதை இராமனுடன் தான் பகிர்ந்து கொண்ட வாழ்வியல் களங்களை நினைவுகூறும் வகையில் கதை தொடங்குகிறது. தன் தந்தை ஜனகன் இராமனுக்குத் தன்னை மணம்முடித்துக் கொடுக்கும்போது, “இதோ என்மகள் சீதை, மகனே நீசொல்லு தருமவழியில் இவள் உன்னுடைய துணையாகச் செல்வாள். கற்பைக் காத்து மிகக் காப்பியவாதியாக உன் நிழலைப்போல உன்னைப்பற்றி நிற்பாள். இப்போதும் பிரியமாட்டாள்” என்று கரம் பிடித்துக் கொடுத்து, உறுதி அளிக்கின்றான். ஆனால், சீதை பதினெட்டு ஆண்டுகள் பிரிந்து வாழ்வதை நினைத்துப் பார்க்கிறாள். ஆரம்பத்துயர்வடுவதாக மாறி, உயிரிலும், உடலிலும் கலந்து விட்டதை உணர்கிறாள். ஆனால், இதற்குக் காரணம், தான் அல்ல என்பதை அவளால் உரக்கச் சொல்ல முடியாததைக் கதை புலப்படுத்துகின்றது. “எல்லாம் நிஜம் எல்லாமும் பொய்சொற்களால் உருவாக்கி சொற்களால் பிணைந்து சொற்களில் சிறைப்பட்ட சீதை அரசு படைத்த சீதை” என்று மதிப்பீடு செய்வது இங்கு ஒப்பு நோக்கத்தக்கது. சீதை, வால்மீகி அமைத்துத் தந்த குடலில் படுத்திருக்கிறாள். இராமனைக்கை பிடித்த பின், அய்யோத்தியின் அரண்மனையில் தான் சிறுபெண்ணாய் விளையாடி, வாழ்ந்த வாழ்க்கையை நினைத்துப் பார்க்கிறாள்.

சீதை கைகேயி ஏவலால் இராமன் காடேகிய போது, நின் பிரிவினும் சுடுமோ காடு என்று தான் உடன் புறப்பட்டுச் சென்றதை எண்ணுகிறாள். எந்த நிலையிலும் இராமனின் நிழலாக வாழ்ந்த வாழ்க்கையும் பொருளற்றுப் போனதைச் சிறுகதை தெளிவுபடுத்துகின்றது. மனைவி என்ற பங்கு நிலையில் ஆணின் அதிகாரத்தால், அடக்குமுறையால் பெண்ணினது தனித்தன்மை, ஆளுமை போன்றவை சிதைக்கப்படுகின்றன. பாலின வேறுபாட்டினால், குடும்பத்திலும் சமுதாயத்திலும் ஆணுக்கு முதன்மையும், பெண்ணுக்கு இரண்டாந்தராக குடியுரிமையும் தரப்படுகின்றன என்ற பெண்ணியவாதிகளின் கருத்துக்கோட்பாட்டிற்கு இதிகாசத் தலைவியும் விதிவிலக்கல்ல என்பதைச் சிறுகதை உணர்த்துகிறது. “தனக்கு விதித்த வதையைப் பேச எவரும் முன் வராதபோது, அவர்களின் தவறும் வாதமும் நியாயமும் தருமமும்” என்ற எண்ணத்தில் அவர்களுடைய கேள்விகளுக்கு அவள் பதில் சொல்லாமலேயே நகர்கிறாள். பேரரசர்கள் அசுவமேதயாகம் செய்யும் பட்ட மகிஷி பக்கத்தில் இருக்க வேண்டும் என்பது விதி. அதனால் ஏகபத்தினி விரதனான இராமன் பொன்னால் சீதையின் சிலைசெய்து, பக்கத்தில் இருத்தியாகத்தை முடிக்கிறான். அவனுடைய ஏகபத்தினி விரதத்தை அறிந்து காவிய சீதை மகிழ்வாக வால்மீகி காவியம் கூறுகின்றது. ஆனால் திலகவதியின் சீதை, முகத்தில்,

”இதழ் கடையில் அலட்சியமும் எள்ளலும் வரக்தியும் கலந்த தான ஒரு புன்னகை சஷண நேரம் மின்னி மறைந்தது”

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

என்பதன் வழி உயிரும் சதையுமான மனைவியை, கர்ப்பினியைக் காட்டிற்கு அனுப்பிவிட்டு, உலகம் மெச்சுவதற்காக ஏற்றுக் கொண்ட ஏகப்பத்தினி விரதம் கண்டு சீதையின் மனதில் ஏற்பட்ட பொருமலை திலகவதி அழுத்தமாகச் சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

இராமன் தன் பிள்ளைகள் வால்மீகி ஆதரவில் வளர்வதை அறிந்து கொள்கிறான். அதனால், வால்மீகி சீதையை, குழந்தைகளுடன் அயோத்திக்கு அழைத்துச் செல்ல முற்படுகிறார். அப்போது அவர் சீதையிடம், “நாளை சபையில் உன் கற்பின் பொற்பை நிலை நாட்டலாம்” என்று அழைக்கிறார். அதைக்கேட்ட சீதை மனம் எரிகின்றது. வால்மீக்குச் சம்மதம் சொல்லாமல் நிதானமாக யோசிக்கத் தொடங்குகிறாள். “மீண்டும் வண்ணான் வைத்தியன் எதையாவது சொன்னால் மீண்டும் வனவாசமா?” என்று நினைத்துப் பார்க்கிறாள். “அரக்கனான வீடணனுக்கு இருந்த மேதா விலாசம், விலங்கினமான அனுமனுக்கு இருந்த தெளிவு இராமனுக்கு இல்லை. இப்போதும் கூட இராமன் பச்சாதாபத்துடன் தன் செயலுக்கு வருந்தவில்லை. குற்றவாளியைக் கூண்டில் ஏற்றி, நியாயம் விசாரிக்கும் மன்னனாகவே அவளுக்கு மீண்டும் ஒரு சந்தர்ப்பம் தருகின்றான்”. திலகவதியின் சீதை தெளிவாகச் சிந்திக்கிறாள். தன்மானத்துடன் சிந்திக்கிறாள். வால்மீகியின் சீதை தன் அன்னை நிலமகளுடன் சேர்ந்து கொண்டதாகக் கூறுவர்.

துணைநூற்பட்டியல்

[1] திலகவதி. சீதாயணம், திலகவதிகதைகள், பகுதி 1, ருத்தராபதிப்பகம், அருளானந்தஅம்மாள் நகர், தஞ்சாவூர், 2002.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Culture in Tamil Literature

Dr. R. Anusiya, Assistant Professor, Department of Tamil,
Sadakathullah Appa College, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2172-7295>

DOI: 10.5281/zenodo.6619201

Abstract

It is an accepted view today that literature is the product of culture. The principle that literature reflects culture is strong among researchers. The first works of Tamil literature are from the Sangam period literary works such as “Ettuthokai” “Pathupattu” which is categorized as “Pathinenmelkkanakku Noolkal”. It records the cultural records of the Tamil people and culture. This article elicits about the glimpses of Tamil culture and its heritage in Tamil literature.

Keywords: Literature, Culture, *Patthupattu*, *Eattuthogai*, Sangam.

References

- [1] Patthupattu Moolamum Uraium. Kazhaga Veliyeedu.
- [2] *Silappathikaram* - Manikkavasagan Urai.
- [3] *Kambaramayanam* – Kamar.
- [4] *The Mahabharata*.
- [5] *Thirukkural* - Thiruvalluvar – Preface.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழ் இலக்கியங்களில் பண்பாடு

முனைவர் இரா. அனுசியா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பாகல்லூரி, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2172-7295>
DOI: 10.5281/zenodo.6619201

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியம் என்பது பண்பாட்டின் உற்பத்திப் பொருள் என்பது பண்பாட்டின் உற்பத்திப் பொருள் என்பது இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கருத்தாக உள்ளது. இலக்கியம் பண்பாட்டைக் பிரதிபலிக்கிறது என்ற கொள்கை ஆய்வாளர்களிடம் வலுவாக உள்ளது. தமிழ் இலக்கியங்கள் என்ற படைப்பில் முதலாவதாக சங்க கால இலக்கியங்களான “பத்துப்பாட்டு”, “எட்டுத்தொகை” “பதினெண்மேல்கணக்கு”, நூல்களில் பண்பாடு குறித்த பதிவுகளை முதலில் பதிவு செய்து கொண்டு ஏனைய தமிழ் இலக்கிய நூல்களில் உள்ள பண்பாட்டுப் பதிவுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

திறவுச்சொற்கள்: இலக்கியம், பண்பாடு, பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, சங்கம்.

முன்னுரை

பண்பாட்டில் உள்ள அனைத்து கூறுகளும் ஏதேனும் ஒரு செயல்பாட்டைக் கொண்டுள்ளன. இலக்கியம் என்பது பண்பாட்டின் உற்பத்திப் பொருள் என்பது பண்பாட்டின் உற்பத்திப் பொருள் என்பது இன்று ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டகருத்தாக உள்ளது. இலக்கியம் பண்பாட்டைக் பிரதிபலிக்கிறது என்ற கொள்கை ஆய்வாளர்களிடம் வலுவாக உள்ளது. தமிழ் இலக்கியங்கள் என்ற படைப்பில் முதலாவதாக சங்ககால இலக்கியங்களான பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண்மேல்கணக்கு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பண்பாடு குறித்த பதிவுகளை முதலில் பதிவுசெய்து கொண்டு ஏனைய தமிழ் இலக்கியநூல்களில் உள்ள பண்பாட்டுப் பதிவுகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

பத்துப்பாட்டில் பண்பாடு குறித்த பதிவுகள்

பொது நிலையில் எல்லா அரசர்களும் குறுநில மன்னர்களும் கலைஞர்கள் தங்களைக் காணவரும் போது அவர்களுக்குப் புத்தாடை வழங்கி, அவர்களின் தாழ்வு மனப்பான்மையை நீக்கி, அவர்களுடன் பேசுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். மேலும் அவர்களின் களைப்பைப் போக்க மயக்கம் தராத, களைப்பைப் போக்கும் சுவைநீரைக் கொடுத்தனர் என்பதை பொருநர் ஆற்றுப்படையில் 84, 88, 152, 155 ஆகிய பாடல்கள் வழியாகவும் சிறுபாணாற்றுப்படையில் 235, 236 ஆகிய பாடல்கள் வழியாகவும் மலைபடுகடாமில் 560, 562 ஆகிய பாடல்கள் வழியாகவும் கூறப் பெற்றுள்ளமையை நாம் காணலாம்.

இன்று ஆதினங்களுக்குப் புலவர்கள் செல்லும் போது பொன்னாடை போர்த்தி வரவேற்கும் பண்பழைய சங்ககால மரபின் அடிப்படையில் தொடர்வதாகவும், பழங்காலத்தில் அறிவுடைய புலவர்களை அரசர்கள் மதித்தனர் என்பதை புறநானூறு 183 இல் மூத்தோன் வருக என்னாது அறிவுடையோன், ஆறு, அரசும் செல்லும் என்றும் இவ்வாறு எல்லா அரசுகளும் குறுநிலமன்னர்களும் முதலில் செய்தனர் (சி.ஆ. 235 – 237, பொ.ஆ. 468, 470, மலை 561, 563) கலைஞர்களுக்கு புரவலர்கள்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

யானையையும் குதிரையையும், தேனும் கொடுத்தும் பொன்மாலைகள் அணிவித்தும் அவர்களை வழி அனுப்பும் போது அவர்களுக்குப் பின் ஏழு அடி சென்று வழி அனுப்பியும் அவர்களுக்குத் தேவையான உணவுகளையும் கொடுத்து அனுப்பியுள்ளனர். வணிகர்கள் நடுநிலையோடு சிறந்த பண்பாட்டோடு வாழ்ந்தனர் என்பது (ப.பா.206-212) மூலம் அறிய முடிகிறது. குறிஞ்சிப்பாட்டு தமிழ் பண்பாட்டை உணர்த்துவதற்குப் பாடப்பெற்று தமிழ்ப்பண்பாடாகிய சான்றாண்மை பெருந்தன்மை குறையாமல் நடந்துகொள்ள (கு.பா.13-18) பண்பாட்டின் அடிப்படையில் பல கருத்துக்கள் பத்துப்பாட்டில் உள்ளன.

உணவு

தமிழர் நிலத்தை குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை எனப் பகுத்து இவைகள் எதைச் சார்ந்து என அடையாளம் காட்டப்பட்டு அங்கு வாழும் மக்களின் உணவு எவை என்பதை குறிஞ்சிநில உணவு திணைச்சோறு நெய்யில் வெந்த இறைச்சி (மலை 168-169) முல்லைநில உணவு திணையரிசிச் சோற்றையும் வரகரசித் சோற்றையும் அவரைப் பருப்பு கலந்த கும்மாயம் (பொ.ஆ.167, 168, 192, 195), (மலை. 434, 436, 440, 445) மருதநில உணவு கரும்பும் நெல்லும் கொடுத்து மானின் தசைகள் பெற்றுக்கொள்கின்றனர். (பொ.ஆ.216, 217) ஓய்ய நாட்டு மருதநிலத்தார் வெண்சோற்றையும், நண்டும் பீர்க்கங்காய் கலந்த கூட்டு (சி.ஆ.193 - 195) தொண்டை நாட்டு மருதநிலத்தில் பழையசோறு, அவல் (பெ.ஆ.223-226) தொண்டை நாட்டு மருதநிலத்தார் நெல்சோற்றைப் பெட்டைக்கோழி பொரியலோடு உண்டனர். (பெ.ஆ.251-256) அந்நாட்டுத் தோப்பில் வாழும் மருதநில உழவர் சோற்றொடு பலாப்பழம், இளநீர், வாழைப்பழம், நுங்கு, வள்ளி கிழங்கு போன்றவற்றையும் சேர்த்து உண்டனர்.(பொ.ஆ.356-366).

நெய்தல் நில உணவு கடலில் பெற்ற இறால் மீனையும் வயல் ஆமையும், பக்குவம் செய்து உண்டனர். (ப.பா.63, 64) பனங்கள்ளைக் குடித்தனர் (ப.பா. 89) நெல் அரிசிகள் பருகினர் (ப.பா.93) ஓய்மாநாட்டு நெய்தல் நிலத்தார்கள், சூட்டு இறைச்சி உண்டனர். (சி.ஆ.156-163) பன்றியின் இறைச்சியைச் சமைத்து உண்டனர் (பெ.ஆ.339-345) பாலைநில உணவு ஓய்மனாட்டு பாலைநிலமக்கள் புளிக்கறி இடப்பட்ட சோறு, ஆமை சூட்டு இறைச்சி உண்டனர் (சி.ஆ.175-177) தொண்டை நாட்டு பாலை நில மக்கள் புல்அரசி, உப்பு காண்டம் சேர்த்து உண்டனர் (பெ.ஆ.95-100) ஈச்சங்கொட்டை நெல்அரசி உடம்பு பொரியலையும் உண்டனர் (பெ.ஆ.130-133).

உடை

சங்ககாலத்தில் தழை ஆடை உடுத்தும் மரபு இருந்தது. (கு.பா.102-104, முருகு 201-205, ப.பா.91), கரிகாலன் பொருநர்க்கு இழைநூல் போன வழிகாண இயலாத நுண்மையான ஆடையை நல்கினான் என்பதை (பொ.ஆ.82-83) திருமுருகாற்றுப்படையில் குறமகள் தழையாடை உடுத்தியது (முருக 201-205, பா.பா.91) பரதவசேரிப் பெண்டிர் தழையாடை உடுத்தியிருந்ததை கூறுகிறது. உயர்ந்த ஆடை வகைகள் தமிழகத்தில் செய்யப் பெற்றன என்பதை பத்துப்பாட்டு உணர்த்துகின்றது. கரிகாலன் புலவர்களுக்கு வேலைபாடுடைய நுண்மையான ஆடையும், அரவுரி போன்ற ஆடையும் நல்கினான் என்றும் (பொ.ஆ.82, 83, 155) பேசுகிறார்கள். நல்லிக்கோடன் பாணர்க்கு மூங்கில் குழாய்க்குள் இருக்கின்ற மெல்லிய நளிபொருந்திய தகடு போன்ற ஆடையை தருகிறான் என்பதைக் (சி.ஆ.236) கூறுகிறது. தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாணர்க்குப் பாலாவி நூலால் செய்த ஆடையைத் தருகிறான் என்பதைக் (பெ.ஆ.469) கூறுகிறது. நன்னன் கூத்தர்க்கு இழைபோன இடம் அறிய இயலாத நுண்ணிய நூலால் செய்த கலிங்கத்தை அளிக்கிறான் என்பதைக் (மாலை. 561) கூறுகிறது. அக்காலத்தில் சட்டையும் அணிந்திருந்தனர். இதை முல்லைப்பாட்டுத் தொடர் (66) பிற்காலத்தில் சட்டையை

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மெய்ப்பை என்று கூறினர். இதை (மு.பா.60,61), முருகு 138, 184) போன்ற பகுதிகள் ஆடையைக் குறிக்கின்றன. துகில், அறுவை, கலிங்கம், காழகம் போன்ற சொற்கள் ஆடையைக் குறித்தன மதுரைக்காஞ்சி 729, நெடுநெல்வாடை 145 ஆம் ஆடையைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளன.

அணிகலன்கள் – ஆபரணங்கள்

சமுதாயத்தின் நாகரிகத்தையும் வளர்ச்சியையும் காட்டுவன அணிகலன்கள் குழை, தோடு, காழ், மேகலை பற்றிய செய்தியும் பழங்காலத்தில் அணி, பூண், இழை, கலம் என்பது பற்றிய செய்தியும், ஓசை கேட்கும் அணியைகலன் என்றும், கைகளிலும் தோள்களிலும் தொடுக்கப் பெறுவதை தொடி என அழைத்தனர். தாமம், மகுடம், பதுமம், கோடகம், இம்புரி என ஐந்து தலைமுடி ஆபரணங்கள் பற்றி (முருகு 83-84, தொல் 1571-3, சிலம்பு 16-114) எனக் கூறுவதும் இங்கு நினைக்கத்தக்கது. தலை ஆபரணம் பற்றி (முருகு 23-25, பெ.ஆ.485-486) காதணி பற்றி (முருகு 86, பொ.ஆ.30) கழுத்தணி பற்றி (பொ.ஆ.89) இதனையே இலை வேய் குரம்பை உழை அதன் பள்ளி (ம.கா.310) என ஆசிரியரும் உறுதிப்படுத்துகிறார்.

முல்லை நிலமக்கள் வரகுத் தட்டைகளே குழல்களில் கூரையாக்கியும் ஆட்டுக்கிடாயின் தோல்களை படுக்கைகளாக்கியும் வாழ்கின்றனர் (பெ.ஆ.147-154) மருத நிலமக்கள் வைக்கோலால் வேய்ந்த குடிலை அமைத்திருந்தனர். தென்னை ஓலைகள் வேய்ந்த வீடுகளும் இருந்தன. வேழக்கோரையை தாழைநாரால் கட்டுதருப்பைப் புல்லால் வேயப்பட்ட தாழ்ந்த இறப்பை உடைய குடில்களிலும் வாழ்ந்தனர். நெய்தல் நிலமக்கள் தாழ்ந்தகூரைகளைக் கொண்ட குடில்களில் வாழ்ந்தனர்.

தொழில்கள்

குறிஞ்சி நிலமக்கள் நெல், எள், தினை, அவரை, வரகு, மூங்கில், வெண்சிறு கடுகு, கிழங்கு, கவலைக்கிழங்கு, மலைவாழை, மா, பலா, போன்றவற்றை பயிரிட்டனர். தேன் எடுத்தனர். வேட்டையாடினர். முல்லை நிலமக்கள் சாமை, வரகு, தினை, எள், போன்ற தானியங்களை விதைத்தனர். ஆடு, மாடுகளை வளர்த்தனர். மருத நிலமக்கள் உழுதனர், நெல் விதைத்தனர். பயிர்தொழிலுக்குத் தொடர்பான செயல்களைச் செய்தனர். நெய்தல் நிலமக்கள் மீன்பிடித்தல், உப்புவினை வித்தனர். பாலை நிலமக்கள் பிற நிலங்களில் இருந்த பசுக்கூட்டத்தைக் கவர்ந்தனர். வழிப்பறி செய்தனர்.

சங்கஇலக்கியத்தில்இரும்புப்பண்பாடு

இரும்பு என்பதற்கு பிங்கலநிகண்டு கருங்கொல், அகி, கருந்தாது, அயல், அயம் (1942) ஆகிய ஐந்து பெயர்கள் உள்ளன எனக் குறிப்பிடுகின்றது. சூடாமணி (424), திவாகரம் (1043) ஆகிய நிகண்டுகளிலும் இப்பெயர்கள் பதிவாகியுள்ளனர். சங்கஇலக்கியங்களில் இரும்பு என்ற சொல்லாட்சி அகம். 4-3, 26-7, 56-3, 72-6, 81-5, 90-11, 172-6, கலி.64-21, சிறு.193 நற்.133-9, 194-9, நெடு. 42-80, பரி 7-58, புற.21-8, 150-25, 170-15, 180-4, 209-1, பெரு.91-222, 437, முல்.133 ஆகிய பாடல்களில் பதிவாகியுள்ளன. அயம் என்ற சொல்லாட்சி அகம். 264-4, ஐங்.264-3, கலி.46-9, 53-6, நற்.257-8, 365-7 ஆகிய பாடல்களில் பதிவாகியுள்ளனா. மேற்கண்ட குறிப்புகளில் இரும்பின் நிறம் கருமை என்பதும், அது உறுதியானது என்பதும் தெளிவாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. (இலக்கியஇனவரைவியல்., ப.79)

இலக்கியங்களில்பண்பாட்டுச்சூழலியல்

இலக்கியங்களில் குறிப்பாக அறஇலக்கியங்களில் பதிவாகியுள்ள சூழலியல் சார்ந்த அறக்கருத்துக்களை விளக்க “பண்பாட்டு சூழலியல்” (Cultural Ecology) என்ற கருத்தாக்கம் பொருத்தமாக

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அமையும். மனிதச் சமூகத்திற்கும் இயற்கைக்கும் இடையிலான உறவை விளக்குவதே பண்பாட்டுச் சூழலியலாகும். திருக்குறள் காப்பிய பண்பாட்டு அமைப்புக்கு ஏற்ப அறம், பொருள், இன்பம், வீடு இவைகளை விளக்குவதாக அமைந்துள்ளது. மேலும் அரசன் எப்படிப்பட்டவனாக இருக்க வேண்டும். தனிமனித ஒழுக்கம், நாடு என்றால் என்ன நட்பு என்றால் என்ன பண்பாட்டு குறித்து கூறப்பட்ட அறநூலாக விளங்குகிறது.

கம்பராமாயணம் - ஒருவனுக்கு ஒருத்தி என்ற பண்பாட்டையும், கூடா ஒழுக்கத்தின் விழைவுகளையும், சகோதரத்துவத்தையும் விளக்கும் பண்பாட்டு நூலாக விளங்குகிறது. மகாபாரதம் - ஆடையின் விழைவால் ஏற்படும் நாசத்தையும் பெண்களை மானபங்கம் செய்தால் விழையும் தீமைகளையும் எடுத்துக் கூறும் பண்பாட்டு நூலாகவிளங்குகிறது. சிலப்பதிகாரம் - தன் கணவரின் தவறுகள் பற்றி பாவை வடிவில் நிற்கும் சிலை இடம் கூட சொல்லக்கூடாது என்ற பெரியதத்துவத்தையும், குடிப்பிறப்பால் வருவதல்ல. ஒழுக்கம் என்பதை மாதவி கதாபாத்திரம் வாயிலாகவும் மனிதனும் தெய்வமாகலாம் என்ற கருத்தை கண்ணகி கதாபாத்திரத்தின் வாயிலாகவும் எடுத்து இயம்பும் பண்பாட்டு நூலாக விளங்குகிறது.

முடிவுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் பண்பாடு குறித்த பதிவுகளுடன் தான் மிளிர்கிறது என்பதை இக்கட்டுரையின் மூலம் தெளிவு படுத்தப்பட்டுள்ளது.

துணைநின்ற நூல்கள்

- [1] பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும் - கழக வெளியீடு.
- [2] சிலப்பதிகாரம் - மாணிக்கவாசகன் உரை.
- [3] கம்பராமாயணம் - கம்பர்.
- [4] மகாபாரதம்.
- [5] திருக்குறள் - திருவள்ளுவர் - மு.வ உரை.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Personality expression in Salma's works

Dr. S. Ameena Banu, Assistant Professor, Tamil Department,
Sadakathullah Appa College, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9512-1590>

DOI: [10.5281/zenodo.6619238](https://doi.org/10.5281/zenodo.6619238)

Abstract

The uniqueness of human beings is not only seen in their appearance but also in the expression of their inner self. Thoughts, feelings, and behaviors can be said to be the manifestations of this kind of intimacy in human beings. We call such human qualities ethics. Such a personality is important when each individual cares about society and expresses his or her inner feelings in the way of creation and optimism. In that sense, it is the creator writer Salma who continues to write in the literary world portraying life. This article sets out to explore the personality potential that emerges through the work Irandam Jamankalin Kathai.

Keywords: Salma, Personality, Study, Expression, Human, Society, Work.

References

- [1] M. Abdur-Rahim. *Islamic Encyclopedia*, Vol: 4, New Century Book House, Chennai.
- [2] Vildurant. *A Philosophy of World Religions*, New Century Book House, Chennai.
- [3] Salma. *Irandam Jamankalin Kathai*, Timeline Publication, Nagercoil, 2009.
- [4] K.U.Ve., *Bala Subramaniam Purananuru* (Source and text) New Century Book House.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சல்மாவின் படைப்புகளில் ஆளுமை வெளிப்பாடு

முனைவர் செ.ஆமினா பானு, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சதக்கத்துல்லா அப்பா கல்லூரி, திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9512-1590>
DOI: 10.5281/zenodo.6619238

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பன்முகப்பட்ட மனிதர்களின் கூட்டமைப்பை சமூகம் என்கிறோம். இத்தகைய சமூக அடுக்குகளிலுள்ள மனிதர்களை தனித்துவப்படுத்துவது அவர்களின் புறத்தோற்றம் மட்டுமல்லாது அகத்தின் வெளிப்பாடும் ஆகும். இத்தகைய அகத்தின் வெளிப்பாடாக எண்ணங்கள், உணர்வுகள், நடத்தைகள் போன்றவற்றைக் கூறலாம். இத்தகைய மனிதப் பண்புகளையே ஆளுமை என்ற சொல்லால் அழைக்கிறோம். இத்தகைய ஆளுமை ஒவ்வொரு தனிமனிதனும் சமூகத்தின் மீது அக்கறை கொண்டு தனது உள்ள உணர்வுகளை படைப்புகளின் வழி வெளிப்படுத்தும்போது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. அந்த வகையில் இலக்கிய உலகில் தொடர்ந்து தனது முன்னெடுப்பைச் செய்து வருபவர் படைப்பாளர் சல்மா. அவரின் படைப்பின் வழி வெளிப்படும் ஆளுமைத் திறனை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

திறவுச்சொற்கள்: சல்மா, ஆளுமை, படித்தல், வெளிப்பாடு, மனிதன், சமூகம், செயல்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் இருபதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தொடங்கிய பெண்ணிய இலக்கியத்தின் எழுச்சி இருபத்தியோராம் நூற்றாண்டில் கலக்கூரலாய் ஒலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆணாதிக்கத்தின் பிடியிலிருந்து இலக்கியத்தை முற்றிலுமாய் விடுவிக்க முயலும் பெண்படைப்பாளர்கள் தங்களுக்கான படைப்பு வெளியைத் தங்களின் வாழ்வியல் சிக்கல்களில் இருந்தே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்கின்றனர். கருப்பொருள் சார்ந்தும் வெளிப்பாட்டுத்திறன் சார்ந்தும் ஆண் படைப்பாளர்களிடமிருந்து தங்களை வேறுபடுத்திக் கொள்ளப் பெண் படைப்பாளர்கள் முற்படுகின்றனர். பெண்களின் சமூகச் சிக்கல்கள், உளவியல் சிக்கல்கள், பெண் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக உள்ள சமூகக்கூறுகள் ஆகியவற்றை மையமிட்டுப் படைப்புகளைப் படைக்கின்றனர். தற்காலப் படைப்பிலக்கியங்களில் கதைகள் வழியாகவும், கவிதைகள் வழியாகவும் பெண்ணியப் படைப்பாளர்கள் தங்களின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதைக் காணமுடிகின்றது. அந்தவகையில் கதை, கவிதை எனப் பன்முகத்தளங்களில் தனது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியுள்ள இசுலாமியப் பெண் படைப்பாளரான சல்மாவின் “இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை” (காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2009) புதினத்தில் வெளிப்படும் அவரின் ஆளுமைத்திறனைக் கண்டறிவதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

சொல்லும் கருத்தாக்கமும்

“ஆளுமை” என்னும் தமிழ்ச்சொல் “பெர்சனாலிட்டி” (Personality) என்னும் ஆங்கிலச்சொல் குறிக்கும் கருத்தாக்கத்தைக் குறிக்க ஏற்பட்டது. இந்தச்சொல் “பெர்சனா” என்ற இலத்தீன் சொல்லிலிருந்து உருவானதாகும். பெர்சனாலிட்டி என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் மொழியாக்கம்தான்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“ஆளுமை” என்ற இந்தச்சொல். இலத்தீன் மொழியில் “பர்சனா” (Persona) என்பது “மறைப்பு” என்னும் பொருள் தருவது. எனவே ஆளுமை என்பது “ஒருவர் அணிந்திருக்கும் முகமூடி” என்னும் கருத்துருவின் அடிப்படையைக் கொண்டுள்ளது.

ஆளுமை – வரையறை

ஆளுமை என்பதைச் சுருக்கமாக, ஒருவரைத் தனித்துவமானவராக ஆக்கும் எண்ணங்கள், உணர்வுகள், நடத்தைகள் போன்றவற்றாலான ஒன்று என வரையறுக்கலாம். ஆளுமை என்பது ஒருவரது மனப்பான்மையைப் பொறுத்து அமையும். ஒரு தனிமனிதனின் அகம், புறம் ஆகியவற்றின் வெளிப்பாடே ஆளுமையாகும். அகத்தின் வெளிப்பாடாக உணரப்படும் ஆளுமை என்பது உள்ளத்து அக உயர்வு எண்ணங்கள், ஆசை, மனதின் எழுச்சி, சிந்தனை, கற்பனைத்திறன், அன்பு, கோபம், மகிழ்ச்சி, சோகம், கனவு, இரக்கம், ஏக்கம், பொறாமை போன்றவையாகும். புறத்தின் வெளிப்பாடாக உணரப்படும் ஆளுமையாவது பிறருடன் பழகும்முறை, அன்பு செலுத்துதல், உண்ணுதல், ஆடைஅணிதல், பிறருக்கு உதவும் மனப்பான்மை போன்றவையாகும். இவ்வாளுமைப் பண்புகளே ஒருவரின் தனித்தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகும். இவ்வாளுமையின் வெளிப்பாடாக இலக்கியங்களையும் கணக்கில் கொள்ளலாம். இதனடிப்படையில் “சல்மாவின் ஆளுமைத்திறனை” புதினம் வழி இனங்காண்பதாய் இக்கட்டுரை முன்னகர்வடைகின்றது.

படைப்பாளர் சல்மா

ஒரு பெண் எழுத்தாளர் இதைமட்டுமே எழுதவேண்டும் என்று இருந்த எழுதப்படாத விதிகளை கதை, கவிதை, நாவல் என எல்லா தளங்களிலுமே உடைத்து எறிந்தவர் இசுலாமிய சமூகத்தைச் சேர்ந்த பெண் படைப்பாளர் சல்மா (எ) ரொக்கையா பீவி. திருச்சிமாவட்டம் துவரங்குறிச்சியைச் சேர்ந்தவர். துவரங்குறிச்சியைச் சேர்ந்த பொன்னம்பட்டி பேரூராட்சித் தலைவியாகவும் (Chairperson of ponnampatti town panchayat) தமிழ்நாடு சமூக நலவாரிய தலைவராகவும் (Chairperson of the tamilnadu social welfare board) இருக்கிறார். அமெரிக்க அரசின் அழைப்பின் பேரில் “சர்வதேச பெண் அரசியல் தலைவர்கள்” என்ற தலைப்பில் நடைபெற்ற மாநாட்டில் கலந்துகொண்டுள்ளார். இவரது படைப்புகளாக ஒருமாலையும் இன்னொரு மாலையும், பச்சைதேவதை எனும் கவிதைத்தொகுப்பையும், இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை எனும் புதினத்தையும் எடுத்துக்காட்டலாம். ஆண்மையப் புனைவாக்க வரலாற்றைப் புறந்தள்ளி பெண்ணை மையப்படுத்திப் புனைவாக்கப்புரட்சி செய்த பெண்ணியப் படைப்பாளர்களில் சல்மாவைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம். சல்மாவின் ஒட்டுமொத்துப் படைப்புகளிலும் பெண்மையக் கருத்தாக்கமே மேலோங்கி உள்ளது. இதனடிப்படையில் புனைவாக்கம் பெற்ற இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதையில் வெளிப்படும் பெண்சார்ந்தப் பதிவுகளைப் பின்வரும் தலைப்பின்கீழ் வரிசைப்படுத்தலாம்.

ஆணைச் சார்ந்திருத்தல்

தமிழ்ச்சமூக அமைப்பில் சாதி, வர்க்கம், மொழி, மதம் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் ஒடுக்குமுறை வடிவங்கள் மிக வெளிப்படையாகவும் அதேநேரத்தில் மிகமிக நுண்ணிய தளத்திலும் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இதேபோன்று செயல்படுகின்ற மிக இன்றியமையாத ஆற்றல் வாய்ந்த மற்றொரு தளம் ஆண்-பெண் உறவுத்தளமாகும். ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக ஆண்மைச் சமூக அமைப்பினால் அடையாளமற்ற வாழ்வை வாழ்ந்து தீர்க்குமாறு விதிக்கப்பட்டுள்ள சமூகமாக பெண் சமூகம் விளங்குகிறது. ஒடுக்குமுறையாளர் கையாளுகின்ற முதல் தந்திரம், ஒடுக்கப்படுகின்றவர்களைப் பொருளாதார ரீதியாக சுதந்திரமாக இயங்கவிடாமல் தன்னைச்சார்ந்தே

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வாழும்படியான வாழ்க்கை நிலையை நிலைநிறுத்துவதாகும். ஆண்மையச் சமூகம் பெண்களுக்கு அத்தகைய வாழ்க்கையைத்தான் வடிவமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. குழந்தைப் பருவத்தில் இருந்து குமரியாகும் வரை தந்தை என்கிற ஆணையும், திருமணத்திற்குப் பிறகு கணவன் என்கிற ஆணையும், வயதான காலத்தில் தன் மகன் என்கிற ஆணையுமே உணவு, உடை, இருப்பிடம் போன்ற அடிப்படைத் தேவைகளுக்காகச் சார்ந்து வாழுகின்ற அமைப்பு நிலையே நிலவிவருகிறது. இதனை,

அன்று மாலை பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து திரும்பிவந்து தெருவில் நின்றபடி எதையோ தின்று கொண்டிருந்த ஆமினாவை ஒரே சந்தோஷமும் பாட்டுமாக வந்த ராவுத்தர், ஏண்டி பொண்ணு இங்கெனெ அத்தாகிட்டவா என்று கூப்பிட்டார். ஏய் கத்துஜா, வா இங்கே, உம்மகளுக்குக் கல்யாணம் பேசிவிட்டு வந்திருக்கேன் ஓடிவா என்று உற்சாகமாகக் கூப்பிட்டவர் அடுப்படியை நோக்கித் தலையை எட்டிப் பார்த்துவிட்டு தன் மீசையை முறுக்கி விட்டுக்கொண்டார். (இ.ஜா.க.ப.57)

எனும் வரிகளினூடாக சல்மா எடுத்துரைக்கிறார். இதிலிருந்து தந்தை என்கிற ஆணையும், கணவன் என்கிற ஆணையும் சார்ந்து வாழ்கிற இரண்டு பெண்களின் இருப்பை படம்பிடித்துக்காட்டியுள்ளார். தந்தையை மீறி செயல்பட இயலாத பெண்ணின் மீது பாலியத்திருமணம் திணிக்கப்படுகிறது. அதைப்போல் கணவனை மீறி செயல்பட முடியாத பெண் தன் குழந்தையின் திருமணத்தை தடுக்க இயலாத சூழலே நிலவிவருகிறது.

அதேபோல், பெண்ணின் ஒட்டுமொத்த வாழ்வியல் இயங்குதலுக்கு ஆணாகிய கணவனையே சார்ந்திருப்பதால் அவனின் எவ்வித நடவடிக்கையிலும் பெண்ணின் தலையீடு இல்லாத சூழலே சமூகத்தில் இருந்து வருகிறது. இதனை,

கரீம் அவளோடு நீண்ட நாட்களாகத் தொடர்பு வைத்திருக்கிறான். இவ்விஷயம் எல்லோருக்குமே தெரியும். சொஹ்ரா எவ்வளவோ சொல்லிப் பார்த்த பின் விட்டு விட்டான். அவனுடைய போக்கை மாற்ற யாராலும் முடியாது.... தோட்டத்தையும் மாடுகளையும் ரொம்பவும் பொறுப்போடு அவள்தான் பார்த்துக்கொண்டாள்... கரீமின் தொடர்பைத் தனக்கு கிடைத்த மிகப்பெரிய அங்கீகாரமாக அவள் நினைத்ததால்தான் கரீம் அவளைக் கூட்டிப்போய் கர்ப்பத்தை செய்து வந்ததையும் அவளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிந்தது (இ.ஜா.க.ப.85)

எனும் புதினவரிகள் எடுத்துரைக்கின்றன. எனவே மனைவி தன் கணவனின் தகாத உறவினையும் சகித்துக்கொள்ள வேண்டிய நிர்பந்தம் ஏற்படுவதை உணரமுடிகின்றது. அதேபோல் தகாத உறவுக்கு உட்படுகின்ற பெண்ணும் ஆணின் அத்து மீறலை சகித்துக்கொள்கிற நடப்பியல் நிகழ்வு சமூகத்தில் நிலவி வருவதை அறியமுடிகிறது. இவ்வாறாக ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் சிக்கித் தவிக்கும் ஒட்டுமொத்தப் பெண்களின் அவலநிலையை இசுலாமியச் சமூகப் பெண்களின் வழி சல்மா வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இப்பாங்கு படைப்பாளர் சல்மாவின் ஜனநாயக மனப்பாங்கை எடுத்துரைக்கிறது.

வரையறுக்கப்பட்ட வெளி

ஒடுக்குகின்றவர்கள் கையாளுகிற மற்றொரு தந்திரம் ஒடுக்கப்படுகின்றவர்களின் நடமாடும் வெளியையும் காலத்தையும் சுருக்கி எல்லைப்படுத்தி விடுகின்ற தந்திரமாகும். சிறைக்கோட்பாட்டின் அடிப்படையே இதுதான். இப்படித்தான் பெண்களும் “வீடு” என்ற எல்லைக்குள் கொண்டுவரப்பட்டனர். இத்தகைய பெண் “வெளி” சார்ந்த பதிவுகள் சல்மாவின் புதினத்தில் இடம்பெற்றுள்ளது. இதனை,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“தெருவில் பெண்கள் கூட்டம் ஒன்று குளிக்கச் செல்லும் காலடிச் சத்தத்தைக் கவனித்தாள்... இப்புறாகீம் ராவுத்தர் தோட்டத்தைத் தாண்டி ஆற்றுக்குப் போவார்கள் எல்லோரும். இப்பொழுது போனால்தான் விடிவதற்குள் வீடு திரும்ப முடியும். வயதுக்கு வந்த பெண்கள் என்பதால் ஆண்களின் நடமாட்டம் துவங்குதற்குள் வந்து சேர்ந்துவிட வேண்டும்” (இ.ஜா.க.ப.36)

எனும் வரிகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இதிலிருந்து, பிறந்த வீட்டிலிருந்து புருந்த வீடு செல்வதே பெண்களின் பயணமாக இருக்கும் பட்சத்தில் அவர்களின் வீதிப் பயணம் ஆண்களின் நடமாட்டம் இல்லாத பின் இரவுப் பொழுதாகவும், ஆற்றங்கரை, குளக்கரை போன்றவையே வரையறுக்கப்பட்ட வெளியாகவும் உள்ளன. பெண் உடல் சார்ந்த சமூக வரையறைகளை வரலாற்று நெடுகிலும் காணமுடிகின்றன. பொதுப்புத்தியில் சமூக சமயம் சார்ந்த இவ்வரையறைகளே பெண்களின் புழங்கு வெளிகளையும் பார்வைகளையும் கனவுகளையும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக மணவிலக்குற்ற பெண்கள், விதவைப்பெண்களின் மீதான ஒடுக்குமுறைகள் மற்ற சமூகங்களைப் போலவே இசுலாமியச் சமூகங்களிலும் நிகழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதனைத் தொடர்ந்து அன்னிய ஆண்கள் வீட்டிற்குள் வரும் பொழுது வீட்டுப் பெண்கள் அந்த ஆணின் முன்பு நிற்க அனுமதி இல்லை என்ற இசுலாமிய சமூக நிகழ்வையும் புதினம் காட்சிப்படுத்தியுள்ளன. இதனை, “இந்த ஊரில் வயதுக்கு வந்த பெண் பிள்ளைகள் வீட்டுவாசல் படியைத் தாண்டுவதே இல்லை. வெளியிலிருந்து வீட்டுக்குள் எந்த அன்னிய ஆண் வந்தாலும் அவர் முன் தலைக்காட்டக்கூடாது” (இ.ஜா.க.ப.68) எனும் புதினவரிகள் பெண்களின் ‘வெளி’ இல்லத்திற்குள்ளும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இவ்வாறானப் புதினப் பதிவுகளை, வயதுக்கு வந்தவுடனேயே வீட்டில் தனது கனவுகளோடு அடைப்பட்டுப்போன படைப்பாளர்சல்மாவின் உள்மன ஏக்கத்தின் வெளிப்பாடாக உணர முடிகிறது.

கல்வி பெறாமல் பார்த்துக்கொள்வது

ஒடுக்குகின்றவர்கள் ஒடுக்கப்படுகின்றவர்களுக்கு விரிந்த அறிவை வழங்கும் கல்வியைப் பெறவிடாமல் பார்த்துக்கொண்டார்கள். பெண்களுக்கும் வரலாற்றில் இப்படித்தான் நிகழ்ந்துள்ளது. இவ்வாறு நிகழ்த்தப்படும் பெண்களுக்கு எதிரான செயல்பாடுகள் இல்லறப் பெண்களின் மூலமே முன்னெடுக்கப்படுகின்றன. இதனை, “நல்லவேளை அம்மாவுக்குச் சொல்லாம வந்தாச்சு. இல்லெ எல்லோருக்கும் திட்டோன். கழுதைகளுக்கு என்ன புஸ்தகம் வேண்டியதுதானே என்று கத்துவாள் என்றாள் மதினா.” (இ.ஜா.க.ப.73) எனும் புதினவரிகள் இசுலாமியப் பெண்கள் கல்விப்படிப்பை விட மதக்கல்விக்கே அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பது புலனாகிறது. இதனைத்தொடர்ந்து, “றைமாவிடம், இப்பிடி வயசுக்கு வந்த பிள்ளைய வீட்டுல வச்சு உடம்பைத் தேத்தாம உங்கம்மா வீட்டுன்னு விட்டுட்டு வந்தியே, என்னா படிப்பு வேண்டிக்கிடக்கு பொட்டப்புள்ளக்கி” (இ.ஜா.க.ப.84) எனும் வரிகளின் மூலம் பெண்களின் கல்வியைப் பெண்களே அழிப்பதை அறியமுடிகிறது.

பலதாரமணம்

தமிழ்ச்சமூக வரலாற்றில் தொல்காப்பியம் தொட்டு இலக்கியங்கள், புராணங்கள், மன்னர்களின் வரலாறுகள் உட்பட அனைத்து ஆவணங்களும் பலதாரமணமுறை இருந்ததற்குச் சான்றாக அமைகின்றன. இச்சான்றாதாரங்கள் பலதாரமணமுறை இசுலாமியப் பண்பாட்டிற்கு மட்டும் உரியதாகக் கருதுவதற்கு இடம்தரவில்லை. இருப்பினும் இசுலாமியச் சமயமும் அதன் தோற்றப் பின்னணியில் விதவையர், அனாதைப் பெண்கள் ஆகியோரை மையமிட்டு வரையறைக்குட்பட்டே பலதார மணமுறையை அங்கீகரிக்கிறது. ஆனால் பன்முக வாசிப்புத்தளங்களுக்கு இடம்தருகின்ற

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

மதநூல்கள், ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் பெண்கள் மீதான ஒடுக்குதலுக்கு கருவியாகச் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. இக்கருத்தாக்கங்களின் அடிப்படையிலேயே இசுலாமியச் சமூகத்தில் பலதார மணமுறை குறித்த வசனங்கள் அர்த்தப்படுத்தப்படுகின்றன. இது குறித்து,

பெண்களில் நீங்கள் விரும்பியவர்களை, இரண்டிரண்டாகவோ மும்மூன்றாகவோ, நான்கு நான்காகவோ நீங்கள் மணம் புரிந்து கொள்ளுங்கள் (4:3) என்று இறைவன் தன் திருமறையில் கூறியுள்ளான்... ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட மனைவியரை மணமுடித்து அவர்களுக்கு உணவு, உடை, உறையுள் ஆகியவற்றை வழங்கி, அவர்களிடையே பாரபட்சமின்றி நடந்து கொள்ளமுடியும் என்ற திட நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் பலதாரமணம் செய்து கொள்ளக்கூடாது என்பதும் இஸ்லாமியச் சட்டமாகும் (இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம், ப.653)

என்று இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம் எடுத்துரைக்கும் செய்தியானது இங்கு நினைவுகூறத்தக்கது. இதன்கீழ் ஆய்வுக்குட்பட்டப் புதினமானது, “ஒனக்குச் சேதி தெரியுமா றைமா. அவனோட கடை கூட்டாளி அப்துல்லா இருக்காரே தெரியுமா சிங்கப்புர்ல என்று கேட்டாள். ஆமாம் தெரியும், மூணு கல்யாணம் பண்ணுனாரே அந்தக் கிழவன்தானே? என்றாள் றைமா... அந்தாளு நாலாவதா இப்ப ஒரு கலியாணம் பண்ண வாறானாம்... மும்தாஜ், ஆமாங்கறேன்.மூணு கட்டுனதுல ஒண்ணுகூட சாகலை. இங்கெதான் டவுன்ல இருக்கானாக. தனித்தனி வீடு கட்டி ஒவ்வொருத்தியையும் குடித்தனம் வச்சிருக்காரு... அம்புட்டும் சின்ன வயசுப் பொண்ணுக. ஏழை வீட்டுல குமருக்கா பஞ்சம்” (இ.ஜா.க.ப.237) எனும் வரிகளினூடாகவும் இசுலாமியச் சமூக நடைமுறையைப் பதிவு செய்கிறது. எனவே இசுலாமின் வரலாற்றுப் பின்புலத்தை நோக்கும்போது இசுலாமியச் சமயம் இனக்குழு சமூகத்திலேயே தோற்றம் பெறுகிறது. ஆகையால் குரானின் வேத வசனங்கள் அரபுப் பழங்குடியினரை அடியொற்றியே அமைகின்றன. அந்த வகையில் பலதார மணமுறை அப்பழங்குடியினரின் கட்டுப்பாடற்ற பாலியல் உறவுமுறையை வரன்முறைப்படுத்த ஏற்படுத்தப்பட்ட மணமுறை என்பதாக ஆய்வுநோக்கில் அடையாளங்காணலாம்.

மணவிலக்கு

இந்தச் செயல்பாடானது, ஆணும் பெண்ணும் தங்களது திருமண வாழ்வில் ஏற்படுகிற கருத்து முரண்பாடுகளின் காரணமாக மணவாழ்விலிருந்து விலக்கு பெறுதலையே மணவிலக்கு என்பதாகக் குறிக்கிறது. இது அனைத்துச் சமூகத்தவராலும் பொது சிவில் சட்டத்தின் கீழ் முறைப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இசுலாமியச் சமூகத்தைப் பொறுத்தளவில் 1937-இல் All India Shariath Act கொண்டு வரப்பட்டு அதன்கீழ் சொத்துரிமை, திருமணம், மணமுறிவு போன்றவை நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது. இதனடிப்படையில் மணமுறிவு, தலாக் (மண விடுதலை), குல்உ (விடுவித்துக் கொள்ளுதல்) எனும் இரண்டின்கீழ் செயல்முறைப் படுத்தப்படுகிறது. கணவன் மனைவிகளுக்கிடையே ஏற்படும் பிரச்சனைகளின் பொருட்டு விபரீதம் நிகழ்வதற்குமுன் தீவிரமாகச் சிந்திக்க வாய்ப்பு தந்து, அதே சமயத்தில் எளிமையான முறையிலும் செய்துவிட வாய்ப்பாகவே 'தலாக்' இசுலாமில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. இதுகுறித்து, “இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம், 'தலாக்' என்றால் மணவிடுதலை என்று பொருள். இஸ்லாம் தலாக் கூறுவதை மிகவும் வெறுக்கிறது. எனினும் நிர்பந்தமான சூழ்நிலையில் கணவனும் மனைவியும் மனம் ஒத்து வாழ முடியாது என்ற நிலை ஏற்படும்பொழுது வேறு வழியின்றி அனுமதிக்கிறது” (மேலது. தொகுதி: 3, ப.486) என்று விளக்கம் தருகிறது. “முதல் இரண்டு மனைவிகளில் ஒருத்தி இறந்துபோய்விட இன்னொருத்திக்குப் பிள்ளை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பிறக்கவில்லை என்று தலாக்கொடுத்து அனுப்பிவிட்டார்” (இ.ஜா.க.ப.94) எனும் வரிகளினூடாகவும் எடுத்துரைக்கிறது. இதிலிருந்து, தலாக் ஆணுக்கு மட்டுமான அதிகாரமாகவும் ஆயுதமாகவும் இருப்பதையும் அதனால் பெண் சந்திக்க வேண்டியிருக்கும் ஒட்டு மொத்தப் பாதுகாப்பின்மையையும் அவமானத்தையும் அறியமுடிகிறது. எனவே குறிப்பிட்ட கால இடைவெளியுடைய மூன்று தவணைகளில் கூறப்படும் தலாக்தான் இறுதியில் மணமுறிவிற்கு வழிவகுக்கும். மூன்றாம் தவணைக்கு இடைப்பட்ட காலத்தில் இருவரும் விரும்பினால் சேர்ந்து வாழலாம். மணவிலக்குப் பெற விரும்பும் தம்பதிகளின் இருவீட்டாரும் சமரசம் செய்துவைக்க முயற்சி செய்ய வேண்டும். தலாக் சொல்வது சாட்சிகளுக்கு முன்பு நடைபெற வேண்டும் என்பது போன்ற பல நிபந்தனைகள் இசுலாமியச் சட்டத்தில் உள்ளன. இசுலாமியச் சட்டம் இவ்வாறாக இருக்க தலாக் என்ற சொல்லை மூன்றே மூன்று முறை ஒரே இடத்தில் நின்று ஒருசில நிமிடங்களில் கூறிவிட்டு எவ்விதக் குற்றவுணர்வுமின்றி வெளியேறிவிடுகிற ஆணாதிக்கச் சமூகத்தின் சமயக்கொள்கை மீறலை நடப்பியலில் அறியமுடிகிறது.

குடும்பக் கட்டுப்பாடு

எந்தச் சமயமும் தன் வளர்ச்சியைத் தானே கட்டுப்படுத்துவதில்லை. அதனடிப்படையில் இசுலாமியச்சமயமும் குடும்பக்கட்டுப்பாட்டை அனுமதிக்கவில்லை. கருத்தடைச் செய்வது பெரிய பாவமாக இசுலாமியச் சமயத்தில் கருதப்படுகிறது. இதன்காரணமாகவே, கருத்தடை செய்பவன் இறைவனின் அருட்கொடைகளை மறுக்கின்ற ஒரு இறைமறுப்பாளனாகச் சமூகத்தால் அடையாளங்காணப்படுகின்றான். இதனை,

“இடைக்காலக் கிறித்துவர்கள் அல்லது கடுஞ்சீர்திருத்தச் சமயவாதிகள் மிக அதிகமான குழந்தை உற்பத்தியை வரவேற்றார்கள். நீங்கள் கட்டற்ற விபரீத ஒழுக்கம் என்று கருதக்கூடிய காதலையும் ஒளிவு மறைவற்ற காமத்தையும் அவர்கள் வழிபட்டார்கள்” (உலக மதங்கள் ஒரு தத்துவப்பார்வை, ப.29)

என்று வில்டியுரன்ட் எடுத்துரைக்கும் செய்தியின் மூலம் அனைத்துச் சமயங்களும் குழந்தை உற்பத்தியை அதிகரித்தது புலனாகிறது. இதன்கீழ் ஆய்வுக்குட்பட்டப் புதினமானது, “சைத்தானுக்குஏற்கனவே ஆறுபிள்ளைகள். இது ஏழாவது ஏன் இப்புடி வருஷத்துக்கொரு புள்ளையைப் பெத்துக்கிட்டு ஒடம்ப வீணாக்குற சைத்தானு? மன வருத்தத்துடன் கேட்டாள் றைமா... என்ன கேட்டே, ஏன் புள்ளை பெக்கிறன்னா, என்னா செய்யச் சொல்லுற? இவகளுக்கு நான் கர்ப்பத்தடை செய்யக் கூடாதாம். அல்லாவுடைய கோபத்துக்கு ஆளாக வேண்டிவருமாம்... பிள்ளை அல்லா குடுக்கறது, பரக்கத் அதைக் கட்டுப்படுத்துறது பெரிய பாவமுன்னு ஷரியத் சொல்றாரு, ஹதீஸ் சொல்றாரு. பட்டுத் தவிக்கிறது யாரு, ஆம்பளையா பொட்டச்சிதானே” (இ.ஜா.க.ப.222) எனும் வரிகளினூடாக புலப்படுத்துகிறது. இவ்வாறாக, ஆணாதிக்கச் சமூகம் சமயத்தின் வாயிலாகவே தன் அதிகாரத்தைச் செயல்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

வரலாறு நெடுகிலும் ஆண்கள் தங்களை மையப்படுத்திப் பெண்பாலை முன்னிலையாக நிறுத்திப் புனைவதுதான் மரபாக இருந்து வந்துள்ளது. இதை அப்படியே “தலைகீழாக மாற்றுதல்” என்ற பின் நவீனத்துவக் கோட்பாட்டைப் பயன்படுத்திப் பெண்களை முதன்மைப்படுத்தி ஆண்களை முன்னிலையாக வைத்துப் படைக்கும் பெண்ணியப் படைப்பாளர்களில் சல்மாவிர்கே முதலிடம் என்று சொல்லலாம். அந்த வகையில் இசுலாமியச் சமூகம் பெண்ணுக்கு வைத்துள்ள வரையறைகளை தமது படைப்பின் வழி காட்சிப்படுத்தியுள்ள சல்மாவின் ஆளுமைத்திறனை கண்டறிய முடிந்துள்ளது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] மு.அப்துற்-றஹீம். *இஸ்லாமியக் கலைக்களஞ்சியம்*, தொகுதி 4, நியு செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- [2] மேலது. தொகுதி: 3, ப.486.
- [3] வில்டியுரன்ட். *உலக மதங்கள் ஒரு தத்துவப்பார்வை*, நியு செஞ்சரி புக்ஹவுஸ், சென்னை.
- [4] சல்மா. *இரண்டாம் ஜாமங்களின் கதை*, காலச்சுவடு வெளியீடு, நாகர்கோவில், 2009.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Bharathi and Feminism

M. Aaisamma, Assistant Professor of Tamil, M.S.S. Wakf Board College, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4551-2590>

DOI: 10.5281/zenodo.6619249

Abstract

Feminist theory has been spread throughout the world. It paves way for the women's upliftment in various ways. Emancipation, equality, education must be catered to women. In addition to these, slavery of women should be eradicated. For these purposes, Feminist theory is essential. Even though these Feminist theories are propounded by various scholars throughout the world, they are perceived in India by Rajaram Mohan Rai and Periyar. Similarly great poet Bharathi gives more stress and had paved way for the upliftment of women. Bharathi remains as a revolutionary Tamilan, in propounding feminism through his revolutionary works. Through these works, he creates awareness to women and to decipher it is the notion of this article.

Keywords: Feminism, Education, Equality.

References

- [1] Thiruvalluvar. *Thirukkural*. Maruthi Pathipagam.
- [2] Bharathi. *Bharathiyar Kavithaigal*. Manivachakar Pathipagam, 2000.
- [3] Bharathi. *Phanchali Sabatham*. Kalachuvadu Pathipagam, 2016.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

பாரதியும் பெண்ணியமும்

மு. ஆயிஷாம்மா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
மு.சா.ச.வக்பு வாரியக் கல்லூரி, மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4551-2590>
DOI: 10.5281/zenodo.6619249

ஆய்வுச்சுருக்கம்

பெண்ணியக் கோட்பாடு இன்று உலகமெங்கும் பரவி வியாபித்துள்ளது. அஃது பல்வேறு வழிகளில் பெண்கள் மேன்மையுறுவதற்கு பயணப்பட்டுக் கொண்டே யிருக்கின்றது. பெண் விடுதலை, சமத்துவம், பெண் கல்வி போன்றவை மாதருக்கு கிடைத்திடவும், பெண்ணடிமைத்தனம் நீங்கவும் பெண்ணியக் கோட்பாடுகள் வழி முறைகள் கூறுகின்றன. இத்தகைய பெண்ணியக் கோட்பாடுகளைப் பற்றி உலகெங்கும் உள்ள சான்றோர் பலர் கூறியிருந்தப் போதிலும், இந்தியாவில் பெண்களின் முன்னேற்றத்திற்கு வழி கோரியவர்களான, இராஜராம் மோகன் ராய், பெரியார் போன்றவர்களின் வரிசையில் மகாகவி பாரதியாரும் இடம் பெறுகின்றார். பாரதி ஒரு புரட்சி தமிழனாக இருந்து பெண்ணியம் பற்றி தம் புரட்சிகரமான படைப்புகளின் மூலம் பெண்மைக்கே விழிப்புணர்ச்சி ஏற்படுத்துவதாய் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: பெண்ணியம், கல்வி, சமத்துவம்.

முன்னுரை

ஆண்டவன் படைப்பில் அற்புதமான சிருஷ்டி பெண் அவளைக் காட்டிலும், மேன்மையான, மேன்மையான படைப்பு வேறெதுமில்லை என்பது காந்தியடிகளின் கூற்று. பெண்ணிற் பெருந்தக்கயாவுள் என்பது வள்ளுவரின் வாக்கு. ‘பட்டங்கள் ஆள்வதும், சட்டங்கள் செய்வதும் பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்’ என்று பாரதியாரும் கூறியிருப்பதால், பெண்ணின் சிறப்பை அறிய முடிகிறது. பெண்ணாக பிறப்பதற்கே நல்ல மாதவம் செய்திட வேண்டும் என்றார் பாரதி. பெண்ணின் தியாகப் பண்பைப் பாராட்டும் விதத்தில் பிறந்த நாட்டைத் தாய்நாடு என்றும், பேசும் மொழியைத் தாய்மொழி என்றும், ஈன்றெடுத்த தாய், தந்தையர் என்கின்றபோது ‘தாய்’ என்றே முதலில் கூறியும் பெருமைப்படுத்தினர். தன்னைக் கொண்ட கணவனையும் காத்து இல்லறத்தை நடத்துபவளே பெண்.

தற்காத்து தற்கொண்டாற் பேணித் தகைச்சான்ற

சொற்காத்து சோர்விலாள் பெண் (திருக்குறள் (56) வாழ்க்கைத்துணை நலம்)

என்று வள்ளுவர் பெண்களைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

“நிமிர்ந்த நன்னடை, நேர் கொண்ட பார்வை, நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும், நிமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால் செம்மை மாதர் திறம்புவதில்லையாம்” (புதுமைப்பெண்- பாடல் 7) என்று தம் வருங்காலப் பெண்களைக் கனவு கண்டு மகிழ்ந்துள்ளார். அக்காலச் சான்றோர்கள், கவிஞர்கள் யாவரும் பாரதி போல வெளிப்படையாகத் தம் கருத்தைக் கூறவில்லை.

பெண்ணியம்

சமுதாயத்தில் பெண்களுக்கு இழைக்கப்படும் அநீதிகளுக்கு நியாயம் கிடைத்திடவே,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

பெண்ணியம் தோன்றியது, பெண்களுக்கு ஏற்படும் அவலங்களுக்கு மாற்று மருந்தெனவே தோன்றியுள்ள பெண்ணியம் பெண்களுக்கு வரப்பிரசாதமாய் அமைந்துள்ளது. இவ்வுலகத்தில் ஆண்களுக்கு நிகராக பெண்கள் சமூகத்தில் தலை நிமிர்ந்து வாழ முடியும் என்பதை மெய்ப்பித்துள்ளது. பெண்ணியம் பெண்கள் ஆண்களின் கைப்பாவைகளாய், பேசாமடந்தைகளாய், பெண்ணடிமைகளாய், குழந்தை பெறும் இயந்திரங்களாக கருதப்பட்ட காலக் கட்டத்திலிருந்து அவர்களை மீட்டு முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு சென்றிட பெண்ணிய இயக்கம் பல வகைகளில் போராடி வருகின்றது.

பெண்ணியம் (Feminism) எனும் லத்தீன் சொல் பெண்ணியத் தன்மைகளிலிருந்து மருவி வந்தது. பெண் விடுதலையைக் குறித்து தனமும் இன்பமும் வேண்டும் தரணியில் பெருமை வேண்டும் கண் திறந்திட வேண்டும் காரியத்தில் உறுதி வேண்டும் பேசுகின்றது. பெண்ணியம் என்பதை அதன் கோட்பாடுகள் வழியே தத்துவமாக்க கண்டு, இயக்கமாக செயல்படுத்தும் போதே அதனை முழுமையாக புரிந்து கொள்ள இயலும். ஒவ்வொன்றையும் அதன்தன் நிலைகளிலிருந்து அறியும் போது, பெண்ணியத்தின் முழு பரிமாணத்தை அறிவதற்கு ஏதுவாகின்றது. பெண்கள் பல விதமான சித்ரவதைகளை அனுபவித்து, இன்னல்களே அவர்கள் வாழ்வில் தொடர்கதைகளாக இருந்து வந்த நிலையில், அவர்களை காத்திடவே தோன்றியது பெண்ணியம். பெண்கள் சமூகத்தில் தங்களுக்கென நிலையான இடத்தினைப் பெறுவதற்கு உறுதுணை புரிகின்றது இவ்இயக்கம். ஆண்களுக்கு நிகராகத் தரணியில் மாதரும் சாதனை புரிந்திட, தங்களுக்கு ஏற்பட்ட தோல்விகளையே வெற்றிப்படியாக மாற்றி வாழ்வில் உன்னதநிலை பெறலாமென்ற உத்வேகத்தை கொடுக்கின்றது பெண்ணியம். பெண் குறித்த விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டு பெண் விடுதலைக்கெனப் போராடத்துவங்கிய நாளான 1908 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 8-ஆம் தேதியை பெண்கள் தினமென அறிவிக்கக்கோரி, பெண்ணியப் போராளி 'கிளாரா' உலக நாடுகள் முன் 1910 ஆம் ஆண்டு கோரிக்கை விடுத்தார். அவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி, அங்ஙனமே உலகநாடுகள் 1911 ஆம் ஆண்டு மார்ச் 8-ஆம் தேதியை பெண்கள் தினமாக அனுசரிக்க அங்கீகாரம் அளித்தன. இங்ஙனம் தோன்றிய பெண்கள் தினத்தினால், பெண்கள் சமுதாயத்தில் தலை நிமிர்ந்து வாழவும், சாதனைகள் புரிந்து முன்னேறிட வழி வகுக்கின்றது பெண்ணியம்.

பாரதியின் பெண்ணியப் பார்வை

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வள்ளலாரின் பாடல்கள் மாந்தரைக் கவர்ந்து இழுத்ததைப் போன்றே, மகாகவி சுப்பிரமணியப் பாரதியின் பாடல்களும் மாந்தரை ஈர்க்கின்றன. பாரதியாரின் பாடல்களில் சுதந்திர வேட்கையைக் கூறும் பாடல்கள் மிகுந்து இருந்தப் போதிலும், பெண்கள் நாநிலைத்தில் சிறப்புற நல்வாழ்வு வாழ்ந்திடப் பாடல்கள் புனைந்துள்ளார். பெண் விடுதலை, பெண்கல்வி, பெண்ணடிமை போன்றவற்றை தனது கவிதைகளில் பதிவு செய்துள்ளார். பெண்களிடம் விழிப்புணர்வு வேண்டும், கல்வி வளர்ச்சி வேண்டும் எனும் பாரதி, அடுப்பூதும் பெண்களுக்கு படிப்பெதற்கு? எனும் நிலை மாறி பெண்கள் வீறு கொண்டு எழுந்து, நிமிர்ந்த நடையும், நேர் கொண்டப் பார்வையுமாய் சமுதாயத்தில் அவர்கள் புதுமை பெண்களாகத் திகழ்ந்திட வேண்டும் எனும் கருத்தினை மாதர் முன் வைக்கின்றார். பெண் ஆனவள் ஓர் இரண்டாம் படைப்பு. அவள் திறமை சாலி அல்ல. தைரியசாலி அல்ல. உடல் பலமில்லாதவள். பாவப்பட்டவள் என்றே பெண்கள் பரிதாபக்குரிய நிலையில் இருந்தனர். இத்தகைய அவல நிலை மாறிட வேண்டும் எனும் பாரதி, பெண்களை சக்தியின் சொருபமாகக்கண்டார். தமது பாஞ்சாலி சபதத்தில் பெண்ணை பாரதப் பெண்ணாகவே சித்தரிக்கின்றார்.

தேவர்கள் பூச் சொரிந்தார் - ஓம்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஜெய ஜெய பாரத சக்தி என்றே
ஆவலோடு எழுந்து நின்று – முன்னை
ஆரிய விட்டு மன் கை தொழுதான்

என்று பெண்மைக்கு சக்தியின் வடிவம் அளிக்கின்றார். மேலும்,

சக்தி சக்தி என்றால் சக்தி – தானே சேரும் கண்டரே

சக்தி சக்தி என்றால் வெற்றி – தானே நேரும் கண்டரே (சக்தி திருப்புகழ் - பாடல் 6)

எனச் சக்தி பெருகிடும் போது அஃது ஜெயம்தான் எனத் தெளிவுப் படுத்துகின்றார். இத்தகைய சக்தி எனும் அதிக ஆற்றல் கிடைத்திடும் போது பெண்கள் தங்கள் வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோதனைகளையே சாதனைகளாக மாற்றத் தள்ளப்படுகின்றனர்.

பெண்ணிய போராட்டம்

பெண்களுக்கு அவர்களது பிறப்பில் இருந்தே போராட்டம் தொடங்கி இறக்கும் வரை நீளுகிறது. பெண் திருமணத்திற்கு முன்னால் தந்தையைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். திருமணமானப்பிறகு கணவனைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும். முதுமையில் பெற்றபிள்ளையைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்று காலம் காலமாகப் ஆண்களைச் சார்ந்த நிலையிலேயே சமூகம் வளர்த்து வந்துள்ளது. வறுமையில் வாடும் பெண்ணாக இருந்தாலும், அல்லது செல்வம் அதிகம் படைத்த பெண்களும் கூட வாழ்க்கை வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டாளே தவிர, பெண்களுக்கான உரிமைகளை பெறவில்லை. ஒழுக்கம், பண்பாட்டு இவற்றில் வழுவாது பெண்கள் எவ்வகை இன்னல்கள் வந்தாலும், இவற்றை கடைபிடித்து வாழ வேண்டும் என காட்டுப்பாடுகள் கொண்ட சமூகத்தைத்தான் நாம் காண்கிறோம் இப்புரையோடியிருந்த சமூகத்திற்கு விழிப்புணர்வு பெற மாதராய் பிறப்பதற்கே மாதவம் செய்திட வேண்டும் எனும் பாரதி பெண்களை இழிவு செய்வோரை, மாதர் தம்மை; இழிவு செய்யும் மடமையைக் கொளுத்துவோம் எனச் சூளுரைக்கின்றார்.

பெண்ணென்று பூமிதனில் பிறந்து விட்டால்

மிகப் பிழையிருக்குதடி தங்கமே தங்கம் (கண்ணன் என் காதலன். பாடல்-7)

என்று பெண் ஆனவள் பூமியில் பிறந்து விட்டால் இவ்வுலகில் பலவித துன்பங்களை அனுபவிக்கும் நிலை இருந்து வந்தக்காலத்திலேயே, பாரதி பெண் விடுதலை வேண்டும். மாதர் மனோ வலிமையுடன் உண்மையுடன் இருக்க வேண்டும் என்றே,

“மனதில் உறுதி வேண்டும் வாக்கினிலே இனிமை வேண்டும்

நினைவு நல்லது வேண்டும் நெருங்கின பொருள் கை பட வேண்டும்

கனவு மெய்ப்படவேண்டும் கைவசமானது விரைவில் வேண்டும்.

பெண் விடுதலை வேண்டும் பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும்.

மண் பயனுற வேண்டும் வாகை மிங்கு தென்பட வேண்டும்

வாகைமிங்கு தென்பட வேண்டும் உண்மை நின்றிட வேண்டும்”

பாடும் பாரதி பெண் உரிமையின் மகத்துவத்தை உணர்த்துகின்றார். பெண்களை ஆண்கள் வெறும் போதப் பொருள்களாகப் பாவித்து, அவர்களை அடிமைப்படுத்தி வந்த நிலை மாற வேண்டும் என்பதினை, “பெண்டாட்டி தன்யைடிமைப் படுத்த வேண்டி “பெண் குழந்தை முழுதடிமைப் படுத்தலாமோ?” ஆணித்தரமாகச் சொல்கின்றார்.

‘தாய் மாண்பு’ குறித்து

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

‘தாய்க்குமே லிங்கேயோர் தெய்வ முண்டோ?
தாய் பெண்ணே யல்லளே? தமக்கை, தங்கை
வாய்க்கும்பெண் மகவெல்லாம் பெண்ணே யன்றோ?
மனைவி யொருத் தியையதமைப் படுத்த வேண்டித்
தாய்க் குலத்தை முழுதடிமைப் படுத்தலாமோ? (பராசக்தி துதி-பாடல் – 46)

எடுத்துரைக்கின்றார். இவ்வாறு கூறும் பாரதியே, ‘காதலின் புகழ் பாடுகின்றார்.

“காதலினால் மாறுடர்க்கு கலவியுண்டாம்
கலவியிலே மானுடர்க்கு கவலை தீரும்
காதலினால் மானுடர்க்கு கவிதை யுண்டாம்
கான முண்டாம் சிற்பமுதற் கலைக்க ளுண்டாம்
ஆதலினாற் காதற் செய்வீர் உலகத்தீரே”

அவரே பெண்களிடம் மட்டுமே கற்புநிலை என்று சமுதாயத்தில் என்றிருந்த நிலைமாறி இருபாலருக்குமே அஃது வேண்டும் என்றே

“கற்பு நிலை என்று சொல்லவந்தால் இரு
கட்சிக்கும் அஃது பொதுவில் வைப்போம்”

என்கிறார்.

முடிவுரை

பாரதி தம் புதிய ஆத்திச்சூடியில் ‘தையலை உயர்வு செய்’ என்கின்றார். எங்கெல்லாம் பெண்மை மதிக்கப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் மனித நேயம் போற்றப்படும் என்பதனை வலியுறுத்துகின்றார். கற்பென வந்தால் இருபாலருக்கும் பொதுவில் வைப்போம் என்றுரைத்தவர் பாரதியார். ஏனெனில், ஆணெல்லாங் கற்பை விட்டுத் தவறு செய்தால், அப்போது பெண்மையுங்காற் பழிந்திடாதோ? என்று வினவுகிறார். முடிவாக, பாரதி பெண்மையினைப் போற்றி மதிக்கின்றார். பெண்ணை அடிமைப்படுத்துவது என்பது நம்மை நாமே அடிமைப்படுத்துவதற்குச் சமம் என்கிறார். சமூகச் சீர்கேடுகளுக்கும், பிரச்சினைகளுக்கும் மூலகாரணம் ஆண்களே ஆண் ஒழுக்க நெறியுடன் வாழ்ந்தாலே போதும். ஏனெனில் பெண்கள் எல்லோரும் போற்றதற்குரியவர்களே என்கிறார். பெண்மையினைப் போற்றி வாழ்ந்தால் நாடு வளம் பெற்று முன்னேறும்.

துணைநூற் பட்டியல்

- [1] திருக்குறள், மாருதி பதிப்பகம்,
- [2] பாரதியார் கவிதைகள், மணிவாசகர் பதிப்பகம், 2000.
- [3] பாரதியார் பாஞ்சாலி சபதம், காலச்சுவடு பதிப்பகம், 2016.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Ethics through Palm Trees from Valluvam

Dr M. Rajalakshmi, Assistant Professor of Tamil,
Caussanel College of Arts and Science, Ramanathapuram, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4418-4855>

DOI: [10.5281/zenodo.6619254](https://doi.org/10.5281/zenodo.6619254)

Abstract

The Valluvam (Thirukkural) contains ideology and ethics that suits for all the generations and Era. In Valluvam, two trees are majorly described; one is the palm tree and the other one is the Bamboo tree. The benefits, its uses and comparison of palm tree are used in many places by Valluvar in VALLUVAM. Owing to its greater necessity and its usages, palm and human nature are sorted out and compared. In palm tree, all the things from its head to trunk play a vital role to human beings. Hence, the nature of human is compared and examined with the nature of palm trees. In this paper, we will see the comparison and examples sorted out describing plam tree and human nature from Valluvam.

Keywords: Valluvam, Palm tree, Thinai, Human nature.

References

- [1] Tamilannal. *Tholkappiyam*. Chellappa Publication, Madurai, sixth edition, 2021.
- [2] *Thirukkural Parimelazhar Urai*, Ganga Publication, Chennai.17, sixth edition, 2008.
- [3] *Thirukkural Namakkal Urai*, Palaniappa Publication, Chennai 04, 3rd edition 1999.
- [4] Devaneyya Pavanar. *Thirukkural Tamil Marathurai*. Indu publication, Chennai-17. first edition, 2000.
- [5] S. Dhandapani Desikar. *Thirukkural Urai Kalanjeeyam*, Madurai Kamarajar University, first edition, 1990.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

வள்ளுவத்தில் பனைமரத்தின் கருத்தாடல்

முனைவர் மு. இராஜலெட்சுமி, தமிழ்த்துறை, உதவிப்பேராசிரியர்,
கௌசானல் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, இராமநாதபுரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4418-4855>

DOI: 10.5281/zenodo.6619254

ஆய்வுச் சுருக்கம்

முக்காலத்திற்கு பொருந்தும் வகையில் உலகியல் கருத்துக்களைப் பொதித்து வைத்து, பண்டைய மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்துக் கூறுவது வள்ளுவம். இதில் பனை, மூங்கில் என்ற இரண்டு மரங்களை பற்றிய செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளன. பனை மரம் அடிமுதல் நுனி வரை மனித வாழ்வியலுக்கு பயன்படுகிறது. அதன் காரணமாக பனைமரத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்த விரும்பி வள்ளுவர், அன்றே பனை மரத்தின் பயனை எடுத்துரைக்கின்றார். பனையின் வாயிலாக மனிதனின் மாண்பே எடுத்துக் கூறி மற்றவர்களுடன் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே கூறுகின்றார். எனவே, பனை என்ற சொல்லாட்சி மூலம் மனித குணத்தை எடுத்துரைக்கும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமையப்பெற்றுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: வள்ளுவம், பனை, திணை, நடத்தை, மனித மாண்பு, குற்றம், பயன்

முன்னுரை

அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் முப்பாலை உடையதாகிய எக்காலத்திற்கும் பொருந்தும் வகையில் இயற்றப்பட்டது வள்ளுவம். இது உலகப்பொதுமறையாக எல்லோராலும் போற்றப்பட்ட சிறப்புக்குரிய ஒன்றாக காணப்படுகிறது. இப்பெருமைக்குரிய வாழ்வியல் பெட்டகத்தில் பனை மரம் பற்றி கருத்தாக்கம் இடம்பெற்றுள்ளது. எனவே பனைமரத்தின் வாயிலாக மனிதனுக்கு உரிய பண்பை மேன்மையைஎவ்வாறு வள்ளுவத்தில் கையாளப்பட்டுள்ளது என்பதை விளக்கும் முகமாக இக்கட்டுரை அமையப்பெற்றுள்ளது.

வள்ளுவமும் பனைமரத்தின் சிறப்பும்

தமிழகத்தில் பனைமரம் தல மரமாகும். இது கற்பக விருட்சம் என்றும் தொல்மரம் என்றும் ஆதிமரம் என்றும் போற்றப்பட்டு வணங்கப்படுகிறது. இது தமிழகத்தின் அடையாளச் சின்னமாகப் போற்றப்படுகிறது. வெயில் காலத்தில் மக்களை பாதுகாக்க இயற்கை அளித்த கொடை பனை மரம். இதனை 1978ஆம் ஆண்டு தமிழக அரசால் மாநில மரமாக அறிவிக்கப்பட்டது. இது சுமார் 30 அடி முதல் 40 அடி வரை வளரும் தன்மையைக் கொண்டது. இது சுமார் 60 ஆண்டுமுதல் 120 ஆண்டுகள் வரை வாழும் புல் வகையைச் சார்ந்த ஒன்றாகும். வறண்ட பூமியிலும் தலை நிமிர்ந்து நிற்கும். இதற்கு பொண்ணை, தாலம், தாளி, போந்து, போந்தை, நீலம், கருத்தாள், கரும்புறம், கருவிராகன் என்ற பெயர் இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளது. போந்தை என்பது இளம்பருவத்தை குறிக்கும் சொல்லாடலாகும். பனைமரம் அடி முதல் நுனி வரை அனைத்தும் மனிதனுக்குப் பயன்படுகிறது. மண் அரிப்பைத் தடுத்து அடி நிலத்தை பாதுகாக்கும் கவசமாக திகழ்கின்றது. தமிழ் குடிக்கும் பனை மரத்திற்கும் நெருங்கிய

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உறவு உண்டு. பனைமரம் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலோடும் மொழியோடும் பின்னிப்பிணைந்து இரண்டறக் கலந்தது. பண்டைய கால நூல்களான தொல்காப்பியம், சங்க இலக்கியம், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், நாயன்மார் பாடல்கள் போன்றவைகளில் பனைமரம் குறித்த செய்திகள் இடம்பெற்றுள்ளது.. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பனை ஓலை முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக தமிழ் இலக்கியங்களை பனை ஓலைச்சுவடியிலே பாதுகாத்து வந்தனர். பனை ஓலையினை 'ஏடு' என்றும் குறிப்பிட்டனர். இப்படிப்பட்ட சிறப்புகளை உடைய பனை மரத்தினைப் பற்றி வள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். வள்ளுவத்தில் 1330 குறட்பாக்களில் இரண்டு மரங்களை மட்டுமே குறிப்பிட்டு சுட்டிக்காட்டுகின்றார். ஒன்று மூங்கில் மற்றொன்று பனைமரம் ஆகும். அடி முதல் நுனி வரை மக்களுக்குப் பயனைக் கொடுக்கும் பனைமரத்தை மூன்று இடங்களில் சுட்டி செல்கின்றார். அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்ற முப்பாலிலும் சுட்டி செல்வதே நன்கு அறியமுடிகிறது. அறத்துப்பால் இல்லறவியலில் செய்நன்றி அறிதல் என்னும் அதிகாரத்திலும், பொருட்பால் அரசியலில் குற்றம் கடிதல் என்னும் அதிகாரத்திலும், காமத்துப்பால் கற்பியலில் புணர்ச்சிவிதும்பல் என்னும் அதிகாரத்திலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

பழம் பெருமை வாய்ந்த இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில், "பனையும் அரையும் ஆயிரைக் கிளவியும்". (தொல்: எழுத்து: 283) என்றும், "பனையின் முன்னர் அட்டு வரு காலை" (தொல்: எழுத்து: 284) என்றும் குறிப்பிடுகிறது. அதுபோல பனை முன் கொடி வருவதால் புணர்ச்சியில் ஐ நின்று பனைக்கொடி என ஆயிற்று என்று உரையாசிரியர் உரை கூறுகின்றார். அதுபோல, "தென்படு பனையின் திரள் பழத்தொரு விதை". (நறுந்தொகை: 56) என்றும்,

"குடி கொடுத்திக் கண்ணும் கொடுத்துண்ணெளமாக்கள்
இடுகாட்டுள் ஏற்றைப்பனை" (நாலடியார்: 285)

"உத்தமர்தாம் ஈயுமிடத்து ஓங்கு பனை" (நீதி வெண்பா: 69) என்றும்,

"இருபனை வில்வென்ற புருவத்தாய்! ஆற்றக்
கருப்பனை யன்னதுடைத்து. (பழமொழி: 293)

என்றும் இலக்கியங்களில் பனைமரம் இடம்பெறும் வரை குறிப்பிடப்படுகிறது.

சிறு உதவி பெரும் பயன்

எல்லா நாட்டவருக்கும் எக்காலத்திற்கும் ஏற்றவாறு இல்லற வாழ்வியலையும் செங்கோல் ஆட்சியையும் எடுத்து கூறுகிறது வள்ளுவம். வள்ளுவத்திற்குப் புகழ்மாலை சூட நினைத்த சங்கப் புலவர்கள் திருவள்ளுவ மாலை என்ற நூலை இயற்றினார். அத்தகைய பெருமை வாய்ந்த வள்ளுவத்தில் இரண்டு மரங்களை மட்டும் குறிப்பிட்டாலும், அதில் பனை மரத்தின் சிறப்பை பெருமையை எடுத்து இயம்புகிறது. பனைமரத்தின் வாயிலாக பல நல்ல அரிய கருத்துக்களை எடுத்து ஓதுகின்றது. பனைமரம் பற்றி மூன்று குறளில் மட்டுமே எடுத்து குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தனக்கு பிறர் செய்த நன்றியை உணர்ந்து அதற்கு தக்கபடி நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்கிறது. அதுபோல ஒருவர் நமக்கு செய்த உதவியை எப்பொழுதும் நினைவில் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்பதே பனைமரத்தின் வாயிலாக மனித மாண்பை அழகாக புணைந்து எடுத்து இயம்புகிறது. இதனை குறட்பா,

"தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்தெரி வார்" (குறள்: 104)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்கிறது. அதாவது, ஒருவர் தமக்கு திணை அளவு சிறிய உதவி செய்தாலும் அதன் பயனை உணர்ந்த நபர்கள் பனையளவு உயர்ந்ததாக எண்ணி மதித்து போற்றுகின்றனர் என்பதை குறிப்பிடுகிறது. நாமக்கல் கவிஞர், "உபகாரத்தின் பயனை உணரக் கூடியவர்கள், ஒருவன் தமக்குத் திணையளவு மிகச்சிறிய உதவியைச் செய்தாலும் அதனை பனையளவு மிக உயர்ந்ததாகப் பாராட்டுவார்கள்" என்று கூறுகிறார். (திருக்குறள் நாமக்கல் உரை: பக்: 54) அதுபோல "தமக்கு ஒருவர் திணையளவு நன்மை செயினும் மற்று அதனைப் பனைளவாகப் கொண்டிருப்பேன் செய்நன்றி பயனறிவார்" என்று காளிங்கர் தம் உரையை நவழிக்கின்றார். (திருக்குறள் உரைக் களஞ்சியம் - ச. தண்டபாணி தேசிகர்: பக் : 272). இருவரின் உரையைக் காணும் போது இங்கு திணை, பனை என்ற இரு சொற்களிலும் செய்யக்கூடிய செயல்களில்சிறிது பெரிது என்ற அளவை குறிக்கின்றது. அதாவது திணை சிறிய அளவிலான தானிய வகைகளில் ஒன்று. அந்த சிறிய தானிய அளவில் ஒருவர் தமக்கு உதவி செய்தால் அவ்வுதவியை பனை மர அளவில்உயரமாக எண்ணி மனமகிழ்வு கொண்டு பயன் அடைவார்கள் என்கிறது. மனிதனுக்கு சிறுமையையும் உயர்வையும் புகட்டும் வகையில் பனை என்ற சொல்லாடலை வள்ளுவர் பெருந்தகை குறிப்பிட்டுச் செல்வதே அறியமுடிகிறது. இதனை தொல்காப்பியம்

"பனையென் அளவும் காஎன் நிறையும்" (தொல்: எழுத்து:169)

என்று குறிப்பிடுவதே நோக்கத்தக்கதாகும்.அதுபோல சிறு பயன் கொண்டு பெரும் பயனை நெடுங்காலம் தருவது பனை என்பதை நாலடியார்,

"எண்ணரும் பெண்ணை போல்றிட்ட குன்றிட்டதே

தொன்மையுடையிர் தொடர்பு" (நாலடியார்: பக்: 216)

என்று கூறுகிறது. வள்ளுவத்திற்குப் புகழ்மாலை சேர்த்த திருவள்ளுவர் மாலையில் கபிலர் அவர்கள் பனைளவவை சுட்டுவதை,

"திணையளவு போதாச் சிறுபுள்ளிர் நீண்ட

பனையளவு காட்டும் படித்தால்" (திருவள்ளுவமாலை: பா: 5)

என்கிறது. அதாவது, திணை என்பது புல் நுனியின் பனித்துளி போன்றது. பனை என்பது பனித்துளியே தன்னுள் அடக்கும் உயரமான பெரிய வடிவே உடையது என்று எடுத்துரைக்கின்றது. ஆகவே பனைமரம் எத்தகைய சிறப்பினைப் பெற்றுள்ளது என்பதே நன்கு புலனாகிறது.

குற்றம் சிறிது கொடுமை பெரிது

நாட்டை ஆளும் அரசன் தனிப்பட்ட ஒருவன் இல்லை. அவன் தான் சமூகம். சமூகம் தான் அரசன். அவன் கடமையால் பொறுப்பால் கண்ணாடியைப் போன்று திகழ்பவன். அரசனிடம்உண்டாகும் குற்றம் அவனைச் சார்ந்த நாட்டிற்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்துகிறது. அதன் காரணமாக பல துன்பங்களுக்கும், தொல்லைகளுக்கும், அல்லகளுக்கும் ஆளாகவேண்டிய சூழல் உண்டாகிறது. அரசனிடம் ஆசை, அகம்பாவம், அவசரப்புத்தி, கருமத்தனம், கோபம் இவற்றில் எது இருப்பினும் அவற்றின் வாயிலாக பொது வாழ்வில் பல தவறுகளால் தீமையை சந்திக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அதன் காரணமாக பழி பாவத்திற்கு ஆளாக வேண்டிய சூழலில் உட்படுகின்றார். எனவே பழிக்கு அஞ்சும் அரசன் தம்மிடம் எண்ணத்தளவில் குற்றம் இல்லாமல் தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டிய சூழல் ஏற்படுகிறது. சிறு குற்றம் செய்தால் கூட அதனை மிகப்பெரிய குற்றமாக எண்ணி மனகுழப்பம் அடையும் நிலையே பெறுகின்றனர். ஒருவர் சிறு குற்றம் செய்தால் அதனை பனைமரம் உயரத்திற்குப் பெரிதாக எண்ணி மனவேதனை அடைந்து நிலையே குறட்பா, "தினைத்துணையாம்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பழிநாணு வார்". (குறள்: 433) என்று குறிப்பிடுகிறது அதாவது பழிச்சொல்லுக்கு நாணம் கொள்ளும் அரசசன், சான்றோர், ஆன்றோர், மக்கள் அனைவரும் தினையளவு தம்மிடம் சிறு குற்றம் கண்டாலும் அதனை பனைமரத்தின் அளவாக கருதி, குற்றம் புரியாமல் தம்மைக் காத்துக் கொள்வார்கள். இதனை "பழிக்குப் பயப்படுக்கின்றவர்கள் தம்மீது தினையளவு குற்றம் வந்தாலும் அதனைப் பனையளவாக எண்ணி வருந்துவார்கள்" என்று நாமக்கல் கவிஞர் உரை நவிழ்கின்றார் (திருக்குறள் நாமக்கல் கவிஞர் உரை: பக்:218). அதாவது, பழி பாவத்திற்கு அச்சம் கொள்கின்றவர் சிறிய குற்றம் செய்தாலும் அதனை பனைமர அளவிற்குப் பெரிதாக எண்ணி வருத்தம் அடைவார்கள் என்பதே உரையாசிரியர் பதிவு செய்கின்றார். "குணப்பயன் அறியும் குணமுடையோர் தினையளவு சிறிய குற்றம் ஒருகால் வருவதாயினும் அதனைப் பனையளவான குற்றம் ஆகக்கொள்வர். குற்றத்துக்கு நாணும் அறிவுடையோர்" என காளிங்கர் உரை புனைந்துரைக்கின்றார். இங்கு அறிவுடையோர் என்று குறிப்பிடுவது அரசன், சான்றோர், மக்கள் ஆகியோரை குறிக்கும் எனலாம். இப்பெரியோர் குற்றம் செய்யமாட்டார்கள் அப்படியே தன்னை அறியாமல் சிறிய குற்றம் செய்து விட்டால் அக்குற்றத்தை எண்ணி வருந்தி பனைமரத்தின் அளவு பெரிதாக குற்றம் செய்துவிட்டதாக கருதி வெட்கம் கொள்வார்கள் என்பதே வள்ளுவர் குறட்பாக்களில் வடித்து காட்டியுள்ளார்.

ஊடல் சிறிது காமம் பெரியது

தலைவன் தலைவிக்கு களவில் தோன்றிய காதல் திருமணத்திற்கு பிறகு கற்பில் முடிகின்றது. திருமணம் முடிந்த தலைவன் தலைவி இருவரும் ஒத்த வயதை உடைய நிலையில் இருப்பினும் அவர்களுக்கிடையே சில ஊடல்கள் ஏற்படுகின்றன. தலைவிக்கு ஏற்படும் ஊடல் என்பது கருத்து வேறுபாடு அல்லது சிறு சண்டை அல்லது பொய்யான கோபம் என்ற பொருள்களில் ஆளப்படுகிறது. கற்பு வாழ்க்கையில் தலைவன் பரத்தைநடிச்செல்லும் போது அவன் ஒழுக்கத்தைக் கண்டிக்கும் விதமாக தலைவி ஊடல் கொள்ளும் நிலையை இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகிறது. அதுபோல திருமணத்திற்குப் பின்பு கூடி வாழும் போது மனைவி தன் ஆசையை அல்லது ஆவலைத் தனிக்காத போது கணவன் ஊடல் கொள்ளும் நிலையை இலக்கியங்கள் சுட்டுகிறது. எனவே தலைவன் தலைவி இவ்விருவரும் ஊடல் கொள்ளும் முறையை குறிப்பிடுகிறது. தொல்காப்பியம் ஆண் ஊடல் கொண்டு இருப்பதை,

**"உணர்ப்பு வரை இறப்பினும் செல்குறி பிழைப்பினும்
புலத்தலும் ஊடலும் கிழவேற்கு உரிய" (தொல்காப்பியம்: 1102)**

என்று கூறுகிறது. ஆனால் வள்ளுவர் யாத்த தலைவி, தலைவன் மீது அளவற்ற அன்பு உடையவளாக காட்டுகிறார். தலைவன் மீது சிறிது பொய் ஊடல் இருந்தாலும் அதனை மறைத்து கோபம் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் என்பதைக் கூறுகின்றார். வள்ளுவர் காட்டிய தலைவி தலைவனைப் பிரிந்த வெகுநாட்கள் ஆன நிலையில் சிறு ஊடல் இருந்தாலும் அதனை பனைமர அளவில்வரும் காம அன்பைநினைவில் நிறுத்தி கோபத்தை வேண்டாம் என்று கூறுவதே குறட்பாக்களின் வழியே காணலாம்.

**"தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் பனைத் துணையும்
காமம் நிறைய வரின்" (குறள்: 1282)**

என்கிறது. அதாவது நீண்ட நாள் காமம் என்ற அன்புடன் காத்து இருப்பதால் பனைமரத்தின் அளவோடு ஒப்பிட்டு கூறுகிறது. அதாவது தினை அளவு சிறிது கூட ஊடல் கொள்ள கூடாது என்பதை

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வலியுறுத்துகிறது. இதற்கு உரை நல்கிய எந்த உரையாசிரியர் "மகளிர்க்குக் காமம் பனையளவினும் மிக உண்டாமாயின் அவரால் தம் காதலரோடு தினையளவும் ஊடுதல் செய்யாமை வேண்டப்படும்" என்று குறிப்பிடுகிறார். (திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை: பக்:545) அதுபோல மற்றொரு உரை "மகளிருக்குக் காமம் பனையளவாகவும் நிரம்ப வுண்டாகுமாயின் அவர் தம் காதலரோடு தினையளவும் ஊடுதலை மேற்கொள்ளதிருத்தல் வேண்டும்" என்று தேவநேய பாவாணரும் குறிப்பிடுகின்றார். எனவே இங்கு காமம் பனைமரம் அளவு என்றும், கூடல் திணை அளவு கூட இருத்தல் கூடாது. அது பனை அளவு இருக்கும் காம இன்பத்தை அழித்துவிடும் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறது. இதனை கம்பராமாயணப் பாடல் ஒன்று, "காமநறையின்றிற்றுக்கர்ந்தவர் களித்தார்" (கம்பராமாயணம்: பக்: 5101) என்பதை சுட்டுகிறது.

முடிவுரை

வள்ளுவ பெருந்தகை பனை என்ற சொல்லின் வழியாக அதன் ஆழத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்துகின்றார். பனைமரம் மிக உயர்ந்த மரம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. வள்ளுவர் அதனை மக்களின் மாண்போடும் பண்போடும் அன்போடும் ஒப்பிட்டு கூறுகின்றார். ஒருவர் செய்த நன்றியை நினைக்கும் தருவாயில் பனைமரத்தை உயர்வாக கூறிச் செல்கிறார். அதுபோல குற்றம் செய்யாதா அரசரோ, சான்றோரோ, மக்களோ யாரேனும் ஒருவர் சிறிது குற்றம் செய்தால் அதனை பனைமரத்தின் அளவாக பெரிதாக எண்ணி வெட்கம் கொண்டு தலைகுனியும் நிலையைக் குறட்பாக்களில் அழகாக புனைந்துஉரைத்துள்ளார். தலைவன் அன்பை வெளிப்படுத்தும் போது தலைவி சிறிது கூட ஊடல் கொள்ளக்கூடாது என்பதை அழகான வரிகளில் வடித்து காட்டியுள்ளார். எனவே வள்ளுவப் பெருந்தகை பனைமரத்தின் வாயிலாக மக்களின் மகத்தான மாண்பைநேயத்தை விதைத்து இருப்பதை நன்கு உணர முடிகிறது.

பார்வை நூல்கள்

- [1] தொல்காப்பியம்- தமிழண்ணல் - செல்லப்பா பதிப்பகம், மதுரை. ஆறாம் பதிப்பு - 2021.
- [2] திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை - கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை-17 ஆறாம் பதிப்பு -2008.
- [3] திருக்குறள் நாமக்கல் உரை - பழனியப்பா பிரதர்ஸ்' சென்னை-04 மூன்றாம் பதிப்பு - 1989.
- [4] திருக்குறள் தமிழ் மரபுரை - ஞா. தேவ நேய பாவாணர் - ஸ்ரீ இந்து பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை 17 முதல் பதிப்பு - 2000.
- [5] திருக்குறள் உரை களஞ்சியம் - சா. தண்டபாணி தேசிகர் - மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை -21 முதற் பதிப்பு, 1990.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

 இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Medicine in Tamil Literature

Mrs. M. Rajeswari, Research Scholar, Tamil Research Center, Arts College, Paramakudi, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0551-6773>

DOI: 10.5281/zenodo.6619268

Abstract

Literature is the reflective mirror of human culture and civilization in human's history. In Tamil Literature, "Thirukural", "Purananooru", "Nedunalvaadai" are having medical tips that instructs of Antidote, food as medicine, medication intake pattern, first aid, insights for a Doctor and surgery. These are found plentiful in the famous works of Tamil literature. The objective of this article is to decode such messages from the authentic sources.

Keywords: Literature, Physician, Medicine, Antidote.

References

- [1] Parimelazhagar. *Thirukural Moolamum Uraiyum*. Kannadasan Publication, Chennai.
- [2] Avvai Thuraiisamy Pillai. *Purananooru Moolamum Uraiyum*. Suradha Publication, Chennai.
- [3] Dr. Kathir Murugu. *Nedunalvaadai Moolamum Uraiyum*. Ilakiya Cholai Publication, Chennai.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழ் இலக்கியங்களில் மருத்துவம்

திருமதி மா. இராஜேஸ்வரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் உயராய்வு மையம்,

அரசு கலைக்கல்லூரி, பரமக்குடி., தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0551-6773>

DOI: 10.5281/zenodo.6619268

ஆய்வுச்சுருக்கம்

மனித வரலாற்றில் மக்களின் பண்பாட்டையும் நாகரிகத்தையும் வெளிக்காட்டும் காலக் கண்ணாடியாக இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. அவ்வகையில் தமிழ் இலக்கியங்களில் “திருக்குறள்”, “புறநானூறு”, “நெடுநல்வாடை” ஆகிய நூல்களில் காணப்பெறும் மருத்துவ குறிப்புகளான நோய் தீர்க்கும் மருந்து, உணவே மருந்து, மருந்து உட்கொள்ளும் முறை, முதல்தவி, மருந்து கொடுக்கும் மருத்துவர், மருத்துவ அறுவை சிகிச்சை முறை குறித்த கருத்துகளை ஆராயும் நோக்கில் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

திறவுச் சொற்கள்: இலக்கியம், மருத்துவன், மருந்து, நோய் மருத்துவம்.

முன்னுரை

மனதைப் பக்குவப்படுத்துவது இலக்கியம், மனம் என்பது சிந்தனை, அத்தகைய சிந்தனையை ஊக்குவிப்பது இலக்கியம், அதாவது தமிழ் இலக்கியம். இலக்கியங்களில் மக்களின் வாழ்வை அகம், புறம் என்றும் நிலப்பரப்பை ஐந்தாகவும், காற்றை நான்காகவும், மொழியை மூன்றாகவும், ஒழுக்கத்தை உயிராகவும் போற்றினர். இத்தகைய சிறப்புடைய தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப் பெறும் மருத்துவ குறிப்புகளை ஆராய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

மருத்துவம்

மருத்துவம் என்றால் என்ன? என்பதற்கு திருவள்ளுவர் தம் மருந்து அதிகாரத்தில் பின்வருமாறு விளக்கம் தருகின்றார்.

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்று

அப்பால்நால் கூற்றே மருந்து. (திருக்குறள் எண் - 950)

அதாவது பிணிக்கு மருந்து என்பது நோயுற்றவன் அதனைத் தீர்க்கும் மருத்துவன். மருந்து, அதனை பிழைபடாமல் செய்வோன் என்று சொல்லப்பட்ட நான்கு பகுதியினை உடையதாகும் என்கிறார். வள்ளுவர், நோயுற்றவனுக்கு மன நோய் குறித்து நன்கறிந்த மருத்துவன் நோய் தீர்க்கும் மருந்தினை பிழையின்றி முறையாக வழங்குவதே “மருத்துவம்” ஆகும். இத்தகைய மருத்துவம் குறித்து பல்வேறு இலக்கியங்கள் பல வகையான சிந்தனைகளை எடுத்து இயம்புகின்றன. இருப்பினும் இக்கட்டுரையில் திருக்குறள், புறநானூறு, நெடுநல்வாடை போன்ற நூல்களில் காணலாகும் மருத்துவ சிந்தனைகள் எடுத்தியம்பப்படுகின்றன.

திருக்குறளில் மருத்துவம்

இயற்கை மருத்துவரான திருவள்ளுவர் தமது நூலில் “மருந்து” என்னும் அதிகாரத்தில் மனிதன்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நோயின்றி வாழவும் மருத்துவம் பற்றியும், மருத்துவன் எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பது குறித்தும் விளக்கியுள்ளார். அதாவது,

மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்

வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று (திருக்குறள் எண் - 941)

உணவும் செயல்களும் ஒருவனுக்கு அளவுக்கு மிகுமாயினும் குறையுமாயின் வாதம் முதலாக கூறப்பட்ட மூன்று நோயும் துன்பத்தைக் கொடுக்கும். மனிதன் வாழ்வில் உணவை அளவோடு உண்ண வேண்டும். அளவில் மிகுந்தால் நோய் வரும். அளவில் குறைந்தாலும் நோய் உண்டாகும்.

மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக்கு அருந்தியது

அற்றது போற்றி உணின் (திருக்குறள் எண் - 942)

ஒருவன், தான் முன்னதாக உண்ட உணவு அற்ற நிலையை (சீரணித்ததை) அறிந்து பின் உண்ணுவானால் அவனுடைய உடம்புக்கு மருந்து என்று வேறு வேண்டாம். அளவோடு உண்டால் உடலுக்கு மருந்து தேவையில்லை. அளவில் நிறை, குறை ஏற்பட்டால் உடலில் நோயும் ஏற்படும். பின்பு மருந்தும் தேவைப்படும் மருத்துவ நூல் வல்லோர் வகுத்துக் கூறிய காற்று, நீர், உணவு முறையை சரியாக வகுத்துக்கொண்டால் நோயும் வராது மருந்தும் தேவைப்படாது.

புறநானூற்றில் மருத்துவம்

எட்டுத்தொகை நூல்களில் ஒன்றான புறநானூற்றிலும் மருத்துவம் தொடர்பான குறிப்புகள் காணக் கிடைக்கின்றன. புறநானூற்றில் தலைவியை பெண்கேட்டு வந்த வேந்தரை எதிர்த்துப் போரிட்டு ஓட்டிவிட்டு இவளது அண்ணலும், தந்தையும் தன் மீது பட்ட புண்ணில் வைத்து கட்டிய பஞ்சை கூட இன்னும் கலையாமல் வேலைத் தீட்டினர், என்பதை

...உழக்கிக் குருதி ஓட்டி

கதுவாய் போகிய துதிவாய்

எஃகமோடு

பஞ்சியும் களையாப் புண்ணர்... (புறம். பா. எண் - 353)

அதாவது சங்க காலம் முதல் தமிழர்கள் பஞ்சைப் பயன்படுத்தி போரில் காயம்பட்ட வீரர்களுக்கு காயத்தில் இருந்து வழியும் இரத்தத்தை நிறுத்தினர். இந்த மருத்துவ முறை இன்றளவும் பயன்பாட்டில் உள்ளது. இந்த பஞ்சினை முதலுதவி பெட்டியில் வைத்து மருந்து பொருளாக பயன்படுத்திய நிலையை அறிய முடிகின்றது. அதியமான், தனக்குக் கிடைத்த அரிய மருத்துவகுணம் வாய்ந்த நெல்லிக்கனியை ஒளவைக்கு ஈந்தார். இந்த செய்தியை,

பெருமலை விடரகத்து அருமிசை கொண்ட

சிறியிலை நெல்லித் தீங்கனி குறியாது...

... காதல் நீங்க, எமக்கு ஈத்தனையே. (புறம்.பா.எண் 91)

எனும் பாடல் வழி அறியலாம். அதாவது பெருமலை வெடிப்பு ஒன்றில் பெறுவதற்கு அரிதாக “சிறியிலை நெல்லி பழம்” ஒன்றை உண்டால் சாகாமல் நீண்ட நாள் வாழ கூடிய அதன் தன்மையை எண்ணி தான் உண்ணாமல், ஒளவையார் சாகாமல் நீண்ட நாள் வாழவேண்டும் என்று எண்ணி அவருக்கு அளித்தார். அதியமான் நெல்லிக்கனி சாவா மருந்தாகக் கருதப்பட்டது.

நெடுநல்வாடையில் மருத்துவம்

நெடுநல்வாடையில் அறுவை சிகிச்சை குறித்த கருத்துக்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. பாசறையில்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வேல் பாய்ந்த வீரர்களை படுக்கையில் கிடத்தி அறுவை சிகிச்சை மூலம் வேல்களை அகற்றியதாக கூறுவர். மேலும் தலைவியின் ஆற்றாமை என்னும் நோய்க்கு மருந்தாக, செவிலியர் செயல்பட்டதை,

மெலிமியல் மகளிர் நல்லடி வருட...

...செம்முக செவிலியர் கைம்மிகக் குழீஇ (நெடுநல்வாடை, பாடல் - அடி 150 – 152)

என்ற அடிகளால் அறியலாம். அதாவது தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியின் மனக்குமுறலை போக்க மென்மையான பெண்கள், “தலைவியிடம் உன் கணவர் விரைவில் வருவார், வருந்தாதே!” என்று மனதிற்கு இனியவை கூறி அவள் பாதத்தை வருடி வருத்தம் போக்கினர் என்பதாகும். அவர்கள் தலைவியின் மனதை தேற்றுவதன் மூலமாக தலைவியின் மன நோய் தீர்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறாக, தமிழ் இலக்கியங்கள் பலவற்றிலும் மருத்துவ சிந்தனைகள் நிரம்பிக் காணப்படுகின்றன. சங்க இலக்கியத்தில் தொடங்கி தற்கால இலக்கியம் வரை ஏராளமான மருத்துவம் தொடர்பான கருத்துக்கள் காணக்கிடைக்கின்றன. மேலும் சித்தர் இலக்கியங்கள் எதனை உண்ண வேண்டும் என்னும் மெய்ஞானத்தை கற்றுத் தருகின்றது.

முடிவுரை

திருவள்ளுவர் ஒரு இயற்கை மருத்துவர் என்பதை அவர் கூறும் மருத்துவ கருத்துகளிலிருந்து உணர முடிகின்றது. அவர் மருத்துவன், மருந்து, மருந்து உட்கொள்பவர், உணவு முறை குறித்தும் கூறுகின்றார். புறநானூற்றில், பெண்களுக்கு கர்ப்ப காலத்தில் ஏற்படும் வடுக்களுக்கு அத்திப்பாலை தடவி வடுநீக்கிய செய்தியை அறிய முடிகின்றது. நெடுநல்வாடையில் போர்க்களத்தில் பெற்ற புண்களுக்கு, பாசறையில் பல்வேறான மருந்து கொடுத்து, புண்களை ஆற்றிய செய்திகளையும் அறிய முடிகின்றது.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] பரிமேலழகர். திருக்குறள் மூலமும் உரையும். கண்ணதாசன் பதிப்பகம், சென்னை - 600017.
- [2] ஓளவை துரைசாமிப்பிள்ளை. புறநானூறு மூலமும் உரையும், சுரதா பதிப்பகம், சென்னை.
- [3] டாக்டர் கதிர் முருகு. நெடுநல்வாடை மூலமும் உரையும். இலக்கியச்சோலை பதிப்பகம், சென்னை – 600108.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Cultural Heritage Parables in Agam (Internal Life) Songs

L.Uthayakumar, Research Scholar of Tamil, Madurai Kamaraj University, Madurai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0788-123X>

DOI: 10.5281/zenodo.6619275

Abstract

The Sangam poets, who record the sentiments of the Sangam life, take the natural themes and had been presented by them in a very subtle way. Ancient events have been likened to the mental state of a leader (Thalaivan) who is tormented by his separation from his lover (Thalaivi) when the leader separates due to material division. The article subtly illustrates the sedimentary scene of nature, rural life and love of the leader and lover. Hence, the article portrays the events related to it from the Sangam Literature.

Keywords: Parables, Cultural events, Inner feeling, Sangam Literature.

Reference

[1] Dr.R.Jayabal. *Agananuru, Mulamum Vuraiyum*. New Century Book House Pvt.Ltd., Chennai -600098, 2017.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

அக இலக்கியப் பாடல்களில் பண்பாட்டு மரபு உவமைகள்

ல. உதயக்குமார், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,

மதுரை காமராசர்பல்கலைக்கழகம், மதுரை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0788-123X>

DOI: 10.5281/zenodo.6619275

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க அக மாந்தர்களின் மனஉணர்வுகளைப் பதிவு செய்கின்ற சங்கப்புலவர்கள் இயற்கை சார்ந்த கருப்பொருள்களையும் முதல்பொருள்களையும் எடுத்தாளப்பட்டு மிகநுட்பமாக எடுத்துரைக்கின்றனர். தலைவன் பொருள் வயிற் பிரிவின் காரணமாக பிரிந்து செல்கின்றபோது அவன் பிரிவுத்துயரால் வேதனைப்படும் தலைவியின் மனஉணர்வுக்கு, பழங்கால நிகழ்வுகள் உவமைப்படுத்திக் கூறப்பட்டுள்ளனர். பீலிகூட்டியநடுகல், மாடுகள் நடந்த செல்கின்றபோது எழும்பும் வண்டல் மண்காட்சி, கொல்லன் பட்டறையில் நெருப்பை மூட்டும்போது தோலால் செய்யப்பட்ட துருத்தியின் அசைவு, குவளை மலர் போன்ற கண் என பண்பாட்டு நிகழ்வுகளின் காட்சிகள் உவமைப்படுத்தி கூறியிருப்பதை நுட்பமாகக் கட்டுரை விளக்கப்படுகின்றன.

திறவுச்சொற்கள்: பண்பாட்டு நிகழ்வுகள், உவமைகள், மாந்தர்கள், அகவுணர்வுகள்.

முன்னுரை

சங்கம் தோன்றிய காலத்து விளைந்த எத்தனையோ விதைகளில் தமிழ் இனத்திற்கான பண்பாட்டுப் பிரதிபலிப்பாகத் திகழ்ந்து கொண்டிருப்பது சங்கப் பனுவல்கள். சங்ககாலத்து மக்களின் பின்புலங்களான இயற்கை நிகழ்வுகளை இயையு படுத்தியும் அகவுணர்வுகளை செம்மைப்படுத்தி அழகுற பாடப்பட்டிருக்கின்றன சங்கப்பாடல்கள். சங்ககால மக்களின் அக, புறஉணர்வுகளைப் பாடுபொருளாகக் கொண்டிருந்தாலும் அவற்றின் வெளிப்பாட்டினை உவமைகள் மூலம் புலப்படுத்தியிருப்பது தனித்தன்மையாகிறது. அவ்வகையில் அகமாந்தர்களின் அகத்தில் உருவாகும் இன்ப, துன்பஉணர்வுகளை வாழ்வியல் களமான பண்பாட்டு நிகழ்வுகளை உவமை கூறியிருப்பதை விளக்கப்படுகிறது.

பீலிகூட்டியநடுகல்

தலைவன் பொருளீட்டும் பொருட்டுத் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான். தலைவி ஆற்றாது வருந்தினாள். அதுகண்ட தோழிநீ ஆற்றியிருத்தல் வேண்டும் என வற்புறுத்தினாள். அதுகேட்ட தலைவி, யான் வருந்துவது தலைவன் பிரிவாற்றாமையால் அன்று. அவன் சென்ற சுரவழியின் அருமை கருதியே கவல்கின்றேன்' எனக் கூறியதாகின்ற,

“யான் எவன் செய்கோ? தோழி! பொறிவரி
வானம் வாழ்த்தி பாடவும் அருளாது
உறைதுறந்து எழிலி நீங்கலின், பறைபுஉடன்,
மரம்புல் லென்ற முரம்பு உயர்நனந்தலை
அரம் போழ் நுதியவாளி அம்பின்,

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

நிரம்பா நோக்கின், நிரயம் கொண்மார்,
 நெல்லி நீளிடை எல்லி மண்டி,
 நல்அமர்க் கடந்த நாணுடை மறவர்
 பெயரும் பீடும் எழுதி, அதர்தொறும்
 பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல்
 வேல்ஊன்று பலகை வேற்றுமுனை கடுக்கும்
 மொழி பெயர்தே எம்தருமார், மன்னர்
 கழிப்பினிக் கறைத்தோல் நிரை கண்டன்ன
 உவல் இடுபதுக்கை ஆள்உகு பறந்தலை,
 உருஇல் பேஎய் ஊராத் தேரொடு
 நிலம் படுமின் மினிபோல. பலஉடன்
 இலங்குபரல் இமைக்கும் என்ப - நம்
 நலம்துறந்து உறைநர் சென்றஆறே! (பா. எ. 67)

என்னும் நோய்பாடியாரின் பாலைப்பாடலில், 'தோழிபுள்ளிகளையும் வரிகளையும் உடைய வானம்பாடிப்புள் பாடியும் அதற்கு அருள்செய்யாது மேகம் மழைபெய்தலைத் துறந்து அகன்று சென்றது. மரங்கள் தம் இலைகள் யாவும் நீங்கப்பெற்றமையின் பொலிவிழந்து காணப்பட்டன.

கரந்தை மறவர்கள் அரத்தினால் போழ்ந்து அராவப்பட்ட முனையைக் கொண்ட பற்களையுடைய அம்புகளையும் இடுக்கிக் குறிபார்க்கும் பார்வையினையும் உடையவர்கள்; அவர்கள் பருக்கைக் கற்களுள்ள அகன்ற மேட்டுநிலத்தில், நெல்லி மரங்களைக் கொண்ட நீண்ட இடங்களில், இருட்டு வேளையில், தம் ஆனிரைகளை மீட்கவேண்டி வெட்சியாருடன் நற்போரிட்டு; வென்று வீரமரணம் அடைந்தனர். நடுகற்களில் மானம்மிகுந்த அம்மறவர்களுடைய பெயரினையும் சிறப்பினையும் பொறித்தனர். மயில்தோகையினைச் சூட்டிய விளங்கும் தன்மைகொண்ட அக்கற்களின் முன் ஊன்றிய வேலும். அதன் கண் சார்த்திய கேட்கமும் செல்லும்வழி தோறும் பகைவர் போர்முனை இருப்பைப் போன்று காட்சித்தன. வேற்றுமொழி பேசும் நாடுகளை கைப்பற்ற வேண்டிச்செல்லும் மன்னர்களின் கழியாற் கட்டப்பட்ட கரியகேடயங்களின் வரிசையினைக் கண்டாற்போன்று பாழிடங்களில் இறந்தவர்களை இட்டுத்தழைகளால் மூடிய கற்குவியல்கள் காணப்பட்டன. உருவற்றதும் ஊர்ந்திடப் பொறாதது மானபேய்த் தேருடன் நிலத்தில் தோன்றும் மின்மினிப்பூச்சியைப்போல எங்கும் விளங்கும் பரற்கற்கள் யாவும் ஒருசேர ஒளிவிடும் பாழிடங்களைக் கொண்ட சுரவழி தான் நமது இன்பதைதைத் துறந்து பிரிந்து தங்கியிருக்கும் நம் தலைவர் கடந்து சென்றசுரவழி என்று அறிந்தோர் கூறுவர். யான் என் செய்வேன்?" என்பது விளக்கம். இவற்றில் தலைவன் பொருள் தேடும்பொருட்டு பாலைநிலம் வழியாகத் தலைவியைப்பிரிகிறான். தலைவன் சென்ற சுரத்தின் இயல்பினை நினைத்து தலைவி வருந்துகிறாள். தலைவன் சென்ற பாலைநிலத்தின் கூறுகளைக் கூறுகின்ற சூழலில், அந்நிலத்து கூறுகளை குறிப்பிடுவது உவமையாகக் கொள்ளமுடிகிறது. போரில் இறந்த மறவர்களை மண்ணிற்குள் புதைந்து அடையாளமாக நடுகல் வைத்துள்ளனர். அதனருகே கேட்கமும், மயில்தோகை சேர்த்துச் சூட்டி விளங்கும் வேலும் அமைத்திருந்தனர். இது பகைவர் போர்முனை இருப்பைப் போன்று காட்சியாகமைந்தது என்கிறாள். இதனை, 'பீலி சூட்டிய பிறங்குநிலை நடுகல், வேல் ஊன்று பலகை வேற்று முனைகடுக்கும்' என்ற அடிகள் உணர்த்துகிறது. குழியாற் கட்டப்பட்ட கரியகேடயங்களின்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

வரிசையினைப் போன்று இறந்தவர்களைப் புதைத்த பாழிடங்கள் காணப்பட்டது. மின்மினிப்பூச்சி எங்கும் காணப்படும் பரற்கற்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒளிவிடுவது போல பாலைநிலத்தில் பாழிடங்கள் உள்ளது என்று பாலைநிலத்தின் தன்மைக்கு உவமை கூறப்படுகிறது. இதனை, ‘உவல் இடுபதுக்கை ஆள் உகுபறந்தலை’, ‘நிலம் படுமின் மினியே பலவும் இலங்கு பரல் இமைக்கும்’ ஆகிய வரிகள் உணர்த்துகிறது.

வண்ணம் கிளப்பிய செம்மண்

தலைவன் தலைவியைப் பிரித்து பொருளீட்டச் சென்றான். இடைச்சுரத்தில் அவன் நெஞ்சம் தலைவியை நினைத்து வருந்தியது. அதனை உணர்ந்த தலைவன் தன்னெஞ்சினைக் கடிந்து கூறுகின்ற,

“தோட்பதன் அமைத்த கருங்கை ஆடவர்
களைபொறி பிறப்பநூறி, வினைப் படர்ந்து,
நல்லுறுத்து இயற்றியவல் உவர்ப்படுவில்,
பார்உடை மருங்கின் ஊறல் மண்டிய
வன்புலம் துமியப் போகி கொங்கர்
படுமணி ஆயம்நீர்க்கு நிமிர்ந்து செல்லும்
சேதா எடுத்த செந்நிலக்குரு உத்துகள்
அகல்இரு விசும்பின் ஊன்றித் தோன்றும்
நனந்தலை அழுவம், நம்மொடு துணைப்ப.
வல்லாங்கு வருதும் என்னாது, அல்குவர
வருந்தினை வாழி, என்நெஞ்சே! இருஞ்சிறை
வளைவாய்ப் பருந்தின்வான் கட்பேடை
ஆடுதொறு களையும் அவ்வாய்க் கடுந்துடிக்க
கொடுவில் எயினர் கோட்சுரம் படர,
நெடுவிளி பயிற்றும் நிரம்பா நீள்இடை,
கல் பிறங்கு அத்தம் போகி.

நில்லாப்பொருட் பிணிப் பிரிந்த நீயே” (பா. எ. 79)

எனவரும் குடவாயிற் கீர்த்தனார் பாடிய பாலைப்பாடலில், என் நெஞ்சே நீ வாழ்வாயாக, ஆடும்பொழுதெல்லாம் ஒலிக்கும் அழகிய வாயினையுடைய அச்சத்தைச் செய்யும் துடியினையும், வளைந்த வில்லினையும் உடைய மறவர்கள் அத்தம் செல்வோரை அலறத்தாக்கி அவருடைய கைப்பொருளைக் கொள்ளும் நோக்குடன் சுரவழியில் செல்வர், இதனையறிந்த பெரிய சிறகினையும் வளைந்த வாயினையும் உடைய பருந்தின் வெண்மையான கண்களையுடைய பேடை தன் துணையினை நோக்கி நெடுங்குரல் எழுப்பி அழைத்துக் கொண்டே இருக்கும். அன்னதன்மையதான செல்லமுடியாத நீண்ட இடமான கற்கள் ஒளிர்கின்ற காட்டில் சென்று நிலையில்லாப் பொருள் மீதுள்ள பற்றினால் நீஎம் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்தனை. வலிமைபொருந்திய கையினையுடைய ஆடவர்கள் தோளிலே சோற்று முடிச்சுதொங்க. கிணறுவெட்டும் தொழிலில் முனைந்தவராய்த்திப் பொறி பறக்கப்பாறைகளை வெட்டிமிக்க உவரையுடைய கிணற்றினைத் தோண்டுவர்; ஒலிக்கும் மணிகள் பூண்ட கொங்கரது சிவப்புநிறப் பசுக்கள் கூட்டம், உடைத்த பாறைக்கு அருகில் ஊறிக்கிடக்கும் நீரினை உண்ணவிரும்பி அண்ணாந்த நடையின வாய்ச்செல்லும். அப்பசுக்கள் வன்னிலங்கள் துகள் ஆகும். வண்ணம் கிளப்பிய

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

செம்மண் நிறங்கொண்ட புழுதி. அகன்ற பெரிய வானத்தின் கண் மிகுதியாகத் தோன்றும். அத்தகைய இடம் அகன்ற காட்டில் நம்மொடு துணையாகக் கூடி வல்லபடி உடன் செல்வோம் என்று நினையாது இங்கு வந்து தங்கிய அளவில் வருந்தினாய். இஃது என்னையா என்று தலைவன் தன்னுள் கூறுகிறான். இவற்றில், வலிமை பொருந்திய ஆடவர்கள் சோறுமுடிச்சுகளைத் தோளில் தொங்கவிட்டுச் சென்று, பாறையை திறம்பட வெட்டி கிணறு உருவாக்குவர். வெட்டிய கிணற்றருகில் நீரைக் குடிக்க வரும் பசுக்கூட்டங்களின் பாதத்தின்வழி எழுந்த செம்மண்புழுதி வானத்தில் பரவும் என உவமை கூறப்படுகிறது. இதனை, 'செந்நில குருவித்துகள் அகல்இருவிசும்பின் ஊன்றித் தோன்றும்' என்று அடி உணர்த்தும்.

பெருங்கை யானை கை உயர்த்தி

பொருள் ஈட்டுதற்குத் தலைவன் தலைவியைப் பிரிந்து சென்றான். சென்றவன் இடைச்சுரத்தில் தன் பிரிவாற்றாது தலைவி எவ்வாறு வருந்துகின்றாளோ என்ற தன் நெஞ்சோடு கூறியதாகின்ற,

“சிறுபைந் தூவிச் செங்காற் பேடை
நெடுநீர் வானத்து, வாவுப்பறை நீத்தி,
வெயில்அவிர் உருப்பொடு வந்து, கனிபெறாஅது,
பெறுநாள் யாணர் உள்ளி, பையாந்து,
புகல்ஏக் கற்ற பல்லென் உலவைக்
குறுங்கால் இற்றிப் புன்தலை நெடுவீழ்
இரும்பிணர்த் துறுகல் தீண்டி, வலிபொர,
பெருங்கை யானை நிவப்பின் தூங்கும்
குன்ற வைப்பின் என்றாழ் நீள்இடை,
யாமே எமியம் ஆக, தாமே
பசுநிலா விரிந்த பல் கதிர்மதியின்
பெருநல் ஆய்கவின் ஓரீஇ, சிறுபீர்
வீஏர் வண்ணம் கொண்டன்று கொல்லோ
கொய்கவற் புரவிக்கொடித் தேர்ச்செழியன்
முதுநீர் முன்துறை முசிறி முற்றி,
களிறுபட எருக்கிய கல்லென் ஞாட்பின்
அரும்புண் உறுநரின் வருந்தினன், பெரிதுஅழிந்து,
பானாட் கங்குலும் பகலும்
ஆனாது அழுவோள் ஆய் சிறுநுதலே”(பா. எ. 57)

என்னும் நக்கீரர் பாடிய பாலைப்பாடலில், 'வாயிற்பேடை சிறிய மெல்லிய சிறகினையும் சிவந்த காலினையும் உடையது. தன் சிறகால் நீண்டு பரந்த வான்வெளியைத் தாவிப் பறந்து அரி தன் கடந்து ஒளிதரும் வெயிலால் ஆகிய வெம்மையோடு வந்து கனிகளைப் பெறாது தான் முன்பு கனிபெறு நாளின் வளத்தினை நினைந்து வருந்திப் பண்டுபோல் பழு மரம் புகுதற்கு ஆவலோடு ஏங்கியிருக்கும்; தழையின்மையால் புல்லென்று காய்ந்த கிளைகளையும் குறிய அடியையமுடைய இற்றி மரத்தின் புல்லிய உச்சியினைக் கொண்ட நீண்ட விழுது பெரிய சுரசுரப்பினையுடைய உருண்டைக் கல்லைத் தீண்டிக் காற்று அடித்தலால் அசைந்தாடுவது, பெருங்கை யானை தன் கையை உயர்த்தி அசைப்பது

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

போல் தோற்றம் அளிக்கும். இன்ன தன்மையதான, மலையிடத்து ஊர்களையுடைய வெம்மைமிக்க நெடிய சரவழியிடத்தே நமக்கு நாமே துணையாகத் தனித்திருக்கின்றோம். பாண்டியன் கத்திரிக்கப்பட்ட பிடரிமயரினையுடைய குதிரைகளையுடையவன். கோடிகட்டிய தேரினையுடையவன், அவன், பழமையான கடலின் கண் சிறந்த துறைமுகத்தையுடைய முசிறியை முற்று கையிட்டு யானைகள் வீழ்ந்துபடக் கொன்றழிந்த கல்லென்னும் ஆரவாரத்தையுடைய போரில் விழுப்புண் பட்டவர் போல நம் தலைவி மனம் நொந்து மிக வருந்தி நள்ளிரவிலும் பகற்பொழுதிலும் இடைவிடாது அழுத வண்ணம் இருப்பான்; அவளது அழகிய சிறிய நெற்றி குளிர்ந்த நிலவொளி விரிந்த பலவாகிய கதிர்களையுடைய திங்களைப் போன்ற சிறப்பினைப் பெற்ற பேரழகு நீங்கப்பெற்ற சிறியபீர்க்கம் பூவினை ஒத்த அழகிய நிறத்தைக் கொண்டதோ! என்கிறான் தலைவன். இவற்றில், வாவற்பேடை கனி பெற நாளின் வளத்தினை நினைந்து வருந்திப் பண்டுபோல் பழுமரம் புகுதற்கு ஆவலோடு ஏங்கியிருக்கும் என்று உவமை கூறப்படுகிறது. இதனை, 'பையாந்து புகல்ஏக் கற்ற புல்லெண் உலவை' என்ற அடி உணர்த்துகிறது. தலைவியின் அழகு குறைந்த நெற்றியானது அழகு நீங்கப்பெற்ற சிறியபூர்க்கம் பூவினை ஒத்துக் காணப்பட்டது என்று உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. இதனை 'சிறுபீர் வீஏர் வண்ணம் கொண்டன்று சொல்லோ' என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

விசைத்து வாங்கு துருத்தி:

தலைவன் பொருள் வயிற்பிரிகிறான். தான் திரும்பவரும் பருவம் கண்டு தலைவியை சந்திக்க வருகிறான். வரும் வழியில் இடைச்சரத்தில் தேர்ப்பாகனிடம் தன்னுணர்வு பற்றிக் கூறுகின்றவற்றில் உலைக்களத்து துருத்தியை உவமைகூறுகிறான்.

“செல்க, பாக! எல்லின்று பொழுது.

வல்லோன் அடங்கு கயிறு அமைப்ப, சொல்லன்

விசைத்து வாங்கு துருத்தியின் வெய்ய உயிரா,” (பா.எ. 224-1-3)

இப்பாடலில், தேரைச் செலுத்துவதில் வல்லவனாகிய பாகன், அடங்கிச்செல்வதற்குரிய கடிவாளக் கயிற்றில் குதிரைகளைப் பூட்டினான். நுகத்தடியில் கட்டப்பட்ட தலையினைக் கொண்ட விரைந்த நடையினையும், காற்றினும் விரைந்தோடும் ஓட்டத்தினையும் உடைய அக்குதிரைகள் கொல்லன் வேகமாக இழுத்துவிடும் உலைக்களத்துத் துருத்தி போல வெப்பப் பெருமூச்சு விடும் என்று ஓடுகின்ற குதிரையின் மூச்சுக்காற்றுக்கு உலைக்களமாகிய பண்பாடு சார்ந்த உவமை கூறப்படுகிறது. இதனை, விசைத்து வாங்கு துருத்தி என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

கண்கொள் மள்ளரின் முழக்கம்

தலைவன் பிரிவினை ஆற்றாது வருந்திய தலைவிக்குத் தோழிஅவளை ஆற்றுவிக்கிறாள். அதற்கு தலைவி தோழியிடம் சொல்லுகின்ற உணர்வில் படைத்து வீரர்களின் மாண்பு உவமையாகக் கூறப்படுகிறது. இதனை,

“...செந்நிலப் படுநீறு ஆடி, செரு மலைந்து,

களம்கொள் மள்ளரின் முழங்கும் அத்தம்

பலஇறந்து அகன்றனர் ஆயினும்” (பா.எ.227,10-12)

என்ற அடிகளில் உணரமுடிகிறது. இவற்றில், 'போர் புரிந்து களத்தினைத் தமதாக்கிக் கொண்டு, பகையொழித்த பெருமித்ததால் முழுங்குகின்ற வீரர்கள்போல் அக்களிறு முழக்கமிடும் பாலைவழிகள்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்என்எண்:2583-0481

பலவற்றை நம் தலைவர் கடந்து சென்றுள்ளார், என்ற விளக்கத்தில் வீரர்களின் ஒலியை களிறின் முழக்கத்திற்கு உவமை கூறப்படுகிறது.

கண் என மலர்ந்த மாதஇழக் குவளை

தலைவன் இரவுக்குறியிடத்து வந்தனன். அதனை அறிந்ததோழி, அவன் வரவினை அறியாதவர் போல தலைவிக்கு சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லிய போது மலையில் நனைந்த குவளை மலரைமகளிர் கண்களுக்கு உவமை கூறுகிறாள். இதனை,

“பிரசப் பல்கிளைஆர்ப்ப, கல்லென
வரைஇழி அருவி ஆரம் தீண்டித்
தண்என நனைக்கும் நளிர்மலைச் சிலம்பில்,
கண்என மலர்ந்தமா இதழ்க்கு வளைக்
கல்முனை நெடுஞ்சனை நம்மொடு ஆடி” (பா.எ. 228-1-6)

என்ற வரிகளில் உணரமுடிகிறது. இவற்றில், ‘தேன் உண்ணும் வண்டினங்கள் அஞ்சி எழுந்து ஆரவாரிக்கும் படிக் ‘கல்’ என்னும் ஒலியுடன்’ மலையினின்றும் ஓடி வரும் அருவியானது, சந்தன மரத்தில் வீழ்ந்து அதனைத்தட்பமுற் நனைத்திடும் அத்தகைய குளிர்ச்சி பொருந்திய பக்கமலையில், மகளிர் கண்போன்ற கரிய இதழினையுடைய குவளை மலர்கள் பூத்திருக்கும் மலைக்குகையில் உள்ள சூனையில் நீராடுவோம்’ என்றுரைப்பதில் குவளை மலருக்கு மகளிரின் கண்உவமை கூறப்படுகிறது. அதனை, ‘கண்என மலர்ந்தமா இதழ்க் குவளை’ என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

பாழ்ஊர்க் குரம்பையின் தோன்றும்

பொருள்வயிற் பிரிவின் காரணமாகத் தலைவன், தலைவியைப் பிரிந்து செல்கிறான். தான் வரும் பருவங்கண்ட தலைவி ஆற்றாது துன்புறுகிறாள். அவளின் துன்பநிலை அறிந்ததோழி தேற்றுகிறாள். இதற்கு வருந்திக்கூறுகின்ற தலைவி கூற்றில் பாழ்பட்ட ஊரின் குடிசையினை உவமை கூறுகிறாள். இதனை,

“...காய்ந்தலைக் குழவிக் கவிஉகிர் மடப்பிடி
குளகுமறுத்து உயங்கிய மருங்குல் பலவுடன்
பாழ்ஊர்க் குரம்பையின் தோன்றும் ஆங்கண்,” (229-4-6)

என்ற வரிகளில் உணர்த்தப்படுகிறது. இவற்றில், தன்கன்று உண்ண வேண்டித்தான் தழையுணவை உண்ணாது மறுத்தது அதனால், வற்றிய உடம்பினையும், வாடிய உறுப்புக்களையும் கொண்டு, பாழ்பட்ட ஊரிலுள்ள கூரை சிதைந்த குடிசைபோலத்தோற்றம் தந்தது என்று பசுவின் (கருப்பொருள்) உருவத்திற்கு பழங்காலத்து ஊரில் உள்ள சிதைந்த கூரைவீட்டை உவமை கூறுவது பண்பாட்டு உவமையாகிறது. இதனை, பாழ் ஊர்க்குரம்பை’ என்ற அடி உணர்த்துகிறது.

முடிவுரை

சங்க அகப்பாடல்களில் உரிப்பொருளாகிய அகமாந்தர்களின் உள்ளத்து உணர்வையே மையக்களமாகக் கொண்டு புனையப்பட்ட பாடல்களில், தொல்காப்பியம் கூறும் உவமையியல் கோட்பாட்டைக் கொண்ட போதும் பண்பாட்டு நிகழ்வுகளையும் உவமையாக்கி அகவுணர்வுப் பலப்பாட்டு உத்தியாக்கியிருப்பது உணர்த்தப்படுகிறது. பண்டைக்காலத்தில் பசுக்கள் கூட்டமாக நடந்து செல்லுகின்றபோது உண்டாகும் புழுதி, காட்டில் வாழும் யானையின் வடிவநிலை போன்ற பண்பாடு சார்ந்த உவமைகள் அகவுணர்வு புலப்பாட்டுக்கு கூறப்படுகிறது. இரும்பு உலைக்கலத்தில் இயக்கும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை2053

இ - ஐஎஸ்எஸ்என்:2583-0481

துருத்தியில் எழும் வெப்பக் காற்று, குதிரையின் மூச்சுக்கும், வீரர்கள் எழுப்பும் ஒலியை, களிறு எழுப்பும் ஒலிக்கும் உவமை கூறப்படுகிறது. மலையில் மலர்ந்து விளங்கும் குவளை மலருக்கு, தலைவியின் கண்உவமை கூறப்படுகிறது. பசுவின் வாடிய உடல்அமைவுக்கு பாழ்பட்ட ஊரின் பிரிந்த கூரைக்காட்சி உவமை உணர்த்தப்படுகிறது. அகமாந்தர்களின் அகஉணர்வு விளக்கதின் போது, இயற்கை காட்சிகளுக்கும் பண்பாட்டு மரபுஉவமை கூறப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்று ஆய்வுப்பொருளில் விரிந்த ஆய்வுக்கு இடமுள்ளது.

நூற்பட்டியல்

[1] முனைவர் இரா. செயபால் உ.ஆ. அகநானூறு மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் பிலிட், சென்னை, 2017.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ்ப்பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Morality in *Pathitruppathu*

Dr.T.R. Udayakumari, Assistant Professor of Tamil,
Sree Ayyappa College for Women, Chunkankadai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9694-7076>

DOI: 10.5281/zenodo.6619284

Abstract

Sanga Illakiyam is one of the greatest classical literatures. This literature is a pride to Tamil Language and Tamil Land. This period deals with the history of Tamil People and Tamil Kings. This article talks about the King Imayavaramban's philanthropy, altruism and hospitality. The objective of this research article is to analyse the culture and tradition during Imayavaramban's period.

Keywords: *Pathitruppathu*, Kings Lifestyle, Hospitality, Kindness, Courage.

References

- [1] M. Varatharajan. *Tamil Illakiya Varalaru*. Sahithya Academy, New Delhi.
- [2] *Sanga Tamizharglin Kalai Illakkiya Samuga Panpaattu Varalaaru*, Kizhaku Pathippagam, 2015.
- [3] Alice.A. *Pathitruppathu Moolamum Uraium*. New Century Book House, 41B - Syndico Industrial Estate, Ambathur, Chennai - 600 098.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

பதிற்றுப்பத்து வெளிப்படுத்தும் அறவாழ்க்கை

முனைவர் டி. ஆர். உதயகுமாரி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
ஸ்ரீ ஐயப்பா மகளிர் கல்லூரி, சங்கான்கடை., தமிழ்நாடு, இந்தியா.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9694-7076>
DOI: 10.5281/zenodo.6619284

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்களின் மிகவும் பழமையும் சிறப்பும் வாய்ந்த இலக்கியம் சங்க இலக்கியம். தமிழுக்கும் தமிழ் மண்ணுக்குப் பெருமை சேர்த்த இலக்கியம் சங்க இலக்கியம் சங்க கால மன்னர்கள் மற்றும் மக்களின் வரலாற்றைக் கூறும் இலக்கியமான பதிற்றுப்பத்தில் இரண்டாம் பத்தின் தலைவனான இமையவரம்பன் சேரலாதனின், கொடை, வீரம், பண்பாடு சமுதாயம் போன்ற வாழ்க்கை நிலையை ஆராய்ந்து கூறி பழமையான தமிழர்களின் சிறப்பான பண்பாட்டை வெளிக்கொணர்வதை நோக்கமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது.

கருச் சொற்கள்: பதிற்றுப்பத்து, அறவாழ்க்கை, வீரம், கொடை, பண்பாடு பேணல்.

முன்னுரை

சங்க கால மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும். இவை தமிழனின் தொன்மையை விளக்குவதோடு அவன் வாழ்ந்த சிறப்பான வாழ்க்கையையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறது எனலாம். இவை சங்ககால மனிதனின் அகம் புறம் ஆகிய இரு வாழ்க்கை நிலைகளை எடுத்துக் கூறுகிறது. இதில் பதிற்றுப்பத்து என்பது புறநிலை வாழ்க்கை சார்ந்த நூலாகத் திகழ்கிறது. இந்நூல் மூவேந்தர்களுள் சேர மன்னர்களின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல் எனலாம். சினம், காமம் அச்சம் நிலையற்று பொருள்மீது பற்று, கூடா ஒழுக்கம் போன்ற அறமற்ற செயல்களிலிருந்து தங்களை விடுபடுத்திக் கொண்டு அக்கால மன்னர்கள் வாழ்ந்தனர் எனலாம். மேற்கூறிய குணநலன்களிலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொண்டு இமையவரம்பன் சேரலாதன் எவ்வாறு அறவாழ்க்கையை மேற்கொண்டான் என்பதை பதிற்றுப் பத்து வழி நின்று ஆய்வு செய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம். மக்களைப் பாதுகாத்தல் - அரசன் தன்னை விட தன் மக்களை பெரிதும் பாதுகாத்தான். மக்களின் இன்மைகளைப் போக்கி இன்பத்துடன் வாழ வழி செய்தான் என்பதை,

“காடே கடவுள் மேன; புறவே
ஒள இழை மகளிரொடு மன்னர் மேன
ஆறே அவ் அனைத்து அன்றியும், ஞாலத்துக்
கூலம் பகர்நர்குடி புறந்தராஅ,
குடி புறந்தருநர் பாரம் ஒம்பி,
அழல் சென்ற மருங்கின் வெள்ளி ஓடாது
...நீ காத்த நாடே” (பதிற்றுப் பத்து பாடல் 13 வரி.20-30)

என்ற பாடலால் உணரலாம். இமையவரம்பனின் நாட்டிலுள்ள காடுகள் கடவுள் உறையும் குடிகளையும் பாதுகாத்து, உழுது உண்ணும் வேளாளர் தம் எளிய குடும்பங்களைப் பாதுகாத்து மேற்குடிகளைக்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

காதும், வாழ்ந்திருந்தான் என்ற செய்தி தெரிய வருகிறது. அவனது நாட்டில் வாழ்கின்ற மக்கள் நோயும் பசியும் இன்றி சிறந்த வாழ்க்கை மேற்கொண்டு வந்தனர் என்பதையும் மேற்கூறிய பாடலால் அறியலாம்.

**“சரணம் காணாது மாந்திரம் தூழையு
நனந்தலை பைஞ் ஞிலம் வருக, இந்நிழல என
பாடினி வேந்தே” (பாடல் 17: வரி.8)**

பகைவர்களின் நாட்டில் பாதுகாப்பற்று வாழ்கின்ற மக்களும் இமயவரம்பனின் நாட்டில் பாதுகாப்போடு வாழலாம் என்ற பாணனின் கூற்றின் வழி தன் நாட்டு மக்களை மட்டுமன்றி தன்னிடம் அடைக்கலம் என வந்தவர்கள் பகைநாட்டின் மக்களாக இருந்தாலும் அவர்களையும் பாதுகாத்து வந்தான் என்பதை மேற்கூறிய பாடலால் அறியலாம்.

பொறையுடைமை

**“பெரிய தப்புநர் ஆயினும்; பகைவர்
பணிந்து தப்புநர் ஆயினும்; பகைவர்
...கொள்ளுநரே ஆதலின்” (பாடல் 17, வரி. 2-3)**

என்ற பாடலால் இளந்திரையன் வீரத்தோடு பொறுமையினையும் தனக்குரிய குணங்களாக கொண்டிருந்தான் என்பது விளங்கும். பகைவர்கள் பொறுத்தற்கரிய மிகப்பெரிய குற்றங்களைச் செய்தவராயின் அவர் அரசனை பணிந்து திறை தருவாராயின் அவர்களுடைய குற்றங்களை மன்னித்து, அவர் தருகின்ற பொருளை ஏற்றுக்கொள்ளும் பெருந்தன்மை உடையவளாக விளங்கினான் என்பதை உணரலாம்.

விருந்தோம்பல்

தமிழர்களின் பண்டுபாடுகளில் மிகவும் சிறந்தது விருந்தோம்பல் என்ற பண்பாடே தமிழர்களின் இல்லற வாழ்விலும் அரசர்களின் புறவாழ்விலும் விருந்தோம்பும் பண்பு, மிகச் சிறந்ததாகக் கருதப்பட்டது எனலாம். தனக்கு கிடைத்த உணவையும் பிற பொருள்களையும் மற்றவர்களுக்குக் கொடையாகக் கொடுத்து வாழ்கின்ற தன்மை புலவர்களிடத்தும் அரசர்களிடத்தும் காணலாம் என்பதை கீழ் வரும் பாடலால் அறியலாம்.

**“தொல்பசி உழந்த பழங்கண் வீழ
எஃகு போழ்ந்து அறுத்தவால் நினக் கொழுங்குறை
மைஊன் பெய்த வெண்ணெல் வெண்சோறு
நனை அமை கள்ளின் தேறலொடு மாந்தி
...நின் பெருகலி மகிழ்வே” (பாடல் 12, வரி. 15-25)**

அரசனிடம் பரிசு பெற எண்ணி அரண்மனையைச் சென்றடைந்த புலவர்களுக்கு இரைச்சியுடன் கூடிய உணவை கள்ளோடு சேர்த்து உண்ணச் செய்தான் என்றும் அவர்களின் கந்தையான ஆடைகளை நீக்கச் செய்து புதிய வெள்ளை ஆடைகளை உடுக்கச் செய்தான் என்றும் பெண்களுக்கு அணிய அணிகலன்களையும் கொடுத்தான் என்பதான் மூலம் அரசனின் விருந்தோம்பல் பண்பு புலனாகிறது. அரசன் எவ்வழிவழியோ அவ்வழியே மக்களும் என்பதற்கேற்ப பாணர்கள் தாம் அரசனிடம் பெற்று வந்து உணவும் பொருள்களையும் பிற பொருள்களையும் தான் மட்டும் அனுபவிக்காமல் சுற்றதர்க்கும் வறியவர்க்கு பகிர்ந்து கொடுத்தனர் என்பதை சங்க இலக்கிய பாடல்களால் அறியலாம்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“எமார்க்கு பிறர்க்கும் யாவர் ஆயினும்
பரிசில் மாக்கள் வல்லார் ஆயினும்
கொடைக் கடன் அமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்

...வயிறுமாக இலியர், அவன் ஈன்ற தாயே!” (பதிற்றுபத்து - பாடல் 20 பக்கம் 23)

என்ற பாடலின் மூலம் தம்மவரென்றோ, பிறவரென்றோ பாராமல் அனைவரையும் ஒரேபோல் கண்டு ஈயும் நெஞ்சையுடையவன் இமையவரம்பன் என்பதை உணரலாம்.

சேரநாட்டு வளம்

ஒரு நாட்டின் செழிப்பு என்பது அந்நாட்டின் நீர்வளம் நில வளத்தை வைத்தே அமையும், சேரநாடு நீர் வளத்திலும், நில வளத்திலும் சிறப்பு பெற்று விளங்கியது என்பதை,

“தொறுத்த வயல் ஆரல் பிறழ்நவும்
ஏறுபொருந செறு உழாது வித்துநவும்

கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்தல்” (பதிற்றுபத்து பா.13, வரி.1-7)

இமயவரம்பன் ஆளுகின்ற நாட்டிலுள்ள வயல்களின் நீர் நிரம்பியமையால் ஆரல் மீன்கள் துள்ளத்திரியும் இடங்களாயின. ஏறுகள் தம்முள் போரிட்ட படியினால் வயல்கள் உழ வேண்டாதபடி விதை விதைப்பதற்கு உரியவாயின என்றதால் இமயவரம்பனின் நாடு நீர் வளத்தோடு இயற்கை வளமும் பெற்றிருந்தது என்பதை அறியலாம்.

மன்னனின் வீரம்

சங்க கால மக்களும் மன்னர்களும் வீரத்தை கண்ணாக கருதினார். வீரமில்லாதவர்களை மதிப்பவரும் இல்லை. போரில் மார்பில் புண்பட்டு இருந்ததையே வீர மரணமாக கருதினர்.

“எழுமுடி கெழீஇய திரு ஞெமர் அகலத்து

நோன்புரித் தடக்கைச் சான்றோர் மெய்ம்மறை” (பதிற்றுபத்து பா.14, வரி.11-12)

ஏழு அரசர்களை வென்று அவர்கள் தரித்திருந்த மணிமுடிகள் ஏழினையும் கவர்ந்து அவர்களின் மார்பினை வாளினால் கீறி பகைவரை வென்றவன் இமயவரம்பன் என்பதால் வீரத்தில் சிறந்தவன் என்பதை உணரலாம். சங்க கால மக்கள் வீரத்தை பெரிதும் போற்றி வாழ்ந்து வந்துள்ளனர் என்று வீரமில்லாதவனை மக்கள் மதிப்பதில்லை என்றும் மக்களையும் நாட்டையும் பகைவரிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டிய கடமையை அரசன் பெற்றிருந்தான். அப்படி மக்களையும் நாட்டையும் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால் அதற்கு வீரம் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். வீரமில்லாத அரசனின் நாட்டையும் நாட்டின் வளத்தையும் பகைவர்கள் அழித்து விடுவர். பதிற்றுப்பத்தில் கூறப்பட்ட பத்து அரசர்களும் ஒருவருக்கொருவர் வீரத்தில் சிறந்தவராக விளங்கினர் என்பது பதிற்றுப்பத்தில் அமைந்துள்ள பாடல்கள் மூலம் அறியலாம். பகைமன்னனின் காவல் மரமான கடம்பை மரத்தைப் பகைநாட்டில் சென்று வெட்டி வந்து அதைக் கொண்டு முரசு செய்தான் இமயவரம்பன் என்பதை,

“பலர் மொசிந்தோம்பிய திரள் பூங்கடம்பின்

கடியுடை முழுமுதல் துமிய ஏளம்

...சேரலாத” (பதிற்றுபத்து பா.11, வரி. 12-14)

என்ற வரிகளால் அறியலாம். சங்க கால மன்னர்கள் பகைநாட்டை வென்று அந்த நாட்டின் செல்வத்தை கவர்ந்து நாட்டை தீயிட்டு அழிப்பது என்பதை வீரமாக கருதினர் என்பது அறியலாம்.

முடிவுரை

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சங்க கால மன்னர்கள் அறநெறி பிறழாது ஆட்சியையும் வாழ்க்கையையும் மேற்கொண்டிருந்தனர் என்பது மேற்கூறிய செய்திகளால் அறியலாம். பதிற்றுபத்து உலகிற்கு வேண்டிய நல்ல நெறிகளைத் தந்து சென்றது என்பதில் எந்த ஒரு ஐயமும் இல்லை எனலாம். இமயவரம்பனின் நாடு வளம் பொருந்திய நாடாக திகழ்ந்தது என்பதை விட பண்பாடு மிக்க நாடாக திகழ்ந்தது எனலாம். ஒரு அரசன் மற்றும் மக்கள் எவ்வாறு வாழவேண்டும் என்பதை பதிற்றுபத்து நமக்கு எடுத்துக் கூறுகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மு. வரதராசன், சாகித்திய அகாதெமி, புது தில்லி, முதற்பதிப்பு – 1972.
- [2] சங்க காலம் தமிழர்களின் கலை இலக்கிய சமூக பண்பாட்டு வரலாறு, கிழக்கு பதிப்பகம், 2015.
- [3] பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும், ஆலீஸ், அ., நீயூ செஞ்சரி புக ஹவுஸ், சென்னை - 600 098

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Portrayal of Domestic Women in Literature

K. Usha Kumari, Research Scholar, Annai Velankanni College, Tholayavattam, Manonmaniyam Sundaranagar University, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

Dr S. Ajitha, Associate Professor, Annai Velankanni College, Tholayavattam, Manonmaniyam Sundaranagar University, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0239-8211>

DOI: 10.5281/zenodo.6619298

Abstract

The women of the Sangam period worshiped deities according to the nature of the land in which they lived. They worshiped Murugan as the land god of Kurinji, Thirumalaiyam as the land god of Mulla, Indra as the god of the mangroves, Varuna as the god of weaving and Kora as the god of milk. Erecting stones in memory of soldiers who died in battle is common at those times. The women of the Sangam period not only worshiped male and female deities but also fasted. They worship trees as gods and goddess during the Sangam period. Idolatry existed at those times. They also have worshiped sacrificial deities. The article focuses to decode such themes from literature.

Keywords: Women, Animals, Honey, Satayideivam, God.

Reference

- [1] M.V. Nagarasan - Short Speech and Speech, New Century Book House P.Ltd, First Edition-2004.
- [2] K.V Balasubramanian - Speech by Nartrinai, New Century Book House P.Ltd, First Edition-2004.
- [3] B. Viswanathan - Teaching and Teaching, New Century Book House P.Ltd, First Edition-2004.
- [4] E.R. Venkatachalam Pillai - Speech by Akananooru, New Century Book House P.Ltd, First Edition-2004.
- [5] A. Datsinamoorthy - Speech through five hundred, New Century Book House P.Ltd, First Edition-2004.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

இலக்கியங்களில் இல்லறப் பெண்களின் சித்தரிப்பு

கு. உஷாகுமாரி, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், அன்னை வேளாங்கண்ணி கல்லூரி, தொலையாவட்டம், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முனைவர் செ. அஜிதா, இணைப்பேராசிரியர், அன்னை வேளாங்கண்ணி கல்லூரி, தொலையாவட்டம், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0239-8211>

DOI: 10.5281/zenodo.6619298

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்ககாலப் பெண்கள் தாம் வாழுகின்ற நிலத்தின் இயல்புக்கு ஏற்றவாறு தெய்வங்களை வழிபட்டனர். குறிஞ்சிநில கடவுளாக முருகனையும், முல்லைநில கடவுளாக திருமாலையும் மருதநில கடவுளாக இந்திரனையும் நெய்தல்நில கடவுளாக வருணனையும் பாலைநில கடவுளாக கொற்றவையும் முதன்மை தெய்வமாக கொண்டு வழிபட்டனர். போரில் இறந்து பட்டவீரர்களின் நினைவாக நடப்பட்ட நடுகல்வழிபாடு மிகுதியாக காணப்படுகிறது. சங்ககாலப் பெண்கள் ஆண்தெய்வங்களையும் பெண்தெய்வங்களையும் வழிபாடு செய்துள்ளார்கள். பிறை வழிபாடு செய்தது மட்டுமல்லாமல் நோன்பும் இருந்துள்ளார்கள்.

குறிச்சொற்கள்: ஊடல், மருப்பு, குழவி, முறுவல், கலிங்கம்.

முன்னுரை

சங்ககாலப் பெண்கள் கற்பை உயர்வாக எண்ணி வாழ்ந்துள்ளார்கள். தலைவனை தெய்வமாக கருதி வாழ்க்கை நடத்தியுள்ளனர். சங்க காலப் பெண்கள் நாட்டுபற்றுடையவர்களாகவும், பகைவர்களிடமிருந்து தாய்நாட்டைக் காப்பதற்கு தலைவன், மக்கள் ஆகியோரைத் போரில் தியாகம் செய்வதை பெருமையாகக் நினைத்து வாழ்ந்துள்ளனர். கல்வியிலும், சிறந்து விளங்கியதற்குப் பெண்பாற்புலவர்கள் இருந்துள்ளனர். சங்க இலக்கியத்தில் கற்பு என்பது பெண்களுக்கு மட்டுமே முக்கியமாக கருதப்பட்டுள்ளது.

இல்லற மாண்பு

தலைவி தலைவனோடு இன்பம் நிறைந்த கற்பொழுக்க வாழ்க்கையத் தொடங்குகிறாள். தலைவி தலைவனுக்கு மோர்க்குழம்பு செய்வதற்காக தயிரை தன் காந்தாள் போன்ற மெல்லிய விரலால் பிசைந்து துழாவி தனது உயர்ந்த ஆடையில் துடைத்துக்கொண்டு குழம்பினை தாளிக்கும் போது உண்டான புகை முகத்தில் படிந்தாலும் அதை பொருட்படுத்தாமல் தலைவனுக்கு பசிக்குமே என்று அவசரமாக உணவு சமைத்து அழுக்கு ஆடையிலும், முகத்திலும் அப்படியே இருக்க தலைவனுக்கு உணவு கொடுத்துள்ளாள் இதனை,

முளிதயிர் பிசைந்த காந்தள் மெல்விரல்

கழுவுறு கலிங்கம் கழாஅது வடிஇ

குவளை உண்கண் குய்ப்புகை கழுமத்

தான் அழந்துஅட்ட தீம்புளிப் பாகர்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

இனிது எனக் கணவன் உண்டலின்

நுண்ணிதின் மகிழ்ந்தன்று ஒண்ணுதல் முகனே (குறுந்தொகை பா.எ. 167)

தலைவியின் புறத்தோற்றத்தைக் கண்டு தலைவன் வெறுக்காமல் அவளின் உண்மையான அன்பைப் பாராட்டி உண்ணும்போது “இனிதுஇனிது” என்று தலைவியை பாராட்டிக்கொண்டு உணவருந்தியுள்ளான் என்று பாடல் வழியாக அறியமுடிகிறது. இல்லறத்தில் தலைவி புதல்வனை பெற்று அவளுடைய மார்ப்பில் அணைத்து மகிழ்ந்தாள். இந்நிலையில் தலைவனும் தலைவியும் ஒருவரையொருவர் தழுவி மகிழ்ந்துள்ளனர் என்பதனை,

பாணர் முல்லை பாடச் சுடரிழை

வானுத லரிவை முல்லை மலைய

இனிதிருந் தனனே நெடுந்தகை

துனிதீர் கொள்கைத்தன் புதல்வனொடு பொலிந்தே (ஐங்குறுநூறு பா.எ. 408)

இல்லறவாழ்க்கையில் தலைவி அணைத்து கடமைகளையும் செய்து வாழ்ந்திருக்கிறாள் என்று பாடல்வழியாக அறியமுடிகிறது. தலைவி மணந்த தலைவனை தவிர பிற ஆடவரை கனவில் கூட நினைக்காமல் இல்லறவாழ்வில் வாழ்ந்தள்ளாள். பூத்த மாமரங்களையும் புலால் நாளும் மீன்களையும் உடைய ஊரில் உள்ள தலைவன் ஒழுக்கத்தில் தவறி சென்றாலும் தலைவியானவள் அவனுக்கு செய்யவேண்டிய கடமைகளை சரியாக செய்தும், நாட்டுவளங்கள் செழிப்புடன் இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பியுள்ளாள் இதனை,

வாழி ஆதன் வாழி அவினி,

மாரி வாய்க்க வளம்நனி சிறக்க

என வேட் டோளே யாயே யாமே

பூத்த மா அத்துப் புலால்அம் சிறுமீன்

தண்துறை யூரன் தன்னொடு

கொண்டனன் செல்க என வேண்டேடே (மேலது பா.எ. 10)

பூத்த மாமரங்களையும் புலால் நாளும் மீன்களையும் உடைய ஊரில் உள்ள தலைவனின் குறைகளை மறைத்து வீட்டில் விளக்கு ஒளி போல பிரகாசமாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்துள்ளாள் தலைவி.

விருந்தோம்பலும் தலைவியும்

தலைவி தலைவனுடன் சண்டை காரணமாக பேசாமல் இருக்கிறாள். தலைவன் பசி போறுக்கமாட்டான் என்று அவனுக்காக வாளை மீனை நறுக்கி குழம்பு செய்கிறாள். தலைவியின் பிறை நெற்றியில் வியர்வைத்துளிகள் அரும்பியுள்ளன. தலைவி கஷ்டப்பட்டு சமைக்கும்போது உதவ நினைக்கும் தலைவனிடம் தலைவி பேசவில்லை. அதற்காக விருந்தினர்களை வர ஏற்பாடு செய்கிறான் தலைவன். விருந்தினர் முன் தலைவி தலைவனிடம் சினத்தைக் காட்டிக்கொள்ளவில்லை. இருவரும் மகிழ்ச்சியாக விருந்தினருக்கு உணவு கொடுத்துள்ளார்கள். இதனை,

தட மருப்பு எருமை மட நடைக் குழவி

தூண் தொறும் யாத்த காண் தகு நல் இல்

கொடுங் குழை பெய்த செழுஞ் செய் பேழை

சிறு தாழ் செறித்த மெல் விரல் சேப்ப

வாளை ஈர்ந் தழ வல்லிதின் வகைஇ,

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

புகை உண்டு அமாத்த கண்ணள், தகை பெறப்
 பிளை நுதல் பொறித்த சிறு நூண் பல் வியர்...
 ..எமக்கே வருகதில் விருந்தே! சிவப்பு ஆன்று
 முறுவல் கொண்ட முகம் காண்கம்மே (நற்றிணை பா.எ. 120)

தலைவி தலைவனுடன் சேர்ந்து வந்த விருந்தின் இன்முகத்தோடு வரவேற்று வாளை மீனை கொண்டு சமையல் செய்த உணவினை விருந்தினருக்கு பரிமாறியுள்ளாள். வெளியூரிலிருந்து புதியவராக வந்து தங்குவோர் இரவு நேரத்தில் வந்தாலும் அவர்களுக்கு உணவு சமைத்து கொடுத்துள்ளாள் தலைவி. விருந்தோம்பல் பொறுப்பு இல்லறத் தலைவியாகிய மனைவியையே பெரிதும் சார்ந்துள்ளது. இதனை,

வான் இகுபு சொரிந்த வயங்கு பெயற் கடை நாள்
 பாணி கொண்ட பல கால் மெல் உறி
 ஞெலி கோல் கலப்பை அதனோடு சுருக்கி
 பறிப் புறத்து இட்ட பால் நொடை இடையன்பு...
 ...முல்லை சான்ற கற்பின்

மெல் இயற் குறுமகள் உறைவின் ஊரே (மேலது பா.எ. 142)

வேலைகாரணமாக வெளியூர் சென்று வந்த தலைவன் திரும்பி வருதலை அறிந்த தலைவி அவனுக்கு வேண்டிய உணவுகளை சமைத்து அவனுடைய வரவுக்காக காத்துநிற்கும் போது புதியவருக்கும் விருந்துணவு கொடுத்துள்ளாள் தலைவி என்று பாடல்வழியாக அறியமுடிகிறது.

புகுந்தவீட்டினை போற்றும் பண்பு

பிறந்தவீட்டில் தேன் கலந்த நல்ல சுவை பொருந்திய உணவை உண்ட தலைவி தலைவன் வீட்டில் குடும்பம் வறுமையில் இருந்ததால் சரியாக உணவு உண்ணவில்லை தலைவன் வறுமையில் இருப்பதை தாய்வீட்டில் சொல்லாமல் வாழ்ந்து இருக்கிறாள் தலைவி. அந்த நிலைலும் தந்தை கொடுத்த செல்வத்தைப் பெற மறுத்துவிட்டாள தலைவி இதனை,

அறிவும் ஒழுக்கமும் யாண்டுணர்ந்த தனள்கொல்
 கொண்ட கொழுநன் குடிவறன் உற்றெகை
 கொடுத்தா தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளாள்
 ஒழுகுநீர் தந்தை கொழுஞ்சோறு உள்ளாள்
 ஒழுகுநீர் நுணங்கறல் போலப்

பொழுது மறுத்து உண்ணும் சிறு மது கையளே! (மேலது பா.எ. 110)

திருமணத்திற்கு பிறகு குடும்பத்தில் வறுமை ஏற்பட்ட பிறகும் தாய்வீட்டு உதவியை நாடாமல் தலைவனின் வீட்டினைப் போற்றி வாழ்ந்துள்ளாள் தலைவி என்று நற்றிணை பாடல்வழியாக அறியமுடிகிறது. திருமணத்திற்கு பிறகு தலைவி தலைவனைத் தவிர வேறு எதையும் சிந்திக்கவில்லை. தலைவனின் அருளைத் எதிர்நோக்கி வாழ்ந்துள்ளாள். தலைவனுக்காக தன்னால் முடிந்த அறத்தையும், இன்பத்தையும் செய்துள்ளாள் தலைவி. புகுந்த வீட்டில் குலப்பெண்ணாக வாழ்ந்து இல்லறவாழ்க்கையில் அறத்துடன் வாழ்ந்துள்ளாள் தலைவி என்பதனை,

பெருநன்று ஆற்றின் பேணாரும் ஊரே?
 ஒரு நன்று உழையள் ஆயினும் புரிமாண்டு
 புலவிதீர அளிமதி - இலை கவர்வு

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஆடுஅமை ஒழுகிய தண்நறுஞ் சாரல்

மென்நடை மரையா துஞ்சம்

நன்மலை நாட நின் அலது இவளே கபிலர் (குறுந்.115)

தலைவி இளமை முதல் முதுமை வரையிலும் தலைவனின் நிழலில் நின்று அவன் அருளை எதிர் நோக்கி வாழ்ந்து வேறு எதையும் வேண்டாமல், செய்நன்றி மறவாமல் தலைவனுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்துள்ளாள் என்று பாடல்வழியாக அறியமுடிகிறது.

மக்களை பெற்ற மகராசி

திருமணத்திற்கு பிறகு செவிலி தலைவியை பார்ப்பதற்கு தலைவி வீட்டிற்கு வருகிறாள். இல்லற வாழ்க்கையில் இணைந்தபின் அழகான மகனை பெற்றெடுத்த தலைவி மகனுடனும், தலைவனுடனும் விளையாடுகிறாள். இதனை,

மாதர் ருண்கண் மகன்விளை யாட

காதலித் தழீஇ யினிதிருந் தனனே

தாதார் பிரசம் ஊதும்

போதார் புறவின் நாடுகிழ வோனே (ஐங்குறுநூறு பா.எ. 406)

தலைவியை பார்த்து வந்த செவிலி, மகள் மகனுடன் சேர்ந்து குழந்தைப்போல் விளையாடி மகிழ்கிறாள் என்று நற்றாய்க்கு கூறுவதாக பாடல் அமைகிறது. தலைவி தான் பெற்ற மகனை தந்தையைவிடவும் சான்றாண்மையில் சிறந்த மகனாக வளர்ந்துள்ளாள். அவனைப் பெற்றதைவிடவும் பிறர் அவனை புகழ்ந்து பேசுவதைப் பார்த்து மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்துள்ளாள் தலைவி என்று குறுந்தொகை பாடல் வழியாக அறியமுடிகிறது.

அளவிடமுடியாத அன்பு

தலைவன் தலைவி இருவருக்கும் இடையில் சண்டை வந்தாலும் அதனை மறந்து மகிழ்ச்சியாக வாழ்ந்துள்ளனர். அணிலின் பற்களைப் போல கூரிய வளைந்த முட்களைக் கொண்ட தாதுக்களை மிகுதியாக உடைய கழிமுள்ளியையும், நீலமணியைப் போன்ற கருநிறமுடைய நீரினையும் உடைய கடற்கரைப் பகுதியில் தலைவனே அந்த பிறப்பு மாறி மறுபிறப்பு வருவதாயினும் நீ என் தலைவனாக வர வேண்டும் என்று தலைவி விரும்புகிறாள். இதனை,

அணிற்பல் அன்ன கொங்குமுதிர் முண்டகத்து

மணிக்கேழ் அன்ன மாநீர் சேர்ப்ப!

இம்மை மாறி மறுமை ஆயினும்

நீ ஆகியர் எம் கணவனை

யான் ஆகியர் நின் நெஞ்சு நேர்பவளே (குறுந்தொகை பா.எ.49)

இந்த ஜென்மம் மட்டுமல்லாமல் எந்த ஜென்மத்திலும் இந்த தலைவரே தன்னை திருமணம் செய்து கொண்டு மகிழ்ச்சியாக வாழவேண்டும் என்று விரும்புவதாக பாடல் அமைகிறது. கடுமையான பாதையில் பொருள் தேடச் சென்ற தலைவனின் துயரில் உறக்கம் கொள்ளாமல் தலைவியும் சரியாக துயரில் கொள்ளாமல் இருந்துள்ளாள் இதனை,

வளைபருப்பு உறமும் முளை நெடும்

நனை முதர் முருக்கின் சிணைசேர் பெருங்காய பொங்கர்

காய்சினக் கடுவளி எடுத்தலின் வெங்காட்டு (அகம் பா.எ.223)

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

துய்யை பன்றியின் வளைந்த கொம்பினைப் போன்ற உடைய பருத்த காயினையும் முதிர்ந்த அரும்புகளை கொண்ட முருங்கமரத்தின் கிளைகள் படிந்து கிடக்கும் கல்லானது காய்கின்ற சினம் கொண்ட விரவையுடைய காற்று வீசும் வெப்பமிக்க காட்டுத்தீயால் சூழப்பெற்ற சுரவழியைக் கடந்து தலைவன் சென்றுள்ளமையால் தலைவி உணவுண்ணாமல் அவளை அலங்கரிக்காமல் தலைவனை நினைத்து உயிர்வாழ்ந்துள்ளாள் என்று அகம் பாடல்வழியாக அறியமுடிகிறது.

கற்புநெறி

சங்ககாலப் பெண்கள் கணவனை நினைத்து கார் கூந்தலில் பூச்சூடி உடலில் மஞ்சள்பூசி அவர்களை அலங்காரம் செய்து ஒழுக்கத்துடன் வாழ்ந்துள்ளார்கள். இதனை, “நிறைவெனப் படுவது மறைபிற றறியாமை” (கலித்தொகை பா.எ. 133:12) மங்களமாக இருக்கும் பெண்களை பார்த்து பிற ஆண்கள் பெண் தெய்வமாக கருதியுள்ளார்கள். சங்ககால பெண்கள் கற்பொழுக்கத்தில் சிறந்து விளங்கியுள்ளதை பாடல்வழியாக அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

தலைவனும் தலைவியும் திருமணம் செய்து இணைந்து இல்லத்தில் இருந்து அன்புடன் காதல்இன்பத்தை அனுபவித்து குழந்தைகள் பெற்று பொருள் சம்பாதித்து அறம் செய்து வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள். தலைவி சிறப்பு பொருந்தியவளாக இருக்கின்ற இல்லத்தில் தலைவன் வாழ்வு சிறந்துள்ளது. தலைவி ஒழுக்கத்திலும் மட்டுமல்லாமல் அறச்செயல்களும் செய்துள்ளாள். இல்லற வாழ்க்கையில் தலைவி கடமை தவறாமல் வாழ்ந்துள்ளாள். தன்வீட்டிற்கு வரும் விருந்தினரை கவனித்து பசியாற உணவு கொடுத்துள்ளாள். திருமண வாழ்க்கையில் வறுமை ஏற்பட்டபோதும் புகுந்தவீட்டினை போற்றி வாழ்ந்துள்ளாள். குழந்தைகளை பெற்று சான்றோன் என்று மற்றவர் கூறும்படி வளர்த்துள்ளாள். தலைவன் பொருள்தேடி வந்த செல்வத்தை இல்லாதவர்களுக்கு கொடுத்துள்ளாள் தலைவி. கற்புநெறி தவறாமல் வாழ்ந்து அறப்பண்புகள் செய்திருக்கிறாள் தலைவி.

பார்வை நூல்கள்

- [1] முனைவர் வி. நாகராசன். குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- [2] முனைவர் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியம். கலித்தொகையும் மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை – 600098, 2004.
- [3] முனைவர் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியம். நற்றிணை மூலமும் உரையும், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை – 600098, 2004.
- [4] முனைவர் புலியூர்கேசிகன். அகம் மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2004.
- [5] முனைவர் அ. விசுவநாதன். கலித்தொகை மூலமும் உரையும். நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை – 600098, 2004.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது

Hypocrisy in the Viewpoint of Naalirandu

Dr K.R. Kamala Murugan, Assistant Professor in Tamil, Queen Mary's College, Chennai, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0125-6855>

DOI: 10.5281/zenodo.6619373

Abstract

Some good qualities are created from the high qualities of the human race that are moulded into the highest race in the world. Our Tamil forefathers have instructed us in their literature to point out the traits of those who possess certain good qualities as opposed to those of evil qualities. Among them, hypocrisy (kayamai) has been described as separate powers of evil in the "Thirukkural" and "Naladiyar". There is lots of evidence that show the pinnacle of morality and bitterness of hypocrisy in life. The hypocritics are like the dead people living in land without any use. Such messages are elaborated in this study in such a way that we perceive by our action and through the effect of our knowledge to avoid it.

Keywords: Naaladiyar, Thirukkural, Kayamai, hypocrisy

References

- [1] Athiveera Ramapandiyar. *Narunthogai*. New Century Book House, Chennai.
- [2] Avvaiyar. *Atthisoodi*. Saradha Pathipagam, Chennai -75.
- [3] Avvaiyar. *Kondraivendan* – Saradha Pathipagam, Chennai-75.
- [4] Samana Munivargal. *Naladiyar*. Varthamananan Pathipagam, Chennai-17.
- [5] Thiruvalluvar. *Thirukkural*. Thendral Nilayam, Chidambaram-1.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

நாலிரண்டின் பார்வையில் கயமை

முனைவர் கே. இரா. கமலாமுருகன், உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,

இராணி மேரி கல்லூரி, சென்னை, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-0125-6855>

DOI: 10.5281/zenodo.6619373

ஆய்வுச்சுருக்கம்

உலகில் உயர் இனமாகச் சூட்டப்படும் மனித இனத்தின் உயர் தகுதிகளாக சில குணங்கள் சூட்டப்படுகின்றன. இந்த உலகினில். ஆனால், அந்த குணங்களுக்கு எதிரான சில குணங்களை உடையவர்களுக்குரிய இயல்புகளை எடுத்துரைக்கும் வகையில் நம்முடைய முன்னோர்கள் தம் இலக்கியங்களில் அறிவுறுத்தியுள்ளனர். அவற்றுள் இழி குணமாகிய கயமை என்ற நிலையினை திருக்குறளின் பொருட் பாலிலும் நாலடியாரிலும் தனித்த அதிகாரங்களாக விளக்கப்பட்டுள்ளன. சான்றாண்மை என்பது ஒழுக்கத்தின் உச்சமாகவும் கயமை என்பது இழி குணத்தின் எச்சமாகவும் சூட்டப்படுகின்றன. கயமர்கள் மக்களைப் பொன்றே தான் அவர்களும் இருப்பார்கள். நாம் நாம் அறிவினால் அவர்களது செயல் விளைவால் உணர்ந்து தெளிதல், நாம் அதனைச் செய்யாது தவிர்த்தல் என்பதனைப் பின்பற்றும் வகையில் இச்செய்திகள் இவ்வாய்வில் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன.

திறவுச்சொற்கள்: நாலடியார், திருக்குறள், கயமை, கயமர்கள்.

முன்னுரை

உலகில் உள்ள மணி இனம் அனைத்தும் ஒருங்கே உவப்புடன் வாழும் வழிமுறைகளுக்கான நற்சிந்தனை தெளிந்த நோக்கில் எடுத்தியம்பிதமிழில் தோன்றினாலும் உலகின் பெரும்பான்மை மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, 'உலகப்பொதுமறை' என்று போற்றப்படும் நூல் திருக்குறள். திருக்குறளின் பெரும்பான்மையான சிந்தனைகளை எடுத்துரைத்திடும் நூல்களில் நாலடியார் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. அவ்வகையிலான இரு இலக்கியங்களும் பேசும் 'கயமை' தொடர்பான சிந்தனைகளை ஆய்ந்துரைப்பதாக இவ்வாய்வு அமைகின்றது.

கயமை

இழிகுணம் என்ற செயல் தன்மையினை சூட்டும் வகையில் கயமை என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. மனிதர்களின் இருவகையான குணங்களில் மற்றவர் வெறுக்கும் இயல்பினை உடையனவாய் இழி குணத்தின் செயல்கள் அமைகின்றன. அத்தகைய செயல்பாடுகளை செயல்தன்மை உடையவர்களை திருவள்ளுவர் நமக்கு அடையாளம் காட்டுகின்றார். திருக்குறளில் பொருட்பாலின் நிறைவு அதிகாரமான நூற்றிஎட்டாவது அதிகாரத்தினை கயமை என்னும் தலைப்பினைக் காணமுடிகின்றது. நாலடியார் முப்பத்தைந்து மற்றும் முப்பத்தாறாவது அதிகாரங்களில் கீழ்க்க்கள் இயல்பு மற்றும் கயமை குறித்துப் பேசுகின்றது.

கயவர் யார்?

கீழ் என்பதான இரு எழுத்துக்களின் மூலம் கீழ்மை, இழிவு, தாழ்மை, கயமை, போன்ற அனைத்து நிலையிலும் சூட்டப்படும் இழிகுணம் ஆகும்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோல்
கொல்லப் பயன்படும் கீழ்” (திருக்குறள் – 1078)

என்று வள்ளுவர் எடுத்துரைக்கின்றார். நாலடியார்,

“ஆர்த்த அறிவினர் ஆண்டினை யராயினும்
காத்தோம் பித்தம்மை அடக்கும் மூத்தொறுதும்
தீத்தொழிலே கன்றித்திராதந் தெருவைபோல்
போத்தறார் புல்லறி வினார்” (நாலடியார் – 351)

என்று எடுத்துரைப்பதன் மூலம் மேன்மக்கள் தவறு செய்தால் திருத்திக்கொள்ளும் இயல்புடையவர் ஆவார்கள். கீழ்மக்கள் அதனையே தொடர்வார்கள் என்று பேசுகின்றார். திரையிசை “தப்பு செய்தவன் திருந்தப்பாக்கனும், தவறு செய்தவன் வருந்தியாகனும்” என்று சுட்டுகின்றது.

கயவரின் தோற்றம்

உருவத்தில் கீழ்மைக்குணம் உடையகயவர் எவ்வாறு இருப்பார்கள் என்று கூறுகின்ற போது வள்ளுவர் அவர்களும் மனிதர்களைப் போலவே இருப்பார்கள் என்று கூறுகின்றார். இதனை,

“மக்களே போல்வார் கயவர் அவரன்ன
ஒப்பாரியாங் கண்டது இல்” (திருக்குறள் – 1071)

என்ற குறட்பாவில் காண முடிகின்றது. மேலும் அதனை விளக்கமாககயவர் எனப்படும் கீழ்மக்கள் நன்மை தீமைகளை ஆராயும் அறிவாளிகளை விட நல்லவர்கள். காரணம் அவர்கள் மனதில் நன்மை தீமை என்ற கவலையே இருக்காது என்றும் விரித்துரைக்கின்றார். நாலடியார்கயவர்கள் தன்னை ஒருவர் தவறான முறையில் பேசிவிட்டால் அந்த வசவுசொற்களை மனதில் நினைத்துக் கொண்டே பல காலம் மறக்காமல் இருப்பார்கள். செல்வம் தம்மிடம் அதிகமாக இருக்கும் போதும் அதனை யாருக்கும் தரமாட்டார்கள் என்ற நிலைப்பாட்டினையும் கடுங்கல் பாறை போன்ற மனமுடையவர் என்பதனை,

“நீருட் பிறந்து நிறம்பசி யதாயினும்
ஈரங் கிடையகத் தில்லாகும் – ஒரும்
நிறைப் பெருந்செல்வத்து நின்றக் கடைத்தும்
அறைப்பெருங்கல் அன்னார் உடைத்து” (நாலடியார் – 360)

என்று எடுத்துரைக்கின்றது.

உதவும் குணம் இல்லாத கீழோர்

கொடுமையான இயல்புகளை உடைய கீழ்மக்களில் சிலர் மற்றவர்களுக்கு உதவும் தன்மை இல்லாதவர்களாக இருப்பார்கள். கீழ்மைத்தன்மையுடைய அவர்கள் தம்முடைய கொடிய கைகளால் மற்றவர்களின் கன்னங்களில் ஓங்கி அறைந்து அவர்களது பல்லினை உடைக்கும் வன்மையான செயலைச் செய்வார்களே அன்றி, தம்மிடம் பிச்சைக் கேட்டு நிற்கக் கூடியவர்களுக்காகத் தம்முடைய எச்சில் கையினையும் உதராத கீழ்மையுடைவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதனைத் திருக்குறள்

“ஈரங்கை விதிரார் கயவர்கொடி றுடைக்கும்
கூன்கை யரல்லா தவர்க்கு” (திருக்குறள் – 1077)

என்ற குறட்பா எடுத்துரைக்கின்றது. இக்கருத்தினை நாலடியார் கீழ்மைத்தன்மை உடையவர்கள் மற்றவர்களுக்கு இரக்கமும் காட்டமாட்டார்கள். எந்தவிதமான உதவியும் செய்யமாட்டார்கள் என்பதனை,

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

“தளிர்மேலே நிற்பினும் தட்டாமற் செல்லா
உளிநீராம்மாதோ கயவர்அளி நீரார்க்கு
என்னானுஞ் செய்யார் எனைத்தானும் செய்யவே
இன்னாங்கு செய்வார்ப் பெறின்” (நாலடியார் – 355)

கீழ்மைக் குணத்தின் வெளிப்பாடு

நிறைகுணம் இன்றி உள்ளவர்கள் தம்மைப் போன்ற அகந்தையான பேச்சினையும் கீழ்மை இயல்பினையும் உடையவர்களைக் கண்டால் அவர்களுடன் இணைந்து மேலும் போக்கிரித்தனங்களை செய்வர். இதனை குறட்பா,

“அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் அவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்கும் கீழ்” (திருக்குறள் – 1074)

என்று சுட்டுகின்றது. இவர் தம் குணத்தை மாற்ற இயலாது என்பதனை நாயின் தன்மையுடன் ஒப்பிட்டுரைக்கின்றது.

“பொற்கலத்து ஊட்டிப் புறந்தரினும் நாய்பிறர்
எச்சிற்கு இமையாது பார்த்திருக்கும் அச்சீர்
பெருமை யுடைத்தார்க் கொளினுங் கீழ்செய்யும்
கருமங்கள் வேறு படும்” (நாலடியார் – 345)

என்ற பாடலில் நாலடியார் விரித்துரைக்கின்றது. நறுந்தொகை, கீழோர் இயல்பை பலவகையான வாசனைகளால் நிறைத்தாலும் உள்ளிப்புவாசம் வீசாது என்பதனை “ஊட்டினும் பெல்விரை யுள்ளி கமழாதே” (குறுந்தொகை – 29) என்று எடுத்துரைக்கின்றது.

மாறுபடும் இயல்புடையவர்கள் கீழோர்

நேரத்திற்குத் தக்கதாகத் தம்மை மாற்றிக் கொள்ளும் இயல்புடையவர்களையே நாம் கீழோர் இயல்பில் கூறுகின்றோம். அதனை வள்ளும்,

“அச்சமே கீழ்மக்களது ஆசாரம் எச்சம்
அவாஉண்டேல் உண்டாம் சிறிது” (திருக்குறள் – 1075)

என்று கூறுகின்றது. இதனை சற்றேமாறு தலாகமாறும் அவர்தம் இயல்பை நாலடியார்,

“பெருநடை தாம்பெறினும் பெற்றி பிழையாது
ஒருநடை யராருவர் சான்றோர் பெருநடை
பெற்றக்கடைத்தும் பிறங்கு அருவி நன்னாட!
வற்றாம் ஒருநடை கீழ்” (நாலடியார் – 343)

என்று எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

கீழ்மையின் உச்ச செயல்கள்

மிகவும் இழிவான குணத்தின் இழிவைச் சொல்ல திருவள்ளுவர் காணின், காண என்ற சொற்களைச் சுட்டுகின்றார். மற்றவர்கள் நல்லவிதமான உடை அணிவது, உணவு உண்பது, நல்ல முறையில் வாழ்வது என்பதனை நிலைகளைக் காணும் போது கீழானவர்கள் நேரடியாக அவர்களை எதும் பேசுவதின்றி, மற்றவர்களிடம் தூற்றிப் புறம் பேசுவதனை இயல்பாக அமைத்துக் கொள்வார்கள் என்பதனை எடுத்துரைக்கும் நிலையில்,

“உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் காணின் பிறர்மேல்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

வடுக்காண வற்றாகும் கீழ்” (திருக்குறள் – 1079)

என்று சுட்டுகின்றார். கொம்புளதற்கு ஐந்து முழம் குதிரைக்குப் பத்துமுழம் யானைக்கு ஆயிரம்முழம் எட்டியிருக்க வேண்டும் என்ற கருத்திற்கேற்ப பார்த்தாலேயே துன்புறுத்துவார்கள். எனவே அவர் கண்படாமலேயே இருப்பது நல்லது என்று வள்ளுவர் காண்கின்றார். நாலடியார் இதனை,

“கடுக்கொளச் சொல்வற்றாம் கண்ணோட்டம் இன்றாம்

இடுக்கண் பிறர்மாட்டு உவக்கும் அடுத்தடுத்து

வேகம் உடைத்தாம் விறன்மலை தன்னாட!

ஏகுமாம் எள்ளுமாம் கீழ்!” (நாலடியார் – 348)

என்று தெளிவாகக் காட்சிப் படுத்துகின்றது. இப்படிப் பேசுவர்களின் நாக்கு எப்படிப்பட்ட பொருளால் செய்யப்பட்டதோ என்று அவரேராணி நாலடியில்

“கணமலை நன்னாட கண்ணின்று ஒருவர்

குணனேயும் கூறற்கு அறிதாம் – குணம்அழுங்கக்

குற்றம் உழைநின்று கூறும் சிறியவர்கட்கு

எற்றால் இயன்றதோ நா” (நாலடியார்– 353)

என்று பேசுகின்றது.

நிறைவுரை

கயமை என்பது கீழ்மையான குணம் மட்டுமல்ல. மிகவும் கீழான குணமும் கூடகாரணம் திருவள்ளுவர் பொறாமை, புறங்கூறல் முதலான தீயசெயல் செயல்கள் இல்லை அறத்துப்பாலிலேயே பேசிய போதும் எப்போதும் எவராலும் விரும்பத்தகாத கயமை குணத்தைக் கூறாமல் விடக்கூடாது என்பதனால் பொருட்பாலின் நிறைவு அதிகாரமாய் வைத்திருப்போர் என்று தோன்றுகின்றது. பண்பானவர்கள் நிறைந்த பாரதம் உள்ளிட்டதான பூமி இன்று வம்பானவர்கள் உள்ளிட்ட கயவர்கள் பெரும்பாலும் என்பதாக மாறிவருகின்றது. மனிதர்கள் மனிதராக வாழ மனிதர் சொன்ன திருக்குறளும் நாலடியும் நம்வாழ்வை சீரடியாக்க பயன் கொள்ளவேண்டும். கீழ்மை நீங்கி நன்மை பெருகவேண்டும்.

உதவிய நூல்கள்

- [1] அதீவீரராமபாண்டியன். நறுந்தொகை . நியூ செஞ்சூரி புக் ஹவுஸ், சென்னை.
- [2] ஓளவையார். ஆத்திச்சூடி. சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-75
- [3] ஓளவையார். கொன்றைவேந்தன். சாரதா பதிப்பகம், சென்னை-75
- [4] சமணமுனிவர்கள். நாலடியார். வர்த்தமானன் பதிப்பகம், சென்னை-1,
- [5] திருவள்ளுவர். திருக்குறள். தென்றல் நிலையம், சிதம்பரம் - 1

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது

Science in Tamil Literature

P. Kala, Research Scholar, Tamil Research Centre, A.P.C. Mahalaxmi College for Woman, Thoothukudi, Tamil Nadu.
Affiliated to Manonmaniam Sundaranar University, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

Dr.C.Shanthi, Assistant Professor of Tamil, V.O.Chidambaram College, Thoothukudi, Tamil Nadu.
Affiliated to Manonmaniam Sundaranar University, Tirunelveli, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9805-0089>

DOI: 10.5281/zenodo.6619386

Abstract

Tamil Literature is a treasure of all ideologies. The ancient Tamil scholars talked about the present modern scientific developments on those days. Astronomy, mathematics, astrology, architecture, mathematics and many other scientific truths are also found in Tamil literature. They are really surprising and show the heritage of the Tamils. This article decodes the scientific ideologies found in Tamil literature.

Keywords: Science, Tamil Literature, Tamil Culture.

References

- [1] Keeranthaiyar. *Paripadal*.
- [2] Aavaiyar. (Science) *Aathichudi*.
- [3] Thirumoolar. *Thirumanthiram*.
- [4] Sivagnana Munivar. *Amuthambigai Pillaitamil*.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

தமிழ் இலக்கியங்களில் அறிவியல்

பி. கலா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, ஏ.பி.சி.மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.
முனைவர் செ.சாந்தி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, வ.உ.சிதம்பரம் கல்லூரி, தூத்துக்குடி, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம், திருநெல்வேலி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-9805-0089>

DOI: 10.5281/zenodo.6619386

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் மொழி தரணிப் போற்றும் தங்கத்தமிழ் மொழி ஆகும். காதல், வீரம், வாழ்வியல், பண்பாடு, தத்துவங்கள், கல்வி, பெண்ணியம் அறிவியல், கருப்பொருட்கள் என்று எண்ணற்றக் கருத்துகளை உள்ளடக்கி கருத்துப்பெட்டகமாக இருப்பது நம் தமிழ் மொழி ஆகும். அவற்றுள்ள தமிழின் அறிவியல் கருத்துக்கள் பேசப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: அறிவியல், இலக்கியம், ஆசிரியப் பண்பாடு, தமிழ்ப் பண்பாடு

முன்னுரை

“யாமறிந்த மொழிகளிலேயே தமிழ்மொழிப் போல் இனிதாவது எங்கும் காணோம்”.

என்ற முண்டாசுக்கவியின் வரிகளுக்கு இணங்க, தமிழ் மொழி தரணிப் போற்றும் தங்கத்தமிழ் மொழி ஆகும். காதல், வீரம், வாழ்வியல், பண்பாடு, தத்துவங்கள், கல்வி, பெண்ணியம் அறிவியல், கருப்பொருட்கள் என்று எண்ணற்றக் கருத்துகளை உள்ளடக்கி கருத்துப்பெட்டகமாக இருப்பது நம் தமிழ் மொழி ஆகும். அவற்றுள்ள தமிழின் அறிவியல் கருத்துக்களைப் பற்றி இங்கு காண்போம்.

அறிவியலே ஆதிமூலம்

பழந்தமிழரின் வாழ்வில் அணுவில் தொடங்கி அண்டம் வரையிலும் அறிவியல் பரவிக் கிடக்கிறது. இலக்கியம் என்பது வெறும் இரசனைக்குரிய ஒன்றாக மட்டும் இல்லாமல் அனுபவமும், அறிவியலும் கலந்த படைப்பாகவே ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அன்றைய தமிழர் கண்ட கனவுகளே இன்றைய நிஜங்களாக உருவாகி வருகின்றன. இன்று நம் வாழ்வின் அறிவியல் வளர்ச்சியின் ஆணிவேராக பழந்தமிழர் வாழ்க்கை அமைந்துள்ளது. இதனைப் பல தமிழ் இலக்கியங்கள் நமக்கு பறைசாற்றுகின்றன. ஒளவையின் அறிவியல் ஆத்திச்சூடி:

“அணுவைப் துளைத்து ஏழ்கடலைப் புகட்டி குறுகத் தரித்த குறள்”

என்கிறார் ஒளவைப்பிராட்டியார். அணு என்பது கண்களுக்குப் புலப்படாத மிகச் சிறிய மூலக்கூறு என்பது அறிவியலின் கண்டுபிடிப்பு ஆயினும் பன்னூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வாழ்ந்த ஒளவை அதனை அறிந்திருந்தார். அணுவைப்பிளப்பது குறித்து பாடலில் கூறியிப்பதும் வியப்பிற்குரியதாகும்.

“இடையின்றி அணுக்களெல்லாம் சுற்றுமென

இயல் நூலர் இசைத்தல் கேட்போம்”

என்று பாரதி அணுக்களின் அசைவுகள் குறித்து அழகு தமிழ் படைத்துள்ளார்.

உலகத்தின் தோற்றம்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

ஐம்பூதங்களால் உருவானது இவ்வுலகமெனில் அது ஒரு கேள்வி அறிவியலுக்கு சவாலாக அமைந்தது. இதற்கு சான்றாக பரிபாடலின் ஒரு பாடலில்

கருவளர் வானத்திசையிற் தோன்றி
உருவறிவாரா ஒன்றன் ஊழியும்
உந்து வளி கிளர்ந்த உளமும் ஊழியும்
சென்தீச் சுடரிய ஊழியும் பணியொடு
தன்பெயல் தலை இய உழியும் அவையிற்
நண்முறை வெள்ள முழ்கியார் தருபு
உள்ளிபிகிய இருநிலத் தூழியும் (பரி 2:5-12)

என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் வானிலிருந்து காற்றும், காற்றிலிருந்து தீயும், தீயிலிருந்து, நீரும், நீரிலிருந்து, நிலமும் தோன்றிய நிலைகளை கூறியுள்ளார். இவை மட்டுமின்றி கதிர்வளிலிருந்து பிரிந்து பூமி, நீண்ட காலத்திற்கு நெருப்புக் கோளமாக இருந்தது என்றும், அதுவே காலப்போக்கில் சிறிது, சிறிதாக குளிர்ந்து பனிப்படலமாக மாறி, பின் நெடுநாட்களுக்குப் பிறகு நிலம் தோன்றியது என்றும் அறிவியல் உண்மையை விளக்குகிறது.

மழை பெய்யும் முறை

மேகம் கடல் நீரை பெற்று மழையாகப் பொழிகிறது என்பது அறிவியல் கண்டுபிடிப்பு இது ஒரு நாள் ஆய்வின் முடிவுல்ல. பல்லாண்டுகளின் பலன், ஆனால் இதனை விளக்கும் முகமாக “நிறைகடல் முகந்துராய் நிறைந்து நீர்த்தழும்பும் தன் பொறை தவிர்ப்பு அசைவிட” (பரி 6:1-2) என்ற பரிபாடல் விளக்குகிறது.

மருத்துவ அறிவியல்

இன்றைய மருத்துவ உலகம் மனிதனைக் காப்பாற்ற மரணத்தின் வாயில் வரை செல்கிறது. குளோனிங் முறையென்று உயிரின் மாதிரிகளாக புதிய உயிர்களை உருவாக்கும் அளவு வளர்ந்து விட்டது. ஆனால் மருத்துவ படிப்புகளோ, செயல்முறை பயிற்சிகளோ இல்லாத அந்தக் காலக்கட்டத்திலும் சித்தர்களும், சிறந்த வைத்தியர்களும் வாழ்ந்துள்ளதை அவர்கள் படைத்த இலக்கியங்கள் நமக்குக் கூறுகின்றன.

மாதா உதிரம் மளிமிகில் மந்தனாம்
மாதா உதிரம் செலமிகில் மூங்கையாம்
மாதா உதிரம் சலமிகில் மூங்கையாம்
மாதா உதிரம் இரண்டொக்கில் கண்ணில்ல
மாதா உதிரத்தில் வைத்த குழவிக் கே (திருமந்திரம்)

என்று திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரப் பாடலைக் கேட்கும் போது தாயின் உதிரத்தில் மலம் மிகுந்தால் பிறக்கும் குழந்தை மந்தபுத்தி உடையதாய்க் கேட்கும் போது, நீர் மிகுந்த குழந்தை ஊமையானக் குழந்தையாக பிறக்கிறது. இக்கருத்துக்கள் மருத்துவர்களின் ஆலோசனைகளிலும் அமைந்திருப்பதை அறிய முடிகிறது.

இயற்பியல் அறிவு

தமிழரின் மருத்துவம் குறித்த அறிவு மட்டுமன்றி அவர்களின் இயற்பியல் அறிவும் நம்மை வியக்க வைக்கிறது. “அருநாம்பிகை பிள்ளைத் தமிழின்” ஊசற் பருவத்தில் அமுதாம் ஊசலாடும்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

நிகழ்வினைக் குறிக்கும் போது சிவஞான முனிவர் மகரக் குழைகளும் ஊசலாட பங்கய மடமாதர் நோக்கி இருவேம் ஆட்ட - ஆவ்வூசலில் பாய்ந்தியது இவ்வூசல் என நனி ஆட்டு தோறும் நின்னகை நில வெழிலுக்கு அவர் முகத் வியாழன் சாய (அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ் - ஊசல் பருவம்) என்ற அடிகளில் அமுதாம்பிகை ஆடும் ஊசலின் கயிறு நீளமாக இருந்ததால் மெதுவாக ஆடுகிறது என்றும் ஆனால் அவள் காதில் அணிந்திருக்கும் குண்டலம் குறைவான நீளத்தில் தொங்குவதால் விரைவாக ஆடுகிறது என்றும் கூறியுள்ளார். இவ்வாறு ஆய்வுகளின் மூலமாக அறியப்பட்ட பல அறிவியல் உண்மைகள் வெறும் அனுபவத்தின் மூலமாகவும், பண்டைய தமிழர்களின் அறிவுத் தேடலின் விளைவுகளாகவும் பெறப்பட்டதை உணரலாம்.

முடிவுரை

இத்தகைய இலக்கியங்களை நோக்கும் போது தொகையும் பாட்டுமாக, சித்தர்களின் அரிய பொக்கிஷமாக, நாட்டுப்புற இலக்கியமாக, எண்ணற்ற அறிவியல் உண்மைகள் இவற்றுள் பொதிந்து கிடக்கின்றன. இவற்றுள் மேற்கொள்ளப்படும் ஆய்வுகளின் மூலம் மனித இனத்திற்குத் தேவையான பல மகத்தான அறிவியல் அறிவும், மருத்துவத் தீர்வுகளும் கிடைக்கும் என்பது நமக்கு தெளிவடைகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] கீரந்தையார். பரிபாடல்.
- [2] ஓளவையார். (அறிவியல்) ஆத்திசூடி.
- [3] திருமூலர். திருமந்திரம்.
- [4] சிவஞான முனிவர். அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Citizens' Relationships in Sangam Literature

K. Kavitha, Research Scholar, Tamil Department, Periyar University Salem, Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9474-1621>

DOI: 10.5281/zenodo.6619391

Abstract

Human life and human consciousness has been the subject of poetry since the Sangam period. The relationship that people have with each other is called a relationship. This word is the classic high word in the world. It embodies the expression of love and the function of character. For the human race to prosper and last long; relationships must flourish and live interdependently. That dependency is the human relationship with the order system. Relationships are important even though times change and there are large numbers of people living in each society. Those relationship patterns are explained in the article.

Keywords: Human, Citizen, Sangam, Literature, Relationship.

References

- [1] Tamilannal. *Tholkappiyam porulathikaram*.
- [2] Kathir Murugu. *Malaipadukadaam - Patthupattu Moolamum Uraiyum*.
- [3] *Purananooru Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [4] *Nattrinai Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [5] *Aiyukurunooru Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [6] *Paripaadal Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [7] *Agananooru Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.
- [8] *Kurunthogai Moolamum Uraiyum*. Kalaga Veliyeedu.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

சங்க இலக்கியத்தில் குடிமக்களின் உறவுமுறைகள்

க. கவிதா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, பெரியார்பல்கலைக்கழகம், சேலம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9474-1621>

DOI: 10.5281/zenodo.6619391

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க காலத்திலிருந்தே மனித வாழ்வும், மனித உணர்வும் பாடுபொருளாக கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்களிடையே கொள்கின்ற தொடர்பு உறவு எனப்படும். இச்சொல் உலகின் உன்னதமான உயர்வான சொல்லாகும். அது அன்பின் வெளிப்பாடாகவும் பண்பின் செயல்பாடாகவும் திகழ்கிறது. மனித இனம் செழித்து நீண்ட நாட்கள் நிலைக்க வேண்டுமானால் உறவுகள் மலர வேண்டும் ஒன்று மற்றொன்றை சார்ந்து தான் வாழ வேண்டும். அந்த சார்பு நிலையானது ஒழுங்கு அமைவுடன் இருப்பதே மனித உறவு ஆகும். காலங்கள் மாறி இருப்பினும் ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் மக்கள் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் வாழந்தாலும் உறவுமுறை முக்கியமானதாகும். அந்த உறவு முறைகளை பற்றி விளக்கிக் கூறப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: மனிதன், குடிமகன், சங்கம், இலக்கியம், உறவுமுறை.

முன்னுரை

சங்ககாலத்திலிருந்தே மனிதவாழ்வும், மனிதஉணர்வும் பாடுபொருளாக கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளது. மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் தங்களிடையே கொள்கின்ற தொடர்பு உறவு எனப்படும். இச்சொல் உலகின் உன்னதமான உயர்வான சொல்லாகும். அது அன்பின் வெளிப்பாடாகவும் பண்பின் செயல்பாடாகவும் திகழ்கிறது. மனிதஇனம் செழித்து நீண்டநாட்கள் நிலைக்க வேண்டுமானால் உறவுகள் மலரவேண்டும் ஒன்று மற்றொன்றை சார்ந்து தான் வாழ வேண்டும். அந்த சார்புநிலையானது ஒழுங்கு அமைவுடன் இருப்பதே மனிதஉறவு ஆகும். இதனை “குடும்ப உறுப்பினர்கள் பொருள் ஈட்டும் பொருட்டு மற்றவர்களோடு தொடர்பு கொண்டமை பிறபிணைப்புகளுக்கு வழி கோலியது. இவ்வனைத்துப் பிணைப்புகளும் ஒன்றிணைந்து உறவுமுறை என்னும் அமைப்பாக மக்களிடம் செயல்படுகின்றது” என்று பக்தவத்சல பாரதி, குறிப்பிடுகிறார். காலங்கள் மாறி இருப்பினும் ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் மக்கள் ஏராளமான எண்ணிக்கையில் வாழந்தாலும் மரபு, சாதி, மதம், குலம், கோத்திரம் என்ற சிலவற்றின் அடிப்படையில் பிணைக்கப்பட்டு செயல்படுகின்றனர்.

உறவுமுறை சொல்லி அழைக்கும் பழக்கம்

தாய் தந்தையரைப் போன்றே மகன், மகள், தமையன், தங்கை முதலிய உறவுமுறைப் பெயர்களும் வழக்கத்திலிருந்தன. தோழிமார் தங்களுக்குள் அன்னை என்னும் முறைப்பெயர்களால் அழைத்துக்கொள்ளும் வழக்கம் உண்டுஎன்பதை,

“அன்னை என்னை என்றாலும் உளவே

தொல்நெறி முறைமை சொல்லினும் எழுத்தினும்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

தொண்டு மரபின்” (தொல்-பொ-50)

என்ற தொல்காப்பிய செய்யுளால் அறியலாம். இம்முறைப் பெயர்கள் தொன்றுதொட்டு வருகின்றன என்பது ‘தொல்நெறிமுறையை’ என்பதனால் உணரப்படும். மகளிர் தம் இல்லத்திற்கு வரும் விருந்தினரைத் தத்தம் பிள்ளைகளைக் கொண்டு முறைசொல்லி அழைக்கச்சொல்லி அவர்களுக்கு வேண்டுவன நல்கி உபசரித்து அனுப்பினர். இதனை,

“அகம்மலி எவகை ஆர்லமொடு அளைக

மகமுறை தடுப்பமனை தொறும் பெறுகுவீர்” (மலை-423-426)

இவ்வடிகளுக்கு “நெஞ்சு நிறைந்த மகிழ்ச்சியை உடையராய் விருந்தினரைப் பெற்றோம் என்னும் ஆசையோடே நெஞ்சு கலந்து தத்தம் பிள்ளைகளைக் கொண்டு முறை சொல்லித் தடுக்கையினாலே மனைத்தோறும் பெறுகுவீர் அண்ணன் அம்மாள் என்றாற் போல்வன” என நச்சினார்க்கினியர் தரும் உரையும் விளக்கமும் இதனை நன்கு புலப்படுத்தும்.

தந்தைவழிபெயரழைத்தல்

மரபுவழி அமையும் தலைமுறையை எடுத்து கொண்டால் பெற்றோருக்கு முந்தைய பாட்டன், பாட்டி தலைமுறைப் பற்றிய குறிப்பு கிடைக்கின்றன. அடுத்த தலைமுறையான குழந்தைகளை எவ்வாறு அழைத்தன என்ற செய்திகள் பெரும்பாலும் சங்கஇலக்கியங்களில் கிடைக்கின்றன.

“நுந்தை தந்தை இவன் தந்தைதந்தை” (புறம்-290:3)

“அகன்துறை ஊரனும் வந்தனன்

சிறந்தோன் பெயரன் பிறந்தமாரே” (நற்-40:11.12)

“அகன் பெருஞ்சிறப்பின் தந்தை பெயரன்” (ஐங்-403:3)

என்றும் குறிக்கப் பெறுகிறது. தலைவன் தந்தையின் பெயரை வைத்து அவன் மகனை அழைத்ததை இப்பாடல் சுட்டகிறது. தந்தையின் பெயரை மகனுக்கும், தாயின் பெயரை மகளுக்கும் இடுவது தொன்மையான மரபாகும். இதனாலேயே பெயரன், பெயர்த்தி எனும் உறவுச்சொற்கள் உள்ளன. இந்த பெயர் தந்தைவழி உறவை வெளிப்படுத்துவதையும் இங்கே நம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். மேலும், “மடநடை பாட்டியார்த்தப் பித்தடையறிந்து” (பரி- 10-37) என்ற வரிகளில் பாட்டி என்ற சொல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. எனினும் இச்சொல் உறவுமுறையைக் குறியாது வயதான கிழவி என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது. இன்றைய காலத்தில் பாட்டன், பாட்டியின் பெயர்களை வைத்து அழைக்கும் வழக்கம் வெகுவாக குறைந்து வருவதைக் காணமுடிகிறது.

குழந்தையின் சிறப்பு

குடும்பத்தின் வாழ்வை முழுமைப்பெறக் காரணம் குழந்தையாகும். அக்குழந்தையைப் பெற்ற தலைவியைப் போற்றப் படுகின்றனர். குழந்தை குடும்ப விளக்காக கருதப்பட்டது. குழந்தை பெறுதலின் சிறப்பைப்பின் வரும் பாடலடிகள் விளக்குகின்றன. இதனை,

“புதல்வன் நடுவனாக நன்றும்

இனிது மன்றவர் கிடக்கை” (ஐங்-401:2.3)

“புதல்வன் கவைஇய தாய்புறம் முயங்கி” (ஐங்-402:1)

“வானுதலரிவை மகன் முலையூட்ட

தான்அவன் சிறுபுறம் கவையினன்” (ஐங்-404:1-2)

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

என்ற வரிகளில் செவிலி கற்புக்காலத்தில் தலைவன் வீட்டிற்கு சென்றான். அப்பொழுது தன் மகனும் மருமகனுக்கும் இடையில் புதல்வன் படுத்திருந்ததை பார்த்து மகிழ்ச்சியடைந்தான். தாயின் அன்பையும் கணவன், மனைவிக்கான உறவையும் சங்கஇலக்கியப் பாடல்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

தந்தை மகனுக்குமான உறவு

தலைவன் தேரில் வரும்போது குதிரையில் கட்டப்பட்ட மணிஒலியைக் கேட்டுப் புதல்வன் வீட்டின் வாயிலைக் கடந்து ஓடி வந்தான். பூப்போன்ற கண்களை உடைய சிறுவனைத் தலைவன் கண்டான். தலைவன் பாகனிடம் தேரை நிறுத்தசொல்லி தேரிலிருந்து இறங்கினான். சிறுவனைத் தலைவன் மார்போடு அணைத்துக் கொண்டான். பாகனிடம் தேரை ஓட்டிச் செல்லக் கூறினான். சிறுவனைத் தலைவன் வீட்டில் விட்டுச்செல்வதால் அவன் அழுது கொண்டிருந்தான். அவன் அழுகையை தடுத்து நிறுத்தினான். பெரும் செல்வத்திற்குரியவன் என்று சொல்லி வீட்டிற்குள் புகுந்தான். தந்தை மணம் கலங்குமாறு இடையூறு செய்ததால் தலைவி கோபமடைந்தாள் தலைவி தன் மகனை வாயிலுக்குப் போகவிட்டு பார்த்துக் கொண்டு இருப்பாள் என்று பலரும் கூறுவர். அதற்காக வெட்கப்பட்டாள். தலைவி சிறுவனை அடிப்பதற்கு குச்சிஎடுத்து அருகில் சென்றால் அச்சிறுவனை அடிப்பதற்குள் தலைவன் தூக்கி அணைத்துக் கொண்டான் என்பதை,

**“கலக்கின் போலுமிக் கொடியோன் எனச்சென்
றலைக்குங் கோலொடு குறுகத்தலைக் கொண்
டிமிழ்முழவின் இன்சீர் அவர்மனைப்
பயிர்வன போலவந்திசைப் பவும்தவிரான்” (அகம்- 66:20-23)**

என்ற இப்பாடல் தந்தை மகன் மேல் வைத்திருக்கும் அன்பான உறவை எடுத்துக்காட்டுகிறது. மேலும்,

**“நாண்கொள் நுண்கோலின் மீன்கொள் பாண்மகள்
தான் புனலடைகழரப் படுத்தவராஅல்
நாரரி நறவுன்டிருந்த தந்தைக்கு
வஞ்சிவிற கிற்சுட்டு வாயுறுக்குந்” (அகம்-216:1-4)**

என்று தூண்டிலால் மீனைப்பிடித்து விற்கும் பாணர் இனத்து பெண் ஒருநாள் தனது தூண்டிலில் அகப்பட்டவரால் மீனை வஞ்சிமரத்து விறகுத் தீயில் சுட்டுகள் குடித்து மயங்கிக்கிடக்கும் தன் தந்தைக்கு ஊட்டுவாள். இவ்வாறு தந்தை மகள் உறவு அன்பால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது.

அண்ணன் தங்கை உறவு

சங்ககாலத்தில் அண்ணன் தங்கை உறவு மேம்பட்டு உள்ளது.

**“ஓங்குதிரைப் பரப்பின் வாங்குவிசைக் கொளீஇத்
திமிலோன் தந்தகடுங் கண்வயமீன்
தழையணியல் குற்செல் வத்தங்கையர்
விழுவயர் மறுகின் விலையெனப் பகருங்
கானலஞ் சிறுகுடிப் பெருநீர்ச்சேர்ப்ப” (அகம்-320:1-5)**

என உயர்ந்த அலைகளை உடைய கடற்பரப்பிலே வலையினை இழுத்துப் பற்றி மீன்பிடிக்கும் படகினை உடைய தகையன் கொண்டு வந்த வலியமீன்களை அவனுடைய தங்கையர் விழாநிகழும் தெருக்களில் இவை இன்னவிலை என்று கூறிவிற்பர். இவ்வாறு மீன்பிடித்து விற்கும் தொழிலில் சகோதர, சகோதரி உறவு இணைக்கப்பட்டுள்ளதையும் காணமுடிகிறது.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

கணவன் (கொழுநன்) உறவுமுறை

குடும்பத்தை வழிநடத்திச் செல்பவன். கணவன் என்ற சொற்கள் ஏராளமாக இடம் பெற்றுள்ளன. இதனை,

“ஒலியிருங்கதுப்பின் ஆயிழை கணவன்” (புறம்-138:8)

“தாம்வேண்டு காதல் கணவர் எதிர்பட” (பரி-10:35)

என இப்பாடலில் அறியமுடிகிறது. கணவன் எனும் சொல்லை அடுத்து சங்கநூற்களில் அதிகம் பயன்படுத்தும் சொல் ‘கொழுநன்’ நான்கு இடங்களிலும் வழக்கிலுள்ளன. தமிழ் பேரகராதியில் கொழுநன் எனும் சொல்லுக்கு கணவன், இறைவன் என்ற இருபொருள்களைத் தந்துள்ளது. இதை,

“கொண்ட கொழுநன் குடுவறன் உற்றென” (நற்-110-10)

“கொழுநற் காணியவரும்” (குறு-293-8)

“கொடு வரிபாய்ந்தென கொழுநர் மார்பில்” (மலை:302)

என்ற வரிகளில் தற்காலத்தில் கொழு நன் எனும் சொல் கொழுந்தன், கொழுந்தி என மாற்றம் பெற்ற முறையே கணவனுடன் பிறந்த இளைய சகோதரனையும், மனைவியுடன் பிறந்த இளைய சகோதரியையும் குறிக்கின்றது. ‘ஆண்’ என்ற பொருளைக் கொண்ட ஆடவர் என்னும் சொல் குறுந்தொகையில் ஓரிடத்தில் கணவன் என்ற பொருளில் கையாளப் பெற்றுள்ளது. மேலும், **“மனை உறைமகளிர்க்கு ஆடவர் உயிரென” (குறு-135:2)** என இல்லத்தில் வாழும் மகளிர்க்கு அவருடைய கணவனே உயிர் என்பதை இப்பாடல் வரிபறை சாற்றுகிறது.

சகோதரர் உறவு

சங்கஇலக்கியங்களை இரண்டு நிலைகளில் வாழ்வியலோடு பொருந்திப் பார்க்கலாம். அகவாழ்வின் உறவுகளையும் புறவாழ்வின் உறவுகளையும் அடிப்படையாக கொண்டு எழுந்தன. ஒருமுறை சோழநாட்டு இரண்டாகப் பகுத்து ஆட்சிபுரிந்து வந்த சகோதரர்களான நலங்கிள்ளிக்கும் நெடுங்கிள்ளிக்கும் பகைமை ஏற்பட்டது. இருவரும் போரிடத் துணிந்து விட்டனர். அப்போது கோவூர் கிழார் நலங்கிள்ளிக்கும் அறிவுரை கூறுகின்றனர். ஒரே குடியைச் சார்ந்த இருவர் பகைகொள்வது உறவிற்கு தகுந்ததல்ல. அவ்வாறு நடந்தால் உம்முடைய பகைவர்க்குப் பெருமகிழ்ச்சி அடையச் செய்யும் எனவே போர் வேண்டாம் எனக் கூறவும் நலங்கிள்ளி போரை நிறுத்தினான். இக்கருத்தினைக் கீழ்வரும் பாடல் சுட்டுகிறது,

“ஒருவீர்தோற்பினும் தோற்பநும் குடியே

இருவீர்வேறல் இயற்கையும் அன்றே அதனால்

குடிப்பொருள் அன்று நும் செய்தி” (புறம்-45)

என்ற புறப்பாடலின் வழி சகோதரர்களின் உறவை அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

சங்ககாலத்தில் மக்கள் தங்களுக்குள் பிண்ணிப் பிணைந்துள்ளதை உறவுமுறை எடுத்துக் காட்டுகின்றது. புலவர்கள் தம் பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சங்கநூற்களில் அதிகம் பயன்படுத்தும் சொல் கணவன் எனும் சொல்லாகும். ஆனால் கணவன் என்ற சொல் வழக்கைக் காட்டிலும் ‘கொழுநன்’ எனும் சொல் நான்கு இடங்களிலும் வழக்கிலுள்ளன. தந்தையின் பெயரை மகனுக்கும், தாயின் பெயரை மகளுக்கும் இடுவது தொன்மையான மரபாகும்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

துணைநூற்பட்டியல்

- [1] தமிழண்ணல். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம்.
- [2] கதிர்முருகு. மலைபடுகடாம் - பத்துப்பாட்டு மூலமும் உரையும்.
- [3] புறநானூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [4] நற்றிணை மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [5] ஐங்குறுநூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [6] பரிபாடல் மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [7] அகநானூறு மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.
- [8] குறுந்தொகை மூலமும் உரையும். கழக வெளியீடு.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது

Hospitality of Ethnic Groups in *Perumpanatruppadai*

Mrs. K. Kavitha, Research Scholar, Tamil Studies Center,
APC Mahalakshmi Women's College, Thoothukudi. Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7555-6132>

Dr S. Banumathi, Associate Professor. Tamil Department, Tamil Studies Center,
APC Mahalakshmi Women's College, Thoothukudi. Tamil Nadu, India.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3961-0845>

DOI: 10.5281/zenodo.6619404

Abstract

One of the ten texts was sung by Kadiyalur Uruthirankannan. The verse is 500 feet long. In it, Panan meets several ethnic groups on his way to visit Ilanthiraiyan with his entourage. Each ethnic group welcomes and entertains them. The Eitriyar can be seen filling his teak with rice, which he rarely cooked, and filling it with teak. Kovalar learns of their hospitality culture. The mangrove farmers treat the paddy produced in the field with the chicken raised in their house. Weaving land weavers serve baked fish, along with their own, to visitors. Hungry drinkers are treated with the fattened flesh of the male pigs they grow up with, as well as cheerful toads without hesitation. This article is set to explore the hospitality culture of the Tamil Ethnic groups.

Keywords: Hospitality, Tamils, Ethnic Group, *Perumpanatruppadai*.

Reference

[1] R. Mohan, *Pathupattui Thoguthi 1*, NCBH-Publishing.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

பெரும்பாணாற்றுப்படையில் இனக்குழுக்களின் விருந்தோம்பல் பண்பாடு

திருமதி.க.கவிதா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழாய்வு மையம்,
ஏ.பி.சி.மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-7555-6132>

முனைவர்.ச.பானுமதி, இணைப்பேராசிரியர், தமிழாய்வு மையம்,
ஏ.பி.சி.மகாலட்சுமி மகளிர் கல்லூரி, தூத்துக்குடி, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-3961-0845>

DOI: 10.5281/zenodo.6619404

ஆய்வுச்சுருக்கம்

”பத்துப்பாட்டு” நூல்களுள் ஒன்று “பெரும்பாணாற்றுப்படை”. பெரும்பாணன் ஒருவனைத் தொண்டைமான் இளந்திரையனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாகக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனாரால் பாடப்பட்டது. இந்நூல் 500 அடிகளை உடையது. இதில் பாணன் தன் சுற்றத்தாரோடு இளந்திரையனைக் காணச் செல்கின்ற வழியில் பல இனக்குழுக்களைச் சந்திக்கின்றான். ஒவ்வொரு இனக்குழுவும் அவர்களை வரவேற்று விருந்துப்படைகின்றனர். எயிற்றியர் தாம் அரிதாகப் பெற்ற புல்லரிசியைக் கொண்டுச் சமைத்த சோற்றைக், கருவாட்டோடு தேக்கிலையில் வைத்து நிரம்ப அளிப்பதைக் காணமுடிகிறது. கோவலர் தம் விருந்தோம்பல் பண்பாட்டை அறியமுடிகிறது. மருதநில உழவர்கள், வயலில் விளைவித்த நெல்லை, தங்கள் மனையில் வளர்க்கும் கோழியோடு விருந்தோம்பல் செய்கின்றனர். நெய்தல் நில வலைஞர்கள் இல்லிற்கு வருபவர்களுக்குத் தாங்கள் தயாரித்த கள்ளோடு, சுட்ட மீனையும் சேர்த்து வழங்குகின்றனர். பட்டினத்து குடிகள் தாங்கள் வளர்கின்ற ஆண்பன்றியின் கொழுவிய நிணமுடைய தசையுடன், களிப்பு மிக்க கள்ளையும் முட்டுப்பாடில்லாமல் கொடுத்து விருந்தோம்புகின்றனர். விருந்தோம்பல் பண்பாடுப் பற்றி ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

திறவுச் சொற்கள்: பெரும்பாணாற்றுப்படை, இனக்குழு. விருந்தோம்பல், பண்பாடு.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியம் என்பது எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என்பன. இவற்றுள் பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று பெரும்பாணாற்றுப்படை. பெரும்பாணன் ஒருவனைத் தொண்டைமான் இளந்திரையனிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதாகக் கடியலூர் உருத்திரங் கண்ணனாரால் பாடப்பட்டது. இந்நூல் 500 அடிகளை உடையது. இதில் பாணன் தன் சுற்றத்தாரோடு இளந்திரையனைக் காணச் செல்கின்ற வழியில் பல இனக்குழுக்களைச் சந்திக்கின்றான். ஒவ்வொரு இனக்குழுவும் அவர்களை வரவேற்று விருந்துப்படைகின்றனர். இவ்இனக்குழுக்களின் விருந்தோம்பல் பண்பாடுப்பற்றி ஆய்வதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

விருந்தோம்பல்

விருந்து+ஓம்பல் என்ற இரு சொற்களின் சேர்க்கையே “விருந்தோம்பல்” என்பதாகும். விருந்து என்றால் ‘புதியவர்’ என்றும், ஓம்பல் என்றால் ‘பாதுகாத்தல்’ என்றும் பொருள்படும். இல்லம் தேடிப் புதியதாக வந்தவரைப் பேணிப்பாதுகாத்தலாகும். வழியில் செல்கின்ற பாணனுக்கும், அவன்

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

சுற்றதார்க்கும் இனக்குழுக்களால் செய்யபடுகின்ற விருந்தோம்பலைப் 'பெரும்பாணாற்றுப்படை' வழிக்காண்போம்.

எயிற்றியர் விருந்தோம்பல்

முல்லைநிலமாகிய காட்டில் வாழ்கின்றனர் எயிற்றியர். இவர்கள் சிறிய உளிபோன்ற கோளால், பாறை நிலத்தைக் குத்திக், கிளறிப், புழுதியை அளைந்து, பெற்ற நுண்ணிய புல்லரிசியினைக் கொண்டு வந்து,வீட்டு முற்றத்தில் நிலத்தில் பதிக்கப்பட்ட குழிந்த உரலில் இட்டு, அதைக் குற்றி எடுத்து,ஆழ்ந்த கிணற்றில் அமைந்த சில்லூற்றைத் தோண்டி உவரிநீரைக் கொண்டு வந்து,பழைய விளிம்பு உடைந்து போன பாணைகளில் வார்த்து, உலையை முரிந்த அடுப்பில் ஏற்றி உணவு சமைக்கின்றனர், அவ்வாறு சமைத்த புல்லரிசிச் சோற்றைக் கருவாட்டோடு தேக்கிலையில் குவித்துச்சுற்றத்துடன் வந்த பாணனுக்கு அவ்வுணவினை மிகுதியாகக் கொடுத்து விருந்தோம்பல் செய்கின்றனர். இதனைப்,

“பார்வை யாத்த பறைநாள் விளவின்
நீழல் முன்றில் நிலஉரல் பெய்து,
குறுங்காழ் உலக்கை ஓச்சி, நெடுங்கிணற்று
வல்ஊற்று உவரி தோண்டி,தொல்லை
முரவுவாய்க் குழிசி முரிஅடுப்பு ஏற்றி,
வாராது அட்ட, வாடுஊன், புழுக்கல்...
...தெய்வமடையின் தேக்கிலைக் குவைஇ,நும்

பைதீர் கடும்பொடு பதம்மிகப் பெறுகுவீர்”. (பெரும்.ஆ 95-105.)

இதில் எயிற்றியர் தாம் அரிதாகப் பெற்ற புல்லரிசியைக் கொண்டுச் சமைத்த சோற்றைக், கருவாட்டோடு தேக்கிலையில் வைத்து நிரம்ப அளிப்பதைக் காணமுடிகிறது. இதில் எயிற்றியர்களின் விருந்தோம்பல் அறம் புலப்படுகிறது.

எயினர் விருந்தோம்பல்

முல்லை நில மக்கள் எயினர். இவர்கள் தம் அரணில், பாணர் தம் சுற்றத்தார்க்குப் பசிப்போக்கும் அறமாகிய விருந்தோம்பலை ஈந்தின் விதை அன்ன செஞ்சோற்றோடு, உடும்பு பொறியலையும் சேர்த்து வழங்குகின்றனர். இதனைக்,

“கொடுவில் எயினக் குறும்பில் சேப்பின்,
களர்வளர் ஈந்தின் காழ்கண் டன்ன,
கவல்விளை நெல்லில் செவ்அவிழ்ச் சொன்றி,
ஞமலி தந்த மனவுச்சூல் உடும்பின்
வறைகால் யாத்தது, வயின்தொறும் பெறுகுவீர்.” (பெரும்.பா.ஆ.128-133)

இதில் எயினர் நாய் மூலம் வேட்டையாடி கொண்டுவந்திருந்த உடும்பினை, செஞ்சோற்றோடு விருந்துப் படைகின்றனர்.

கானவர் விருந்தோம்பல்

சுரமும் சுரம் சார்ந்த இடமாகிய பாலை நிலத்தில் வாழும் மக்கள் கானவர். இவர்கள் இருப்பிடம் பாலைநிலம் ஆகலின், நீர் வறண்ட காலத்து,நீர் பெறுதற் பொருட்டு அகழ்ந்து குழிகளை உண்டாக்குகின்றனர், அந்நீரைப் பருக வருகின்ற காட்டுப்பன்றியை வேட்டையாடிப் பகிர்ந்து

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உண்கின்றனர். பன்றி அகப்படாத வேளையில் தாங்கள் வளர்கின்ற நாயோடு சென்று முயல் வேட்டையாடிப் பகிர்ந்து உண்கின்றனர். இதனை,

“வளைமருப்பு ஏனம் வரவுபார்த் திருக்கும்
அரைநாள் வேட்டம் அழுங்கின், பகல்நாள்,
பகுவாய் ஞமலியோடு பைம்புதல் எருக்கி,
தொகுவாய் வேலித் தொடர்வலை மாட்டி,
முள்அரைத் தாமரைப் புல்இதழ் புரையும்
நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல் போக்குஅற வளைஇ,
கடுங்கண் கானவர் கடறு கூட்டுண்ணும்
அருஞ்சரம் இறந்த அம்பர்.” (பெரும்.பா.ஆ.109 -117.)

இவ்வரிகள் மூலம் கானவர்களின் பகிர்ந்துண்ணல் பண்பாட்டை அறியமுடிகிறது.

குறிஞ்சிநில மக்களின் விருந்தோம்பல்

குறிஞ்சி நில வீரர்கள் பகைவரின் காவல் மிகுந்த இடத்திற்குச் சென்று ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து வந்து, மன்றத்து மேடையில் அவற்றைக் கொண்டு அவ்விறைச்சியைப் பகிர்ந்து உண்கின்றனர். அவற்றுள்சில ஆக்களைக் கொடுத்து கள்ளைப் பெற்று உண்டுகளிக்கின்றனர். இதனைப்.

“புலிப்போத்து அன்ன, புல்அணற் காளை,
செல்நாய் அன்ன, கருவிற் சுற்றமொடு,
கேளா மன்னர் கடிபுலம் புக்கு
நாள்ஆ தந்து, நறவுதொடை தொலைச்சி,
இல்அடு கள்இன் தோப்பி பருகி
மல்லல் மன்றத்து மதவிடை கெண்டி,” (பெரும்.பா.ஆ.138-143).

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் குறிஞ்சிநில காளையர் விருந்தோம்பல் பெறப்படுகிறது.

முல்லை நில மக்களின் விருந்தோம்பல்

முல்லை நில மக்கள் ஆயர், ஆய்ச்சியர். இவர்கள் வீட்டு முற்றத்தில் ஆநிரைகள் பெருமளவில் கட்டப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. ஆய்மகள் ஆநிரைகள் மூலம் கிடைக்கும் பொருள்களை விற்று, அதனால் கிடைக்கும் பொருளைக் கொண்டு தன் சுற்றத்தாரை உண்பிக்கிறாள். நெய் விற்ற பணத்தைக் கொண்டு கட்டிப்பொன்னைக் கொள்ளாது, மீண்டும் ஆநிரைகளையே வாங்குகிறாள். இத்தகைய, ஆயர், ஆய்ச்சியர் இல்லிற்குச் சென்றால், திணைச்சோற்றைத் தயிரோடுக் கொடுத்து விருந்தோம்புகின்றனர். இதனைக்,

“குறுநெறிக் கொண்ட கூந்தல் ஆய்மகள்
அளைவிலை உணவின் கிளையுடன் அருந்தி,
நெய்விலைக் கட்டிப் பசும்பொன் கொள்ளாள்,
எருமை, நல்ஆன்,கருநாகு,பெறுஉம்
மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பின்,
இருங்கிளை ஞெண்டின் சிறுபார்ப்பு அன்ன
பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவீர்.” (பெரும்.பா.ஆ.162 – 168.)

இவ்வரிகள் மூலம் கோவலர் தம் விருந்தோம்பல் பண்பாட்டை அறியமுடிகிறது.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

முல்லை நில உழவர்களின் விருந்தோம்பல்

முல்லை நில உழவர்கள் தங்கள் இல்லிற்கு வந்தோர்க்கு, வரகுச் சோற்றோடு அவரைப் பருப்பாலாகிய மூரலை உண்பிக்கின்றனர். இதனைப்,

“பருவ வானத்துப் பாமழை கடுப்ப
கருவை வேய்ந்த, கவின்குடிச் சீறார்
நெடுங்குரல் பூளைப் பூவின் அன்ன,
குறுந்தாள் வரகின் குறள்அவிழ்ச் சென்றி,
புகர்இணர் வேங்கை வீகண் டன்ன,
அவரை வான்புழுக்கு அட்டி, பயில்வற்று,
இன்சுவை மூரல் பெறுகுவீர்.” (பெரும்.பா.ஆ.190-196)

என்ற பாடல் வரிகள் மூலம் முல்லை நில உழவர் விருந்தோம்பல் பெறப்படுகிறது.

மருதநில மக்களின் விருந்தோம்பல்

மருதநில உழவர்கள், தங்கள் இல்லிற்கு வருகின்றவர்களுக்குச் சோம்பலறியாது, தாங்கள் வயலில் விளைவித்த நெல்லை, தங்கள் மனையில் வளர்க்கும் கோழியோடு விருந்தோம்பல் செய்கின்றனர். இதனை,

“அமளித் துஞ்சும் அழகுடை நல்இல்,
தொல்பசி அறியாத் துளங்கா இருக்கை
மல்லல் பேர்ஊர் மடியின், மடியா
வினைஞர் தந்த வெண்ணெல் வல்சி
மனைவாழ் அளகின் வாட்டொடும் பெறுகுவீர்.” (பெரும்.பா.ஆ. 252 -256)

இப்பாடல்வரியின் மூலம் மருதநில உழவர்களின் விருந்தோம்பல் புலப்படுகிறது.

நெய்தல்நில வலைஞரின் விருந்தோம்பல்

நெய்தல் நில வலைஞர்கள் பகழியையும், வில்லையும் ஒத்த கயலும், இறால் மீனும் பிறழுகின்ற கரிய பெரிய குளத்தில் தங்கள் பிள்ளைகளுடன் உலாவி மீனைப் பிடிக்கின்றனர். தங்கள் இல்லிற்கு வருபவர்களுக்குத் தாங்கள் தயாரித்த கள்ளோடுச், சுட்ட மீனையும் சேர்த்து வழங்குகின்றனர். இதனை,

“...நறும்பிழி.
தண்மீன் சூட்டொடு, தளர்தலும் பெறுகுவீர்”. (பெரும்.பா.ஆ.281-282.)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் வலைஞரின் விருந்தோம்பல் பண்பாட்டை அறியமுடிகிறது.

பட்டினத்து மக்களின் விருந்தோம்பல்

பட்டினத்து குடிகள் தாங்கள் வளர்கின்ற ஆண்பன்றியின் கொழுவிய நிணமுடைய தசையுடன், களிப்பு மிக்க கள்ளையும் முட்டுப்பாடில்லாமல் கொடுத்து விருந்தோம்புகின்றனர். இதனை,

“நெல்மா வல்சி தீற்றி, பல்நாள்
குழிநிறுத்து, ஓம்பிய குறுந்தாள் ஏற்றைக்
கொழுநிணத் தடியொடு கூர்நறாப் பெறுகுவீர்.” (பெரும்.பா.ஆ.343-345.)

தோப்புக்குடிகளின் விருந்தோம்பல்

தோப்புக் குடிகளாகி உழவர்கள், தங்கள் இல்லிற்கு வரும் விருந்தினர்களுக்குத் தங்கள் தோப்பில்

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

விளைவித்த பலா, வாழை, இளநீர், பனையின் நூங்கு. பிற பல வகை பண்டங்களையும், வள்ளி கிழங்கினையும் கொடுக்கின்றனர். இதனைத்,

“தண்டலை உழவர், தனிமனைச் சேப்பின்
தாழ்கோட் பலவின் சூழ்களைப் பெரும்பழம்
வீழ்இல் தாழைக் குழவித் தீம்தீர்
கவைமுலை இரும்பிடிக் கவுள்மருப்பு ஏய்க்கும்
குலைமுதிர் வாழைக் கனி வெண்பழம்,
திரள் அரைப் பெண்ணை நூங்கொடு, பிறவும்
தீம்பல் தாரம் முனையின், சேம்பின்
முளைப்புற முதிர்கிழங்கு ஆர்குவிர்.” (பெரும்.பா.ஆ.355 -362.)

என்ற வரிகள் தோப்புக் குடிகளின் விருந்தோம்பல் பண்பாட்டைப் புலப்படுத்துகிறது.

முடிவுரை

பெரும்பாணாற்றுப்படையின் வழி இனக்குழுக்களாகிய எயினர், எயிற்றியர், கானவர், குறிஞ்சித் திணைக் குடிகளாகிய காளையர், முல்லை நில ஆயர், உழவர், மருத நில உழவர், நெய்தல் நில வலைஞர், பட்டினத்துக் குடிகள், தோப்புக்குடிகளாகிய உழவர் ஆகியோரின் விருந்தோம்பல் பண்பாட்டை அறியமுடிகிறது. இதன் மூலம் பழந்தமிழர்கள் விருந்தோம்பலில் வல்லவர்கள் எனப் பெறப்படுகிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

[1] இரா.மோகன். உ.ஆ., பத்துப்பாட்டு. தொகுதி. 1. NCBH - வெளியீடு.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை கிரியேட்டிவ் காமன்சு ஆட்ரிபியூசன் 4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.

Thoughts of Instability in *Thirumanthiram*

Dr. M. Karthika, Guest Lecturer of Tamil, Govt.Arts College For Women, Salem 636 008.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6843-7194>

DOI: 10.5281/zenodo.6619409

Abstract

Those who have realized the truth can know that the siddhas were 'thought-out siddhanta' by valmikar and tirumular by saying 'thought-clear'. Those who know the state in which the human mind is bound in the triads of arrogance, delusion and delusion are the siddars. The siddhar songs guide the people to recover from it and to cultivate theology and develop divine thinking. In Tirumular "Thirumanthiram", instability is emphasized through songs so that human beings can live in a state of detachment. This article explores the thoughts of instability of life.

Keywords: *Thirumanthiram*, Instability, Delusion, Siddharkal, Divinity.

References

- [1] A. Arivoli. *Siddhar Padalkal, (Part I)*. Varthamanan Pathippakam, First Edition 2019.
- [2] M. Sundharesan. *Siddharkal Varalaru*. Varthamanan Pathippakam, First Edition 2019.
- [3] E.Ve.Ra., *Thirukkural*. Thiruvalluvar Pathippakam, Third Edition 2003.
- [4] A. Manickam. *Thirumanthiram, (Part I & II)* Varthamanan Pathippakam, First Edition 2019.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

The content of the article is licensed under <https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> International License.

திருமந்திரத்தில் நிலையாமைச் சிந்தனைகள்

முனைவர் மு.கார்த்திகா, கௌரவ விரிவுரையாளர், தமிழ்த்துறை, அரசினர் மகளிர் கலைக்கல்லூரி, சேலம்-8.

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6843-7194>

DOI: 10.5281/zenodo.6619409

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கியங்கள் மனிதவாழ்க்கைக்குரிய நன்னெறிகளை வகுக்கின்றன. மனிதர்களிடையே காணப்படக்கூடிய காமம், கோபம், ஆசை இவற்றை நீக்கினாலே பேராநந்தமாக வாழலாம் என்பது சான்றோர்கள் கண்ட உண்மை. நல்லெண்ணெயே நம் வாழ்க்கையைச் சீர்படுத்தும் என்பதை அனைவரும் அறிந்ததே. அவ்வகையில் சித்தர்களில் முதன்மையானவரான திருமூலர் மக்களுக்கு நிலையாமையைத் தெளிவுப்படுத்தி அறக்கருத்துகளை உணர்த்தியுள்ளார். அறவாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும் திருமந்திரப் பாடல்களின் வழி நிலையாமைச் சிந்தனைகள் உணர்த்தப்படுகின்றது.

திறவுச்சொற்கள்: திருமந்திரம், நிலையாமை, சித்தர்கள் சிந்தனை, திருமூலர்.

முன்னுரை

தமிழ் இலக்கியங்கள் மனிதவாழ்க்கைக்குரிய நன்னெறிகளை வகுக்கின்றன. மனிதர்களிடையே காணப்படக்கூடிய காமம், கோபம், ஆசை இவற்றை நீக்கினாலே பேராநந்தமாக வாழலாம் என்பது சான்றோர்கள் கண்ட உண்மை. நல்லெண்ணெயே நம் வாழ்க்கையைச் சீர்படுத்தும் என்பதை அனைவரும் அறிந்ததே. அறிந்தும் சில தவறுகளை மனிதமனம் செய்யத்துணிகின்றது. நிலையில்லா வாழ்க்கையில் எப்பொருள்மீதும் பற்றின்றி 'இறைவனே கழல் இறைஞ்சுகிறேன்' என்று எல்லா வேளையும் அவன் தாள் பற்றி வாழ்வோர்க்கு எக்குறையும் இல்லை என்பதே சமயச்சான்றோர்கள் வலியுறுத்தும் கொள்கையாகும். அவ்வகையில் சித்தர்களில் முதன்மையானவரான திருமூலர் மக்களுக்கு நிலையாமையைத் தெளிவுப்படுத்தி அறக்கருத்துகளை உணர்த்தியுள்ளார். அறவாழ்வுக்கு வழிவகுக்கும் திருமந்திரப் பாடல்களின் வழி நிலையாமைச் சிந்தனைகள் குறித்து ஆய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாக அமைகிறது.

திருமந்திரம்

சைவ சமயத்தின் பெருமைகளை எடுத்துரைக்கும் பன்னிருதிருமுறைகளில் பத்தாம் திருமுறையாக திருமந்திரம் போற்றப்படுகிறது. கயிலை மலையில் வசித்த சித்தர் சுந்தரானந்தர். இவர் பூவுலகிற்கு வந்து திருவாவடுதுறையில் உள்ள இறைவனை வழிபட்டு திரும்பும் வழியில் மூலன் என்ற இடையன் இறந்துகிடந்தான். அவனுடன் மேய்ச்சலுக்கு வந்து மாடுகள் அவன் நிலையைக்கண்டு சுற்றிநின்றதைப் பார்த்த சுந்தரானந்தர் வருத்தப்பட்டு எண்வகைசித்திகளில் ஒன்றாகிய கூடுவிட்டு கூடுபாய்தல் சித்தியைக் கையாண்டு (பரகாயப்பிரவேசம்) மூலனின் உடலில் தனது ஆன்மாவை செலுத்தினார். மூலன் எழுந்ததைக் கண்ட மாடுகள்; மகிழ்ந்தன. மாடுகளை ஓட்டிக்கொண்டு இல்லத்திற்கு வந்த தன் கணவனைக் கண்டு தழுவ சென்றவளிடம் பெண்ணேஇ உடல் உன் கணவருடையது உள்ளிருக்கும் ஆன்மா வேறு என தெளிவுபடுத்திவிட்டு தன் உடலை தேடி வருகிறார்.

பசுமைச் சூழல் பேணுவோம் பார்தனைக் காப்போம்

காண்க: <http://pandianeducationaltrust.com/-chenkaantal.html>

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

அவருடைய உடல் அங்கு இல்லாததால் நிரந்தரமாக அந்த உடலிலேயே நடமாடினார். இதனால் அவர் திருமூலர் என்ற திருப்பெயரால் அழைக்கப்பட்டார். திருவாவடுதுறையில் மூவாயிரம் ஆண்டுகள் நிழலையிலிருந்து ஆண்டுக்கொரு பாடலாக கண்விழித்து அவர் பாடிய பாடல்களின் தொகுப்பு திருமந்திரம் ஆகும். தமிழ் மூவாயிரம், திருமந்திரமாலை என்னும் சிறப்புப் பெயர்களைக் கொண்டிருக்கும் இந்நூலின் பாடல்களைக் கண்டெடுத்தவர் திருஞானசம்பந்தர். திருமூலர் தவம் செய்த திருவாவடுதுறை நவகோடிச்சித்தபுரம் என்றழைக்கப்படுகிறது. ஒன்பது தந்திரங்களில் வாழ்க்கைக்குரிய அரிய பல கருத்துகளால் மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழ்வதற்கு அறிவுறுத்தியுள்ளார்.

நிலையாமை

‘வாழ்வாவது மாயம் மண்ணாவது திண்ணம்’ என்பர். வாழ்க்கை உறுதியில்லாதது (நிலையாமை) என்பதை திருமூலர் தனது பாடல்களில் முதல் தந்திரத்தில், 1. யாக்கை நிலையாமை, 2. செல்வம் நிலையாமை, 3. இளமை நிலையாமை, 4. உயிர் நிலையாமை என்னும் பிரிவுகளில் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். ஆகையால் நிலையில்லா வாழ்க்கையில் முப்பொழுதும் சிந்தையில் சிவனை நினைக்க வேண்டும். அவன் தான் பற்றுவோர்க்கு இன்னல்கள் ஏதும் வராது என்றும் அவனை வணங்காதவர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறப்பெடுத்து அல்லலுற வேண்டும் (திரு.மந்.143)1 என்று அறிவுறுத்துவதுடன் வீடுபேறு அடைவதற்கான வழியையும் குறிப்பிட்டுள்ளார். பாசத்தை (மும்மலங்கள்) கட்டுடைத்து வாழும் போது இறுதியில் பசு (ஆன்மா) வானது பதியை (இறைவன்) சென்றடையும் என்பதை,

“நரை பசு பாசத்து நாதனை உள்ளி
உரை பசு பாசத்து ஒருங்க வல்லார்க்குத்
திரை பசு பாவச் செழுங்கடல் நீந்திக்
கரை பசு பாசம் கடந்து எய்தலாமே”2 (திரு.மந்.49)

என்னும் அடிகளின் மூலம் தெரிந்துகொள்ள முடிகிறது. இதை வள்ளுவரும்,

“பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவார் நீந்தார்
இறைவனடி சேரா தவர்”3 (குறள்:10)

என்று குறிப்பிடுவதன் வழி தெளியலாம்.

யாக்கை நிலையாமை

யாக்கை என்பதன் பொருள் உடல். உயிரே உடலை இயக்குகின்றது. மனிதன் மரணித்த வேளையில் அவன் உடல்தான் புதைக்கப்படுகிறது (அ) எரிக்கப்படுகிறது. அவனுள் இருந்த ஆன்மாவிற்கு அழிவில்லை அவன் செய்த கர்மவினைக்கு ஏற்ப வேறொரு உடலை சென்றடையும் என்பதை,

“கூடுகெடின் மற்றோர் கூடுசெய் வானுளன்
நாடுகெடினும் நமர்கெடு வாரில்லை
...பாடது நந்தி பரிசுறி வார்க்கே”4 (திரு.மந். 2852)

என்னும் வரிகளால் அறியமுடிகிறது. இதனால் பிறப்பு என்பது உயிர்களின் கர்மவினைகளால் நடைபெறுவதை அறியலாம். மேலும், குயவனால் வணையப்பட்ட மட்பாண்டம் உடைந்து போனால் கூட மக்கள் பயன்படுத்துவர். ஆனால் பிரம்மனால் படைக்கப்பட்ட இவ்வுடலிலிருந்து உயிர் பிரிந்த

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

உடனே, பிணம் என்று வீட்டிற்கு வெளியே வைப்பர். இறந்த உடலிடமிருந்து உற்றார் உறவினர்களுக்கு இருக்கும் அன்பு நீங்குவதை,

“ஊரெலாம் கூடி ஒலிக்க அழுதிட்டுப்
பேரினை நீக்கிப் பிணம்என்று பேர்இட்டு
குரைஅங் காட்டிடைக் கொண்டுபோய்ச் சுட்டிட்டு
நீரினில் மூழ்கி நினைப்பு ஒழிந்தார்களே”5 (திரு.மந். 145)
“பந்தல் பிரிந்தது பண்டாரம் கட்டுஅற்ற
ஒன்பது வாசலும் ஒக்க அடைத்தன
துன்புஉறு காலத் துரிசுவர மேன்மேல்
அன்புடை யார்கள் அழுதுஅகன் றார்களே”6 (திரு.மந். 152)

எனும் வரிகளில் திருமூலர் உண்மை நிலையை உணர்த்தியுள்ளார்.

செல்வம் நிலையாமை

பொருட்செல்வத்தை நிலையில்லாதவை என்று குறிப்பிடும் திருமூலர் பொருளாசையை விடுத்து இறைவன் திருவடிகளை இறைஞ்சுவதே நிலையான செல்வமாக வலியுறுத்துகிறார்.

“கொண்ட விரதமும் ஞானமும் அல்லது
மண்டி அவருடன் வழி நடவாதே” 7 (திரு.மந்.144)

என்று திருமந்திரம் ஒருவனின் இறுதிகாலத்தில் அவன் உடன் வருவனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறது. மேலும், செல்வம் உடையவர்களுக்கு இன்பமன்றி துன்பமே உண்டாகும். மலை போன்ற செல்வம் ஒருவன் வைத்திருந்தாலும் உயிர் பிரிந்த பின்பு அதை கொண்டு செல்ல முடியாது. எனவே, பொருளுக்காக அலையும் வாழ்க்கையை விடுத்து வாழ்க்கையின் மெய்மையை உணர்ந்து வாழ வேண்டும் என்பதை உரைக்கின்றார். இதை, (திரு.மந். 170)8 என்ற பாடல்; வழி அறியமுடிகிறது.

இளமை நிலையாமை

“பாலன் இளையன் விருத்தன் எனநின்ற
காலம் கழிவன கண்டும் அறிகிலார்” 9 (திரு.மந்.181)

என்ற வரிகள் இளமைத் தன்மை மாறும் இயல்பினை குறிப்பிடுகிறது. இதை அறியாது செயல்படும் மக்களை இளமையிலேயே சிவனை வணங்குங்கள் அறத்தை மேற்கொள்ளுங்கள் முதுமையில் அரியச் செயல்களைச் செய்வது கடினம் என (திரு.மந். 179)10 திருமூலர் தெளிவுப்படுத்துகிறார்.

உயிர் நிலையாமை

உடலிலிருந்து பிரிந்த உயிர் மீண்டும் அதனுள் உட்புகாது. ஆண்டாண்டு அழுதாலும் மாண்டார் மீண்டு வாரார். இதை,

“கறந்தபால் முலைப்புக்கா, கடைந்த வெண்ணெய் மோர்புகா:
உடைந்துபோன சங்கின்ஓசை உயிர்களும் உடற்புகா:
விரிந்தபூ உதிர்ந்தகாயும் மீண்டுபோய் மரம்புகா: (சித்.பா: 48)
இறந்தவர் பிறப்பது இல்லை இல்லையே”11

என்ற அடிகள் எடுத்துரைக்கிறது. உடலில் உயிர் இருக்கும் வரை இன்பம் தரும் நல்லனவற்றை நாடி ஒழுக்கமுடன் வாழ்ந்து இறை வழிபாட்டை மேற்கொள்ளுங்கள் என (திரு.மந்.195)12 அறிவுறுத்துகிறார்.

மலர் - 1, சிறப்பிதழ் 1, தை 2053

இ - ஐ எஸ் எஸ் எண்: 2583-0481

முடிவுரை

‘பிறந்ததெல்லாம் இறந்து போகும்’ இது நியதி. பிறப்புக்கும் இறப்புக்கும் இடைப்பட்ட வாழ்க்கையில் இளமை, செல்வம், யாக்கை, உயிர் இவை நிலையில்லாதவை என்பதையும். நம் விதிக்கான காரணம் நாம் ஆற்றிய கர்ம வினை. அது நீங்க அறம் பலவற்றை செய்யவேண்டும் என்பதும் இக்கட்டுரையின் வழி பெறப்படுகிறது. மக்களிடையே நிலையாமைச் சிந்தனைகளை மனதில் பதித்து அறம் புரிந்து வாழ்வதற்கான நன்னெறியைக் காட்டும்; அறஇலக்கியமாகவும், பக்தி இலக்கியமாகவும் திருமந்திரம் திகழ்கின்றது என்பதை அறியலாம்.

துணை நூற்பட்டியல்

- [1] அ. அறிவொளி. சித்தர் பாடல்கள், (தொகுதி I), வர்த்தமானன் பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 2019.
- [2] மு. சுந்தரேசன். சித்தர்கள் வரலாறு. வர்த்தமானன் பதிப்பகம், முதற்பதிப்பு 2019.
- [3] ஈ.வே.இரா., திருக்குறள். திருவள்ளுவர் பதிப்பகம், மூன்றாம் பதிப்பு 2003.
- [4] அ.மாணிக்கம். திருமந்திரம், (தொகுதி I & II), வர்த்தமானன் பதிப்பகம், முதற் பதிப்பு 2019.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இல்லை.

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை: இல்லை.

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை.

இக்கட்டுரை

கிரியேட்டிவ்

காமன்சு

ஆட்ரிபியூசன்

4.0வின்

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/> கீழ் பன்னாட்டு உரிமம் பெற்றுள்ளது.